

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"Aşkla Randevu en sevdiğim romantik kineyelerin bir karışımı. Aşkı duygusal, iğneleyici ve komik.
Her romantik komedi işiğün kitaplığına mükemmel bir katkı."
- Emily Henry, *Tatilde Tanıştığımız İnsanlar*'ın New York Times çoksatın yazarı

AŞKLA RANDEVU

NISHA SHARMA

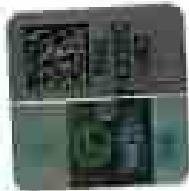

nemesis
KİTAP

Nisha Sharma'nın *Hırçın Kız*'dan ilham alan romanı *Aşkla Randevu*, romantik komedi âşıkalarının rüya kitabı olmaya aday!

Kareena Mann, hep anne ve babasının sahip olduğuna benzer bir aşkın hayalini kurmuştur. Yine de klasik arabasını tamir etmeyi, flört uygulamalarında gezinmeye tercih eder. Babası, çocukluğunun geçtiği evi satacağını açıklayınca Kareena onunla bir anlaşma yapar: Eğer dört ay içinde nişanlanırsa babası evi ona verecektir. Fakat canlı yayınlanan bir programda Dr. Prem Verma ile tartışması internette yayılınca, Kareena'nın ruh eşi arayışı imkânsız hale gelir.

Dr. Prem Verma kendini yerel bir toplum sağlığı merkezi inşa etmeye adanmıştır, bunun için de zengin bağışçılara ihtiyacı vardır. Sunduğu Dr. Dil Show bu iş için mükemmel bir fırsattır, ta ki Kareena'yla tartışması milyonlarca kez izlenene kadar... Olayın ardından, bağışçılar geri çekilir ve Prem'in tüm planları altüst olur. Yardım ise hiç beklemediği yerden, Kareena'nın her şeye burnunu sokan teyzelerinden gelir: Prem, genç kadını evlenmeleri için ikna edebilirse, sağlık merkezini açması için gereken parayı ona vereceklerdir.

Yakışıklı doktor, genç kadınla zaman geçirdikçe doğru kişinin o olduğuna inanmaya başlar. Ancak Prem ve Kareena'nın, sonsuza kadar mutlu olabilmek için nefretin aşka dönüştüğünü kabul etmeleri gerekecektir.

ISBN 9786258400663

nemesiskitap.com

Nisha Sharma

Genç yetişkin ve çağdaş romantizm türünde romanlar yazan Nisha Sharma; Bollywood filmleri, 1980'li yılların popüler kültürü ve aşk romanlarıyla iç içe büyüdü. *NPR*, *Cosmopolitan*, *Teen Vogue*, *Buzzfeed* ve *Entertainment Weekly*'de eserlerinden övgüyle bahsedildi. Kedisi Lizzie Bennett, köpeği Nancey Drew ve Alaskalı kocasıyla birlikte Pennsylvania'da yaşıyor.

*Standartlarını düşürmeleri söylenen kadınlara.
Umarım asla düşürmezsiniz.*

Çürük elmalar arasında pek bir seçim şansı yoktur.

—Shakespeare, *Hırçın Kız*

Her elmada çürük vardır. Bu tadı almamak için limon suyu ve masala eklemek sizin tercihinize kalmıştır. Önemli olan, kendinize biraz meyve almaktır.

—Bayan W. S. Gupta,

Yurtdışından Hintli Haberleri

BİRİNCİ BÖLÜM

Kareena

05.45

Kareena: Sen pirinçlerin kraliçesisin! *Kendi biryanini kendin yap barı mı?* Yani bu dâhice. Avukatın olarak bu konuda bana güvenmen gerektiğini söylüyorum. Krediyi alacaksın.

Nina: Emin misin? Çok gerginim!

Kareena: Eminim. Bugün bankada görüşürüz.

Nina: Seni ve Çalışan Kadınları seçtiğim için çok mutluyum! Restoran genişletme hayalimi sahiden gerçeğe dönüştüreceksiniz.

Nina: Banka bunu otuzuncu doğum gününde planlamak zorunda kaldığı için üzgünüm. Bu kadar genç yaşta mükemmel bir şirketin hukuk başmüşaviri olduğuna inanamıyorum!

Nina: Demek istediğim, ben otuz yaşına geldiğimde evliydim, ilk çocuğumu doğurmuştum ve restoranımı açmıştım ama bu farklı. Ben bir koca bulmak ve bir aile kurmak istiyordum.

Kareena: Birkaç saat içinde görüşürüz, Nina.

Kareena alnındaki göz maskesini çekip çıkardı ve yatarken giydiği Taylor Swift konser tişörtünü düzeltti. Otuzuncu doğum gününden önce, üç eyalet bölgesinde kadınlara ait işletmelerin genişlemesine yardımcı olan bir şirkette hayalindeki işi garanti-lemişti. Ama elbette, bir müşteriden gelen mesaj sonrasında tüm enerjisi sis gibi dağılmıştı. Telefonunu dağınık yatak örtüsünün üzerine attı ve elleriyle yüzünü ovuşturdu.

Otuz yaşındaydı ve bekârdı.

Hayır hayır, otuz yaşındaydı ve *başarılıydı*.

Otuz yaşındaydı ve finansal olarak bağımsızdı.

Otuz yaşındaydı ve... Hâlâ babası ve büyükannesiyle yaşıyordu.

Ve bekârdı. Çok ama çok bekârdı.

Sihhi tesisatını yağlayacak bir tamirci bile yoktu.

Bir zaman makinesi olsaydı, hukuk fakültesindeki son ilişkisine geri dönerdi ve şöyle derdi: *Tatlım, kariyer hedeflerine ulaşana kadar birileriyle çıkmaktan vazgeçmek çok da iyi bir fikir olmayabilir. Özellikle de bir erkekle sonsuza dek mutlu yaşayacağın bir hayatın olsun istiyorsan. Yalnız kalmak çok kolay hale geliyor.*

Kareena, ailesinin ve teyzelerinin –kahretsin, hatta tüm New Jersey Güney Asya nüfusunun– onu otuz yaşında ve bekâr olmaya hazırladığını hissediyordu; fakat onları dinlemiş miydi? Hayır. Daha da önemlisi, sabah ilk iş olarak bunun ona gerçekten hatırlatılması mı gerekiyordu?

T-Swizz'in de dediği gibi. *Lanet olsun. Saat daha yediydi.*

"Bugün izin almalıyım," diye mırıldandı, sürünerek yataktan kalkıp bitişikteki banyoya giderken.

Duş alıp zihinsel olarak o günkü programını gözden geçirirken bile, kültürel toplantılarda fısıldandığını duyduğu kadın düşmanı sözler kafasında yankılanıyordu.

Otuz yaşında bekârsanız, standartlarınızı düşürmeniz gerekir. Otuz yaşında bekârsanız, sonsuza dek mutlu yaşama şansınız azalır. Otuz yaşında bekârsanız, zor biri olarak algılanırsınız ve kimse sizinle evlenmek istemez.

Babası, görücü usulü evliliğe karşılık bir aşk evliliği yaptığı için ona hiç bu şekilde hissettirmemişti. Ancak şimdi, Kareena'nın kız kardeşi nişanlandığı için, sanki atalarının hayaletleri vücudunu ele geçirmişti ve aniden gelenekçi biri olmuştu.

"Beta," en büyük kız, en küçüğü evlenmeden önce en azından nişanlanmış olmalı. Daha fazla randevuya çıkmalısın. Ya da sana uygun birilerini biz bulabiliriz. *Rishta*." Belki biri, senin yaşında ve bu kadar bağımsız olan bir kadınla evlenmek ister."

Normalde sakin olan tartışmaları giderek daha yoğun ve daha sık hale geliyordu. Düzenli olarak kavga etme eğiliminde olduğu büyükannesinin de -Dadi'nin- babasının yanında yer alması duruma hiç yardımcı olmuyordu.

Bununla birlikte, Dadi'nin iddiaları şimdi de bir fotoğraftan Kareena'nın kafasını kesip onu tapınak odasındaki kutsal bir kitabın arasında sakladığı *Vogue Hint Evlilikleri* dergisinden kopardığı bir gelinin vücuduna yapıştırmak gibi pasif agresif eylemlerle birleşmişti.

* Hintçede erkek evlat anlamına gelmektedir. Ancak burada olduğu gibi, Hindistan'ın bazı bölgelerinde kız çocuklar için de kullanılmaktadır. (ç.n.)

** Hintçede eş adayı ya da ilişki anlamına gelmektedir. (ç.n.)

Kareena banyo aynasının önünde durarak bu anı karşısında yüzünü buruşturdu.

Eh, sonunda herkesi mutlu edecekti.

Yeniden flört etmeye başlayacaktı. Hazırdı. Mükemmel erkeğinde aradığı niteliklerin listesi hazırды. Notlar uygulamasında, çok uzun zamandır ihmal edilmiş halde bekliyordu.

Makyajını bitirdikten sonra beyaz düğmeli, yakalı bir gömlek ve kobalt mavisi bir süveter giydi. Ofise gittikten sonra giyeceği sivri uçlu, çiçekli topuklu ayakkabıları çantasına attı.

Müşterisinin mesajına cevap yazdıktan tam kırk beş dakika sonra, Kareena hiçbir şeyi unutmadığından emin olmak için yatak odasını inceledi. Üniversiteden sonra geri döndüğü yatak odasıydı. Annesi ile babası bu evi inşa ettikten sonra annesinin onun için tasarladığı yatak odasıydı. Bobbi ile Veera'nın özenle düzenlenmiş çerçeveli fotoğrafları ve hukuk fakültesindeyken çalıştığı *Bluebook*'la* birlikte açık giyinme odası, ayaklı ayna ve bir köşeye itilmiş çalışma masası hâlâ aynıydı. Tek büyük değişiklik, sonradan eklenen televizyon ve müzik setiydi.

"Umarım sabahım yemeklerle güzelleşir," diye mırıldandı çantasını alırken. Doğum günü *paratha*'larının zamanı gelmişti. İçi dolgulu ve baharatlı gözleme, gününü düzeltmek için tam olarak ihtiyaç duyduğu şeydi.

Odasının kapısını açtı ve sıcak bir tavada eriyen sade yağın cızırtısını duymak yerine sadece sessizlikle karşılaştı. Baharatların lezzetli aroması yoktu. Normalde doğum günü *paratha*'larının kokusu evin her yerine nüfuz ederdi. Belki de *Dadi* onu bekliyordu?

Kareena, yeni boyanmış koridor duvarının çoğunu kaplayan, annesinin çerçeveli fotoğrafının önünde durdu. Büyük portrenin üst köşelerine bir dizi yapay kadife çiçeği asılmıştı ve çiçekler,

* Amerika Birleşik Devletleri'nde yaygın olarak kullanılan yasal alıntı sistemini belirleyen bir kılavuzdur. (ç.n.)

Neelam Mann'ın üzerine bir kolye gibi sarkıyordu. Gözleri sevgi doluydu ve çok mutlu görünüyordu.

"Seni her gün özlüyorum, anne," diye fısıldadı Kareena. Parmak uçlarını önce dudaklarına ve sonra da çerçevenin altına bastırdı. "Evimizle her ilgilendiğimde ve arabam -gerçi artık benim arabam- üzerinde her çalıştığım da seni hissediyorum."

Kareena, yandaki tapınak odasında hızlı bir teşekkür duası mırıldandıktan sonra büyük el çantasını alt kata sürükledi ve dar koridordan geçerek evin arkasındaki mutfığa gitti.

"Selam. Ben... Ah, neler oluyor?"

Kareena, *Dadi*'yi mutfakta ocağın başında dururken bulmak yerine, babasıyla birlikte yemek masasında oturup mısır gevreği yediğini gördü. Aralarında bir düzineden fazla ısıtılı, altın mektup kutusu duruyordu. *Dadi* büyük tabletinin başındayken babası da cep telefonundan bir şeyler okuyordu. İkisi de ona bir bakış bile atmadılar.

"Mısır gevreği mi yiyorsunuz?" diye sordu Kareena.

Bordo rengi eşofmanlarını giymiş olan *Dadi* arkasına yaslandı. Yeni boyanmış siyah saçları aldığı duş yüzünden ıslaktı, ağzı ile gözlerinin etrafındaki mutluluk çizgilerini vurgulayan kısa ve sert bir tarzda geriye taranmıştı. "Bir şey istiyorsan kendin yapabilirsin. Sana nasıl yapıldığını öğrettim."

"Tamam ama... Şey, kutlama yapmıyor muyuz?" diye sordu Kareena, büyükannesinin kullandığı Hintçe, İngilizce ve Pencapça karışımıyla.

Dadi'nin kaşları çatıldı. Sonra şaşkın bir bakışla, masala fincanıyla altın kutuları işaret etti. "Ah, bu mu? Kız kardeşin davetiyelere bakmamızı istiyor. İçinde rulo davetiyelerin bulunduğu bu altın kutuları tüm misafirlerine bizzat kendisi teslim etmeyi planlıyor. Ona yardım etmen gerekebilir. Düğününe bir yıldan az bir süre kaldı, biliyorsun."

"Ah, biliyorum," dedi Kareena. Kız kardeşinin, nişanlandığını duyurduğu günden beri biliyordu. Kareena, Çalışan Kadınlar şirketinde hukuk başmüşaviri pozisyonunu kabul ettiği haberini paylaştıktan hemen sonraydı ki bu, onun kadar heyecanla karşılanmamıştı.

"Neden orada öyle duruyorsun?" diye sordu babası. Sesi sinirli geliyordu ki bu, son zamanlarda ona karşı gösterdiği tutumdan pek de farklı değildi.

Kareena çantasını yere bıraktı ve elini ağrıyan göğsüne bastırdı. "Bu bir şaka, değil mi? Siz ikiniz bunu yapmış olamazsınız... Tamam, geç saatlere kadar çalıştığımı biliyorum ve son birkaç gündür sizi görmedim ama hatırlamamamıza imkân yok. Ne de olsa *her* yıl oluyor."

Büyükannesi ile babası önce birbirlerine, sonra da ona baktıklarında Kareena anlamıştı.

Unutmuşlardı.

Doğum günü konusunda özellikle mutlu uyanmamıştı ama lanet olsun, o *paratha*'ları gerçekten dört gözle bekliyordu. Ve belki de sadece onunla ilgili olan bir anı... Kız kardeşi ya da kız kardeşinin düğünü veya kız kardeşinin YouTube kanalıyla ilgili olmayan bir anı.

Kareena kızmalıydı belki ama son zamanlardaki birçok hayal kırıklığından sonra bu bekleniyordu.

"Otuzuncu doğum günüm kutlu olsun," diye mırıldandı.

Babası ve büyükannesi onu duymuş olmalıydı çünkü ikisinin de gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Sa-sadece şaka yapıyorduk!" dedi *Dadi* ve ayağa fırladı. Kollarını açarak öne atıldı. "Doğum günün kutlu olsun, *bachcha!* Mayıs torunumu nasıl unutabilirim?" Kareena'nın beline sarılırken kelimeleri İngilizce, Hintçe ve Pencapça karışımıydı.

* Hintçede *bebeğim* anlamına gelmektedir. (ç.n.)

Kareena büyükannesinin sırtını sıvazladı. "Sorun değil, *Dadi*."

Oturduğu yerden kalkan babasıyla göz göze geldi. Babası, kemerine ceptelefonunu taktığı bej rengi bir pantolon giymişti. "Bugünü zaten kutlamak istemezsin," dedi, kızına sarılmak için masanın etrafından dolaşırken. "Otuz yaş, kısırlığın ilk dönüm noktasıdır."

"Sabahımı sizinle birlikte geçirmek istediğime inanamıyorum. Eh, madem *paratha* yok, o zaman ben de şehre daha erken giden bir trene binerim."

"Hayır, hayır otur!" dedi *Dadi* masayı işaret ederek. "Kız kardeşin bugün öğlen düğün davetiyelerini incelerken *gobi paratha* yemek istedi. Onları hemen senin için yapayım."

Kareena, konu yemek olduğunda kız kardeşine uygulanan çifte standardı gözden kaçırmadı. "Karnabaharlı *paratha*'lardan nefret ettiğimi biliyorsun. Boş ver, *Dadi*. Sorun değil." Lanet olsun, sevdiği insanlardan böyle bir muamele görmek için ne yapması gerekiyordu?

Ah, doğru. Evlenmesi gerekiyordu.

Büyükannesi, Kareena'nın bir ay önce yenilediği dolaplardan kenarlarında peygamber çiçeği mavisi çiçek desenleri olan Corelle marka fincanları ve tabakları çoktan çıkarmaya başlamıştı. Ardından içinde ev yapımı *dahi* bulunan seramik yoğurt kabı, mango turşusu, hamurla dolu bir saklama kabı ve kuru durum buğday unuyla dolu başka bir saklama kabı geldi.

"Zaten hazırlamıştım," dedi *Dadi*. "Sadece otur, yapmam iki dakika sürer."

"*Dadi*, sorun değil." Kareena, karnabaharlı *paratha*'lardan gerçekten nefret ediyordu. Tadı, üzerine garam masala dökülmüş osuruk gibiydi.

"*Dadi*'ye bağırmmamalısn," dedi kız kardeşi. Bindu, omuzlarına dalga dalga dökülen mükemmel bukleleriyle içeri girdi. Saçları, uzun elbisesinin gevşek kumaşı gibi etrafında uçuşuyordu. Yere bir hediye poşeti bırakırken burnundaki halkası parıldadı ve kolundaki bilezikler şıkırdadı.

"Otuzuncu doğum günün kutlu olsun, abla!"

Vay canına, küçük kız kardeşi doğum gününü gerçekten hatırlamıştı. Kareena, nişanlısıyla artık herkesten çok daha fazla vakit geçiren Bindu'nun çıkagelmesinin hoş bir sürpriz olduğunu itiraf etmek zorundaydı.

Kareena, kız kardeşine sarılmak için kollarını açtı. Tatlı bir peri gibi, Bindu bu jesti zarafetle karşıladı. İşte o zaman Kareena... Topraksı bir koku aldı.

"Cidden, uyanır uyanmaz sigara mı içtin, Bindu?" diye fısıldadı kız kardeşinin kulağına.

Bindu'nun gözleri parladı. "Sabah seksiyle çok daha iyi," diye fısıldadı. "Ama endişelenme, buraya Uber'le geldim." Hediye poşetini ablasına uzattı. "Doğum günün kutlu olsun," dedi *Dadi*'nin ve babasının duyabileceği kadar yüksek sesle. "Şimdi söyle bakalım, bu sefer neden kavga ediyorsunuz?"

Kareena, babasını ve büyükannesini işaret etti. "Doğum günümü unuttular."

Bindu bir şok sesi çıkardı. "Cidden mi?"

"Gel de kahvaltı et," dedi *Dadi*, oklavayla masayı işaret ederek. "Sen de Bindu."

"Olur. Hey, onlar *gobi paratha* mı? Onları daha sonra benim için yapacağını sanıyordum."

"Doğum günü *paratha*'ları için!" dedi *Dadi*. Sesinde hiç kimşenin kanmadığı sahte bir canlılık vardı.

"Eh, tamam o zaman," dedi Bindu somurtarak. "Bugün kampüslerden birinde matematik dersi vereceğim, bu yüzden karnımı iyice doyurmalıyım. Ah! Aslında buraya seninle konuşmaya geldim, babacığım."

İşte bu, diye düşündü Kareena. Kız kardeşinin yataktan kalkıp değerli vaktini erkenden bu eve gelerek harcamasının gerçek nedeni buydu. Babasından bir şey istiyordu. Babası sabahları her zaman daha iyi bir ruh hali içinde olurdu; böylece Bindu aynı anda hem aile yükümlülüklerini yerine getirebilir hem de babasıyla konuşabilirdi.

"Ne oldu, prenses?" dedi babası Hintçe.

Bindu uzun saçlarını bir omzunun üzerinden geriye attı ve avuçlarını birbirine bastırarak sorununu dile getirdi. "Eylül başında bir nişan partisi düzenlemeyi düşünüyordum. Düğün gelecek yıla kadar olmayacak, bu yüzden arkadaşlarımızla ve ailemizle kutlama yapmalıyız. Loken'in ailesinin İtalya'dan yapacağı geziyle aynı zamana denk gelecek büyük, şenlikli bir etkinlik yapabiliriz. Yemek servisi, DJ, açık bar, her şey."

"Nişan partisi mi?" diye seslendi *Dadi*. Spatulasını bir orkestra şefi gibi havaya savurdu. "Evet! Loken'in aile ziyaretini kutlamak için ne harika bir yol."

"İyi olur," diye yanıtladı Kareena'nın babası, sandalyesinde arkasına yaslanarak. "Ama bunun için para ödemiyorum."

"*Babacığım.*"

"*Beta*, sana hem senin hem de ablan için belirli bir miktar param olduğunu söylemiştim. Bunu bir evin peşinatı için ya da düğün için kullanabilirsiniz. Bu abartılı İtalyan *desi** düğünü için payının her kuruşunu kullandın. Hem de iki ayrı yemek şirketi tutarak! Çünkü vejetaryen yemeklerinin vejetaryen olmayan ye-

* Güney Asya kökenli olan ya da ataları Hindistan'dan gelen kişilerin kendileri için kullandıkları terim. (ç.n.)

mekler için kullanılan mutfak aletleriyle pişirilmesinden Tanrı bizi korusun."

"Baba," diye azarladı Kareena. "Saygılı ol."

Babası elini salladı. "Vejetaryen yemekleriyle bir sorunum yok ama keçi etim yüzünden kendimi kötü hissetmeme neden olacak başka birine de ihtiyacım yok."

"Affedersin ancak bu benimle ilgili," dedi Bindu somurtarak. "Loken'den para istemek utanç verici olmasına rağmen sanırım bunu yapmak zorunda kalacağız."

"Neden utanç verici olsun ki?" diye sordu Kareena. *Dadi*'nin masala fincanını alıp çaydan bir yudum içti. "Nişanlın İtalya'nın en zengin Gucerat ailesinden. Eminim ki bir şeyleri karşılamaya parası yeter."

"Seni ilgilendirmez, abla," diye karşılık verdi Bindu. "Ah! Babacığım bir şey daha var. Bu nişan partisini eylül ayında yapmamız senin Florida'ya taşınmanı içeren emeklilik planını engellemeyecek, değil mi?"

Kareena masanın her tarafına çay püskürttü. "Ne?"

"Bindu, ablan henüz bilmiyor." Babası burnunun kemerini sıktı ve sinirli bir şekilde iç çekti.

Bu bir şaka olmalıydı. "Emekli mi oluyorsun? *Florida'da*?"

Kareena bir cevap bekledi ama mutfak, iğne düşse sesi duyulacak kadar sessizdi.

"Sen... Evi mi satıyorsun?"

"Kareena..."

"Aman Tanrım..." Kelimeler Kareena'nın boğazına dizilmişti, safra onu yakmış ve konuşmakta zorlanıyormuş gibiydi.

Ailesi birbirlerine, tabaklarına, yere, doğrudan ona bakmak yerine her yere baktılar. *Dadi* arkasını döndü ve ocağa odaklandı.

"Lütfen bana annemin evini satmayacağını söyle," diye patladı Kareena. Bu ev en sevdiği anıları barındıran, yaşayan, nefes alan bir varlıktı. Boruları onarmak, duvar kâğıdını değiştirmek, arka bahçeye küçük bir baraka eklemek ve pencere doğramalarını değiştirmek gibi işlerle uğraştıktan sonra bir yerde, ev onun da olmuştu.

"*Dadi* ve babam bu konuda duygusal davranacağını söylemişlerdi," diye yanıtladı Bindu, masaya dökülen masala çayının bir kısmını temizlemek için peçete alırken. "Ve sen de onları haklı çıkarıyorsun, Kareena."

Kareena masadan kalktı, beyni neler olup bittiğini anlamak için hızla çalışıyordu. "Burası annemin evi. Burası onun hayalindeki ev. Burayı sıfırdan tasarlayıp inşa etti! Sıfırdan inşa ettik." Kareena, annesinin vizyonunu ve tutkusunu canlı tutmak için kapı kolları ile aydınlatma armatürlerinin onarımına bile yardım etmişti. "Baba, ben bunu neden şimdi öğreniyorum? Bindu neden benden önce öğrendi?"

"*Beta*," dedi babası nazikçe. Ellerini boş mısır gevreği kâsesinin önünde birleştirdi. "Annene ne kadar yakın olduğunu ve bu evin senin için de ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Belki bir gün burada yaşayacağını hayal ettiğini biliyorum. Fakat hepimizin devam etmesinin zamanı geldi sanırım. Evi satabilirim ve sonra o parayla kendime bir emeklilik evi alabilirim. Kız kardeşin yakında kendi evine taşınıyor, büyükannen Hindistan'a geri dönmeyi düşünüyor..."

"*Dadi* Hindistan'a geri mi dönüyor?"

"Baban neredeyse tüm hayatı boyunca çok çalıştı," dedi *Dadi* bir *paratha* hazırlarken. Hamurdan bir parça aldı ve onu küçük bir top haline getirdikten sonra avcuyla vurarak düzleştirdi. "Kendisine vakit ayırmasının zamanı geldi. Ve benim de eve dönme vaktim geldi."

"*Dadi*, on sekiz yıldır buradasın," dedi Kareena. "Burası senin evin. Ve baba, bu ev senin için de çok önemliydi. Benimle konuşmadan onu satacağına inanmayı reddediyorum!"

"Neden bu kadar şaşırdığını anlamıyorum," dedi Bindu. Masada önemli bir şey konuşulmuyormuş gibi telefonuyla ilgiliniyordu. "Babam çok uzun zamandır bunun hakkında ipucu veriyordu. Annem artık burada değil. Evle ilgili ne isterse yapabilir. Sadece birkaç duvar boyadın diye ev otomatik olarak sana ait sayılmıyor."

Kareena avucunu kırılan kalbine bastırdı. Evlerinin satılacak olması başka kimsenin umurunda değil miydi? Ya da en azından, onu böylesine büyük bir kararın dışında bırakmanın ne kadar yanlış olduğunu başka kimse görmüyor muydu? Babası çalışırken, kız kardeşi YouTube'da Tanrı bilir neler yaparken ve büyükannesi öğleden sonraları kart partilerine giderken evin her şeyiyle o ilgilenmişti.

"Annen bu evi çok severdi," dedi babası sessizce. "Ama hepimizin hayatına devam etmesi çok önemli. Ve biz, kız kardeşin, büyükannen ve ben, hepimiz aynı fikirdeyiz. Bu evin henüz parçalara ayrılmamış olmasının tek nedeni sensin ama sen de hayatına devam etmelisin."

"Otur ve biraz su iç," dedi *Dadi*. "Yine hırıldıyorsun."

Hiçbir yere varamayacaklardı. Kareena, Bindu'ya döndü. "Annemizin evini kaybetmekle ilgili hiçbir sorunun yok mu Bindu? Gerçekten mi?"

Bindu omuz silkti. "Burası sadece bir ev. Loken ve ben üniversiteye daha yakın bir yer bulmayı düşünüyoruz, böylece işe gidip gelmemiz daha kolay olur."

Kareena avuçlarını masaya bastırdı ve babasına doğru eğildi. "Baba, bu evi istediğimi her zaman biliyordun!"

"Bu yüzden sana sormadım." Gözleri, Kareena'nın annesini her düşündüğünde olduğu gibi üzgün görünüyordu. "Eski arabamızı aldın. Aile evini de yenilemeye çalışmak yerine, tüm dikkatini onu onarmaya verebilirsin."

"Pekâlâ, o zaman evi senden satın alırım. Tıpkı sen arabayı da satmaya çalışmadan önce onu senden aldığım gibi." Birikimleri vardı. Tüm finansal planı altüst olacaktı ama gerekirse bazı düzenlemeler yapardı. En azından denemek zorundaydı.

Babası arkasına yaslanıp kahkaha attı; Kareena çocukluk evini kurtarmayı teklif etmek yerine bir fıkra anlatmış gibi, yuvarlak karnını okşadı. "Bu evin peşinatını karşılayabilmen mümkün değil. Özellikle de şimdi, eskisinden kazandığına kıyasla sana çok daha az para ödeyen yeni işinle."

Sözleri bir düzine küçük kesik gibiydi. Hayalindeki iş olsun ya da olmasın, görünüşe göre ebeveyn onayını almasına yetecek kadar kazanmıyordu. Ama şu anda bunun bir önemi yoktu. Bu çılgınlığı nasıl durduracağını bulmak zorundaydı. Mümkün olduğunca vakit kazanması gerekiyordu.

"Ne zaman emekli oluyorsun?" diye sordu Kareena.

Babası tek kaşını kaldırdı. "Aralık. Evi eylül ayının sonunda satışa koyuyorum." Kareena'nın gözlerinin kocaman açılmasına neden olan bir fiyat söyledi. Kahrolası New Jersey konut piyasası.

Eylüle kadar büyük bir peşinat için para biriktirmesi mümkün değildi. Kareena önce Bindu'ya, sonra da mutfaktan onu gözleyen büyükannesine baktı. Ardından masanın üzerindeki altın mektup kutularına odaklandı. Cevap aynı anda hem saçma hem de mükemmel görünüyordu.

"Düğün parası," dedi Kareena birden. "Benim için düğün parası ayırdığını söylemiştin. Evin peşinatı olarak kullanmam için onu neden şimdi bana vermiyorsun?"

"Olmaz," dedi babası. "Bu parayı ancak nişanlandıktan sonra kullanabilirsin. Ki son altı aydır seni buna teşvik etmeye çalışıyorum."

Onda bir şeyler fırlatma isteği uyandıran dünyadaki tek insanlar ailesindeydi. "Neden benimle işbirliği yapmadığını anlamıyorum! Eğer bu para zaten benim için ayrılmışsa, o zaman bunu bir doğum günü hediyesi olarak düşün. Bilirsin, unuttuğun doğum günü için!"

Burada tamamen mantıksızca davranan oymuş gibi, babası bıkkın bir bakış attı. "Bu parayı biriktirmeye başladım; çünkü annen ve ben, sana ve kız kardeşine bir düğün hediyesi vermek istedik. Birlikte yaşamaya başladığımızda hiçbir şeyimiz yoktu ve umudumuz, geleceğinize başladığınız zaman için size biraz birikim sağlamaktı."

"Flaş haber! Otuz yaşındayım. Geleceğim çoktan başladı. Bir gelecek sahibi olmak için evli olmama gerek yok."

"Gelenek böyle," dedi babası yumuşak bir sesle. "Kurallar bunlar. Onları değiştirmiyorum. Eğer parayı istiyorsan, önce bir *jeevansathi* bulmalısın."

Jeevansathi. Ruh eşi. Kareena da ruh eşini bulmayı her şeyden çok istiyordu ama aslında dengini bulmak zaman alıcı ve acı vericiydi. Bunu bu kadar uzun süre ertelemesinin nedenlerinden biri de buydu.

"Ne mükemmel bir fikir!" dedi *Dadi*, spatulayı havada sallayarak. "*Beta*, Hintli flört profilini yeniden açabilirim. Bilirsin, böylece kız kardeşinin nişan partisi için zamanında birini bulabilirsin. O zaman Loken'in ailesi, en büyük kız hâlâ bekâr olduğu için bizde bir sorun olduğu konusunda endişelenmez."

Kareena, kimseyi boğmamak için derin derin nefes almak zorunda kaldı. Ailesi hakkında en nefret ettiği şey buydu. Onu hiç dinlemiyorlarmış da sırf onların dikkatini çekmek için avazı

çıkacağı kadar bağırmaya başlıyormuş gibiydi. "Sırf küçük kız kardeşim evleniyor diye nişanlanmıyorum ya da evlenmiyorum! Bu çok modası geçmiş ve ilkel bir uygulama, ikinizden de daha iyisini beklerdim. Ve *Dadi*, çöpçatanlık yeteneğin pek de iyi değil."

Hukuk fakültesinde okurken çıktığı randevu yüzünden hâlâ kâbuslar görüyordu.

"*Beta*, tek bir kötü eşleştirmeydi ve sadece altı ay hapis cezası aldı. Birini öldürmüş falan değildi ki. Sadece birkaç karşılıksız çek yazmıştı, değil mi?"

"Ah, bu onu çok daha iyi yapıyor." Kareena, kendisine bakan üç kişiye de elini salladı. "Kahrolası bir aşk evliliği istiyorum. Kalpler, çiçekler, her şey. Beni anlayan ve aklımı kaybetmeme neden olmayan birini istiyorum."

"Sanırım insanların sinir bozucu kişiliğinden hoşlanmadığını biliyorsun," dedi Bindu. "Bu yüzden dışarı çıkıp insanlarla tanışmaktansa, battaniyenin altında Taylor Swift dinlemeyi ve aşk romanları okurken masala çayı içmeyi tercih ediyorsun. Bu yüzden hâlâ bekârsın."

"Hey, pislik, ben *çalışıyordum*," diye çıkıştı Kareena.

"Sözlerine dikkat et, Kareena!" diye bağırdı babası ve büyükannesi aynı anda.

"Her neyse. Bay Mükemmel'i aramak için flört dünyasına geri dönmeyi planlıyordum. Evin parasını almak için gereken buysa, o zaman tamam. Evleneceğim. Ama bu bir aşk evliliği olacak." Besin alerjisi azmış gibi bu fikir karşısında derisi kaşınıyordu ama denize düşen yılanı sarılırdı.

Dadi alayla güldü. "Bunun sandığın kadar kolay olmadığını ben bile biliyorum," dedi Hintçe. "Halin ve tavrın konusunda Bindu haklı, *beta*. Ve siz çocuklar için işler artık çok daha farklı. Herkes çok seçici."

"Tavrı nasıl olursa olsun, aşkı bulmak bazen zaman alır," diye ekledi Kareena'nın babası. "Bu evi istediğini biliyorum Kareena ama ben de kendim için en iyisini yapmalıyım."

Otuzuncu doğum gününde olmasını beklediği onca şeyin arasında bu kesinlikle yoktu. Annesi bu evi oluşturan her kırıste, her direkte, her çivideydi ve Kareena onu kaybedemezdi. Çünkü bir kez gittiğinde, kaybettiği sadece annesi olmayacaktı. Ruhunun bir parçasını da kaybedecekti.

"Her şey yoluna girecek," dedi *Dadi* Hintçe, *paratha* yığını masanın ortasına koymak için mutfakta yürürken. "Neden karını doyurmuyorsun? Seni istasyona ben götürürüm."

"Araba!" diye patladı Kareena. Tamamen unutmuştu. "Onu nerede tutacağım?"

"Belki de o hurdayı parçalar için satabilirsin," diye mırıldandı Bindu telefonuna göz gezdirirken. "Çok eski."

Kareena, kız kardeşini bir cevapla ödüllendirme zahmetine bile girmedi. Arabası o kadar nadir bulunan bir türdü ki, eğer satarsa muhtemelen ev için sahip olduğu birikimlerin üzerini tamamlayacak kadar kazanırdı. Ancak 1988 model BMW E30 M3'ün özel onarma projesi onun gururu ve sevinciydi. Annesini kaybettiğinden beri ne kadar yol kat ettiğinin bir simgesiydi.

"Bu kadar konuşma yeter," dedi *Dadi*. "Otur ve biraz yemek ye, böylece işe gitmeden önce sakinleşebilirsin."

Kareena iştahını tamamen kaybetmişti. Çantasını alıp omzuna astı. "Gitmek zorundayım."

"Bekle!" dedi Bindu. Yanında getirdiği çantaya koştu ve alıp Kareena'ya uzattı. "İki şey var. Birincisi, yarın bir röportaja gitmek için *Dadi*'nin arabasını alıyorum. Yerel bir TV şovuyla röportaj yapacağım. Flörtleşme hakkında konuşacağız. Beni götürecek birine ihtiyacım var, böylece yolda giderken notlarımı okuyup makyajımı yapabilirim. Beni götürür müsün?"

"Ah, evet tabii. Her neyse." O anda oradan kaçmak için her şeyi kabul ederdi.

"Harika! İkincisi, sana bir hediye aldım."

"Bindu, şu anda gerçekten korkunç bir haldeyim. Bu akşam eve döndüğümde açarım."

"Hayır, şimdi aç!" dedi Bindu. "Seni daha iyi hissettirecek. Söz veriyorum."

Kareena çantaya baktı. Kız kardeşinin ona son verdiği hediye, onu paranoyaklaştıran ev yapımı keklerdi. Öyle ki Mumbai aksanlı uzaylıların onu uykusunda kaçırıp bir buz gezegenine götürmeyeceğine ikna etmeleri için arkadaşlarını kendisiyle birlikte kalmaya zorlamıştı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı paketi açıp içindeki kâğıtları bir kenara iterken. İçinden bir miktar para çıkması için dua ediyordu ama bundan şüpheliydi.

Kareena'nın paketin içinde ne olduğunu anlaması biraz zaman aldı. Beyaz kutunun üzerinde *Asian Sensation* yazıyordu ve büyük, ten rengi, U şeklinde bir vibratör resmi vardı. Penis gibi görünmeyen modern bir tasarımdı. Konuşma baloncukları içinde "su geçirmez" ve "şarj edilebilir" yazıyordu.

"Bindu, lütfen bana bunun bir..."

"Evet!" dedi Bindu. Saçlarını geriye savurdu ve keyifli bir kahkaha attı. "Her zaman çok gerginsin, bu yüzden bunun mükemmel bir hediye olacağını biliyordum."

"Ne? Neymiş o?" diye sordu Dadi. Masadan aceleyle kalktı.

"Biliyor musun," dedi Kareena, kahverengi seks oyuncağını saklamak için kâğıtları tekrar yerine iterken. "Bir gün bunu çok komik bulabilirim. Bugün, o gün değil."

Bindu kahkaha atmaktan iki büklüm oldu.

Kareena hiç düşünmeden paketi büyükannesine verdi. "Bunu neden sen almıyorsun, *Dadi*? Kardeşim bunun benim tarzım olmadığını biliyor. Bindu, ona bunun ne olduğunu söyleyeceksin, değil mi?"

Bindu'nun yüzü bembeyaz kesildi.

Kareena gözlüklerini burnundan yukarı itti ve mutfaktan ayrılmak için arkasını döndü. "Umarım hepiniz şu anda ne kadar boktan davrandığının farkındasınızdır."

Babasının yüzünde hiddetli bir ifade belirdi. Büyükannesi, sözleri karşısında dehşete düşmüş gibi görünüyordu ve kız kardeşinin de *Dadi* hediye vibratörü elinde tuttuğu için hâlâ beti benzi atmış durumdaydı.

Kareena, kimse ona başka bir şey söylemeden önce evden dışarı çıktı ve tren istasyonuna doğru yürümeye başladı. "Otuzuncu doğum günüm kutlu olsun," dedi gözyaşlarına boğulmuş bir sesle. "Lanet olası otuzuncu doğum günüm kutlu olsun."

Sevgili okuyucular,

Bekâr çocuklarınızın sizinkinden farklı bir nesilde doğduğunu hatırlamak önemlidir. İlk olarak, öncelikle çocuklarınızın neden evliliğe karşı olduğunu öğrenmelisiniz. O zaman onları yanlış düşündüklerine ikna etmek sizin sorumluluğunuzdadır.

Bayan W. S. Gupta

Köşe yazarı

Avon, NJ

İKİNCİ BÖLÜM

Kareena

Teyzeler WhatsApp Grubu

Farah Teyze: İyi ki doğdun hayatıml

Falguni Teyze: Doğum günün kutlu olsun tatlım. Annen seninle ve başardıklarınla çok gurur duyardı.

Mona Teyze: Senin için param var betal

Sonali Teyze: ::dini doğum günü resmi::

Sonali Teyze: ::dini doğum günü resmi::

Sonali Teyze: ::dini doğum günü resmi::

"Ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Kareena, içkisinden bir yudum daha alırken. "O evin benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsunuz. Annem için..."

"Dur, bir kokteyl daha söyleyeyim," dedi Veera. Kareena, arkadaşının zarif bir şekilde elini kaldırmasını ve garsonun dikkatini çekmesini izledi.

Jersey City'nin tam ortasındaki yepyeni restoran Phataka Grill, eski moda bir Hint restoranının büyüleyici izlerini taşıyordu. Bollywood film afişleri çıplak tuğla duvarlara gelişigüzel asılmıştı ve sandalyelerin alüminyum sırtları parlak renklere boyanmıştı. Yetmişlerin seksi Bollywood şarkıları, dolu masalardan gelen sohbet seslerinden zar zor duyulabiliyordu. Sarhoş olmak için mükemmel bir yerdi.

"Teşekkürler," dedi Kareena, taze yapılmış içecekler önlerine bırakılırken. "Buna ihtiyacım var. Ve siz ikinize."

"Hâlâ kafanı dağıtmak için sana bir parti vermeme tamam demen gerektiğini düşünüyorum," dedi Bobbi, liçi martinisini döndürerek. "Bizi şehre götürmesi için bir limuzin kiralayabirdik, sonra bir kulübe gidip kığımızdan ter akana kadar dans ederdik ve sabah pişman olacağımız seksi erkeklerle yatardık. Ah! Ve kapkekler. Dans edip seviştikten sonra kapkekler."

"Hiç havamda değilim, çocuklar."

"En son ne zaman gitmiştik, beş yıl önce mi?" diye sordu Bobbi. "Çıkmaya geçici bir ara vermenden hemen önceydi. Tanrım, ağda yaparken vajinandan örümcek ağı topluyor musun?"

Kareena arkadaşına peçete attı. "Ah, kapa çeneni. Sen benden daha çok çalışıyorsun ve senin de *jalebin** için düzenli kontroller yaptırdığını görmedim."

* İç uyluklar ile testisler arasındaki boşluklara verilen isim. (ç.n.)

Garsonları, biryani, tereyağlı tavuk, sebze tandır ve naan ekmeğiyle dolu tabaklarla geri geldi. "Buyurun hanımlar," dedi Yeni Delhi aksanı, kıvrıkcık siyah saçları kadar yoğundu. "Daha fazla içkiye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

Garson gittikten sonra, Kareena tabağına yiyecek doldurmaya başladı. Tatlarının da en az görüntüleri kadar güzel olmasını umuyordu. Bütün gün yemek yeme fırsatı bulamadığı için açlıktan ölüyordu. Bu bir de huzursuz uykusuyla birleşince onu iyice sinirli yapıyordu.

Bobbi masanın üzerine eğilerek dekoltesini gözler önüne serdi. "Öyle harika bir otuzuncu yaş günü partisi olurdu ki, annen ahiretten katılmak için davet bekler ve sonra sana evi nasıl tutacağını konusunda tavsiyelerde bulunurdu."

Kareena alayla güldü. "Bundan şüpheliyim. Ayrıca yaşıtlarımızın çoğu gelmezdi. Tanıdığımız herkes ya uzun süreli bir ilişki içinde ya da nişanlı, yeni evli veya çocuk sahibi. Otuz yaşına giren bekâr bir arkadaşlarının doğum gününü kutlamak isterler mi sanıyorsun? Takvimleri pasta tadımı veya anne-çocuk oyun buluşmalarıyla doludur. Eğer programlarında mucize eseri bir boşluk olursa, gelip beni yargırlar ve 'doğru kişiyi bulduğunda anlarsın' ya da 'sorumlulukları olmayan bir bekâr olduğun için çok şanslısın' gibi şeyler söylerler."

Veera, Kareena'nın kolunu sıktı. "Öyle deme. Eminim herkes seni desteklemeye gelirdi. Otuz yaş büyük bir olay."

"Ama sırf biz o hale getirdiğimiz için," dedi Kareena.

En iyi arkadaşları, Rutgers Üniversitesi'ndeki birinci sınıf oryantasyonunda tanıştığıyla aynı kişiler, yani seminer sınıflarındaki diğer Pencaplı kızlar, açıklamasını beklediler.

"Ayrıca insanlar ev almam ve hisse senedine yatırım yapmam gerektiğini ve... Bilmiyorum, çocuk sahibi olmam gerektiğini düşünüyorlar! Annemin evini alacak param yokken, arabam

hâlâ arka bahçemdeki bir kulübede duruyorken ve gerçek aşkı bulmaya çalışmak midemi bulandırıyorken bunlardan herhangi birini nasıl yapabilirim? İstedğim bu olsa da... Ve son birkaç aydır, düşünebildiğim tek şey bu."

Veera ve Bobbi önce birbirlerine, sonra da Kareena'ya baktılar.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Veera. "Gerçek aşkı mı düşünüyordun? Birileriyle çıkmayı?"

Kareena başıyla onayladı. "İstedğim işe sahibim. Şimdi istediğim aileye kavuşma zamanı."

"Kızım, bazen hayat senin hesap tablolarına ve zaman çizelgelerine göre gitmez," dedi Bobbi. "Aşkı bulmak biraz zaman alabilir."

"Ki bende ondan yok," dedi Kareena.

"Bekle, babanın parası olduğunu söylemiştin, değil mi?" diye sordu Veera. "Yoksa sen..."

"Evin parasını ödemek için zamanında nişanlanacak bir adam bulmaya çalışıp babamın düğün hediyesini isteyecek miyim?" Kareena içkisinin geri kalanını kafasına dikti. "Fikir bu." Bütün gün bunu düşünmüştü. İpotek için yüzde yirmiden daha az peşinat verse bile, evin parasını karşılayamazdı. Ev birinci sınıf bir konumdaydı ve onun fiyat aralığının dışındaydı. Evlenmek, elindeki tek seçenektir.

"Kalpler, çiçekler ve romantizm istediğini sanıyordum," dedi Veera. "Lütfen bana bundan vazgeçmediğini söyle."

Kareena başını iki yana salladı. "Bütün bu karmaşa içinde kendime bir söz verdim. Onunla evlenmeden önce bu kişiye âşık olmam gerekiyor. İçinden kalpler fışkıran gözler ve hızla atan kalpler istiyorum. Romantik jestler ve sonsuzluğa dair sohbetler istiyorum. Hepsini istiyorum. Âşık olma yolculuğumuz beklenenden biraz daha kısa sürecek olsa da o benim *jee-vansathi*'m olacak."

"*Jeevansathi*," dedi Veera. Yüzüne hülyalı bir ifade yerleşti ve ellerini birbirine kenetledi. "Bu kelime çok romantik, değil mi? Hayat arkadaşı. Erkeklerle karşı tam bir kalkan oluşturan biri için bu hiç kolay olmayacak, Kareena."

"Samanlıkta iğne aramak gibi," diye ekledi Bobbi acı bir sesle.

"Ah, biliyorum. Babam da aynı şeyi ima etti. Kazanamama ihtimalim de yüksek. Ama denemek zorundayım. Annem için." *Ve kendim için*, diye düşündü Kareena. Ev onun için çok şey ifade ediyordu; fakat sadece uzlaşma üzerine kurulu bir anlaşmalı evlilik yaparsa her şey anlamını yitirirdi. Hayat arkadaşının sadece elverişli olmasını istemiyordu. Onun... Eh, nasıl olmasını istediğine dair bir listesi vardı.

"Bu adamları nerede bulacaksın?" diye sordu Veera. Bir naan aldı ve onu küçük parçalara ayırmaya başladı.

"Dürüst olmak gerekirse, çevrimiçi sitelerin tek seçeneğim olduğunu düşünüyorum."

"Çevrimiçi siteler işe yarayabilir, ancak diğer buluşma seçeneklerini de düşün," dedi Veera. "İnsanlar çevrimiçi buluşma profillerine Amazon Prime'dan alışveriş yapıyormuş gibi davranıyorlar ve bu seni duygusal açıdan yıpratır."

"Hintlilerin artık bekârlar için yolculuklar düzenlediğini biliyor muydun?" dedi Bobbi sırtarak. "*Ve anneler çocuklarıyla birlikte gidiyor.*"

"Ah, mahvoldum," dedi Kareena. "Birkaç internet sitesinden oluşan kısa bir listem var ve eğer bu şekilde birini bulamazsam, o zaman profesyonel bir çöpçatan veya başka bir şey deneyebilirim."

Bobbi ve Veera birbirlerine baktılar.

"Ne?" diye çıkıştı Kareena.

"Tatlım," dedi Veera yumuşak bir sesle. "Düşünmediğin bir seçenek daha olabilir."

"Şeytan çok çalışır ama *desi* teyzeler daha çok çalışır," dedi Bobbi.

Kareena'nın bakışları en iyi arkadaşları arasında gidip geldi ve yüzlerinde yazılı olan gerçeği gördü. Bu düşünce o kadar gülünçtü ki neredeyse sandalyesinden düşecekti. "Kesinlikle olmaz!" diye patladı. "Teyzeler serseri mayın gibidir. Onları dahil etmek *felaket* olur. Ayrıca ben gerçek aşk istiyorum, klinik olarak ayarlanmış bir eşleşme değil."

"Teyzelerin mükemmel," dedi Bobbi. "Onlar annenin en iyi arkadaşları ve en az senin kadar seçici davranacaklardır. Gerçek aşkın olacak birini bulmaları gerektiğini biliyorlar."

"Çok fazla dramayı da beraberinde getiriyorlar!" Kareena'nın beyninde değişik anılar oynadı. Her gün bir film galasına gidiyormuş gibi giyinen Mona Teyze vardı. Parmaklarına her zaman altın yüzükler takardı ve saçlarına mükemmel bir fön çektirirdi. Sonra grubun en dindarı olan Sonali Teyze vardı. En saçma şeyleri söylemek için inançlarını sık sık bir bahane olarak kullanırdı. Falguni Teyze sürekli herkesi beslerdi. Etnik bluzları ve Crocs marka terlikleriyle ortaya çıkar, her şeyin yoluna gireceğini söylerdi. Ve son olarak, IBM'den emekli yazılım mühendisi Farah Teyze vardı ve internetten yapılan sinsi takipler hakkında neredeyse her şeyi bilirdi.

Birlikte tehlikeliydiler. Kareena, Farah Teyze'nin, adını doğru telaffuz etmeyi reddeden İngilizce öğretmenini sözlü olarak yok etmek için okulunu bastığı zamanı hatırladı. Ve Mona Teyze'nin onu ilk Brezilya ağdası yaptırmaya götürdüğünde ağdacının iyi bir iş çıkardığından emin olmak için işitme mesafesinde olmakta ısrar ettiğini. Kareena, Sonali Teyze'nin dini çalışma seansları ve Falguni Teyze'nin yemek kursları hakkında hâlâ kâbuslar görüyordu.

"Teyzelerin, aradığın niteliklere sahip bir adamı haftalar içinde bulurlar ki bu da sana onunla buluşmak ve onu tanımak için

bir sürü vakit tanır," dedi Bobbi. "Ve bir aşk evliliğinin senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorlar."

"Çok yorucular."

"Hayır, ilericiler," dedi Veera. "Annenin evini korumana yardım ederler. Hem onların da annenle bir sürü anısı var."

Garsonları, dondurma dolu kâselerle birlikte otantik kil *kulhar*'ların içindeki masala içkileriyle tam zamanında masalarına geldi. Boş tabaklardan birkaçını aldı ve geldiği gibi hızla gitti.

Kareena *kulhar*'lardan birine uzandı ve fincanı kafasına dikti. Bu noktada, kan dolaşımına yayılan tüm endişe yüzünden alkolün tadını bile alamıyordu.

Teyzeleri dahil ederse yanlış gidebilecek çok şey vardı. En kötüsü de onları hayal kırıklığına uğratmasıydı. Hayır. Bu değildi. En kötüsü, bulduğu kişinin onu reddetmesi olurdu.

Çünkü o zaman teyzeler o kişiyi öldürürdü ve Kareena da hepsini kefaletle hapisten çıkarmak zorunda kalırdı.

Kareena tabağını kenara itti ve alnını önündeki masaya vurdu. "Yavaş yavaş başlamak istiyorum. Sanırım önce internetten birini bulup buluşmayı deneyeceğim. Sadece bir veya iki hafta için. Ve sonra, belki, eğer bu işe yaramazsa onlardan yardım isteyeceğim."

"Maddi desteğe ihtiyacın var," dedi Veera. "Bu evi bu kadar kısa sürede alabilmenin gerçekten de başka bir yolu yok. Mali danışmanın olarak söylüyorum, inan bana. Biliyorum. Ama gerçekten de böyle mi elde etmek istiyorsun?"

"Diğer önerilere açığım." Kareena başka bir shot atmak için uzandı.

"Teyzeler," dedi Bobbi. "Ulusal Güvenlik Ajansı'ndan daha iyiler. Buradan Batı Yakası'na kadar her uygun bekârla iletişime geçebilirler. Ve muhtemelen Kanada'daki bekârlar da buna dahil."

* Kulhar, Güney Asya'da boyasız ve sırsız olarak kullanılan, tek kullanımlık olması amaçlanan geleneksel kulpsuz kil fincandır. (ç.n.)

Sözleri, Kareena'nın duymaktan nefret ettiği ama doğru olduğunu bildiği acı verici bir gerçektir. "Pekâlâ, bunu düşüneceğim."

Bir zil sesi sohbeti böldü ve Bobbi telefonunu almak için çantasına uzandı. Ekranına baktığı an soluğu kesildi. "Orospu çocuğu."

"Ne oldu?" diye sordu Kareena.

Bobbi içkisini aldı ve Kareena'ya dönmeden önce fincanı kafasına dikti. "Kuzenim Parsippany'de bir düğün düzenliyor ve oraya gidip ona yardım etmemi istiyor. Görünüşe göre *sangeet*'te* performans sergilemek için kiraladıkları Bollywood dansçıları, Bollywood müzikleriyle *dans eden* bir grup striptizciymiş. Kıyafetlerini çıkarmaya başlamışlar ve büyükbaba kalp krizi geçirmiş."

Bobbi'nin bir adam bulmak için baskı yapmamasına şaşmamalı, diye düşündü Kareena. Hayatı drama ve düğünlerle o kadar doluydu ki neredeyse her gün çiftler arasındaki stresi o da yaşıyordu.

"Tamam, hesabı isteyeyim de hepimiz gidelim," dedi Kareena.

Bobbi çoktan ayağa kalkmıştı ve oturması için ona el sallıyordu. "Ben zaten kartımı vermiştim. İşiniz bitince sadece imzalayın. Birkaç içki daha için, benden."

"Oraya nasıl gideceksin?" diye sordu Veera. "Trenle mi, arabayla mı?"

"Ne bulursam onunla," diye yanıtladı Bobbi.

Veera ayağa kalktı. "Arabam hemen köşede. Seni götürebilirim. Hâlâ tamamen ayığım. Kareena, bizimle gelmeye hazır mısın?"

"Ben gelemem," dedi Kareena. "Tam aksi istikametteyim. Siz ikiniz gidin. Ben kendim giderim."

Veera eğilip ona sarıldı. "Yarın Jersey City'ye tekrar gel o zaman. Film izleriz ve kutu şarapla sarhoş oluruz."

* Sangeet, sadece çiftin birlikteliğinin değil aynı zamanda iki allenin bağlarının da kutlandığı müzikal bir etkinliktir. (ç.n.)

Kareena da ona sarıldı. "Sana haber veririm. Yarın çamaşır odasına raf takmak istiyorum ve araba üzerinde çalışmak zorundayım."

Ardından Bobbi ona sarıldı ve sonra kulağına fısıldadı, "Belki de otuzuncu yaşını kutlamak için bu gece barda o eğlenceli randevuya çıkmayı yeniden düşünmelisin. Sonsuza dek mutlu olacağın hayat arkadaşını aramaya sabah başlayabilirsin."

Kareena alayla güldü. "Evet, öyle bir şey mümkünmüş gibi. Randevuyu kastediyorum. Striptizcilerle ilgili ayrıntıları bana mesaj at."

"Fotoğraf çekerim."

Arkadaşları gevezelik ve enerji telaşı içinde ayrıldıktan sonra, boş tabaklar ve yarısı içilmiş bardaklarla dolu yuvarlak masada yalnız kaldı.

"Güne uygun bir son," dedi Kareena. Unutulan doğum günü ile babasının emeklilik haberi arasında gerçekten bok gibi bir gün geçirmişti. Arkadaşlarının tavsiyesine rağmen, eve yalnız gidiyordu. Bir randevu bulmak fazla yorucuydu.

Saate baktı ve treninin kalkmasına kırk beş dakika daha olduğunu fark etti. Kareena çantasını aldı ve restoranın ortasındaki kalabalık bara yöneldi. Kendi başına bir içki içecek ve eve gidip biraz uyumaya çalışacaktı. Sonra sabah, annesinin evini kurtarmak için ne yapması gerektiğini düşünecekti.

Birkaç dakika bekledikten sonra, bir grup yaşlı *desi* adam ile randevuda olan bir çift arasında yer buldu. Barmenin dikkatini çekmek için elini kaldırdı ve adam çenesini hafifçe kaldırıp onu gördüğünü belirttikten sonra Kareena, içki siparişini verene kadar insanları izlemek için arkasını döndü. İşte o zaman odanın karşısındaki masada oturan adamı gördü.

Pekâlâ, kahretsin.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Prem

Annem: Bugün Gori'nin ölümünün üçüncü yıldönümü Prem. Çok uzun zaman oldu. Yalnız kalmak beyaz insanlar içindir. Buna bir son vermek gerekiyor.

Prem: Bunu kaç kez konuştuk? Böyle şeyler SÖYLEYEMEZSİN.

Annem: Diğer aptalların ne dediği umurumda değil. Bebeğim için doğru olduğunu biliyorum. Gori'nin yasını yeterince tuttun. Evlenmenin zamanı geldi.

Prem: Kliniğimi inşa etmeye odaklanıyorum.

Annem: Evet, biliyorum, onun yerine şimdiye kadar bir cerrah olup evlenebilirdin. Prem, gelecek yıl bir düğün planlayabilmem için bu yıl nişanlanırsan sana para vereceğim.

Prem: Ne?? Ciddi misin?

Annem: Evet.

Prem: ... Ne kadar?

Annem: Çok.

Prem, annesinden aldığı en son mesaja baktı ve telefonunu cebine koydu. "Annem evlenmem için bana para ödemeyi teklif etti."

"Anlaşmalı evliliğin modern hali bu," dedi Bunty. En iyi çocukluk arkadaşı, restoran sahibi ve şef Benjamin Padda, çalışanlarından birine işaret etti ve iki parmağını kaldırdı. "Annemin beni adım adım izlediğini biliyorum. Ne kadar başarılı olursak olalım, bazı kültürel inançlar sonsuza dek sürer."

"Ne kadar da doğru," diye mırıldandı Prem. Annesiyle babasının onu evlendirmek için neden bu kadar çaba sarf ettiğini hiç anlamamıştı. O, hormonlara dayanan bir ilişkinin ve orta beyinden gelen yoğun bir duygusal tepkinin ürünüydü. Annesiyle babası, birbirlerine karşı nadiren herhangi bir sevgi göstermelerine rağmen "aşk evliliği" yaptıklarını iddia ediyorlardı ki bu, duyguların ve bununla birlikte tüm sağduyunun da zamanla kaybolduğunu kanıtlıyordu.

Prem evlendiği sürece nasıl evlendiği önemli değildi. Harika bir düğün, torunlar ve evet, oğullarının bir aile kurduğunu görme vaadi muhtemelen annesinin eski klişeleri zorlamasının en büyük nedeniydi.

Ayrıca Gori'den sonra hayatına devam ettiğini görmeye de ihtiyaçları vardı. Görünüşe göre annesi, Prem'in yeterince yas tuttuğuna ikna olmuştu.

"Bugün beni ağırladığın için teşekkürler, dostum," dedi Prem. "Bunu takdir ediyorum."

"Kendi başına somurttuğunu görmeye dayanamadım," diye yanıtladı Bunty. Kadehini kaldırdı. "Gori'ye. Bir sonraki hayatı senden daha iyi bir adamın sevgisiyle dolu olsun."

Prem ona hareket çekti ve sonra kadehini dudaklarına götürdü. Kadehin üzerinden gördüğü süveter, dikdörtgen çerçeveli gözlük ve dolgun dudaklar onu duraklattı.

Sonra resmen bir yudum içkide boğuldu.

Kahretsin.

"Ne? Ne oldu?" diye sordu Bunty.

Prem, kadının son derece güzel yüzünü kısa bir mesafeden net şekilde görebiliyordu.

Vay canına.

Kadının omuzları çökmüştü ve o dolgun dudakları aşağı sarkmıştı. Gür siyah saçları başının üstünde dağınık bir atkuyruğuyla toplanmıştı ve siyah gözlüğü, iri kahverengi gözlerini gizlemekte pek de işe yaramıyordu. Süveteri dolgun göğüslerini tamamen sardığı için, ciddi ve usturuplu kıyafeti bir şekilde şehvetliydi.

"Ne? Neye bakıyorsun?"

Prem boğazını temizledi ve göğsüne bir yumruk indirdi. "Ah, hiçbir şeye." Seksi kütüphaneci ona doğru baktığında Prem'in ilgisi keyfe dönüştü. Kadının gözleri genişledi. *Merhaba. Evet, al benden de o kadar.*

Bunty tekrar ona döndü ve takım elbisesinin ceketiyile rahat bir pozisyon bulmaya çalışıyormuş gibi omuzlarını esnetti. Muhtemelen bütün gece kıpırdanıp duracak, diye düşündü

Prem. Adamın boyu neredeyse iki metreydi ve vücudu yüz otuz altı kilo kastan ibaretti. Bir restoran sahibi, yatırımcı ve şef olarak çalıştığı yıllar boyunca, ona ne kadar yakışırsa yakışsın, takım elbise içinde asla rahat edememişti.

"Bir içki falan göndermek ister misin, yoksa birbirinizi gözle rinizle becermeye devam mı edeceksiniz?"

"Bu çok kabaydı, dostum."

"Ben gördüğümü söylüyorum. Ama ciddi, barmenime ona bir içki ikram etmesini söyleyeceğim. Süper gizli olacak."

Prem sonunda Bunty'ye baktı. "Buranın senin restoranın ol- duğunu biliyorum. Kasılmana gerek yok."

"Sahip olduğum tek şey bu," dedi Bunty kederle. "Bu ya da donmuş Naan imparatorluğunun sahibi Naan Kralı'nın oğlu ol- mak ve ödüllü bir şef olmak bana daha çok yakışıyor."

Prem sırttı. Bunty onun için her zaman Naan Prensi olacaktı. Güney Kaliforniya'daki çocukluklarından beri, en iyi arkadaşı bu unvanını bir deli gömleği gibi üzerinde taşıyordu.

Bunty viski kadehini eline aldı ve kehribar rengi sıvıyı dön- dürdü. "Dinle, eğer bir kadınla ilgileniyorsan ki üç yıldır kimsey- le ilgilenmemiştin, en azından git onunla konuş."

Prem, seksi kütüphaneciye bir kez daha baktı. Kadın o ora- da değilmiş gibi davranmaya çalışıyordu ve bir yandan Mojito'ya benzeyen bir şeyi yudumlarken bir yandan da telefonuna bakı- yordu. Yakında biri ona yaklaşıacaktı, Prem'in bundan hiç şüp- hesi yoktu.

"Yapamam," dedi sonunda Bunty'ye. "Yarın programdan son- ra potansiyel bir yatırımcıyla toplantım var ki bu da eve erken gidip hazırlanmam gerektiği anlamına geliyor."

"Sohbet programını genellikle pazar günleri yapmıyor mu- sun?" diye sordu Bunty.

"Genellikle, ancak bölgede çok ilgi gören bir fenomenle röportaj yapacağım; düğününü planladığı için kaydın tarihini ve saatini değiştirmemizi istedi. Yapımcılar ona uyum sağlamamı söyledi; çünkü kadının büyük bir takipçi kitlesi var."

"Bu çok sinir bozucu. Neden onun için hazırlanman gerektiğini anlayabiliyorum yine de yatırımcı konuşmana hazırlanmak konusunda endişelenme. Yıllardır bunun üzerinde çalışıyorsun."

"Hiçbir şeyi riske atamayacak kadar yakınım," dedi Prem. "Satın almak istediğim ofis nihayet piyasada."

"Ah, öyle mi? Listeye adını yazdırdın mı?"

"Evet." Prem, Jersey City şehir merkezindeki sağlık kliniği için bulduğu mükemmel konumu düşündü. Ulaşım kolaylığını. O bölgede neredeyse hiç duyulmamış otopark alanını. "Yine de anahtar teslim almak için depozitonun tamamını dört ay içinde hazır etmem gerekiyor."

"Bulman gereken daha çok para var mı?"

"Bankadan, senden ve Deepak'tan, kendi birikimlerimden ve LTD Financial'daki Gregory'den sonra çok değil." Prem, Buntynin başını sallayarak tepki verdiği bir rakam söyledi.

"Keşke sana daha fazlasını verebilseydim ama Doğu Yakası'ndaki genişleme planlarımı bitirene kadar ellerim bağlı."

"Bu konuda endişelenme bile," dedi Prem. "Sen ve Deepak zaten yeterince yatırım yaptınız. Dedğim gibi. Çok yakınım. Yıllarca süren planlamadan sonra, kliniğim nihayet kapılarını açabilecek."

Bu sözleri söylemek neredeyse gerçeküstüydü. Üç yıldır hedefine odaklanmıştı. Gori'nin ölümünden beri.

Gori'nin ölümü sebebiyle.

Güney Asya göçmen topluluğuyla ilgilenme konusunda kendisi kadar tutkulu olan uzmanları getirmek için tanıdığı doktor-

larla şimdiden bağlantı kuruyordu. Haber yayılıyordu ve destek muazzamdı.

Hepsi *Dr. Dil Show* sayesindeydi. Yerel bir Güney Asya televizyon kanalında program sunan bir TV kişiliği olmaktan nefret ediyordu, ancak bunu sadece reklam yapma ve bağlantı kurma amacıyla yapmıştı. On dakikalık bir şöhret olarak başlayan şey, Prem'in konuk konuşmacılarla Güney Asya topluluğunu etkileyen sıcak gündem maddelerini tartıştığı yarım saatlik bir canlı talk şova dönüşmüştü. Neyse ki konuşmacıları ve konuları program belirliyordu; onun tek yapması gereken, her bir gündemi onaylamak, senaryoya bağlı kalmak ve işe zamanında gelmekti. Ancak profesyonel kariyeri üzerindeki etkisi çok büyüktü.

Asla ailesinin hayalindeki cerrah olmayacaktı ama bir fark yaratacaktı. Ve mutlu olacaktı.

"Annen konusunda ne yapacaksın?" diye sordu Bunty. "O kardiyoloji merkezindeki işin ile TV şovun arasında gidip gelirken zaten zaman sıkıntısı yaşıyorsun."

Prem ona hareket çekti. "Bana bulaşma."

"Sadece bariz olanı söylüyorum," dedi Bunty gülerek. "Aşkın bir birliktelik için gerekli bir duygu olmadığına inanan kardiyolog."

"Bu, bilim tarafından destekleniyor, pislik. Gori ölmeden önce onu ve beni harika bir çift yapan şey buydu. Bu yüzden Güney Asyalı göçmenlerin büyük bir kısmı bugün aslında göçmen ebeveynleri gibi anlaşmalı bir evliliğin peşinde."

"Bunun, ebeveynlerimiz bir grup endişeli ve aşırı başarılı kişiler yetiştirdiği için olmadığına emin misin?" diye sordu Bunty.

"Gerçekçi ve aşırı başarılı kişiler. Bak, aşkın bir ilişkiyi sürdürebileceğini düşünen insanlar, kalıcı olmayan toksik bir duyuya inanırlar. Aşk insanları depresyona sokar, güvensizleştirir ve bazen de yalnızlaştırır ki bu da kalp sağlığını olduğu kadar orta beyni ve ön lobu da etkiler. Dopamin salgılayan bir çikolata krizi gibi. Fazlası hem beden hem de duygularımız için kötüdür."

Bunty homurdandı. "Siktir git, çikolata asla kötü değildir."

"Demek istediğim, aşkın mutlu bir ilişkiyle kesinlikle hiçbir ilgisi yoktur. İletişim, karşılıklı saygı, fiziksel yakınlık. Ortak hedefler ve hırslar." Prem bara baktı ve seksi ktphaneciyle tekrar göz göze geldi. Kadın onu görmezden gelmek için inanılmaz bir çaba harcıyordu ve bu duygu karşılıklıydı.

Bunty güldü. "Dostum, burada oturup seni bir kadınla bir saat daha izleyemem. Kendini topla ve gidip onunla konuş. Eminim nasıl olduğunu hatırlıyorsundur. Ben de mutfağımı kontrol edeceğim." Bu sözlerin ardından ayağa kalktı ve restoranın arkasındaki çift kapıdan mutfağa geçti.

Seksi kütüphaneci, Bunty'nin gidişini izledi ve sonra tekrar telefonuna dönmeden önce Prem'e baktı.

Ne olacaksa olsun, diye düşündü Prem ayağa kalkarken. Programı için notlarını daha sonra gözden geçirebilirdi. Masaların arasından geçip bara yaklaştıkça nabzı normalden biraz daha hızlı atıyordu. Bir kadına yaklaştıkça uzun zaman olduğunu söylerken Bunty haklıydı. Ama annesinin de ona hatırlattığı gibi, Gori gideli uzun zaman olmuştu. O zamandan beri ilişkiler için kendine vakit ayırmamıştı. Bunun ciddi bir şeye dönüşeceğini söylemiyordu ama denemekten ne zarar gelirdi ki?

Seksi sveterli kütüphaneci kadın yukarı bakıp da onun yaklaşması karşısında şaşırınca Prem sırtıttı. Kadının irileşen gözleri bir sağa bir sola kaydı.

"Merhaba," dedi Prem ondan birkaç santim uzakta durarak. "Ben Prem."

"Me-merhaba," dedi. "Ben, ah... Rina."

Rina onun içkisini işaret etmeden önce bir süre daha birbirlerine baktılar.

"Bir içki daha ister misin?"

Prem sodasına baktı. "Olur," dedi. Nöbetçiyken sınırı birdi ve henüz o noktaya ulaşmamıştı. "Ben de sana bir tane ısmarlamayı çok isterim."

Rina, üçte ikisi dolu olan kadehine baktı... sonra Prem'i hem çok hem de memnun eden bir hareketle, içkisinin geri kalanını kafasına dikti ve boş kadehi bar tezgâhının üstüne bıraktı. "Olur," dedi yutkunduktan sonra. "Bu çok hoşuma gider."

Prem, barmene işaret etti sonra hafifçe öne eğildi. Sandal ağacı ve vanilya. Baş döndürücü karışım sarhoş ediciydi. "Rina, ne işle uğraşıyorsun?"

Rina belli belirsiz, "Ben... Kadınların iş kurmalarına yardımcı oluyorum," dedi.

Bundan daha fazlasını bilmek isteyeceğim, Rina. Senin hakkında her şeyi bilmek isteyeceğim.

"İşinden keyif alıyor musun?"

Rina'nın kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Evet, alıyorum. Bu benim hayalimdeki iş. Ya sen? Sen ne iş yapıyorsun?"

"Ben..." *Doktor deme*, diye düşündü Prem. Hintli kadınlar, bazen Hintli bekâr doktorlardan ya veba gibi kaçıyor ya da hemen elmas yüzük hayali kurmaya başlıyorlardı. Yaptığı genelleme kulağa ne kadar kendini beğenmişçe gelse de, bu sohbetin erkenden bitmesi riskine girmek istemiyordu. "Kırık kalpleri düzeltiyorum," dedi sonunda ve genç kadına en büyüleyici gülümsemesini gönderdi. "Ve işimde çok ama çok iyiyim."

Rina ona biraz daha yaklaştı. Ayağındaki topuklu ayakkabılara rağmen genç adamdan biraz daha kısa olsa da, Prem'in, etraflarındaki gürültünün kaybolduğuna yemin edebileceği kadar yakındı.

"Biraz daha anlat," dedi Rina. "Benim gibi birini düzeltebilir misin?"

Prem bir elini kaldırdı ve genç kadının gözlerinin ilgiyle karardığını görmeyi bekledi, sonra dalgalı bir saç tutamını yüzünden geri çekti. Rina'nın titremesi, göğsüne uygulanan bir şok dalgası gibiydi. "Kesinlikle," dedi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kareena

Üç saat sonra...

“Sana dokunmak istiyorum,” diye fısıldadı Prem boynuna.

Kareena, genç adamın iri elleri sırtında ve süveterinin altında gezinirken kemiklerinin eridiğini hissetti. Bir yabancıyı arka odaya kadar takip ettiği için dehşete düşmeliydi ama Prem bir yabancı gibi gelmiyordu. O... Mükemmeldi. Saatlerce süren aralıksız sohbetten sonra, onu en iyi arkadaşlarından daha iyi tanıdığını hissediyordu. Ve Prem’in de onunla ilgili tüm sırları bildiğini hissediyordu.

Prem’in dudakları boynunu takip ettikten sonra dişleri omzunun kıvrımına geçtiğinde, Kareena’nın nefesi kesildi.

“Aman Tanrım,” diye fısıldadı, parmaklarını adamın gömleğine geçirerek. Bunu gerçekten yapıyordu. Otuz yıllık hayatında ilk kez, bir barda bir yabancıyla oynayıyordu ve bu çok güçlen-

diriciydi. Lezzetliydi. İnanılmaz seksiydi. Bunu daha önce neden denememişti ki?

Muhtemelen doğru adamla tanışmadığı için.

Kareena, genç adamın ağzı onunkine geri döndüğünde inledi. Prem ise bir generalin orduyu yönetmesi gibi dudaklarına hükmetti. "Daha fazla," diye fısıldadı Kareena öpücüğe, Prem onu karanlık ofisin duvarına sıkıca bastırdığında. "Daha fazla."

Prem'in eli süveterin ucunu buluncaya kadar vücudunda dolaştı. Kareena, süveteri yukarı sıyrılıp yüzünün üzerinden geçmeden önce adamın yüzündeki kararlı ifadeyi gördü.

"Ahh!" diye bağırdı. Süveterinin kumaşı küpesine takıldı ve keskin bir acı hemen geri çekilmesine neden oldu. Kolları havada dümdüz asılı kalmıştı ve süveter dar olduğu için bir Çin böreği gibi sarılmıştı. Arzusu bir utanç dalgasıyla tamamen söndü.

"Aman Tanrım," dedi Prem. "Ne oldu? Yaralandın mı?"

Acı verici bir çekiş daha oldu ve Kareena irkildi. "Uzun süredir ilk kez bugün küpe taktım ve sanırım biri kıyafetime takıldı." Tabii ki böyle bir şey sadece onun başına gelebilirdi. Ağzı kaliteli örgü kumaşla dolunca boğulur gibi ses çıkararak öksürdü.

"Dur, izin ver..."

Belirgin bir telefon sesi duyuldu ve ardından boğuk bir küfür savruldu. Kareena onu oyalayanın ne olduğunu sormadan, önce ayak seslerini ve ardından da ofis kapısının açılıp kapandığını duydu.

"Ah... Prem? Merhaba? Sen... Orada mısın? Aman Tanrım!"

On iki saat sonra...

Teyzeler WhatsApp Grubu

Mona Teyze: Hayatım, büyükannen bize babanın emekliliğinden bahsetti.

Farah Teyze: Paramız olsaydı kesinlikle ev için sana verirdik.

Sonali Teyze: Senin için dua edeceğiz.

Falguni Teyze: Şimdi evlenmek için mükemmel bir zaman! Tabii ki para için. Sana yardımcı olabiliriz.

Kareena: Ah, teşekkürler teyzecikler ama sanırım önce kendi başıma arayacağım.

Falguni Teyze: En azından bize bilgilerini gönder, böylece bir özgeçmiş oluşturabiliriz. Boyun, mesleğin, alerjilerin, kan grubun, ilgi alanların ve tercihlerin. Her ihtimale karşı.

Kareena: Tamam, şu akşamdan kalma halimden kurtulduktan sonra olabilir.

Mona Teyze: Pedialyte, tatlım. Biraz Pedialyte iç ve ghee* ile roti** ye. Hemen düzellersin.

* Hint mutfağında, berraklaşana kadar kaynatılmış tereyağıdır. (ç.n.)

** Hint mutfağında, bir tür mayasız ekmektir. (ç.n.)

Kareena: ... Hepinizin düşündüğü bu çöpçatanlık planından kurtulamayacağım, değil mi?

Sonali Teyze: Hayır.

Mona Teyze: Hayır.

Falguni Teyze: Hayır.

Farah Teyze: Hayır.

Kareena: Lanet olsun.

Kareena, soğuk Pedialyte şişesini alnına bastırdı.

"Onu içmen gerekiyor, elinde tutman değil," diye tısladı Bindu. "Çok gülünç görünüyorsun."

Kareena, hareketli Jersey City TV stüdyosuna baktı. Beklediğinden daha küçüktü ve birbirine çarpıp duran Güney Asyalı kameramanlar, asistanlar, yapımcılar ve yönetmenlerle doluydu. Matematik profesörlüğünden içerik yaratıcılığına geçen kız kardeşinin bir cumartesi öğleden sonrasını bu şekilde geçirmek istediğine inanamıyordu.

Berbat bir baş ağrısı çekmeseydi daha ilginç olabilirdi.

"En azından ayıkmiş gibi *davranamaz* mısın?" diye fısıldadı Bindu. "Makyaj işe yarıyor ama insanlar inlemelerini duyabiliyor."

"Kapa çeneni, Bindu."

Kareena gözlerini kapattı ve dirseklerini dizlerine dayadı. Otuz yaşına bastıktan sonra alkol toleransı azalmış gibiydi. Biraz uzanmak ve gözbebeklerinin ardındaki iğne batıyormuş hissin-den kurtulmak istiyordu, ancak oturması söylenen alüminyum banklar dinlenmek için hiç de elverişli değildi.

"Kareena..."

"Bindu, eğer bana ders vermek üzereysen hemen sus. Şu anda evde olup arka bahçemdeki kulübemde akşamdan kalma halim-den kurtulmaya çalışmayı tercih ederken, seni iyilik olsun diye buraya getirdiğim için şanslısın."

Bindu'nun burnu kıışı. "Neden kulübende olmak isteyesin ki?"

"Çünkü saatlerce bok gibi hissettikten ve teyzeler telefonumu mesaj bombardımanına tuttuktan sonra tek yapmak istediğim saklanmak, arka aksımı tamir etmek, onu yerine takmak ve sonra evdeki tüm prizleri değiştirmek."

"Çok garipsin." Bindu, kulaklığıyla konuşarak yanlarından geçen yapımcılardan birine gülümsedi. "Tüm zamanını yağla kaplı bir şekilde ya da çalışarak geçireceksen, teyzelerin yardımıyla bile dört ayda nasıl bir adam bulacaksın?"

Dün gece bir tane buldum, tam bir pislik olmasına ve beni yarı yolda bırakmasına rağmen.

"Damarıma basmayı bırak," dedi Kareena ve bir yudum daha almak için Pedialyte'in kapağını dikkatle açtı. "Tanrım, bu çok iğrenç."

Bindu havayı kokladı ve bir öğürme sesi çıkardı. "Kokusu da çok iğrenç. Eh, hak ettiğini bulmuşsun. Özellikle de doğum günü hediyen konusunda beni o duruma düşürdükten sonra."

Kareena kız kardeşine öfkeyle baktı. "Önce sen beni utandır-maya çalıştığın için bunu hak ettin."

"Komik olacağını düşünmüştüm."

"Eh, değildi. Özellikle de babam, annemin *evini* elden çıkarcasını söyledikten sonra."

Bindu gözlerini devirdi. "Eve neden bu kadar takıntılısın anlamıyorum."

"Herkesin tercihi kendine."

Anneleri öldüğünde Bindu küçük olmasına rağmen, yine de daha çok babalarına benziyordu. Evi annelerinin mirası olarak görmüyordu. Kareena'nın mirası olarak...

Kareena, arkasında uzun bir kablo sürükleyen birinin yanlarından geçmesini bekledi. "Bu ne kadar sürecek? Eve gitmek istiyorum."

"En fazla bir saat." Bindu telefonundaki saati kontrol etti, sonra çantasına uzanıp içinden bir tripod çıkardı. Yaklaşık bir buçuk metre boyuna ulaşana kadar ayakları ustaca açmaya başladı. Cep telefonunu çıkardı ve üstteki klipseyi tutturdu. "İşte oldu. Bugün kanalımda canlı yayın yapmama yardım ederken, umarım flört etme ve gerçek aşkı bulma konusunda bir şeyler öğrenirsin."

"Bu da ne demek?"

Bindu ona sıırttı. "Alabileceğin tüm yardıma ihtiyacın var..."

"Bana hakaret etmeye devam edersen, bir daha yardımımı almayı unutabilirsin."

Bindu teslim olurcasına ellerini yukarı kaldırdı. "Tek söylediğim, eğer anne ve babamın sahip olduğu gibi bir aşkı bulmak istiyorsan biraz tavsiye alman gerekecek."

Kareena bordo süveterine baktı ve gözlüklerini düzelitti. "Peki, tam olarak kimden tavsiye almam gerekiyor?"

"Dr. Dil'den, elbette. Ve benden."

Kareena, Dr. Dil'in kim olduğunu sormadan, koyu sürmeli gözleri, hızmalı bir burnu ve ses ekipmanı olan bir kadın,

Bindu'nun önünde durdu. "Bindu Mann, değil mi? *Mann Your Business* YouTube kanalından?"

"Evet, benim!"

"Sevimli isim. Sana mikrofon takmam gerekiyor. Sahneye çıkmaya hazır olduğunda burada bekleyeceksin. Dr. Verma seni çağıracak."

"Harika!" Bindu ayağa kalktı, kadının alıcısı beline bağlamasına ve mikrofon sisteminin nasıl çalıştığını açıklamasına izin verdi.

"Benim olduğum bölümü YouTube kanalında canlı yayınlamam sorun olmaz, değil mi?"

"Tabii ki. Dr. Verma seni sahneye çağırdığında buradan platforma çıkabilirsin ve senin, ah..."

"Asistanım," dedi Bindu. "Kayıt yapmak için burada olacak, evet."

"Harika. Bir dakikadan daha az bir süre içinde başlıyoruz ve ilk konuk sensin, bu yüzden hazır ol." Kadın, Kareena'nın Pedialyte şişesine baktı ve gitmek için döndü.

"Asistan mı?" dedi Kareena. Başı bu kadar çok ağrımasaydı daha fazla rencide olurdu.

"Her büyük fenomenin bir asistanı var," dedi Bindu yerine otururken. "Amatör gibi görünmek istemedim. Sadece ayak uydur." Çok düşünmemesini söylercesine elini salladı ve bilezikleri ahenkli bir şekilde çınladı.

"Her neyse," dedi Kareena. Bir an önce bitmesi için sabırsızlanıyordu, böylece eve gidebilirdi. Midesi bulandı ve tekrar inledi.

Tepe ışıkları söndü ve ekibin çeşitli üyeleri zamanı ve kamera açılarını söylemeye başladı. Stüdyonun ortasındaki dairesel platform aydınlandı ve birbirine dönük iki kırmızı yüksek sırtlı sandalyeye odaklandı. Sandalyelerin arkasındaki ekranda *Dr. Dil Show: Kalbin Bütünsel Sağlığına Odaklanmak* yazıyordu.

* Bindu, 'sen kendi işine bak' anlamına gelen *Mind Your Business* cümlesini, soyadı ile kelime oyunu yaparak *Mann Your Business* olarak değiştirmiştir. (ç.n.)

"Hangi berbat programı bana zorla izleteceksin?" diye mırıldandı Kareena.

Bindu onu susturdu. "Telefonuma kaydetmeye başlıyorum. Şimdi izle ve sessiz ol." Telefonunu ayakların üzerine yerleştirdi ve ekrandaki birkaç düğmeye dokundu. Köşede kırmızı kayıt düğmesi belirdi.

Hoparlörlerden yoğun Mumbai aksanı olan bir kadın sesi duyuldu. "Jersey City Güney Asyalılar Haber Kanalı'na ve Dr. Dil Show'un çok özel bir cumartesi bölümüne hoş geldiniz!"

Stüdyo hoparlörlerinden sahte alkışlar yükseldi.

"Lütfen Dr. Prem Verma'ya hoş geldiniz diyelim, biricik Dr. Dil'imiz!"

Prem?

Dr. Dil perde arkasından çıkınca Kareena'nın omuzları dikleşti.

Ah, hayır.

Adamı iyice incelerken kıyamet müziği duyduğuna yemin edebilirdi. Dr. Dil uzun boylu, zayıf ve geniş göğüslüydü. Takım elbisesi üzerine bir eldiven gibi oturuyordu ve adam kolunun manşetlerini düzelttiğinde, Kareena nefes alması gerektiğini hatırlamak zorunda kaldı.

Ve lanet olsun, o çene. O gerçekten harika, köşeli çene.

Daha bir gece önce öptüğü ve dokunduğu o *tanıdık* çene.

Restorandaki başarısız randevusu, Prem Verma, Dr. Dil'di. Daha da kötüsü, bu onun resmi bir *desi* zampara olduğunu doğruluyordu.

Desi zampara. Tanımı: Rüya gibi bir vücuda sahip, muhteşem ve lezzetli bir adam; geleneksel bir teyzenin evlilik için ruhunu satmasına neden olacak bir cins, tüm kararlarından pişmanlık duymayı sağlamak için çekicilik ve nüfuz kullanma yeteneği. Tıpkı birinin ofisinde oynaşabilmek için kalabalık bir bardan onunla ayrılmak gibi.

"Bu başıma gelen en kötü şey," diye fısıldadı Kareena.

"Sadece bir saat sürecektir," dedi Bindu. Arkasına yaslandı ve Kareena'nın yüzünü inceledi. "İyi misin? Kusacak gibi görünüyorsun."

"Her an kusabilirim," diye fısıldadı. New Jersey eyaletindeki tüm Hintliler arasında, neden bir hafta sonunda aynı kişiyle ikinci kez karşılaşmak zorundaydı?

Prem ona döndüğünde, Kareena'nın nabızı hızlandı. Fark edildiği anı biliyordu. Prem'in gözleri fal taşı gibi açıldı ve ağzı açık kaldı.

Evet, ben de senin kadar şaşkıyım. Bana aslında bir talk-şov sunucusu olduğunu söyleseydin bunlar asla olmazdı.

Kareena elindeki Pedialyte'e baktı ve şişeyi hemen ayak bileklerinin arasına sıkıştırdı. Bu adam, gecesinin geri kalanını onun yüzünden içki içerek geçirdiğini öğrenemezdi. Kareena'nın bir gururu vardı.

Ona yaşattığı aşağılanmaya, onu sonsuza dek rahatsız edecek utanca rağmen, Kareena bir korkak gibi görünmeyecekti. Her şeyi berbat eden ve onu garip bir pozisyonda bırakan oydu! Hangi beyefendi böyle bir şey yapardı?

Stüdyonun sahte alkışları bir fısıltıya dönüştü. Sonra Dr. Dil ağzını açtı ve sesi, Kareena'nın omurgasından ensesine kadar bir ürperti gönderdi. Kendisini öperken vücudunu tutan avucun sıcaklığını hâlâ hissedebiliyordu.

Prem, genç kadının ağzını açık bırakacak kadar ilgisiz hissettiren sakın bir hareketle ona arkasını döndü.

"Dr. Dil Show'un başka bir bölümüne geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Ben sunucunuz, Dr. Prem Verma. Jersey City'de bir kardiyologum. Hintçe konuşan Güney Asyalı izleyicilerimizin çoğunun bildiği gibi, *prem* sevgi anlamına gelmektedir, *dil* ise kalp anlamına gelmektedir ve bu program kalbin bütünsel sağlığıyla ilgilidir."

Vay anasını, Prem ona kırık kalpleri düzelttiğini söylediğinde, Kareena bunun bir tavlama cümlesi olduğunu düşünmüştü! Piç kurusu kelimenin tam anlamıyla bunu kastediyordu! Bunu kim yapardı ki? Sırf kadınları baştan çıkarmak için işleri hakkında komik, sevimli kelime oyunlarını kim yapardı?

"Geçen hafta, koroner arter hastalığını ve Güney Asya topluluğunda daha yüksek bir ölüm oranına işaret eden Stanford çalışmasını tartışmak için biraz zaman harcadık."

Tekrar doğrudan Kareena'ya baktı.

Kareena kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak bakışlarına öfkeyle karşılık verdi.

"Ancak bugün, garip bir şekilde kardiyologlardan pek fazla ilgi görmeyen bir kalp sağlığı konusuna geçiyoruz. Romantizm. Kalp sağlığının bir kısmı, özellikle de genç nesiller için, romantizmdir. Bu yüzden, popüler yaşam tarzı fenomeni ve *Mann Your Business*'in YouTube kanalı sunucusu Bindu Mann'i şovumuza davet etmekten heyecan duyuyorum."

Prem bir elini uzattı ve Bindu'ya sahnede kendisine katılmasını işaret etti. "Bindu?"

Kareena, yapımcılardan birinin işaret ettiği giriş noktasından sahneye çıkmadan önce, kız kardeşinin ayağa kalkıp çenesini yukarı kaldırmasını ve kalem eteği ve bluzu içinde yürümesini izledi. Bindu, elini uzatıp Dr. Dil ile tokalaşmadan önce kameralara döndü ve parlak beyaz gülümsemesini patlattı. "Beni konuk ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi.

Sahnede birbirlerinin karşısına oturdular ve sonunda yerleştiklerinde önce Dr. Dil konuştu. "Şimdi, Bindu, telefonda konuştuğumuzda yakın zamanda nişanlandığından bahsettin. Tebrikler."

"Teşekkür ederim," dedi Bindu ve prenses kesim elmas yüzüğünü gösterdi. "Çok heyecanlıyız."

"Eğer sormamın sakıncası yoksa görücü usulü bir evlilik mi, yoksa aşk evliliği mi?"

"Aşka ve romantizme inanır mısın Rina?" Prem, bileğinin iç kısmına sekiz rakamı çizdi. Bu hassas okşama Kareena'yı titretti.

"Elbette," dedi nefes nefese. "Kalpler, yıldızlar, çiçekler. Hepsini hayatımda istiyorum. Peki, ya sen?"

Prem'in bakışları genç kadının ağzına kaydı. "Aşktan çok daha güçlü şeyler olduğuna inanıyorum."

Bu adam bununla nereye varmaya çalışıyordu? Bu sorular önceden planlanmış mıydı, yoksa dün akşamki konuşmalarına atıfta mı bulunuyordu? Dürüst olmak gerekirse, aşk evlilikleri ve görücü usulü evlilikler hakkında soru sormak akıllıcaydı. Kareena, çok az kültürün evliliklerini bu şekilde farklılaştırdığını biliyordu. İnsanlar ya uyumluluğa dayalı olarak mantık evliliği yapıyorlar ya da Batı kültüründeki gibi randevuya çıkıp âşık oluyorlardı. Bindu, elbette...

"Aşk evliliği," dedi. "YouTube kanalım için yaşam tarzı içeriği oluşturmanın yanı sıra, ben bir matematik profesörüyüm. Nişanlım Loken, üniversitemde misafir profesör olarak çalışmaya başladığında tanıştığım bir Gucerat-İtalyan."

"Bu senin için harika, Bindu."

Kareena'nın sırtı dikleşti. Prem'in ses tonunda hoşuna gitmeyen bir şey vardı.

Prem tekrar Kareena'ya baktı ve sonra kız kardeşine sordu. "Şimdi, Bindu, başarılı bir evlilik şansınızın, birbirinize olan hislerinizden daha çok, ikinizin aynı ortamda çalışmasıyla ilgili olduğunu söylesem ne derdin?"

Bindu başını salladı, sonra uzun buklelerini omzunun üzerinden geriye attı. "Aynı kurumda çalışıyor olmamızın kesinlikle bir zararı olmadığını söyleyebilirim. Hayatımda biri yokken yaşadığım en büyük sorunlardan biri buydu. Uzaktaki biriyle buluşmak için asla zaman bulamazdım. Bir girişimci ve tam ders yüküne sahip bir profesör olarak boş zamanlarım sınırlıydı."

"Kesinlikle." Dr. Dil, Bindu henüz söylemediği bir noktayı doğrularcasına bir şey söylemiş gibi arkasına yaslandı. "Yakınlığınız kolaylık demektir. Bu, yalnız birer bireyden bir çiftte dönüşmenizin hayatınızda bir dengesizlik yaratmadığı anlamına gelir. Eğer kararınız tamamen sevgiye dayalı olsaydı uzun mesafe ilişkisine şans verebilirdiniz ki bu da kalp ağrısı, stres, depresyon ve endişe yaratırdı. Seyahate vakit ayırmak için diğer sorumlulukları erteleyebilirdiniz."

"Bu yüzden bugün, aşkın aslında kalp sağlığı için ne kadar tehlikeli olduğundan bahsedeceğiz. Çünkü aşk, bayanlar ve baylar, uzun vadeli ilişkilerin devamlılığını sağlamayan bir yanılsamadır."

Aşktan çok daha güçlü şeyler olduğuna inanıyorum.

Kareena yüksek sesli bir soluk verdi. Gözleri kocaman açılmış kız kardeşi ve sunucu da dahil olmak üzere tüm stüdyonun dönüp ona bakmasına yetecek kadar gürültülü olduğunu biliyordu. Umurunda bile değildi. Bu adam bir sahtekârdı! Ya da baştan çıkarmada çok iyiydi. Her halükarda, Kareena'yı yatağa atmak için yalan söylemişti. Randevuya çıkma yasağını, talk şov sunucusu olan bir adam için neredeyse bozuyordu.

Adı *aşk* anlamına gelen bir sunucunun sunduğu *Dr. Kalp* adlı bir talk şov.

O, adını aldığı duyguya inanmayan kardiyolog Dr. Kalp idi.

"Bindu," dedi Dr. Dil, tekrar Kareena'ya bakarak, "aşk hikâyesini bir vaka çalışması olarak kullanalım."

Hayır, bu hiç iyi değil, diye düşündü Kareena. Eli birden havaya fırladı. Eğer adamın sorularını cevaplayacak biri varsa, bu kişi oydu, baştan çıkarmaya çalıştığı ve ardından uygunsuz bir durumda bırakıp gittiği kadındı.

Stüdyodaki herkes şimdi ona bakıyordu, ama Kareena bu adamı mahvetme görevindeydi. Prem ona bakmaya devam etti. Alın ışıkların altında nemli görünüyordu.

Evet, terlemelisin.

Bindu boğazını temizledi. "Aşk hikâyem hakkında konuşmaktan mutluluk duyarım Dr. Dil."

Prem kravatını ve gömleğinin yakasını düzeltti. "Ah, harika. Nişanlınızla tanıştığınızda, âşık olmadan önce birlikte zaman geçirdiniz mi? Yoksa ilk görüşte aşk mıydı?"

"İlk görüşte aşk olduğunu düşünmek isterdim, ama bir dönem boyunca arkadaştık."

"Loken'den önce ve sonra sağlığına bakalım. Âşık olmadan önce mi, yoksa sonra mı daha iyi beslendiğini, daha fazla uyuduğunu ve daha üretken olduğunu düşünüyorsun?"

Bindu hoş bir kahkaha attı ve Kareena, kız kardeşinin kasıtlı olarak odadaki herkesin dikkatini kendine çekmeye çalıştığını biliyordu. Kareena, elini havada tutmaya devam ederek koltuğun kenarına kayd.

"Loken ve ben birbirimize olan hislerimizi itiraf etmeden önce kesinlikle daha üretkendim ve daha fazla uyuyordum," diye yanıtladı Bindu.

"Ve bunun nedeni, aşk yüzünden dikkatimiz dağıldığında sağlığımızın arka plana atılmasıdır. Bununla birlikte, temeli uyumluluğa dayalı olan bir ilişki daha sağlıklı bir yaşam tarzına

yol açacaktır. Öte yandan aşk, özellikle aşkın uzun vadeli etkileri, kalp hastalıklarındaki artışla bağlantılıdır.”

Kareena boğuluyormuş gibi bir ses çıkardı. Kazıklanmıştı! Prem'in bir önceki akşam onunla konuşma şekli, iş aşka geldiğinde aynı fikirde olduklarını düşünmesine neden olmuştu. Kareena'nın gerçekliği gittikçe daha kötü görünüyordu. Bir Hint restoranının arka ofisinde bu adamla neredeyse seks yapıyordu.

“Hayatımızda ihtiyacımız olan şey, ilişki kurarken daha az duyguya yer vermektir,” diye devam etti Dr. Dil. “Aşk hiç de bir etmen olmak zorunda değil.”

“Ama ben bunun güzel bir yan fayda olduğuna inanıyorum,” dedi Bindu gülerek. “Yani çekim, insanları bir araya getiren ilk şeylerden biri değil mi?”

“Şehvet ve çekim duyguları birlikte ‘aşk’ yanılısamasıdır, ancak bu zamanla kaybolabilir. Son zamanlarda yapılan bir çalışmada araştırmacılar, çiftlerin uygun bir birliktelikte aradıkları en önemli özelliklerin aşk değil, güven, iletişim ve uyumlu yaşam tarzı olduğu sonucuna vardılar. Aşk kavramı aslında bireyleri birbirlerinden faydalanmaya teşvik ediyor.”

Kareena şimdi neredeyse ayağa kalkmıştı. Yapımcı, Dr. Dile programı kesmesini işaret etti.

Dr. Dil, Kareena'ya bir kez daha baktı, sonra kameraya gülümsedi. “Kısa bir reklam arasının ardından bu konuşmayı tekrar gözden geçirelim. Ekran başından ayrılmayın millet. Daha yeni başlıyoruz.” Kameralar kaydı kesti ve stüdyo tamamen sessizliğe büründü.

Kareena bir kablonun üzerinden geçti ve sahneye doğru ilerledi. “Seni ikiyüzlü!” diye bağırdı. “Dün bana söylediğin onca şeyden sonra, senin iyi adamlardan biri olduğunu düşünmüştüm ama bunların hepsi sadece bir oyundu, değil mi?”

Prem ayağa kalkmadan önce ekibine baktı ve sonra ona geri döndü. "Belki de soyunma odamda konuşmalıyız."

"Asla olmaz." Kareena'nın başı çatlıyordu. Şakaklarındaki zonklamayı kontrol etmek için sesini alçalttı. "Seninle en son yalnız kaldığımda neler olduğunu biliyoruz."

Ekipten homurdanma sesleri yükseldi. Birisi, "Aman Tanrım," diye fısıldadı.

"Bir dakika, siz ikiniz birbirinizi *tanıyor* musunuz?" diye sordu Bindu.

"Evet," diye yanıtladı Prem.

"Hayır," dedi Kareena aynı anda.

Prem teslim olurcasına ellerini kaldırdı. "Sanırım olanlarla ilgili biraz yanlış anlaşılma oldu Rina..."

"Onun adı Kareena," diye araya girdi Bindu.

Prem, Kareena'ya dönmeden önce omzunun üzerinden Kareena'nın kız kardeşine baktı. "Ah?"

"Kendimi koruyordum," diye yanıtladı Kareena. "Açıkçası yeterince iyi koruyamamışım."

Dr. Dil onun yanında durmak için sahnedeki platformdan indi. Prem en az hatırladığı kadar uzundu, geniş omuzlarının ve bir seksenden fazla olan boyunun yanında dururken kendini zarif hissetmesini sağlıyordu. Lanet olsun, yine harika kokuyordu. Akşamdan kalma, sinirli bir haldeyken bile, onun üzerine tırmanmak istiyordu.

"Seni eve götürmeyi çok isterdim, ama nöbette olduğum için Jersey City'den ayrılamam," dedi Prem. "Benim evime gelmekten rahatsız olur musun?"

Kareena son ilişkisini ve adamın yatak odasında kurulu duran porno stüdyo kamerasını hatırladı. Prem'i daha iyi tanıyana kadar

tekrar riske giremezdi. "Belki de bardan uzakta daha sessiz bir yer bulabiliriz?"

Prem başıyla onayladı. "Biliyor musun? Arkadaşım Benjamin aslında buranın sahibi. Arkadaki ofisinde oturup... Birbirimizi daha iyi tanıyabileceğimiz kanepeler var. Bu senin için uygun mu?"

Bu kulağa harika geliyor, diye düşündü Kareena. Bir yabancı'nın ofisine gireceğini umursamıyordu. Sadece Prem'le daha fazla zaman geçirmek istiyordu.

"Yolu göster," dedi.

"Acil bir çağrı aldım." Prem, Kareena'nın düşünce silsilesini yarıda kesti. Önce yapımcılarına, sonra da Kareena'ya baktı. "Telefonu kapattıktan sonra seni bulmak için geri geldim, ama çoktan gitmiştin."

"Çünkü özel bir ofisteydim ve süveterim başımın üstünde sıkışıp kalmıştı," diye tısladı Kareena.

Prem, burunları neredeyse birbirine dokunana kadar öne eğildi. "Bunun için üzgünüm. Aptallık ettim ama bu beni bir yabancı yapmaz."

"Ama öylesin," dedi Kareena, şimdi daha yüksek sesle. Aralarına mesafe koymak ve zihnini netleştirmek için geri adım attı. "Yaşlı Güney Asyalıları hedef alan bir kanaldasın. Bir grup teyzeye, sevgiye değil de uyumluluğa dayalı evliliklerin işe yarayabileceğini söylerken, genç nesilleri de duygularının yanıltıcı olduğunu düşünmeleri için kandırıyorsun. Bindu Mann'i örnek olarak kullanarak insanları manipüle ediyorsun. Kahretsin, dün gece beni de kandırdın! İzleyicilerin, özel hayatında yolunu bulmak için romantizmi kullandığını biliyor mu?"

Prem'in gözleri genişledi ve ağzı bir balık gibi açıldı. "Aşk hakkında hiç konuşmadık! Ve bunun, görücü usulü evlilikle ya da aşk evliliğiyle hiçbir ilgisi yok," diye çıktı.

Kareena, elini genç adamın uzun gövdesine doğru salladı. "Bana kırık kalpleri düzelttiğini ve aşktan daha büyük bir şeye inandığını söyledin. Ama burada sahnedeysen aşkın kalp sağlığı için kötü olduğunu söylüyorsun."

Ekiptekilerin tekrar nefesi kesildi.

"Sen bir *sahtekârsın* Dr. Dil," dedi Kareena.

"Ah, hayır," diye fısıldadı Bindu.

"Aslında aşk üzerine kapsamlı çalışmalar yapan gerçek doktorlar var."

Dr. Dil'in omuzları dikleşti ve Prem, Kareena ile neredeyse göğüs göğse gelene kadar yaklaştı. Göğüs uçları sertleşen Kareena ayakları üzerinde sallandı. Lanet olsun, vücudu onu tanıyor gibiydi.

"Şu anda ne kadar saçmaladığına dair bir fikrin var mı?" diye sordu Prem. "Sadece benimle aynı fikirde olmadığın için *benim* programıma gelip *benim* ekibimin işini bölüyorsun, öyle mi? Ah, bekle, bunun ne olduğunu biliyorum. Aşk hayatındaki eksikliğin suçunu ilişkileri pratik olarak gören insanlara yükleyen huysuz, yaşlı, bekâr bir kadınsın. Dün gece bu yüzden mi dışarıdaydın? Yıldırım aşkına tutulmayı mı bekliyordun?"

"Zamana meydan okuyan, temeli aşka dayalı sayısız ilişki var," dedi Kareena sakince. "Hayatında seni seven insanlar yok mu? Bahse girerim seni terk edip giden bir kadın vardır..."

Prem'in yüzündeki sıcak ifade, göz açıp kapayıncaya kadar buz kesti. Genç adam geri adım attı ve yapımcılara işaret etti. "Dün için üzgünüm *Rina*, ama dediğim gibi, acil bir çağrı almıştım. Ve Tanrı'ya şükürler olsun ki almışım, çünkü şimdikinden çok daha fazla pişmanlığımız olurdu." Kulaklığı olan en yakın kişiye döndü. "Bu kadını stüdyodan çıkarmak için güvenliği çağırabilir miyiz lütfen? Bazılarımızın yapacak işleri var. Lanet olası *bilime* dayalı işler. Bindu, bu kadın seninle birlikteyse onunla gidebilirsin ya da kalabilirsin."

"Geçen sefer yaptığın gibi kaçıyorsun," dedi Kareena. Dışarı çıkarken kız kardeşinin de onu takip etmesini istedi, ama Bindu çoktan başını iki yana sallıyordu.

"Profesyonellikten uzak bu davranış için çok üzgünüm, Dr. Verma."

"Bindu." Dr. Dil'in Kareena'nın göğsüne soktuğu bıçak, kız kardeşinin duyarsızlığıyla iyice bükülmüş ve tamamen içeri itilmişti. Bindu, Kareena'ya sırtını döndü ve sahneye çıktı.

Kareena etrafına baktı ve ağzını açtığından beri ilk kez, tüm bu deneyimden utanç duydu. İki kez utanmış ve aşağılanmış gibiydi ve her ikisi de bu *desi* zampara yüzündendi.

"İyi öyleyse!" diye bağırdı Kareena, çenesini kararlılıkla havaya kaldırarak. "Ama şu anda kültürümüzün baskıcı olan kısımlarından faydalandığını unutma. İşte bu yüzden gerçekte diğerleri gibi bir pislik olmana rağmen, kadınlara asılıyor, aşk ve romantizm vaat ediyorsun."

Çantasını ve Pedialyte şişesini almak için hızla koltuğuna döndü. Stüdyodaki herkesin acıyan, dehşete düşmüş bakışlarından uzaklaşırken öfke onu tüketmeye başladı.

Buna nasıl cüret ederdi? Buna nasıl cüret ederlerdi?

Pedialyte şişesinin kapağını açtı ve şişeyi bir el bombası gibi Dr. Di'ye fırlattı.

Odayı toplu bir çığlık sesi doldurdu.

"Ve bu da süveterimi mahvettiğin için, pis zampara!"

Yurtdışından Hintli Haberleri

Bir kardiyolog ve Jersey City'nin Güney Asyalılar Kanalı'ndaki *Dr. Dil Show* adlı talk şovun sunucusu Dr. Prem Verma, geçen hafta sonu bir reklam arası sırasında kendisini, Kareena adında bir kadının onu özel hayatında aşk ve romantizm vaatleri vermekle ve aynı zamanda aşk evlilikleri hakkında alışılmışın dışında görüşler belirtmekle suçladığı bir tartışmanın içinde buldu. Dr. Verma, Jersey City'de Güney Asyalıları destekleyen bir klinik inşa etmeye çalışan, Güney Asya toplumu için bir sağlık savunucusudur. Ancak bununla birlikte, bölgedeki birçok sakin, Dr. Verma'nın konugu Bindu Mann'ın *Mann Your Business* YouTube kanalında yayınlanan tartışmadan pek de memnun değil.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Prem

Prem, ayakkabılarının bağcıklarını çözmek için yatağının kenarına otururken şakaklarındaki gerilimi ovuşturdu. Ayağa kalkıp ayakkabılarını dolabına koyabilmesi birkaç dakika sürdü. Ardından ceketini, kravatını ve pantolonunu çıkardı. Kuru temizlemeye verilmesi gereken her şeyi ayrı bir hasır sepete koydu ki onları cumartesi günü kuru temizlemeye vermeyi unutmaması gerekiyordu.

Daha önce hiç kuru temizleme gibi sıradan bir şeyi dört gözle beklememişti.

Spor bir şort ve Columbia marka tişört giydikten sonra mutfığa gitti. Hemen köşedeki dolaba yöneldi ve dolaptan bir Ibuprofen şişesi çıkarıp üç hapi kuru kuru yuttu.

Hayattaki seçimlerinden pişmanlık duyan Prem, akıllı ev cihazına seslendi. "Google, Erkekler Gecesi çalma listesini aç."

"Erkekler Gecesi oynatılıyor," diye yanıtladı Google.

Taylor Swift'in *Reputation* albümü, duvar hoparlörlerinden süzülerek açıkta kalan kırışlar ve borular boyunca geniş alanı doldurdu.

Gori'nin ölümünden bu yana geçirdiği en kötü haftalardan birinin ardından, ona tek gereken arkadaşlarıyla geçireceği güzel bir geceydi. Kafası o kadar uzun zamandır karışık ki bunun tam da ihtiyaç duyduğu rahatlamayı vermesini umuyordu.

"Bazen, ebeveynlerimiz biz başarılı olana kadar kıtalararası taşınmalarının başarılı olup olmadığını anlayamadığı için ABD'de doğan ilk çocuklar olarak başarılı olmak için üzerimizde çok fazla baskı hissettiğimizi düşünüyorum," dedi Kareena. "Fedakârlıklarının ödülü biziz."

Prem, bardaki loş ışıkların genç kadının yüzünde titreşmesinden büyülenerek başıyla onayladı. "Sanırım bu yüzden bizi zorladıklarında bu kadar affedici davranıyoruz."

"Annenle baban seni kendi hayallerine doğru mu itiyor, yoksa sen kendi istediğini mi yapıyorsun Prem Verma?"

"Yakında," dedi Prem. "Umarım yakında yapıyor olurum."

Prem tekrar öfkeyle dolup taşı. Bir kadınla, hayatında ilk defa bağ kurabildiğini hissettiği bir kadınla, ertesi gün stüdyosunda ona Pedialyte şişesi fırlatanla aynı kadın olduğu ortaya çıkan bir kadınla, hayat değiştirecek kadar önemli böylesi bir konuşmayı nasıl yapabilirdi?

Tamam, onu tehlikeli bir durumda bırakıp giden bir aptaldı ama yine de...

Prem, yuvarlak yemek masasının ortasına birkaç kokteyl kadehi ve bir şişe viski bıraktı. Ardından üç tane tabak altlığını ve bir yıl önce sabahın üçünde bir Instagram reklamından sipariş ettiği tabakları getirdi.

Mutfak adasından aldığı bir yığın ders kitabını, tabak altlıklarından birinin önündeki sandalyeye yerleştirdikten sonra dizüstü bilgisayarını açtı. Ekranda, görüntülü sohbet isteğinin tanıdık zil sesi belirdi. Annesinden gelen çağrıyı kabul etmeden önce gözlerini devirdi.

Düzgünce şekillendirilmiş saçları ve kırmızıya boyanmış ince dudakları olan yaşlı bir Pencaplı kadın ekranı doldurdu. "Merhaba anne."

"Oğlum," diye çıkıştı annesi. Gerçekten üzgün olduğunda kullandığıyla aynı doktor sesini kullanıyordu. "Baban ve ben bu hafta seni kaç kez aramaya çalıştık haberin var mı?"

On altıdan sonra saymayı bırakmıştı. "Üzgünüm, meşguldüm."

"Bir kardiyolog olan oğlum, bir televizyon programında viral oldu. Tüm WhatsApp gruplarında bu konuşuluyor!"

Harika. Teyze WhatsApp grupları. Dedikodu ve yanlış bilgi yaymanın artık en hızlı yolu buydu. Aile sohbet grubunu en son kontrol ettiğinde, doktor ebeveynleri, kuzenine her gün zerdeçalı süt içmenin sperm sayısını artıracaklarını söylüyordu.

"Planladığım gibi gitmedi anne."

"Biliyorsun, Einstein Medical'deki işi kabul etmiş ve mankafa kuzenin gibi bir cerrah olsaydın..."

"Aman Tanrım, bu konuşmayı daha önce de yaptık. ABD'de bu kelimeyi söyleyemezsin. *Bollywood Eşleri* programını izlemeyi bırak. Erken emekliliğin sırasında uygunsuz küfürler öğrenmek yerine daha verimli bir şeyler yapmaya çalışacağını düşünmüştüm."

"Verimli şeyler yapıyorum! İnatçı oğlum için bir eş bulmaya çalışıyorum, ama o kendini aptal yerine koymakla meşgul. Artık genç kızların sana ne dediğini biliyor musun? Zampara."

Prem yüzünü ifadesiz tutmak zorunda kaldı. Eğer gözlerini devirirse, annesi ekrandan dışarı çıkıp suratına bir tane patlattı. "Biliyor musun? Bu kelimeyi de kullanamazsın. Ve beni o pislikle karşılaştırmayı bırak. Ayrıca bu tamamen senin suçun."

"Benim suçum mu?" Annesi bir elini göğsüne bastırdı. "Neden benim suçummuş? Hintli çocuklar her zaman ebeveynlerini suçluyorlar."

"Anne, bana ailenin ACİL DURUM kodunu mesaj attın!" diye patladı Prem. "Gerçek bir acil durum olduğunu düşündüğüm için, Rina'yı, videoda benimle birlikte olan o kızı, herhangi bir açıklama yapmadan ya da mazeret göstermeden bırakıp gittim."

"Acil bir durumdu," dedi annesi öfkeyle. Dudaklarını büzüp kameraya yaklaştı. "Kuzenin evleniyor. Senden önce! Teyzen bunu unutmama asla izin vermeyecek."

Prem parmak uçlarını alnına bastırdı. Kalbi hızla çarparak ofisten dışarı fırlarken geride bıraktığı Kareena'nın kollarının havaya kalkmış ve süveterinin yüzüne kadar sıyrılmış olduğu görüntüyü zihninden atamıyordu.

Prem çekiştirdi ve Rina onun kollarında sertleşti. "Ah!"

"Aman Tanrım," dedi Prem, elleri genç kadının belinde duraklarken. Süveterin ardındaki yüzünün hatlarına baktı. "Ne oldu? Yaralandın mı?"

"Uzun süredir ilk kez bugün küpe taktım ve sanırım biri kıyafetime takıldı." Rina'nın sesinde bir eğlence tınısı vardı.

Prem tam orada utançtan ölecekti. İlk kez bir kızın kıyafetlerini çıkarmaya çalışan on altı yaşındaki bir çocuk gibiydi.

"Dur, izin ver..."

Telefonu çaldı ve zil sesi, ailenin ACİL DURUM hattına özeldi.

Prem geri adım attı ve ekrana baktı. Kalbi duracakmış gibi hissetti. Gori'ye olanları öğrendiği günle ilgili anılar zihnine doldu. "Çok üzgünüm, gitmek zorundayım," dedi ve kapıdan dışarı fırladı.

"Prem!" diye çıkıştı annesi. "Beni dinliyor musun?"

"Evet, anne," dedi. Prem başka birinin öldüğünü düşünmüştü.

ACİL DURUM çağrısı aracılığıyla kaderin devreye girdiğini ve onu şeytanın vücut bulmuş hali olan bir kadınla birlikte olmaktan kurtardığını artık biliyordu.

"Anne, gitmek zorundayım."

Annesi neredeyse kâğıt gibi ince yanağını ekrana bastırdı. "Prem Verma, sakın telefonu annenin suratına kapatayım deme! Konuşacak çok şeyimiz var."

Prem iç çekti. "Ne oldu anne?"

"Evlenmen için sana para teklif ediyorum."

Para konusunda sıkıntı çekerken onun hakkında gerçekten konuşamazdı. Aceleci davranıp annesiyle bir anlaşma yapabilirdi. "Sana söyledim. Öncelikli olan sağlık merkezi, sonra bana istediğin kadar *rishta* gönderebilirsin. Eline geçen tüm özgeçmiş bilgilerini gönderebilirsin."

"Sana o kızıdan daha güzel birini de bulacağım," dedi annesi.

Bundan şüpheliyim, diye düşündü Prem. Kareena onun düşmanı olabilirdi, ama onun gördüğü en güzel kadın olduğunu da inkâr edemezdi.

"*Thez*," diye devam etti annesi. "Bahse girerim o bir *thez*'dir."

Prem irkildi. Yaşlı Hintli teyzelerin genç desi kadınlarına hakaret olarak *thez* dediklerini biliyordu. Şehirli olmak kötü bir şeymiş gibi. "Anne, klişeler hakkında başka bir ders ister misin?"

"Ah, *chup kar*." Büyükanne de bana öyle derdi, ama tabii ki bu sadece benden hoşlanmadığı içindi. *Beta*, yalnızca kimlik bilgilerinle en iyi hayat arkadaşını bulamayacaksan yakışıklı bir doktor olmanın anlamı neydi? Doktoranı aldıktan sonra evlenmek için bir kişiliğe bile ihtiyacın yok. Bak babana."

"*Anne*." Prem burnunun kemerini sıkıştırdı ve derin bir nefes verdi. "Durumuma hiç yardımcı olmuyorsun."

Annesinin yüzü yumuşadı. "Üzgünüm, *beta*. Sadece çocuklarımın uzun ve zorlu bir yola girdiğini asla görmek istemiyorum."

Kareena ile yaptığı konuşmayı tekrar düşündü ve onun yüzünün, zihninde bu kadar çok belirmesi karşısında kendine küfretti. "Bu benim seçimim. Şimdi gerçekten kapatmak zorundayım."

"İyi. Git de bir şeyler ye."

"Evet, anne. Güle güle." Prem görüşmeyi sonlandırdı ve bilgisayar akşam yemeği için oturacağı yerle göz hizasında olacak şekilde ayarlayıp kitap yığınının üzerine yerleştirdi.

Sonra sinirli bir inilti çıkardı.

Hayatında tanıştığı, annesinden daha kötü olan tek kişi Kareena'ydı. Annesi hayatını zorlaştırıyordu, ama Kareena Mann onu ciddi mahvetmişti.

Ki bu da annesiyle uğraşmak zorunda kaldığı anlamına geliyordu.

Haftasını kötü bir hatıra filmi gibi hatırlıyordu. Korkunç televizyon programından sonraki toplantısı tam bir fiyaskoydu. Programın ardından tüm internete yayılan video yüzünden, LTD Financial'daki en büyük yatırımcısı Gregory'den geri adım attığına dair bir telefon almıştı. Bu da Prem'in, beklediğinden çok daha fazla para bulmak için dört ayı olduğu anlamına geli-

* Hintçede sessiz ol, sus anlamında kullanılır. (ç.n.)

yordu. Sağlık kliniği için gerekli olan sermaye şimdi toplamayı umduğundan çok daha fazlaydı. Son olarak yapımçıları, viral şöhretinden yararlanmak için tüm hafta boyunca ona yeni bir aşk bölümü için senaryolar göndermişlerdi.

Dizüstü bilgisayarı gelen bir çağrıyla bipleli ve Prem cevap vermek için oturdu. Her zaman dakik olan Benjamin Padda'nın adı ekranda belirdi, birkaç saniye sonra da yüzü ortaya çıktı. Prem'in en iyi arkadaşı ona sırıttı.

"Ah, bakın, Güney Asyalı teyzeler için yapılan bir TV şovunda rezil edildiği için viral olan doktor. Azarlanırken yüzüne yerleşen her şeyden bihaber ifadenin tüm internete yayıldığını biliyor muydun?"

"Siktir git," dedi Prem. "Sadece boktan bir hafta geçirmekle kalmadım, aynı zamanda hiç de mutlu *olmayan* annemle bir görüşme yaptım. Şu anda gerçekten biraz şefkate ihtiyacım var."

Bunty güldü. "O zaman neden erkekler gecesini kabul ettin? Benim kötü olduğumu düşünüyorsan, Deeps gelen kadar bekle. O daha kötü."

"Bilmez miyim? Normalde hafta boyunca bir ya da iki mesaj gönderirdi, ama ondan hiç haber almadım. Tamamen sessizdi."

Kapı çaldı.

"İti an çomağı hazırla," dedi Bunty.

Prem, kapıyı açmak için ayağa kalkmadan önce kendini hazırladı. Kapının diğer tarafında, Columbia Üniversitesi'nden beri en iyi dostu olan Deepak Datta duruyordu. Bir takım elbise giyen ve Prem'in ipoteğinden daha pahalı bir Rolex takan Deepak, Prem'in ellerine yeniden kullanılabilir kocaman bir alışveriş torbası tutuşturdu.

"Sen aptal bir orospu çocuğusun."

Tamam, çok kızgındı.

"Evet, kötüydü..."

"Sana sosyal medya hakkında ne söylemiştim?" dedi Deepak ayakkabılarını çıkarırken. "Seni kanalımın müdürüyle tanıştırdığımda, çevrimiçi kişiliğini kullanman konusunda sana ne demiştim?"

"Ah, Twitter'in toksik bir mecra olduğunu mu?"

"Senin kahrolası *markan* olduğunu, Prem. Sosyal medya, markanın bir parçasıdır. Hasar kontrolü yapmalıydın." Deepak içeri girdi, ceketini sandalyelerden birinin üzerine attı ve bir viski kadehine uzandı. Mükemmel bir şekilde tekrar yerine düşen saçlarını parmaklarıyla taradıktan sonra, "Neden duygusal bağlantıların ne kadar önemli olduğuna dair bir açıklama yapmadın?" diye sordu. "Daha az aptal gibi görünmeni sağlayacak herhangi bir şey. N'aber Bunty?"

Bunty kamerasına doğru kadeh kaldırdı. "Şerefe kardeşim. Beni görmezden gel, ben sadece gösteri için buradayım."

"Eğer bir açıklama yapmamı istediysen, neden bana söylemedin?" diye sordu Prem kapıyı kilitlerken. Elindeki torbayı yemek masasına taşıırken içindekileri kokladı. "Kanalın sahibi olarak bu senin işin değil mi?"

Deepak kadehine bir *shot* doldurup kafasına dikti. "Ben kanalın sahibiyim, senin menajerin değilim, Prem. Hem zaten Çin yemeği getirdim. Bu kadarı yeterli olmalı."

"Benimle uğraşmayı kes." Prem beyaz kutuları çıkarmaya ve üç tabak altlığının üzerine yerleştirmeye başladı. "Geçen yıl doktora gitmeyi reddettiğin için hayalarındaki sivilce kistini kontrol etmek zorunda kaldım. Hâlâ randevu ücretimi topluyorum."

"Şanslısın," dedi Bunty. Bir kutuyu havaya kaldırdı. "Haya sivilcesi konusunda değil. Bedava yemek konusunda. Ben her zaman kendi yemeğimin parasını ödemek zorundayım."

Prem tabağına biraz *lo mein** döktü. "Odaklanabilir miyiz, lütfen? Tamamen balataları sıyırmış bir kadın yüzünden..."

"Benim ofisimde bıraktığın bir kadın," diye araya girdi Bunty. "O güvenlik kamerası görüntülerini gördüm. Yardıma ihtiyacın var, dostum."

Prem elleriyle yüzünü ovuşturdu. "O zaman gerçekten birlikte olmadığımıza sevindim. Ama beyler, bu kadın yüzünden en büyük bağışçımı kaybettim. Daha da kötüsü, istediğim yeri alabilmem için eylül ayına kadar para bulmam lazım. Ne yapmam gerekiyor?"

Bunty, benzer bir yemek çubuğu setiyle ekranı işaret etti. "Bekle. Durum ne kadar kötü? Mesela yakında yatışabilir mi?"

"Hayır," dedi Deepak ve Prem aynı anda.

"Artık resmen bir *desi* zampara olarak biliniyor," dedi Deepak. "Bindu'nun YouTube videosu üç milyon görüntülemeye ulaştı ve ana akım yerel haberlerin dikkatini çekti."

Ve Rina ya da Kareena ona resmen bir şişe Pedialyte fırlattığı için programın geri kalanında nişastalı bebek kusmuğu gibi kokmak zorunda kalmıştı.

Lanet olsun, o takım elbisesi mahvolmuştu.

Tıpkı Kareena'nın güzel, mavi süveteri gibi.

"Acı sosu uzatabilir misin?" diye sordu Deepak.

"Söyleyebileceğin tek şey bu mu?" Prem, acı sos paketlerini itti. "Boğuluyorum burada."

Deepak çubuklarıyla bir yığın erişte aldı. "Bu durumda sana verebileceğim tek tavsiye, yeni izleyicilerine kalpsiz bir piç olmadığını göstermek. Kincileri bu Kareena denen kadınının karakter suikastından şüphe ettirecek bir kadın bulmalısın."

* Yumurtalı erişteyle yapılan, genellikle sebze ya da et türleriyle tüketilen bir Çin yemeğidir. (ç.n.)

"Bir kız arkadaş edinmemi mi istiyorsun? Bu, gündüz vakti yayınlanan bir Hint dizisi değil."

Deepak başıyla onayladı. "Ama bu senin tek seçeneğin. Ve hızlı hareket etmen gerekiyor."

"Sence bu, Rina'nın itibarına verdiği zararın bir kısmını tersine çevirebilir mi?"

"Kareena," dedi arkadaşları hep bir ağızdan.

"Kapayın çenenizi, pislilikler."

"Bak, işe yarayabileceğini düşündüğüm tek yolu bu," dedi Deepak, çubuğunu küçük bir mısıra saplayarak. "Boş özürlerin yeterli olmadığını hepimiz biliyoruz. Bir kız arkadaş bulamazsan, bağışçını geri dönmeye asla ikna edemezsin."

"LTD Financial'daki Gregory bu fiyaskonun ardından sana para vermek istemiyorsa, anneni sana para vermeye ikna etmek için aynı sahte kız arkadaşı kullanabilirsin," dedi Bunty. "Evlenmen için para harcamaya hazırdı. Hem de çok fazla para."

"Aslında bu epey sağlam bir plan," dedi Deepak. Yemek çubuklarıyla Prem'i işaret etti. "Annen olası bir düğünü planlama fırsatıyla o kadar meşgul olur ki çok geç olana kadar numara yapıp yapmadığını anlayamaz. Bir taşla iki kuş: İtibarını geri kazanırsın ve ihtiyacın olan parayı alırsın."

"Hayır," dedi Prem. Tabağını bir kenara itti ve viski şişesini kaptı. Kalbi, başka bir kadına bağlanma fikrine verdiği endişe tepkisini anlamasına yetecek kadar hızlandı. Kırılgan ve hassas başka bir kadına. Hayır. Bu korkunç bir fikirdi.

Rina'nın yüzü zihninde belirdi ve terlemeye başladı.

"Sanırım ikiniz de aklınızı kaybettiniz," dedi arkadaşlarına ve viskiyi kafasına dikti. "Böyle şeyler kimin aklına gelir ki? Hayır, teşekkür ederim. Hem ayrıca... Evlenmek kolay *değil*."

Arkadaşları fikir yürütmeye devam etti. En kötüsü internetteki buluşma siteleriydi; özellikle de Hintli buluşma uygulamaları, çünkü Hintli bir kadının onun amaçlarını anlaması çok daha olasıydı.

Prem sohbeti sonlandıramadan, tezgâhın üzerindeki telefonu titredi. Ekrandaki bilinmeyen numara karşısında kaşlarını çatarak telefonu eline aldı.

Bilinmeyen numara: Merhaba, ben Bindu Mann, *Mann Your Business* kanalından. Program yapımcısı bana numaranızı verdi. Umarım sorun olmaz. Lütfen beni arayın.

"Bu ne şimdi?"

"Ne oldu?" diye sordu Deepak. "Hastan mı?"

"Bindu Mann, program için röportaj yaptığım kadın. Rina dışarı çıktıktan sonra, Bindu bölümün geri kalanı boyunca berbat haldeydi. Röportajı tamamladı, sonra aceleyle ayrıldı. Ama şimdi onu aramamı istiyor."

"Neden?" diye sordu Buntty ve Deepak aynı anda.

"Hiçbir fikrim yok."

"O zaman neler olduğunu öğrenmek için onu aramalısın," dedi Deepak.

"Belki de özür dilemek içindir," diye dalga geçti Prem. Ama telefona çıkıp onun bir düzine kez özür dileyen cıvı cıvı sesini kulaklarında duymak istiyor muydu? Önce telefonuna, sonra arkadaşlarına baktı.

Ona beklentiyle baktılar.

"Ne, şimdi aramamı mı istiyorsunuz?"

"Evet!" diye bağırdılar ona.

"Tamam tamam." Bindu'nun numarasını tuşladı ve aramayı hoparlöre aldı.

"Merhaba, Dr. Verma?" diye yanıtladı tanıdık ses.

"Merhaba, evet. Benim. Demek istediğim, ben Dr. Verma. Sizi aramamı istemişsiniz."

"Üzgünüm, bunun garip olduğunu biliyorum," dedi Bindu aşırı neşeli sesiyle. "Ama sizi masala çayı içmek için evime davet etmek istedim. Mümkünse bu hafta. Edison bölgesine gelebilme şansınız var mı?"

"Bir saniye," dedi Prem ve burnunun kemerini sıktı. Bu bir telefon şakası olmalıydı. "Beni... Masala çayı için... Evinize... Davet etmek mi istiyorsunuz?"

Bindu, Prem sanki onun zamanını boşa harcıyormuşçasına küçük bir iç çekti. "Çok meşgul olduğunuzu biliyorum ama ablamın programda yaptıklarından sonra size borçluyum."

"Ablan mı?" dedi, şaşkınlıktan ağzı açık kalan Prem. Rina, Bindu Mann'in ablası Kareena Mann mıydı?

Bindu kıkırdadı. "Biliyorum, daha farklı olamazdık."

Hem de nasıl, diye düşündü Prem. Bindu minyon ve narindi, uzun ve dalgalı saçları vardı. Ablasının ise gür siyah dalgalı saçları, siyah çerçeveli seksi gözlüğünün ardında iri gözleri ve bakışlarında ateş vardı. Lanet olsun, düşmanın düşüncesi karşısında bile salyaları akıyordu.

"Bence tüm bunları unutmamız hepimiz için çok daha iyi," diye yanıtladı Prem sonunda. *Hayatımın sonuna kadar bunun için Kareena Mann'i suçlayacağım.* "Ama aradığınız için teşekkürler, sanırım."

"Bekleyin! Size söz veriyorum, harcadığınız zamana değecek. Programı nasıl kurtarabileceğinizi biliyorum! Sizin için

en azından bunu yapabilirim. Ama size telefonda söylememeyi tercih ederim."

Bindu'nun *Dr. Dil*'i kurtarmak için ne önerebileceği hakkında Prem'in hiçbir fikri yoktu; fakat kesinlikle ilgisini çekmişti. Başını sallayan arkadaşlarına baktı. "Dinliyorum," dedi sonunda.

"Harika! Tüm yorumları gördüm, bir toplum sağlığı merkezi inşa etmeye çalıştığınızı biliyorum. Tek yapmanız gereken masala çayı için gelmek. Planım hakkında konuşuruz ve pişman olmayacağınızı biliyorum. Size adresi mesaj olarak atarım. Bana bu şansı verdiğin için teşekkür ederim, Prem! Dr. Verma!" Bunun üzerine telefonu kapattı.

"Sence ne planladı?" diye sordu Bunty, ağzı kızartılmış sebzelerle doluyken.

"Hiçbir fikrim yok. Ama başka seçeneğim de yok." Deepak'ın çözümü sahte ilişkiydi. Bindu'nun planının daha iyi olma ihtimali vardı. Prem tekrar telefonuna baktı, sonra arkadaşlarına döndü. "Sanırım Edison'a gideceğim."

ALTINCI BÖLÜM

Prem

Gregory LTD Finansal: Sana güvenebilir miyim bilmiyorum. Üzgünüm, kararım hâlâ geçerli.

Prem: Fikrini değiştirmeye çalışmaya devam edeceğim. Bu sağlık merkezi, toplumum için gerçekten önemli Greg.

Gregory LTD Finansal: Sana inanıyorum, ancak büyük bir yatırım istiyorsun ve toplumunun şu anda seni nasıl gördüğüne bakacak olursak sana güvenilebileceğini pek sanmıyorum.

Prem: O halde onların ve senin güvenini geri kazanmam gerekecek.

Prem, siyah panjurları ve küçük bir verandası olan güzel, beyaz evin önündeki taş yolda yürürken, yaklaşan bir kıyamet hissiyle doldu. Merakı, bu daveti kabul etmesinin ardındaki itici güçtü ama şimdi burada olduğu için bunun iyi bir fikir olduğundan pek de emin değildi.

Veranda basamaklarının dibinde durdu ve komşu bahçeleri taradı. Belki bir gün evlenip düzenini kurduğunda, banliyöde şehre yeterince yakın ama aynı zamanda güzel bir bahçesi olan böyle bir yer bulacağını hayal ederdi.

Ama çok daha sonra. Sağlık merkezini açtıktan sonra.

Yeni boyanmış ön kapıyı çalmak için yumruğunu kaldırdı. "Hadi bakalım," diye mırıldandı.

Bindu ne istiyordu? Neden YouTube videosu hakkında konuşmak için buraya çay içmeye gelmesi gerekiyordu? Bir devam videosu falan çekip ilk videonun bir kurgu olduğunu mu iddia edecekti? Bu işe yarar mıydı? Kareena Mann'ı tekrar görecek miydi?

Görmeyi umuyordu. Böylece onu boğabilirdi.

Prem, haziran sıcağı altında yakasını çekiştirdi ve saniyeler sonra Bindu kapıyı açarak ışıkla sarılmış bir halde karşısında durdu.

"Merhaba! İşte buradasın. İşten çıkıp mı geldin?"

Genç adam üzerindeki önlüğe baktı. "Evet."

"Harika! İçeri gel."

Prem kapıdan içeri baktı. Normal bir eve benziyordu. "Ah, önce neden burada olduğumu söyleyemez misin?"

"Hayır!" Bindu kolunu tuttu ve onu içeri çekti.

Yıllarca bir desi evinde yaşamamanın getirmiş olduğu alışkanlıkla Chuck ayakkabılarını çıkardı. Bindu, onun kaçma ihtimali olduğunu doğru bir şekilde varsayarak, tüm bu zaman boyunca koluna tutundu. "Bindu, bu gerçekten çok garip. Programa geldi-

ğın ve diğer her şey için minnettarım ama bu duruma başka nasıl yardım edebileceğini bilmiyorum."

"Göreceksin."

Bindu'nun ses tonunda, Prem'in etrafına bakmasına neden olan bir şey vardı. İşte o zaman evin girişinde epeyce sandalet olduğunu fark etti. Kadın sandaleti.

Sonra lezzetli bir şeyin kokusunu aldı.

Prem dondu. "Bekle, Bindu burada... Teyzeler mi var?"

Bindu onun kolunu sıkıca kavramadan önce yüzünde kısa bir panik ifadesi belirdi, sonra onu mutfağa sürükledi. Lanet olsun, bunun bir tuzak olduğunu anlamalıydı. *Ghee*, köri yaprakları ve kimyon tohumlarıyla birleşen gül tütsü kokusu her zaman teyzelerin varlığının göstergesiydi.

Bindu onu koridordan mutfağa sürüklerken koku daha da arttı.

"Yabancı tehlikesi" diye seslenmeden önce, bir mutfakta yarım daire şeklinde oturan beş yaşlı kadınla karşılaştı. Atıştırmalıklarla kaplı bir masa duvara itilmişti ve tek boş koltuk, idam mangasının karşısındaki yarım dairenin ortasındaydı.

Teyzeler kelimenin tam anlamıyla Prem'in en kötü kâbusuydu. Toplumundaki yaşlı ve evli Hintli kadınlar acımasızdı. Doğu Yakası teyzeleri, Batı Yakası teyzeleri, Avustralya'daki teyzeler veya Hindistan'daki teyzeler olmaları önemli değildi. Prem, uzun boylu, bekâr, otuz beş yaşında, tıp doktoru olan bir *desiydi*. Annesiyle babası doktordu, hatta kendi televizyon programı bile vardı. Kulağa kendini beğenmişçe geliyordu ama teyzeler için mükemmel bir avdı ve sosyal etkinliklerden yara almadan çıkabilmesi çok zordu.

"Millet, Dr. Prem Verma'yla tanışın," dedi Bindu. Onu resmen sandalyeye itti. Kalkıp kaçmadan önce eğitimi devreye girdi. "Ah, *namaste*," dedi ellerini kavuşturarak.

* Hint geleneğine özgü bir selamlama şekli. (ç.n.)

Teyzeler onaylayarak gülümsediler.

"Merhaba *beta*," dedi en yaşlı kadın. Bordo rengi kadife bir eşofman ve kalın çoraplar giyyordu. Masadan bir tabak *samosa** almak için kalkarken Adidas marka ev terlikleri fayans zemine çarptı. Tabağı Prem'in önüne itti. "Ben Kareena ve Bindu'nun büyükannesiyim ama bana *Dadi* diyebilirsiniz. Bir *samosa* ister misin?"

"Ah, hayır, teşekkür ederim teyze..."

"*Dadi*."

"Ah, hayır, teşekkür ederim *Dadi*. Böyle iyiyim..."

"Böyle olmaz, yemek yemelisin."

Yüzünde çılgın bir ifade vardı, bu yüzden Prem *samosa*'yı aldı. Lanet olsun, Deepak'ın avukatının verdiği kupondan faydalanıp vasiyetini hazırlamalıydı.

Ardından, birbiriyle uyumlu bir pantolonla bluz giyen ve parmaklarıyla el bileklerinde elmas ve altın takılar bulunan bir kadın konuştu. "Tatlım, ben Mona Teyze ve hepimiz Mann ailesine çok yakınız. Anneleri öldüğünde Bindu ve Kareena'nın yetiştirilmesine yardım ettik."

Odadaki herkes başını salladı.

Geleneksel bir bluz ile bol bir pantolon giyen bir başka teyze söze girdi. "Ben Sonali Teyze ve geçen haftaki programından sonra itibarını nasıl kurtaracağına dair harika bir fikrimiz var. Çünkü bu devam ederse, *log kya kahenge?*"

"*Log kya...* ne mi der? Teyze, sanırım zaten konuşuyorlar."

Hepsi başıyla onayladı ve yüzlerinde keyiften endişeye kadar birkaç duygu belirdi. Burada neler oluyordu? Bu çok garipti. Her

* Samosa, patates, soğan, bezelye, et, tavuk veya mercimek gibi lezzetli bir içle hazırlanan, Güney Asya'ya özgü bir hamur işidir. (ç.n.)

** Log Kya Kahenge (İnsanlar Ne Der), Hindistan'da, kişinin özel hayatı hakkında halkın görüşünden korkulması gerektiğini vurgulayan bir slogandır. (ç.n.)

şey bir kumpas gibi geliyordu ama oyunun sonunun ne olduğunu henüz tam olarak bilmiyordu.

"Sadece açık fikirli olmalısın," dedi üçüncü bir teyze. Bunun siyah sürmeli gözleri ve kırmızı pudrayla renklendirilmiş saçları vardı. "Ben Falguni Teyze, beta. Bindu, ablan nerede?"

Prem'in midesi kasıldı. "Abla mı? Şey... Kareena mı?"

Herkes başıyla onayladı.

Prem ayağa kalkıp orayı terk etmeden önce, evin kapısı açıldı ve koridorda tanıdık bir ses yankılandı. "Bindu, ne oldu? Çok meşgulüm!"

"Sadece buraya gel!" diye bağırarak karşılık verdi Bindu.

Prem ayağa kalkarken, pembe bir tulum giyen Kareena yanağına yağ bulaşmış bir halde mutfağa girdi. Elinin tersiyle göz-lüğünü yukarı itiyordu. Prem, genç kadını -kariyerine ve sağlık merkezi için yeterli para toplama şansına yaptığı her şeye rağmen- hâlâ nefes kesici şekilde çekici bulmaktan nefret ediyordu. Hırıltısını gizlemek için boğazını temizledi.

"Teyzeler burada mı?" diye sordu Kareena. "Az önce evin önündeki tüm arabaları gördüm. Ayrıca Audi'yi kim satın almış? O kadar gösterişli ki..."

Mutfağın girişinde donup kalırken gözleri kocaman açıldı. Parmağını Prem'e doğrulturken, Prem de aynı hareketi tekrarladı.

"Onun burada ne işi var?"

"Onun burada ne işi var?"

Aynı anda konuştular ve Prem'in, beynini bulandıran şehvet ve katıksız öfke duygularını nasıl ele alması gerektiğine dair hiçbir fikri yoktu. Odadaki teyzelerin varlığına rağmen, genç kadını kucağına yatırıp poposuna şaplak atmak istiyordu. Sertçe. Ve sonra o daha fazlasını istese bile onu terk etmek istiyordu.

"Ben burada yaşıyorum!" diye bağırdı Kareena. "Gitmen gerek."

"Onu ben davet ettim," diye araya girdi Bindu.

"O zaman *davetini geri çek*. Bunu nasıl yaparsın?"

"Neden bu kadar kızgın olduğunu anlamıyorum," diye çıkıştı Prem. "Programıma gelip suçlamalarda bulunduğun için itibarı tehlikede olan benim."

Kareena'nın bakışları, *o akşam aramızda bir bağ oluştu ama sonra sen süveterimi başıma geçirip gittin*, dercesine kısıldı.

"Ne yaptığını biliyorsun, pislik."

"Dinle, Rina..."

"Benim adım Kareena!"

"Açıklamama izin vermek yerine işyerimde beni rahatsız ettin, yanlış suçlamalarda bulundun, bir *churreyl* gibi çılgılık atmaya başladın, sonra da Pedialyte şişesiyle bana saldırdın!"

"Sen az önce bana cadı mı dedin?" diye bağırdı Kareena.

Prem öne eğildi ve parmağını ona doğru salladı. "Yine olsa yine yaparım, çünkü ilk tanıştığımızdaki gibi tatlı ve çekici olmadığın kesin. Yoksa birini gerçek aşka dair çarpık fikirlerine inandırmak için tuzağa düşürene kadar barlara gidip çok sakınmış gibi mi davranırsın?"

Mutfaktaki her kadın dehşet içinde nefesini tuttu.

"Bir bara gittiğim için çok şaşırmış gibi yapmayın," diye çıkıştı Kareena teyzelerine. Her birini tek tek işaret etti. "Mumbai ve Delhi'de erkek arayışıyla ortamlarda nasıl dolandığınız hakkında konuştuğunuzu duydum. Hiçbiriniz iddia ettiğiniz kadar masum değilsiniz."

"Ben değil," dedi *Dadi* elini göğsüne koyarak. "Ben her zaman uygun davranırdım ve Kareena, senden de aynısını beklerdim."

"Evet teyze, söyle ona," dedi Prem.

Kareena hızla ona döndü. "Seni cidden öldüreceğim!"

"Neden bu kadar saldırgansın?" diye alay etti Prem. "Sonunda haklı olduğumu anladığın için mi? Aşk, senin gibi kadınların kimse istemediğinde kullandığı saçma sapan bir bahane olduğu için mi?"

"Bu kadar yeter, sen öldün." Kareena onun üzerine atıldı ve Prem ondan kaçtı. Kareena bir sandalyenin üzerinden atlayıp onu mutfak adasının etrafında kovalamaya başladı. Teyzelerin hepsi bağırarak sandalyelerinden kalktılar. Prem'in onları duya-bilmesi mümkün değildi. Alt takımlarını bir dişi iblisin elinden gelecek darbeden kurtarmaya çalışmakla meşguldü.

"Bana vurursan, ben de sana vururum," diye bağırdı Prem, Crocs terlikler giyen Falguni Teyze'nin arkasından. Kadın histe-rik bir kahkaha attı.

"Centilmenlik buraya kadar," dedi Kareena ve ona yuvarlak bir *laddoo*'ya benzeyen bir şey attı. Yuvarlak tatlıdan son anda kaçan Prem, tatlının duvara çarpıp yere kaymasını izledi.

"Bir şeyler fırlatmayı kesin!" diye bağırdı *Dadi*.

"O başlattı," diye karşılık verdi Prem. Atıştırmalıklarla dolu masaya ulaştığında, her iki elinin de dolu olması için tepsilerden birinden başka bir *samosa* daha aldı.

"Bu lanet olası *Pedialyte* için!" diye bağırdı ve elindekileri genç kadına fırlattı. Kızarmış üçgen Kareena'nın alnına çarptı ve bir pankek gibi dümdüz oldu.

"Ah!"

"Kahrolası *samosa*'lar olmaz!" diye bağırdı Sonali Teyze, Prem'in arkasından.

Prem sola kaçtı, sonra sağa gidiyormuş gibi yaptı ve tekrar sola gitti. Kareena bir patates mücveri alıp fırlattı. Uçan disk, Prem kaçamadan koluna çarptı.

"Cehennemde yanmayı hak ediyorsun, Dr. Phil!" diye bağırdı Kareena.

"Programın adının Dr. Dil olduğunu sanıyordum," dedi Dadi kargaşanın arasında.

"Bilerek yanlış söylüyor," diye yanıtladı Bindu.

"Kadınları *onlarca yıl* geriye götürüyorsun. Onları yatağa atmak için duyguları kullanıyorsun, ancak daha sonra aşkın bir yanılsama olduğunu iddia ediyorsun. Böylece kimseye bağlanmak zorunda kalmıyorsun. Teyzeler, herkesin görücü usulü evliliklere geri dönmesi gerektiğini düşünecekler. Evlilik, mükemmel hayat arkadaşını bulmakla ilgili olmalı!" diye bağırarak Kareena'nın sesi çatladı.

"Hayat arkadaşı mı?" Prem neşesiz bir kahkaha attı. "*Jeevansathi?* Benimle dalga geçiyor olmalısın. Senin yüzünden, sezonun geri kalanı boyunca her bölümü senin gibi insanların hayal dünyasında yaşadığına adayacağım."

Teyzelerinin arkasında duran Kareena'nın ağzı açık kaldı. "Buna cesaret edemezsin!"

"İzle beni."

Kareena, Prem'i yakalayamadan, kargaşa boyunca kıpırdamadan duran dördüncü teyze iki parmağını ağzına soktu ve kulak zarlarını patlatacak kadar keskin bir ıslık çaldı.

Herkes durakladı.

"*Otur,*" dedi dördüncü teyze.

"Hayır, teşekkür ederim," dedi Prem. Bu saçmalıktan bıkmıştı. "Ben gidiyorum..."

"*Otur!*" diye kükredi.

Prem, çocukluğundan beri şartlandırıldığı gibi otoriter emri takip etti ve müsait olan en yakın sandalyeye oturdu. Kareena da aynı şekilde tepki verdi. Ve Prem, şimdi hafifçe motor yağı, sandal ağacı ve vanilya kokan kadının yanında sıkışıp kaldı.

Sandal ağacı ve vanilya. Duyusal hafıza karşısında Prem'in elleri birer yumruğa dönüştü.

Teyze, ellerini önünde kavuştururken kendinden son derece memnun görünüyordu. "Şimdi. Kendini tanıtmayan bir tek ben kaldım. Ben Farah Teyze, Prem ve bence en baştan başlarsak daha iyi olur."

"Bu iyi olur," diye mırıldandı Prem. Bununla başa çıkabilmek için bir şeyler içmesi gerekecekti.

"Görüyorsun," diye başladı Farah Teyze. "Kareena bizim ikinci kızımız gibi olduğu için, onun mutluluğunu önemsiyoruz."

Odadaki her kadın başını salladı. Kareena onun yanında otururken hâlâ isyankâr görünüyordu ama karşı çıkmadı. İlginç.

"Bu ev, Mannlar New Jersey'ye taşındığında Kareena'nın annesi tarafından tasarlandı," diye başladı Falguni Teyze. "Ama Kareena'nın babası emekli oluyor ve emekliliği için paraya ihtiyacı var, bu yüzden evi satıyor. Kareena'nın bu evi elinde tutabilmesi için babasından satın alması gerekiyor."

"Ama Kareena'nın parası yok, bu yüzden peşinat olarak kullanacağı parayı alabilmesi için nişanlanması gerekiyor," dedi Mona Teyze.

Hah. Kareena o akşam annesinin evini almaya çalıştığını söylemişti ama hikâyenin gerisi ilginçti.

Kareena'nın nefesi kesildi. "Cidden mi? Neden bu adama daha fazla cephane veriyoruz?" Alnına yapışmış son *samosa* patatesini ve bezelyesini bir kenara attı.

"Ah sus," dedi Sonali Teyze. Prem'e döndü. "Beta, Kareena'nın annesi en yakın arkadaşlarımızdan biriydi ve biz de Kareena'ya gideceğini umduğumuz bu evdeki anılara en az onun kadar bağlıyız."

"Bu konuda iyi şanslar," diye homurdandı Prem.

"Hey!" diye çıkıttı Kareena. Öne doğru eğilerek genç adamın alanına girdi; Prem, seksi gözlüğün arkasındaki gür siyah kirpikleri görebiliyordu. "Seni parmağında oynatmam çok da uzun sürmedi, değil mi?"

Kadın kesinlikle haklıydı ama Prem kendini savunmadan önce Bindu ellerini T şeklinde kaldırarak araya girdi. "İkiniz de evli değilsiniz ya da herhangi biriyle görüşmüyorsunuz. Teyzeler gerekli kontrolleri yaptı."

"Gerekli kontrolleri mi?" diye sordu Prem. "Nasıl... Demek istediğim, sana kişisel bilgilerimin hiçbirini vermedim."

Farah Teyze sandalyesinden kalktı, omuzlarını silketti ve sonra Prem'in yüzüne fısıldayabilecek kadar yaklaştı. "Ev adresini, şecereni, kredi kartı bakiyeni ve Sosyal Güvenlik numaranı biliyorum, *beta*. Altı yaşındayken sahip olduğun beta balığının adını bile. Bizi sına." "

Kahretsin, bu korkutucuydu.

"Sonuç olarak, Kareena'nın bir erkeğe ihtiyacı var," diye devam etti. "Bu yüzden Bindu'dan seni buraya getirmemize yardım etmesini istedik."

Prem, önündeki beklenti dolu yüzlere baktı ve bunun tam olarak nereye gittiğini anladı. Kahretsin, bunun bir tuzak olduğunu biliyordu. Bir odada teyzeler ve bekâr insanlar aynı anda bulunuyorsa, bir tür çöpçatanlık yapılması kaçınılmazdı. "Bu *kadın* ve benim iyi bir eşleşme olacağımızı düşünüyorsanız şaka yapıyorsunuz," dedi Prem. Bir zamanlar buna inanmıştı ama artık değil. "Demek istediğim, bir telefon geldiği için şeyimizi..."

"Randevumuzu," diye araya girdi Kareena.

"Randevumuzu yarım bırakmak zorunda kaldığımızda ucuz atlattık."

Parmaklarını birbirine dolarken bileğindeki altın bilezikler şıkırdayan Bindu aceleyle devam etti. "Teyzeler, Kareena'nın özgeçmişini kendi çevrelerine gönderdiler ve kelimenin tam anlamıyla kimse onunla çıkmak istemiyor. Bu gidişle *desi* olmayan biriyle evlenmek zorunda kalacak."

"Sen neden bahsediyorsun?" diye sordu Kareena. Teyzelerine döndü. "Size özgeçmişimi vermedim."

Her biri suçlu görünüyordu. "Tatlım, sadece yardım etmek istedik. Senin için bir doğum günü hediyesi olmasını istedik," dedi Farah Teyze.

"Shaadi.com için platin abonelik planı hazırladık," dedi Mona Teyze, popüler bir görücü usulü evlilik sitesine atıfta bulunarak. "Ancak seçtiğimiz kriterlere göre henüz bir eşleşme yok. Ayrıca gelecekteki eşin hakkında tavsiyelerde bulunması gereken Jackson Heights, Queens'teki çöpçatan din adamıyla bir görüşme için kuponumu da kullandık. Yirmi dakika sürdü ve söylediği tek şey, eşinle bu yıl tanışacağını; yani pek de yardımcı olmadı."

Falguni Teyze boğazını temizledi. "Dürüst olmak gerekirse *beta*, tanıdıklarımıza ulaştık ve diğer teyzeler oğullarını senin yanında görmek istemediler. Senin biraz şey olacağından korktular..."

"Zor," dediler hep bir ağızdan.

"Tanrı beni *desi* teyzelerden ve *desi* adamlardan korusun," diye homurdandı Kareena. Çenesini yumruklarına yaslamak için dirseklerini dizlerinin üzerine dayadı.

"Prem, açıkçası senin itibarın da o kadar iyi değil," dedi Bindu. "Bu sadece ablamı etkilemiyor."

"Çünkü tartışmamızı canlı yayınladın!"

"Hâlâ kayıta olduğunu unutmuşum." Bindu uzun, dalgalı saçlarını omzunun üzerinden geriye attı. "Ama bunun için kızgın değilim. İzleyici sayısı arttı. Bunun senin için berbat olduğunu biliyorum, bu yüzden teyzelere yardım ediyorum. Çünkü siz ikiniz artık sadece birbirinize sahipsiniz."

"Bindu," diye tersledi Kareena.

"En iyi evlilikler böyle başlar," dedi Farah Teyze. "Bollywood filmlerini izlemiyor musunuz? İkincinin de içinde çok fazla *ateş*

var. Bunu herkes gördü. Önerimiz, birbirinizi tanımanız. Daha fazlası olup olmadığını görmemiz...”

Prem, bir hafta önce bir barda, Rina adında bir kadınla hayatının en iyi sohbetini ettiği zaman olsa teyzelere inanırdı. Şimdi aralarındaki herhangi bir çekim önemli değildi. Bundan neredeyse yüzde yüz emindi. Bu, gerçekleşmeyi bekleyen bir felaketti. “Bayan Gupta bunun işe yarayabileceğini söyledi,” diye ekledi *Dadi*.

“Bayan Gupta kim?” diye sordu Prem. “Başka bir teyze mi?”

“Sayılır,” dedi Kareena. “*Yurtdışından Hintli Haberleri* için buluşma tavsiyesi veren bir dedikodu köşesi yazarı.”

“Zekâya ve güzelliğe sahip ateşli bir kadının, aynı miktarda zekâya ve yakışıklılığa sahip bir eşe ihtiyacı olduğunu yazdı.” *Dadi*, Kareena ve Prem’i işaret etti. “Gördünüz mü? Haklı.”

Kareena elleriyle yüzünü kapattı. “Aman Tanrım, yardıma muhtaç değilim. Bu çok ileri gitti. Böyle bir şeyin olacağını düşünmenize bile inanamıyorum!” Ayağa kalktı. “Hepinizi seviyorum ama onun gibi bir adamı asla sevemem...”

“Otur,” dediler hep bir ağızdan. Sakin ifadelerine bakılırsa, Kareena’ya sessiz olmasını ilk defa söylemiyorlardı.

Sonali Teyze, Prem’e seslendi. “Sağlık merkezin için paraya ihtiyacın var, değil mi? Aileni takdim ederek yatırımcılarını geri kazanabilseydin ne kadar harika olurdu?”

“Arkadaşım Deepak’la mı konuştunuz?”

“Ve Kareena’nın babası -kızı nişanlanmadığı sürece- evi alması için ona para vermeyecek. Onun da dört ayı var.”

“Teyze!” diye bağırdı Kareena. “İnsanlara benimle çıkmaları için suçluluk hissettirmeye çalışmayı bırak! Bu çok aşağılayıcı.”

Prem, Kareena’nın patlamasını görmezden geldi ve bakışlarını teyzeler arasında gezdirdi.

Her ikisinin de paraya ihtiyacı varsa, belki de sonuçta ortaklık için bir fırsat doğmuştu. Ama teyzelerin düşündüğü şekilde değil. Artık kendisi ve Kareena arasında romantik bir ilişkinin işe yarayacağına inanamayacak kadar gerçekçiydi. Ancak bir iş anlaşması yapabilirlerdi.

"Eylül ayına kadar evlenmek zorunda mısın?" diye sordu Prem.

"Nişanlanması gerekiyor," dedi Mona Teyze. "Babasının ona ev parasını vermesinin tek yolu bu."

Bu işe yarayabilirdi. Uzak bir ihtimaldi ama belki de bu çılgın planın bir şansı vardı.

Sonali Teyze'nin ve Deepak'ın önerdiği gibi, eğer itibarını onarabilirse -o zaman belki, sadece belki- bağışçısını geri kazanabilirdi. Ve eğer bu işe yaramazsa her zaman annesi vardı. Ama her iki durumda da nişanlanması gerekiyordu.

Kareena kız kardeşiyle tartışırken, Prem genç kadının yüzüne baktı. Hâlâ onu ilk gördüğü zamanki kadar muhteşemdi. Her ikisi de ilk tanıştıklarında aralarının nasıl olduğunu hatırlayabiliyor muydu?

Tanrım, ne düşünüyordu ki? Prem ensesini ovuşturdu ve etrafındaki konuşmaları duymazdan geldi. Yanlış gidebilecek çok fazla şey vardı ama Bindu'nun dediği gibi, sadece birbirlerine sahiplerdi.

"Prem?" dedi Bindu, düşünce sürecini bölerek. "Eee? Ne düşünüyorsun?"

"Bindu, beni pazarlayamazsın!"

Prem, Kareena'yı kolundan dürttü. Açıkçası tüm bu deneyim *Alacakaranlık Kuşağı* gibi olduğuna göre, şansını denemesinin ne zararı vardı?

"İlk tanıştığımızda annenin evinden bahsetmiştin. Bu senin için ne kadar önemli? Yani senin için gerçekten önemli mi?"

Kareena'nın kaşları bir an için çatıldıktan sonra ağzı bir karış açıldı. "Lütfen bana bunu *düşünmediğini* söyle."

"Yani haklı oldukları bir nokta var," diye başladı Prem. "Belki de yeniden başlatma düğmesine basıp ilk tanıştığımız zamana geri dönmeliyiz. Sen bu evi istiyorsun, ben de itibarımı düzeltmek istiyorum ve bu plan biraz... alışılmışın dışında olsa da deneyebiliriz."

"Kesinlikle olmaz."

"Hâlâ bana karşı bir şeyler hissediyor olmalısın."

Kareena başını iki yana sallayıp teyzeleriyle tartışmak için arkasını döndüğünde bu, Prem'i itiraf etmek istediğinden daha fazla rahatsız etti.

"Lanet olası akıllarınızı kaçırmışsınız," diye bağırdı Kareena ve ayağa kalktı. "Standartlarımı düşürmeyi ve beni asla sevemeyecek bir adamla birlikte olmayı reddediyorum. Annem benim için bunu istemezdi ve hiçbiriniz de istememelisiniz." Odadaki bütün kadınları işaret etti. "Beni asla sevemeyecek bir adamla birlikte olmaktansa yalnız ve kalbim kırık olmayı tercih ederim."

Arkasını döndü ve evden dışarı fırladı. Bir saniye sonra, ön kapı çarparak kapandı.

"Çok iyi gitti," dedi Falguni Teyze. "Samosa'ları yemenin zamanı geldi mi?"

"Biliyor musun?" dedi Prem sırtarak. "Sanırım şimdi bir tane alacağım."

Yurtdışından Hintli Haberleri

Değerli Okuyucular,

Çocuklarınızı aday havuzlarını çeşitlendirmeye teşvik etmek önemlidir. Çevrelerini kullanmanın yanı sıra, özellikle görücü usulü evlilikler için tasarlanmış olanlar da dahil, çok sayıda internet sitesi bulunmaktadır. Beni internet sitemden takip edenler, yüksek oranda Güney Asya profiline sahip tüm çevrimiçi tanışma sitelerinin ücretsiz bir listesini almak için bültenime abone olun.

Bayan W. S. Gupta
Köşe yazarı
Avon, NJ

YEDİNCİ BÖLÜM

Kareena

Teyzeler WhatsApp Grubu

Mona Teyze: Prem'le aranızda ne oldu? Bize hiç anlatacak mısın?

Kareena: Yine mi bu konul

Sonali Teyze: Her çift tartışır beta. İkiniz için de dua edeceğim.

Falguni Teyze: Eğer Prem'le işler iyi gitmezse, o zaman sana başka birini bulmak için özgeçmişleri denemeye devam edeceğiz. Ve internet sitelerini de.

Kareena: Yardımlarınız için minnettarım. İnternet sitelerini kendim halledebilirim.

Mona Teyze: Tamam beta. Açtığımız hesapların giriş bilgileri burada. Aldığın açık seçik fotoğrafları bize gönderdiğinden emin ol, böylece onları da inceleyebiliriz.

Kareena: TEYZE!

*

Kareena: Bu konuda iyi hislerim var. Teyzeler benden yardım istemedi, çevrimiçi buluşma siteleri için benim adıma profil oluşturdular. Bana giriş bilgilerini falan gönderdiler. Şimdiden bir adamla konuşmaya başladım ve kahve içmek için buluşmak istiyor. Bu iyiye işaret, değil mi?

Bobbi: Hayatının beş ayını bir ilişki uygulaması aracılığıyla seks yaparak harcamadığın gerçeği mi? Evet, kesinlikle iyiye işaret. Kaldı ki sen seksi bir kadınsın.

Kareena: İyi. Ne renk süveter giyeyim?

Bobbi: Ah, işte, seksiliğini pekiştiriyorsun.

Veera: Onu görmezden gel. Ne istersen onu giy. İlk randevuların en iyi kıyafetleri gerektirmemesi bir kuraldır.

Kareena: Siyah süveter öyleyse. Bu sefer bir sorun çıkacağını sanmıyorum.

Bobbi: Ahh, büyük silahları ortaya çıkarıyorsun.

Kareena: Pislik yapma, yoksa sana randevuyla ilgili tek kelime elmem.

Bobbi: Hayır. Tamam, duruyorum.

Kareena, tren istasyonunda bindiği arabadan inerek ilk randevusuyla buluşacağı kafeye gitti. Son altı saattir enkaz halindeydi ve randevuyu iptal etmek için mümkün olan her yolu düşünüyordu. Uzun zaman sonra çıkacağı ilk randevuydu –ilk resmi randevusuydu– ve tüm kuralları tamamen unutmuştu. İptal etmek ve kitap okumak için eve gitmek istemek normal miydi? Ve lanet olsun, terlemesini nasıl kontrol edeceğini gerçekten bulması gerekiyordu.

Ama bir noktada kabullenmek zorundaydı. Takvimini ve şu anda hayatında olan tüm saçmalıkları bir kenara bırakırsa, otuzuncu yaşının, özel hayatına odaklandığı yıl olması gerekiyordu. Bunların hepsi onun yaşam planının bir parçasıydı.

Ve sonsuza dek mutlu bir şekilde yaşama şansına sahip olup olmayacağını görmesi gerekiyordu.

Olumlu düşünceler. İyi enerji.

Siyah süveterini düzeltti, gelebilecek iş aramalarından kaçınmak için telefonunu sessize aldı, modaaya uygun küçük dükkânın içindeki yarı dolu masalara ve taze kavrulmuş kahve çekirdeklerinin kokusuna doğru ilerledi. Kara tahta duvarlar ile "organik" ve "otantik" olduğu iddia edilen bir menü vardı. Girişin yanında ki duvarda, perşembe gecesi şiir dinletileri için broşürlerin bulunduğu bir ilan panosu asılıydı.

Hava vanilya ve baharat kokuyordu.

Sadece burada bulunmanın bile alerjik reaksiyonu tetiklememesini umuyordu. EpiPen'ini evde unutmuştu. Kuşkusuz, bir

kafeye giderken bu aptalcaydı ama sadece dikkatli olması gerekiyordu.

"Courtney için tatlı köpüklü, yarım kafeinli, soya sütlü bir masala çayı!" diye bağırdı barista tezgâhın sonundan.

Kareena telefonunu kontrol etti ve sıradaki insanların yüzlerini taradı. Belli ki Dave henüz gelmemişti. Ya da iddia ettiğinden çok daha yaşlıydı ve Kareena kandırılmıştı.

Tezgâhın arkasındaki baristalardan biri de dahil olmak üzere birkaç kişi ona bakmak için döndü. Sipariş vermeli miydi? Oturmalı mıydı? İnsanlar onu *Dr. Dil Show*'daki aptal videodan tanımışlar mıydı?

İlk randevusunu bekleyen bir kadın gibi görünmemek için dışarıda bekleyecekti. Kareena arkasını döndü ve doğrudan tuğla duvarı gibi bir göğse çarptı.

"Ah, çok üzgünüm. Böyle olsun istemedim... Ah, hayır."

Mavi hastane önlüğü giymiş olan Dr. Prem Verma ona sırıttı. "New Jersey'de o kadar kahve dükkânı varken karşılaşmak... Merhaba Rina."

Kareena elini hızla atan kalbine bastırarak geri çekildi. "Bu olamaz." Adam hatırladığından çok daha uzundu. Kareena'nın boyu bir yetmişti, topuklu ayakkabılarla rahatça bir yetmiş beş oluyordu ama yine de ona bakmak için başını geriye atmak zorundaydı. "Resmen öldüm ve cehenneme gittim."

"Hayır, sadece New Jersey'desin."

"Burada olamazsın," diye tısladı Kareena. Kimsenin izlemiyor olması için dua ederek etrafına baktı. "Sana başka bir içecek fırlatmadan önce git buradan."

Kareena, Prem'in gözlerinde ihtiyat yerine bir meydan okuma parıltısı gördü. "Neden bu kadar panikledin? Buluşacağın kişi henüz gelmedi mi?"

Kareena donup kaldı. "Bir randevuda olduğumu nereden biliyorsun?"

"Kız kardeşin büyükannenden öğrenmiş, sonra bana söyledi."

Kareena, *Dadi*'ye nereye gittiğini söylemeyi bırakmak zorundaydı. O kadın, hayatı buna bağlı olsa bile sır saklayamazdı.

Prem'in göğsüne yaklaştı ve parmağını inanılmaz derecedeki sert göğüs kaslarının arasına soktu. "Bugün burada bulunmakla neyi başarmaya çalıştığını bilmiyorum ama gitmen gerek. *Desi* zamparalarla uğraşacak vaktim yok."

Prem'in geniş omuzları dikleşti. "Birincisi, ben bir *desi* zampara *değilim*. Muhteşem görünüp tıp diplomasına sahip olabiliyim ama aynı zamanda hassas bir tarafım da var. İkincisi, bana sadece birkaç dakika verirsen randevun için endişelenmene gerek kalmaz."

"Buraya gelmek benim isteklerime saygısızlıktır ve bu tam olarak bir *desi* zamparanın yapacağı şeydir."

"Seninle ilgili bir şey, biraz saygısızlığı seksi bulduğunu düşünmeme neden oluyor."

Kareena'nın yanakları ısındı. "Sevimsiz şakalarına bir kez kandım, bunu bir daha yapmayacağım."

"Hadi ama hoşuna gittiğini biliyorsun," dedi Prem. Bu sefer göz kırptı.

Kareena parmağını biraz daha sert bastırdı. Dostum, adamın göğsünde bir gram yağ yoktu.

"Seninle bir saniye daha harcamak istediğimi düşünmene neden olan nedir? Şimdi müsaadenle. Gerçek *aşk*ı arıyorum."

Prem, Kareena'nın parmağını tuttu ve sonra elini göğsüne bastırdı. Teni genç kadının avucunun altında sıcak ateş gibiydi. Prem daha sonra burunları neredeyse birbirine değene kadar eğildi. "Randevun henüz gelmemiş gibi görünüyor. Neden otu-

rup benimle bir fincan kahve içmiyorsun? Geçici bir ateşkes ilan edeceğiz. Durumlarımızın karşılıklı olarak nasıl faydalı olabileceği hakkında konuşabiliriz.”

“Yavru köpekleri öldürmeyi tercih ederim,” dedi Kareena ve ondan uzaklaştı. Teni karıncalanıyordu.

Kenara çekilip kafeden çıkmadan önce, Dave’in profil fotoğraflarına benzeyen bir adam, Dr. Dil’in arkasındaki çift kapıdan içeri girdi. Adam önce Prem’e, sonra da Kareena’ya baktı. Düğmeli gömleği ve dar pantolonu, Prem’in önlüğüyle tam tezat oluşturuyordu. Fotoğraflardaki gibiydi; kısa bir saç kesimi ve si-nekkaydı yüzünde nazik bir gülümsemesi vardı.

“Merhaba Dave?”

Adam tokalaşmak için elini uzattı. “Evet, benim. Üzgünüm, bölüyor muyum?”

“Hayır, hiç de değil.” Kareena, Prem’in kaba ve boğuk kahkahasını görmezden gelip tokalaşmak için Dave’in elini tuttu. Tokalaşmayı takdir etti. Dr. Dil açıkça onaylamamasına rağmen, hiçbir baskı yoktu. “Sadece bir... Yabancıya rastladım.”

“Ah. Ah, tamam? Oturacak bir yer bulalım mı?”

“Evet, bana uyar.” Kareena, Prem’e son bir pis bakış attı ve Dave’i takip etti. Prem’in iğneleyici bakışlarını ensesinde hissedebiliyordu ve titremesini engellemek için dudağını ısırarak zorunda kaldı. Lanet olası hormonlar. Hepsi bu kadardı. Dr. Prem Verma’nın iyi hiçbir yanı yoktu ve ona baktığında hissettiği ağır muhtemelen uzun süreli yoksunluğun uzatmalı etkisiydi.

Dave, şöminenin yanında birbirine dönük duran iki koltuğu işaret etti. Sessiz bir köşeydi ve Dr. Dil’e fazla yakın olma konusunda endişelenmelerine gerek kalmayacak kadar rahattı.

“İçecekleri alabilirim,” dedi Dave, Kareena oturduktan sonra “Ne istersin?”

"Orta boy bir latte lütfen, köpüksüz. Ve kesinlikle tarçın olmasın. Üstünde bile."

Dave beyaz dişlerini göstererek ona sırıttı. "Bir an için bana süper karmaşık bir sipariş vereceğini sandım. Yarım kafeinli, soya sütlü falan. Buna da hazırdım."

Kareena gülümsedi. "Orta boy latte, köpük yok, tarçın yok. Ancak bu kadar maceraperest olabilirim."

Dave başıyla onayladı. "Evet, hazır sözü açılmışken sadece özel günlerde sade latte tercih eden, koyu ve sade kahve içen birine benziyorsun."

"Ah, bilmiyorum..."

"Haklıyım, değil mi?" dedi Dave. Elini silah gibi tutarak ona doğrulttu. "Nasıl bir kişiliğe sahip olduklarına dair fikirlerime dayanarak, bulduğum kişilerin içeceklerini tahmin etmeyi bir oyun haline getirdim. Hemen geri döneceğim." Dave başka bir kelime etmeden arkasını döndü ve tezgâha doğru ilerledi.

Kareena küçük çantasından telefonunu çıkardı.

Kareena: Sıkıcı mı görünüyorum?

Bobbi: Ne?

Veera: Hayır, tabii ki hayır. Neden? Şu anda bir randevuda olman gerekmiyor mu?

Kareena: Randevumdayım. Dave. Borsacı adam. Gerçekten güzel dişleri var. Sade kahve sipariş eden bir tipe benzediğimi ve sonra sadece özel günlerde köpüksüz sade latte tercih ettiğimi söyledi.

Bobbi: Mevsimi geçtikten sonra bile her zaman elinin altında olsun diye nane aromalı kahve kreması şişelerini dondurduğunu ona söyledin mi?

Veera: Ya da sadece alerjik reaksiyondan kaçınmak için latte sipariş ettiğini?

Kareena: Ona bunların hiçbirini söylemedim! Ah, hiç havamda değilim. DR. DIL BURADA.

Bobbi: Ne?

Veera: Ne??

Kareena: Size sonra anlatırım. Şimdilik bunu bir tehlike sinyali sayıyorum. Zaman kaybetmeden eleme yapmanın bir yolunu bulmaya ihtiyacım var. Üç tehlike sinyalinden sonra eleyeceğim.

Kareena başını kaldırdığında Prem'i gördü; kafenin karşısındaki küçük bir masadan ona bakıyordu. Buzlu sade kahveye benzeyen bir şey almıştı ve Kareena'yı delirten, iyi-göründüğümü-biliyorum tarzında sırıtıyordu. Hayır, onu ilk etapta bu çıkmaza sokan birine ilgi duymayacaktı.

Kareena, Dave elinde iki büyük bardakla döndüğünde telefonunu hemen bıraktı.

"Orta boylar çok küçük görünüyordu, bu yüzden sana büyük bir tane aldım. Umarım sorun olmaz."

"Ah, ah. Teşekkürler."

Kareena bardağı ondan aldı ve sonra etrafına baktığında, Prem'in tam karşısındaki bistro masalardan birinde oturduğunu gördü. Prem, kadının izlediğini biliyormuş gibi, onu fincanıyla selamladı ve telefonunu incelemeye geri döndü.

"Umarım akşamın bu saati için kafein çok fazla gelmez," dedi Dave. "Ben bir gece kuşuyum, bu yüzden beni rahatsız etmiyor. Bunu düşünmedim bile."

"Kafeine karşı duyarlılığımı hukuk fakültesinde kaybettim," dedi Kareena gülümseyerek. "Teşekkür ederim." Ellerini içeceğinin etrafına sardı ve bu tür buluşmalar sırasında kambur durmaması gerektiğini hatırlayarak daha dik oturdu. Bazı dergi makaleleri, kamburluğun özgüven eksikliği sinyalleri verdiğini söylüyordu.

Ve Prem de hâlâ... Oradaydı.

Kareena, bir an yere baktıktan sonra, garip bir sessizlik yaratmaya tehlikeli derecede yakın olduklarını fark etti.

"Bir ay boyunca mesajlaşmak istemediğin için minnettarım," diye başladı. "Uzun bir süre sonra tekrar çevrimiçi oldum ve en çok korktuğum şey buydu."

"Ah, hayır. Bizim yaşımızda oyun oynayacak vakit yok, değil mi?"

"Doğru," dedi Kareena. Bir dakika, ona yaşlı mı diyordu? "Ah, buralı mısın?"

Dave dizlerini iki yana açtı ve arkasına yaslandı. "Hayır, ama ailem hâlâ burada, Edison'da yaşıyor. Yine de onları New Jersey'den çıkarmaya çalışıyorum. Belki Delaware. Bu bölgedeki emlak vergileriyle uğraşmak çok zor, özellikle de babam gelecek yıl emekli olacağı için. Bu çok büyük bir yük, biliyor musun?"

"Biliyorum," dedi Kareena. "Yine de ben tamı tamına bir Jersey kızıyım."

"Öyle mi?" dedi Dave. "Bunu görebiliyorum."

Bu da ne demek şimdi?

"Nerede yaşıyorsun?" diye sordu Kareena.

"Guttenberg'deyim. Harika bir daire. Nehrin tam karşısında. Küçük bir balkonum bile var. Bazı arkadaşlarımla balkonumda viski tadımı yapıyorum. Çok klas."

Bu, dünyadaki en sıkıcı şeye benziyor, diye düşündü Kareena. Profilinde bu yazıyor muydu? Hayır, profili temel olarak filmleri ve arkadaşlarıyla takılmayı sevdiğini söylüyordu.

"Kulağa çok eğlenceli geliyor."

"Ah, öyle," dedi Dave. "Aslında, oda arkadaşım ve ben birlikte bir iş kurmayı ve kendi birinci sınıf likör markamızı kurmayı düşünüyoruz."

"Oda arkadaşı mı?" Kareena bunun bir tehlike sinyali olup olmadığını henüz bilemiyordu. Onların yaşındayken, tonlarca insanın hâlâ oda arkadaşları vardı. Ne de olsa üç eyalet bölgesi pahalıydı. Ama mesajlaşırlarken yalnız yaşadığını söylemişti.

Dave bacaklarını yayarak arkasına yaslandı. "Yayıncılık sektöründe çalışıyor ama şimdiye kadarki en iyi tadım diline sahip. Viski tadımı demek istiyorum." Kendi şakasına güldü. "Benim hiçbir şeyimin tadına bakmadı, bilmem anlatabiliyor muyum?"

Kareena, şimdi onu bir TV programı gibi izleyen Prem'e baktı. Dave'in yorumunu duymuş olmalıydı. Yüzündeki kendini beğenmiş gülümsemeye bakılırsa, her dakikasından zevk alıyordu. Yine de kendini beğenmişlik yapacağı hiçbir şey yoktu. Oda arkadaşıyla platonik ve sağlıklı bir ilişkisi olduğu konusunda Dave'e inanmaya karar verdi. Muhtemelen sadece temel gereksinimleri karşıladıkları odaları ve ortak bir alanı paylaşıyorlardı... Değil mi?

"Ne düşündüğünü biliyorum," dedi Dave gülerek.

"Biliyor musun?"

"Biliyorum. Hintli ailem heteroseksüel, bekâr bir kadınla yaşamama nasıl izin veriyor? Dürüst olmak gerekirse bunu bilmiyorlar. Oda arkadaşımın bir erkek olduğunu düşünüyorlar. Ama endişelenmiyorum. Bilmedikleri şey onlara zarar vermez."

"Ah," dedi Kareena.

Ailesine oda arkadaşı hakkında yalan söyleyen, ona yalan söyleyen bu ukala ve bacaklarını yaya yaya oturan saygısız finansçıya baktı... ve hiç de çekici olmadığını fark etti.

Kareena yöneticiyle konuşmak istiyordu. Bu modeli iade etmek istiyordu. Ona uygun değildi.

Dave, ailesine yalan söylemenin gerekçeleri hakkında konuşmaya devam etti; Kareena da genellikle son derece kararlıyken neden kendinden şüphe ettiğini merak etmekten kendini alamadı. Yeniden birileriyle çıkmaya başlayacaksa sezgilerini keskinleştirmesi gerekiyordu.

Kareena, arkadaşlarına yazacağı mesajları kafasında zihinsel olarak tasarlamaya başladı. Kahvesinden bir yudum aldı ve anında bir ton sütlü havayla karşılaştı.

"Bunun üzerinde çok fazla köpük var," dedi, Dave'in monoloğunu keserek.

"Ah," dedi Dave. "Evet." Ne kadar akıllı olduğunu düşünüyor-muş gibi sırıttı. "Köpük, içeceğin en iyi kısmıdır."

"Köpük hayranı olduğum pek söylenemez," dedi Kareena. "Gidip köpüğü aldıracağım. Bir saniye, hemen dönerim."

"Vay canına," dedi Dave, gülümsemesi yüzünden kayıp giderken. "Tamam, peki, ya tekrar denersen? Belki fikrini değiştirir? Gerçekten de bir latte'nin en lezzetli kısmıdır, anlıyor musun?"

Köpüğün kesinlikle lezzetli bir yanı yok, diye düşündü Kareena. Sadece havadan ibaretti. Ve onu hiç de anlamak istemediğini söylemek istiyordu.

"Hadi! Tekrar dene."

Kareena, Prem'in izlediğini bildiği için bardağı ağzına götürdü ve sütün bir kısmının köpüklerin arasından geçmesini umarak büyük bir yudum aldı.

Sıcak sıvı dilini neredeyse haşladı ve tadı sade latte'ye kesinlikle benzemiyordu. Tarçın kullanmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, kahvenin içinde ne olduğunu anlaması biraz zaman aldı. O zamana kadar, çoktan kocaman bir yudum içmişti. Kareena bardağı elinden geldiğince uzağa koydu.

"Bunun içinde tarçın mı var?" diye sordu.

Dave, Dentyne sakızlarına benzeyen parlak dişlerini bir kez daha göstererek sırttı. "Evet! Aroma şurubu. Tarçın istemediğini biliyorum, ama hangi normal insan tarçın sevmez ki? Tekrar denersen fikrini değiştireceğini biliyordum. Aromalar hayatını değiştirebilir, Kareena. Umarım sakıncası yoktur."

"Sakıncası var," dedi. "Kesinlikle sakıncası var."

Dave'in kaşları çatıldı. "Birazcık konsantre tarçın şurubunun mu? Böyle biri olacağını düşünmemiştim."

Kareena'nın bunun ne anlama geldiğine dair hiçbir fikri yoktu ve tam olarak umurunda da değildi.

"Birisi sana ne istediğini söylediğinde, asla kendi bildiğini okuma." *Hapşu!*

"Ah. Ah, çok yaşa."

Hapşu!

Ve işte kaşıntı da geliyor, diye düşündü. Gömleğinin kollarını yukarı itti ve kollarında küçük kırmızı yumruların oluştuğunu gördü. Lanet olsun, EpiPen'i ve Benadryl'i unutarak kendine uğursuzluk getirmişti. İkisini de en son on yıl önce kullanmak zorunda kalmıştı, bu yüzden şimdi nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Hint yemeklerindeki az tarçın hafifçe kızar-

masına neden oluyordu ama konsantre şeyler? Onu anafilaktik şoka sokabilirdi.

"Vay canına, ah, yüzün biraz kırmızı görünüyor ve bizim cilt tonumuz için bu bir sorun."

"Tarçına alerjim var."

"Kahretsin."

Kareena sandalyesinden kalkamadan, Prem çoktan onun yanına çömelmişti. "EpiPen'in nerede?" diye sordu.

"Yanımda değil. *Hapşu!*"

"Tarçın alerjin varken bir kafeye geldin ve EpiPen'ini unuttun, öyle mi? Bu harika."

Hatırlıyordu.

"Aç," diye çıkıştı Prem.

"Ne?"

Prem, genç kadının başını avuçlarının arasında tuttu. "Lanet olası ağzını aç, Kareena."

Adamın ses tonunda, Kareena'nın dikkat kesilmesini sağlayan bir şey vardı. Prem, boğazını kontrol etmek için ceptelefonu ışığını kullandı.

Saniyeler sonra onu ayağa kaldırıyordu. "Hadi bakalım. Araban nerede?"

"Arabayla gelmedim," dedi Kareena. *Hapşu!*

Kareena'nın, kafeden dışarı sürüklenerek çıkarılmadan önce çantasını almak için bir saniyesi bile olmadı. Prem onu kafenin arka tarafındaki iddialı Audi A7'sine sürüklerken Dave'in şok olmuş ifadesini fark etti. Prem onu yolcu koltuğuna oturttu, arabanın ön tarafından dolandı ve direksiyonun arkasına geçti.

"Nefes almakta güçlük çekmeye başlarsan bana söylemeni istiyorum. Anafilaktik şoka girmeni istemeyiz."

"Ne yapacaksın, kutlayacak mısın? *Hapşu!* Tanrım, çok kaşıyor. Ona tarçın istemediğimi söyledim!"

"Umursayan bir adama benzemiyordu," dedi Prem otoparktan hızla çıkarken. "Lateks veya diğer ilaçlara alerjin var mı?"

"Hayır."

"Sanırım en son yıllar önce böyle bir atak geçirdiğini söylediğini hatırlıyorum."

"Evet," dedi Kareena. "Vay canına, o gece çok konuştuk."

Prem'in ağzının etrafındaki sert çizgiler yumuşadı. "Belirtiler? Dil şişmesi? Boğaz şişmesi?"

"Boğazım kaşınıyormuş gibi ama bu panikten de olabilir," dedi Kareena. *Lütfen, Tanrı aşkına, Dr. D'nin önünde bayılmayayım.*

"Derin nefesler al. Sigorta kartın yanında mı?"

"Evet," dedi Kareena. Boğazı biraz kaşınmaya başlamıştı. Takmakta zorlandığı emniyet kemerini kavradı. Edison'dan hastaneye doğru hızla giderken yanında Prem Verma olacağını kim tahmin edebilirdi ki?

Kaşıntı çok fenaydı. Her anından nefret ediyordu. Lanet tarçın!

"EpiPen'ini her zaman yanında taşıman gerekiyor," dedi Prem. "Özellikle de bir kafeye gidiyorsan. Ya hatayı yapan barista olsaydı? Ve neden arabanla gelmediğini anlamıyorum. Randevuya çıkar-ken her zaman kendi arabanla gitmelisin. Böylesi daha *güvenli*."

"*Hapşu!* Tarçın konsantresiydi. Bir şurup. Ve hâlâ arabamı onarmakla meşgulüm. Sana bahsetmiştim. *Hapşu!*"

"BMW 1988 E30, değil mi? Babamın ABD'ye göç ettiğinde tamamen BMW'lere ilgi duyduğunu söylemiş miydim?"

"Söylemiştin. *Hapşu!* Sanırım başarının ilk işareti." Kareena hırıldadı. Gözleri sulanmaya başladı ve göğsü sıkıştı. Tekrar hırıltıyla soludu.

"Burnundan nefes al," dedi Prem yumuşak bir sesle. "Bir panik atak sana yardımcı olmayacak. Neredeyse geldik."

Gösterge panelindeki birkaç tuşa bastı ve arabanın hoparlörlerinden telefonun çalma sesi geldi. "RWJ."

"Ben Jersey City Kardiyoloji Merkezi'nden Dr. Prem Verma." Birkaç rakam sıraladı. "Acil servis girişinden bir hasta getiriyorum. Bir kafedeydi. Tarçına alerjik reaksiyon gösterdi. Anafilaksi tehlikesi altında."

Telefonu kapattığında, Kareena yanağından akan bir damla yaşı sildi. Derisi alev alev yanıyordu. "Aileme mesaj atma."

Prem'in başı hızla ona döndü. "Ne? Neden?"

"Her şeyi benim için daha da kötüleştirirler," diye soludu.

Küçük sportif arabası, RWJ kampüs girişine keskin bir dönüş yaparken kaldırımın üzerinden atladı. Prem, hız tümseklerinin üzerinden geçebilecek kadar yavaşladı ve ER kapılarının önünde lastiklerini bağırarak durdu.

Kareena bir saniye sonra arabadan indirildi. Her şey bulanıklaştı ama Prem'in elini kendi elinin üzerinde hissettiğinde, gözlerinin birbirine kilitlendiği net bir an yaşadı.

"Tuttum seni," dedi Prem. "Yanımdayım."

Yurtdışından Hintli Haberleri

Değerli Okuyucular,

Çocuklarınız kendilerine uygun eşleri bulmuşlarsa, niyetlerini önce birbirlerine beyan etmekle kalmamalı, aynı zamanda beyanlarını mümkün olan en kısa sürede sizinle, yani vasipleriyle de paylaşmalıdırlar. En kötü hizmet bir teşekkürle ödenir ve bu, düğün mekânınızın maliyetini karşılamaz.

Bayan W. S. Gupta
Köşe yazarı
Avon, NJ

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Prem

Bindu, Kareena'nın bir randevuya çıkacağını bildirmek için mesaj attığında Prem, onunla ortaklık kurmanın eldeki sorunu gerçekten çözüp çözmeyeceğini düşünmek için epey zaman harcadı. Ancak diğer yatırımcılardan sıfır yanıt aldığı ve olumsuz tanıtımlara maruz kaldığı bir haftadan sonra, en azından Kareena'yla tekrar konuşmayı denemesi gerektiğini biliyordu. Biriyle buluşacağı yere gitmek muhtemelen onunla yalnız zaman geçirmenin en akıllıca yolu değildi; yine de eğer orada olmasaydı Kareena anafilaktik şoka girecekti.

Ayaklarını hastane yatağının kenarına dayadı ve otomattan aldığı bir avuç karışık kuruyemişi ağzına attı. Kafede sipariş ettiği içeceği asla bitiremediği için kafein alıp almama konusunda karar veremedi, ancak hastane kahvesi çok iğrençti.

"Benimle beklemek zorunda değilsin, biliyorsun," dedi Kareena, ceptelefonundan başını kaldırıp Prem'in çatır çutur çiğnemesine bakarak. Şimdi gözlerinin altında koyu renkli tor-

balar vardı ve saçları dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu. Açıkta kalan cildinin bir kısmı hâlâ lekeli ve kırmızıydı. "Beni getirdiğin için minnettarım ama gayet iyiyim."

"İşimiz bittiğinde seni eve götürebilirim," dedi Prem. "Çünkü ailenin, burada olduğunu bilmesini istemiyorsun."

Kareena başını iki yana salladı. "Bir araba kiralarsam daha iyi olur. Ya da arkadaşlarımdan birinden rica edip beni almasını isterim. Ailem seni görürse kendimi açıklamak zorunda kalmak istemiyorum."

Prem omuz silkti. Bu duyguyu anlayabiliyordu. Gori ile kendi başlarına yaşamayı konuşurken de benzer düşüncelere sahipti. "Eh, en azından şimdi konuşabiliriz," dedi, atıştırmalık paketinden biraz daha granola çıkarırken.

"Ah, gerçekten mi?"

"Sanırım zamanı geldi, değil mi?"

"Pek sayılmaz. Burada çok fazla kalmayacağımı umuyorum."

Hemşiresi, bir dizi test ve çeşitli profesyonellerin ziyaretlerinin ardından birkaç dakika önce ayrılmıştı. Şimdi taburcu edilip edilmeyeceğine karar vermeden önce sonuçların gelmesini bekliyorlardı. Serum bağlanmıştı ve epinefrin ile steroid vermişlerdi, ancak alerjik reaksiyonu durdurdukları için bundan daha fazlasına ihtiyaçları varmış gibi görünmüyordu.

"En son ne zaman bir alerji uzmanına göründün?"

Gözlüğünü başının üstüne kaldırmış bir halde dik hastane yatağına yaslanmış olan Kareena ona öfkeyle baktı. "Bir süre önce ve hayır, bu akşam bir tanesine görünmeyeceğim. Sanırım yeterince iğne oldum, çok teşekkür ederim. Konuşmak istediğin şey bu muydu? Prem, bana iğne yapıldıktan on dakika sonra tepkimeler durdu. Kaşıntı, boğaz şişmesi... Ne? Neden öyle sırtıyorsun?"

"Adımı söyledin," dedi Prem düşünmeden. "İlk tanıştığımızdan beri söylememiştin." Bu çok... Seksi miydi? Hayır, değildi. Samimiydi. Adını Kareena'nın ağzından duymak samimi bir deneyimdi.

"Merak etme, yakında senden Dr. Phil olarak bahsedeceğim." Yatağının ayakucuna atılmış süveteri işaret ettikten sonra kollarını kavuşturdu. "Neden süveterimi kesmek zorunda kaldıklarını anlamıyorum. Onlara bunu yapmalarını sen mi söyledin? Süveterlerime kafayı taktın, değil mi?"

Prem gözlerini devirdi. "Kestiler çünkü üzerinde çok fazla kıyafet vardı. Solunum yolların kapandığı için değil de panik atak nedeniyle bayıldığını fark ettiklerinde, artık çok geçti. Ve hayır, onlara süveterini kesmelerini söylemedim. Ben süveterlerinin tarafındayım. Seninle ilgili fark ettiğim ilk şeylerden biri buydu."

Kareena'nın yüzündeki hüzün kayboldu ve ifadesi ciddileşti. Telefonunu kurcalayarak, "Kolay olduğumu düşündüğün için mi bana asıldın? Barda?" diye sordu.

"Ne? Bu da nereden çıktı?"

"Boş ver, sordugumu unut."

"Hayır," dedi Prem. Uzandı ve kendisine bakması için Kareena'nın eline dokundu. "Hayır. O akşam bir arkadaşımınla birlikteydim, ama sürekli sana baktığım için benimle oturmak istemedi. Bu yüzden gitti ve ben de ne olacaksa olsun diye düşündüm."

"Ama öpüşmeye başladığımızda kesinlikle pişman oldun," diye yanıtladı Kareena. "Bu yüzden acil bir çağrı almışsın gibi yaptın."

"Gibi yapmadım," dedi Prem. Ve yalan söyleme vaktinin çoktan geçtiğini bildiği için ekledi. "Allemin acil durumlar için kullanıldığı özel bir zil sesi var. Bu şekilde hepsi doktor ya da profesör olan annem, babam, teyzelerim ve amcalarım, bir terslik olduğ-

nu anlayarak hastaları da dahil olmak üzere her şeyi bırakmaları gerektiğini biliyorlar.”

Kareena'nın gözleri kocaman açıldı. “Ananas,” dedi.

“Pardon?”

“Ananas. Bu, babamızla kullandığımız ACİL DURUM mesajımız, böylece acil bir durum olduğunu ve hastalarla ilgilenmeye ara vermesi gerektiğini biliyor. Ben süveterimin içinde sıkışıp kalmışken, senin telefonuna gelen çağrının senin Ananas'ın olduğunu varsayıyorum.”

“Kesinlikle,” dedi Prem rahat bir nefes alarak. “Gerçekten geri dönecektim.”

Kareena başını iki yana salladı. “Sanırım böyle olması gerekiyordu. Dr. Dil'in felsefesi benimkiyle gerçekten uyuşmuyor,” diye ekledi kederle.

Prem, bundan nefret etmesine rağmen onun haklı olduğunu biliyordu. Ona istediğini asla veremezdi. Tüm hayatı boyunca, hiç kimseye onları sevdiğini söylememişti. Kahretsin, annesiyle babasına bile onlar için hissettiklerini söylememişti. Kelimeler her zaman çok önemsiz görünüyordu ve şimdi de onları kullanmaya başlamayacaktı. Başlayamazdı.

Prem yarı yenmiş kuruyemiş torbasını uzattı ve Kareena önce pakete, sonra onun yüzüne baktı; küçük bir avuç dolusu yemiş aldıktan sonra paketi geri verdi.

“Programa üç yıl önce para toplamak için başladım,” dedi Prem. “Arkadaşım kanalın sahibi. Yönetimden, bir boşluğu doldurmak için birine ihtiyaç duyduklarını duymuş ve ben de bunun toplum sağlığı hakkında mümkün olduğunca çok insana mesaj ulaştırmanın iyi bir yolu olacağını düşündüm. Küçük bir izleyici kitlesiyle başladı, ancak toplum sağlığı merkezim için zemin hazırlamaya yeterliydi.”

Kareena'nın kaşları çatıldı. "Şehir merkezinde inşa etmeye çalıştığın Güney Asya toplum sağlığı merkezi mi?"

Prem başıyla onayladı. "Evet, o."

"Bu sağlık merkezi. Bu benim için çok önemli."

"Neden?" diye sordu Kareena.

"Çünkü. Bu önemli."

"Ahh," dedi Kareena. "Belki bir gün bana tüm hikâyeyi anlattırırın."

Prem sırtıttı. "Evet, umarım."

"Ben... Benim için çok değerli olan birini kaybettim," dedi Prem. "Tümörü vardı ve ihtiyaç duyduğu tıbbi tedaviyi alamadığı için bu onu öldürdü. Kardiyoloji bursumu bitirmekle meşguldüm ve onun doğru uzmanlara görünmesine yardım etmediğim için ölümünde benim de suçum var."

Kareena gözlüğünü tekrar yüzüne taktı ve burnunun keme-rinden yukarı itti. "Ama doktorlara gitti, değil mi? Ne dediler? Onların bahanesi neydi? Umarım onları da sorumlu tutmuşsunuzdur." Uzun, gür, koyu kirpiklerle çevrelenmiş iri kahverengi gözlerle genç adamın cevap vermesini bekledi.

"Ailesi olay yaratmak istemedi."

"Saçmalık," dedi Kareena.

Gözlerinin altındaki lekeler ve yüz hatlarına kazınmış yorgunlukla nasıl hâlâ bu kadar güzel görünebiliyordu? Ama yine de ıslıl ıslıl yanıyordu. Gori ondan hoşlanırdı.

"Hikâyemi anlatmama izin verecek misin, vermeyecek misin?"

Kareena elinde kalan kuruyemişleri ağzına attı. Çiğnedikten ve yuttuktan sonra, "Tamam, Dr. Prem Verma. Dinleyeceğim ama lütfen bana teyzelerimle ilgisi olmadığını söyle," dedi.

Prem sırttı. "Bunun teyzelerinle ilgisi var."

"Lanet olsun, Prem..."

"Sadece beni dinle. Toplum sağığı merkezim için istediğıim bina artık müsait, ancak eylül ayına kadar depozito yatırmam gerekiyor. Çok yaklaştım. Tüm masraflar için para bulmaya çok yaklaştım. Ancak tartışmamızdan sonra, en büyük bağışçım geri çekildi. İtibarımı geri kazanabilirsem, onu geri getirme şansım var."

"Peki, bunu nasıl yapacaksın?"

"Bu zor bir iş ve dürüst olmak gerekirse çok da saçma ama ona programda söylediğim her şeye inandığımı kanıtlayacağım," dedi Prem. "İstikrarlı bir ilişki, bağlılığın ve iletişimin işe yaradığını gösterir. Sadece ihtiyacım olan parayı almama yetecek kadar sürecek."

Neler olduğunu anlayan Kareena'nın ağızı açık kaldı. "Ciddi misin?"

"Ciddiyim," dedi Prem. "Ve eğer en büyük bağışçımı merkezi-me yeniden para yatırmaya ikna edemezsem, o zaman annemle olan ilişkimden yararlanacağım. Babanla aynı durumda olduğun için beni anladığını biliyorum."

Kareena çoktan başını iki yana sallamaya başlamıştı, koyu renk saçları yüzünün etrafına dökülüyordu. "Ne yapmaya çalıştığını anlıyorum ama bizi tanıyan hiç kimse söylediklerimize inanmayacak. Bunun bir dalavere olduğundan bahsetmiyorum bile. Annemin evini istiyorum, ama aynı zamanda hayatımı geçirebileceğim birini bulmaya çalışıyorum. Annemle babamın bir aşk evliliğı vardı ve annem hayatta olsaydı, benim için de bunu isteyeceğini biliyorum. Ayrıca evi hile yoluyla miras alırsam ihanet etmişim gibi hissederim."

"Ve bugünkü tarçınlı aptalın gerçek aşkın olabileceğini mi düşünüyorsun?"

Kareena burnunu kırıstırdı ve başını iki yana salladı. "Açıkçası hayır."

"Buluşmayı teyzelerin mi ayarlamıştı? Eğer öyleyse, o korkunç bir *rishta*."

"Çevrimiçi buluşma sitelerindeki hesaplarım için ödeme yaptılar. Dave'i orada buldum. Şu anda üç farklı *desi* tanışma sitesinde platin hesabım var."

Prem ağzına attığı sadece bir avuç kuruyemişle neredeyse boğulacaktı. "Tanrım, bu çok korkunç."

"Sen nereden bileceksin ki? Doktor diploması olan uzun boylu, *desi* bir adamsın. Derecenı aldığın anda, Costco marka gerdan kavurmaların arasında organik otla beslenen fileminyon oldun."

"Bir Hintliyi sığır etiyle karşılaştırmannın ironisini gözden kaçırmadım," dedi Prem gülerek.

Kareena'nın dudaklarının bir köşesi seğırdi. "Bu arada, benim eğitim seviyem ve yaşım ilerledikçe, insanlar son kullanma tarihinin o kadar hızlı yaklaştığını düşünürler. En azından teyzelerim buna inanıyor. Bu yüzden çevrimiçi buluşma benim tek seçeneğim."

Prem ayaklarını yere indirdi ve ona biraz daha yaklaştı. "Kareena, annenin sahip olduğu gibi bir aşk hikâyesi istediğini biliyorum, ben her ne kadar aşkın bir..."

"Benimle uğraşmayı kes, Dr. Phil," dedi Kareena.

Prem elini teslim olurcasına kaldırdı. "Rina, tatlım, dört ay içinde birini bulamazsan ne yapacaksın?"

Kareena sessizleşti, ciddiyeti Prem'i onu zorlamaya itti.

"Kimyamızın tuttuğunu biliyoruz."

"Prem..."

"Bunu biliyoruz," dedi Prem. Bu konuda ikisine de yalan söylemeyecekti. Şimdi bile elini onunkine değdirdiğinde, koluna ya-

yılan elektrik akımını hissedebiliyordu. "Ayrıca ikimiz de farklı şeylere inandığımız için sonsuza dek birlikte olmanın bizim için mümkün olmadığını da biliyoruz. Sana istediğin aşkı veremem. Senden istediğim tek şey, şu an. Birkaç randevu, birkaç fotoğraf, büyük bir nişan duyurusu. Sonunda ikimiz de ihtiyacımız olan parayı alırız ve sonra yollarımızı ayırırız."

"Neden ben?" diye sordu Kareena. Fıstık tuzuna bulanmış parmaklarıyla kalamın kaplı yüzünü işaret etti. "Sen her Hintli ailenin ıslak rüyasısın. Eminim yanında olmaktan keyif alabileceğin herhangi birini bulabilirsin."

"Yanlış fikre kapılmayacak birini bulmak çok uzun sürer," dedi Prem çabucak. "Benimle ilgili gerçeği bildiğine göre, ikimiz herhangi bir sorun yaşamayacağız."

"Prem..."

Prem genç kadının eline dokundu ve bileğinin iç kısmındaki yumuşaklığı okşadı. "Rina, bize bir şans ver."

"Sana bir soru sorabilir miyim?"

Prem, Kareena'nın yüzüne düşen bir bukleyi geri çekti; genç kadın buna şaşırılmış görünse de dokunuşundan geri çekilmedi. Bunu daha önce de yapmıştı, sanki ona yakın olmak içgüdüsel bir ihtiyaçtı.

"Sor," dedi, boğuk bir sesle.

"Gerçek aşka neden inanmıyorsun?"

Prem iç çekti ama ona biraz daha yaklaştı, böylece sadece iki si vardı. Ne başka bir şey. Ne de başka biri. "Rina, aşk, kelimenin tam anlamıyla kalbe zarar verebilecek bir duygudur ve uzun vadeli ilişkiler için sürdürülebilir değildir. Duygusal bir bağ? Geçicidir. Vücut kimyasına güvenmek, maymun iştahlı bir şeye güvendiğin anlamına gelir."

"Vücut kimyası," dedi Kareena yavaşça. "Bizim sahip olduğumuz da bu."

"Rina..."

"Kareena."

"Sana Rina demeyi seviyorum," dedi Prem gülümseyerek. "Bana sırf benimle bir tane içebilmek için elindeki içkiyi kafasına diken kadını hatırlatıyor."

Kareena gülümsedi ve bu sefer gülümsemesi gözlerine de ulaştı. "Dikkatimi dağıtmak işe yaramayacak. Aşkın bir yanılsama olduğunu düşünebilirsin ama o gerçek. Annemle babam pazar sabahları mutfakta dans ederken bunu gördüm. Aşk, babamın annem için satın aldığı ve onu görünce çok üzüldüğü için kulübede tutmak zorunda kaldığım aptal arabaydı. İkisi birlikte inşa ettiği evin merdivenlerinden her indiğimde hatırladığım kahkahaların yankılarıydı."

"Hayatında gerçekten bu kadar çok duygu istiyor musun?" diye sordu Prem sessizce.

"Kesinlikle."

Farkındalık yüzüne bir tokat gibi çarptığında Prem inledi. "Aman Tanrım, sen *âşık olduğunu* düşündüğün şeylerin gizli bir listesine sahip olan kızlardan birisin, değil mi?" Kareena ona sırtı ve tüm yüzü güneş ışığı gibi aydınlandı.

Onu bu kadar kısa bir süredir tanıyor olmasına rağmen, bu gülümseme Prem'in sinir sistemine tamamen kısa devre yaptırabilirdi. Prem'in kalbi hızla çarptı ve bir an için, neden bahsettiklerini unuttu. Genç kadının mutluluğu kör ediciydi.

"Randevulara ara verdiğim dönemde ne istediğimi düşünmek için bolca vaktim oldu," dedi Kareena, onun tepkisinden tamamen habersizdi.

"Bay Doğru'yu bulana kadar, benimle birkaç aylığına çıkıyormuş gibi yap ve ardından sahte nişanımızı ilan edelim. Yeni yıldan sonra, ilişkimizi sonlandırırız. Kimse ne olduğunu bil-

meyecek. Teyzelerin bile gerçeği öğrenmeyecek. Bu şekilde, mükemmel erkeğinden daha aşağı olan biriyle yetinmek zorunda kalmazsın."

Kareena bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi ama Prem onun zihnindeki çarkların döndüğünü görebiliyordu. Sonunda, dudaklarına inatçı bir çizgi yerleşen genç kadın kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Sana cevabımı vermeden önce birkaç ay daha diğer insanlarla çıkmaya devam etmek istiyorum. Sen benim B planım olmak zorunda kalacaksın."

"Ne? Mümkün değil." Onun flört etmesi, içki içmesi veya başka biriyle vakit geçirmesi fikri tamamen kabul edilemezdi. Prem onun tüm kahkahalarını kendine saklamak istiyordu.

"Aksi halde anlaşma yok, Prem," dedi Kareena. "Bunu bir an için benim açımdan düşünmeni istiyorum. Eğer sana evet dersem ve sahte ilişkimize başlarsak, o zaman *herkes* öğrenecek. Videomuzu izleyen tüm o insanlar? Son bilgileri almak isteyecekler. Bayan W. S. Gupta bu konuda bir makale bile yazabilir. Kaliforniya'daki ailen bunu öğrenecek."

"Mesele de bu," dedi Prem, yatırımcılarını düşünerek "*Herkesin* öğrenmesini istiyoruz."

"Ayrıldığımızda da öğrenecekler. Ve bundan sonra ne olacağını biliyor musun? Bana saldıracaklar. Çünkü merhaba! Her zaman kadının suçlu olduğu boktan bir dünyada yaşıyoruz."

"Sanmıyorum..."

Gözleri sadece dikkatle dinlenmek isteyen Hintli bir kadının yapabileceği şekilde genişleyen Kareena parmağını kaldırdı. "Bu konuda bana yalan söylemeyi aklından bile geçirme," dedi. "İtibarım tamamen yerle bir olacak. Sonunda umutsuzca istediğim eve sahip olabilirim, ancak bundan sonra beni sevecek bir insan bulma şansım daha da azalacak. Bu yüzden, hazır vaktim

varken - ne kadar kısa olursa olsun- henüz seninle nişanlanmak ya da seninle evleniyormuş gibi davranmak istemiyorum. Tüm geleceğimi riske atmadan önce gerçek aşkı bulmaya çalışmak istiyorum. Aksi takdirde, Kaliforniyalı bir adam bulmaya saplanıp kalacağım."

"Hey, ben de Kaliforniyalıyım."

"Demek istediğim tam olarak bu. Hâlâ narsisizm ve avokado gibi kokuyorsun."

"Çok tatlı," dedi Prem.

Ama Kareena iddiaları konusunda yanılmıyordu. Günün sonunda, risk onun için çok daha yüksekti ve eğer Prem buna saygı duymazsa, Hintli kadınlar için hâlâ var olan güç dinamiklerini görmezden gelirse, tam bir pislik olurdu.

Prem uzanıp parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve kolunu saran hoş karıncalanmanın tadını çıkardı. Başparmağının ucunu genç kadının parmaklarına sürttü. "Sadece çok az zamanımız var..."

Kareena, hafifçe titreyen elini geri çekti. "Tüm yumurtalıklarımı tek bir sepete koymak istemiyorum," dedi kuru bir sesle.

Prem başını iki yana salladı. "Tamam, fikrini açıkça belirttin. Ve iş bu noktaya geldiğinde, seni korumak için suçu elimden geldiğince üstleneceğim. Ama bir sonraki programımda bir şeyler söylemek istiyorum."

"Seyircilerine buluşup konuştuğumuzu söyle. Senin yanıldığın konusunda karşılıklı bir anlaşmaya vardığımızı söyle."

"Ha ha," dedi Prem. Genç kadının asi ifadesi, geri adım atmayacağını açıkça ortaya koyuyordu.

"İyi," dedi Prem. "Senin tarzınla oynayacağız. Bana geri dönmeyen önce diğer insanlarla çıkmaya çalış. Ama bu, kararını vermeni bekleyeceğim anlamına gelmez. Bana telefonunu ver."

Kareena ona dil çıkardı ama telefonunu verdi. Prem hemen kendini aradı ve sonra cihazı geri verdi. "Lütfen beni engelleme, aksi takdirde, teyzeleri tekrar dahil etmek zorunda kalacağım."

Kareena inledi. "Onları bu işin dışında tut. En azından şimdilik. Bu durumu benim için daha karmaşık hale getirmelerini istemiyorum."

"En azından teyzelerin kötü niyetli değil," dedi Prem. Annesinin en yakın arkadaşları olan kadınları düşündü. Onlar daha çok geleneksel, basmakalıp teyze örnekleriydi. Yargılardı, dedikodu yaparlardı, eski sömürgeci ve ataerkil görüşleri savunurlardı ve sonra yanakları sıkıp söylediklerinin başkalarına yardım etmek için olduğunu iddia ederlerdi. Bu arada, Kareena'nın teyzeleri biraz daha... İlericiydiler.

"Teyzelerim her şeye burnunu sokar," dedi Kareena. "Cidden, eğer planını düşünmemi istiyorsan onları bunun dışında tutmalısın."

Prem yatak korkuluklarını kavradı ve burunları neredeyse birbirine değene kadar eğildi. Kareena'nın nefesinin kesildiğini duyabiliyordu. Genç kadının hissettiği düşmanlığa rağmen, tıpkı kendisinin onun varlığından etkilendiği gibi, Kareena'nın da onunla ilgili bir şeylerden etkilendiğini düşünmekten hoşlanıyordu.

"Teyzeleri bir süre daha bunun dışında tutacağım, ancak süre sonuna yaklaştığımızda, tüm anlaşmalar iptal. Nişanımıza bağlı olan çok fazla para var ve sağlık merkezimi inşa etmek için o paraya ihtiyacım var. Gerekirse hile yaparım."

Kareena'nın gözleri kısıldı. "Sen beni cidden tehdit mi ediyorsun?"

"Alakasız bile yok, Rina."

Acil servis odasının kapısı açıldı ve perde geri çekildi. Beyaz saçlı, pembe önlüklü bir kadın içeri girdi. "Kareena Mann?"

Kareena başını salladı.

Kadın, Prem'e döndü: "Dr. Verma, hâlâ burada olduğunuzu fark etmemiştim."

Prem ayağa kalktı ve boş kuruyemiş paketini buruşturdu. "Ben de şimdi gidiyordum. Kareena? Seninle daha sonra görüşürüz. Bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj at."

"Atmayacağım."

"Yakında görüşürüz."

"Bu kadar kendini beğenmiş görünmene gerek yok," diye mırıldandı Kareena.

Prem bir an daha ona baktı, sonra hemşireye onu odadan dışarı takip etmesini işaret etti.

Hemşire ona ihtiyatlı bir bakış attı ve perdenin arkasına adım atarken Kareena'nın itirazını görmezden geldi. İşitme mesafesinden çıktıklarında, hemşire onun adını bir soru gibi söyledi.

"Bayan Baker," dedi Prem. "Kareena ve ben... Yakınız."

Hemşirenin gözleri kocaman açıldı. Prem, onun bir ilişki içinde olduğunu diğer tüm personele söylemeye hazır olan hemşirenin kendini zor tuttuğunu görebiliyordu.

"Evet efendim. Ona çok iyi bakacağız."

"Bakacağınızı biliyorum. Doktoruna, bakım sonrası notlarına tam bir fiziksel teste ve alerji testine ihtiyacı olduğunu eklemelerini önerebilir misiniz? Kareena itiraz edecek, ama bunun bir daha başına gelmeyeceğinden emin olmak istiyorum."

"Anladım," dedi hemşire ve odaya geri dönmek için harekete geçti.

Prem, Kareena'nın öfke çılgınlığını duyana kadar birkaç dakika daha bekledi. Sonra sırtıttı ve ısıklık çalarak uzaklaştı. Bu, düşündüğünden çok daha eğlenceli olacaktı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Kareena

Dhruv: Hey, güzellik. Profilimi kabul ettiğin için teşekkürler.

Kareena: Rica ederim!

Dhruv: Altın duşa meraklı mısın?

Kareena: *ENGELLE*

Kullanıcı 875387: Seni yemek istiyorum

Kareena: *ENGELLE*

Parth: Güzel foto, arkadaş olmak ister misin???? 🌙

Kareena: *ENGELLE*

*

Edward: Selam, nasıl gidiyor?

Kareena: Daha önce Edward adında bir deslyle hiç tanışmadım! Tanıştığımıza memnun oldum.

Edward: :-D Ah, adımı değiştirdim. Kadınlar şu anda sahip olduğum isimle onları bir vampir gibi ısırmama daha çok izin veriyorlar.

Kareena: *ENGELLE*

*

Vinny: Hey, merhaba. Bir eş arıyorum.

Kareena: *ENGELLE*

*

Jaspreet: Hey, sen o programdaki Dr. Dil'le çıktığı iddia edilen kız değil misin?

Kareena: *ENGELLE*

Prem-Dr. Phil: Hey, bu cumartesi dışarı çıkmak ister misin?

Kareena: Pek sayılmaz.

Prem-Dr. Phil: Başka biriyle randevun mu var?

Kareena: Hayır, henüz yok ama seçeneklerimi açık tutuyorum.

Prem-Dr. Phil: Bence birlikte olduğumuzu ilan ettiğimizde bir birimizi daha iyi tanımamız gerekiyor.

Kareena: Bence birbirimizi gayet iyi tanıyoruz.

Prem-Dr. Phil: Tamam, o zaman bir fotoğraf çekirmek için buluşmalıyız. Programımda senden bahsettiğim için en az bir sosyal medya fotoğrafı paylaşmam gerekiyor.

Kareena: Bu senin sorunun.

Prem-Dr. Phil: İyi. Seni uyarmadığımı söyleme.

Kareena cıvataı biraz fazla sıktı ve parmağını kesti. "Ahh," diye tısladı. Arabasının altında, kanaması olup olmadığını kontrol etmek için eldivenini çıkarabileceği kadar ışık vardı. Neyse ki sadece kırmızı bir çizikti.

Başını pembe renkli tamirci kızağına geri bıraktı ve gözlerini kapattı. Haziran ayının başlarındaki hava, arabasının durduğu

küçük kulübeyi küçük boyutta bir saunaya çeviriyordu, ancak sessiz ve huzurluydu ki bu da tam olarak ihtiyaç duyduğu şeydi. İş, buluşma ve kız kardeşinin öfke dolu nişan partisi talepleri derken tamamen yorgun düşmüştü.

Neyse ki Kareena'nın yeni işi, hayalindeki iş, *Dr. Dil Show*'un internette yayılmaya devam etmesinden sonra onu destekleyen harika kadınlarla doluydu, bu yüzden arabasına ek olarak işi de bir teselli yeri haline gelmişti.

Ofisindeki masasının arkasında ya da burada, arka bahçedeki kulübede, sonunda Prem'in teklifini huzur içinde düşünebilirdi.

Dr. Dil ile ortaklık kurmak, daha sonra çok daha halka açık bir ayrılığın etkileriyle uğraşmak zorunda kalacağı anlamına geliyordu. Bundan kurtulup kurtulamayacağını bilmiyordu. Ama aynı zamanda, güçlerini birleştirmek mantıklıydı çünkü ikisinin de çok fazla seçeneği yoktu.

Ancak çevrimiçi buluşmalardan eli boş döndüğü için tek seçeneği bu olabilirdi. Teyzeler şimdikinden daha fazla yardım etmeyi reddetmişlerdi, çünkü Prem'in onun için mükemmel olduğuna ikna olmuşlardı.

Her zamanki gibi, Kareena tek başınaydı. Ve adil olmak gerekirse, ev onun için herkesten daha fazla anlam ifade ediyordu.

"Orada öylece yatıyor musun yoksa gerçekten çalışıyor musun?"

Kareena sıçradı ve neredeyse kafasını arabanın alt kısmına çarpacaktı. "Orospu çocuğu!"

"İncindin mi?" Prem'in sesi şimdi keskindi. Genç kadının çıplak ayak bileğini tuttu ve onu arabanın altından dışarı çekti.

Kareena ışık karşısında gözlerini kısıtı ve açık kulübe kapılarında içeri giren güneş ışığının vurguladığı keskin hatlı elmacık kemiklerine baktı. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Nereni vurdun?" diye sordu Prem, yanına çömelerek. Tanrım, adamın kasıkları neredeyse göz hizasındaydı. Neyse ki bu sefer o ince önlüğünün içinde değildi. Yine de bu kot pantolonu da epey dardı.

"Yaralanmadım," diye yanıtladı sonunda ve pembe kızağın üzerine oturdu. Adam ne zaman özel alanına girse çok yakın, çok bunaltıcı oluyordu.

Prem bir süre geçtikten sonra bile hiçbir şey söylemediğinde, Kareena başını kaldırdı ve onun bakışlarıyla karşılaştı.

"Motor yağıyla kaplıyken de en az süveter giydiğin kadar güzelsin," dedi Prem sessizce.

Kareena'nın kalbi göğsünde şiddetle çarpıyordu ve geri çekilirken bile beyninin kısa devre yaptığını hissedebiliyordu. "Neden buradasın?"

Prem ayağa kalktı ve sıcak elleriyle onunkileri de kavrayarak onu yukarı çekti. Vücutları birbirine sürtündü ve omurgasında bir ürperiti hisseden Kareena tekrar sarsıldı.

"Mesajlarıma cevap vermedin," dedi Prem sonunda. "Yarınki programım için hazırlıklarımı tamamladığım ve bu gece nöbetçi olmadığım için gelip seni kendim görmeye karar verdim. Vay canına, bu üzerinde çalıştığın E30, ha? Bana söyleyip söylemediğini hatırlamıyorum. Bu babanın arabası mıydı?"

Prem arabanın etrafında yavaşça yürüyüp *her şeye* dokunurken, Kareena gözlerini kısarak ona baktı. "Babam onu neredeyse hiç kullanmayan bir adamdan annem için satın aldı. Annem öldükten sonra, babam artık onu kullanamayacak kadar üzgündü, bu yüzden onu başkasına satmadan önce arabayı ondan satın aldım."

Prem parmaklarını gür, siyah saçlarının arasından geçirdi. İnatçı bir bukle tekrar alına döküldü. "Çok güzel. Yine de çok işi varmış gibi görünüyor."

"Sana söylemiştim."

"Arabalar mı? Bu muhtemelen şimdiye kadar duyduğum en seksi şey," dedi Prem.

Kareena omuz silkti. "Sanırım bu takıntım zorunluluktan doğdu."

"Çünkü araban senin için aile demek, değil mi?"

"Evet. Ve kaybettiğim birinin hatırası."

"Bunu ne kadar iyi anladığımı anlatamam," diye yanıtladı Prem.

Prem bir lastiği incelemek için çömeldi. "Motoru geçen yıl bitirdiğini söylediğini biliyorum ama şu anda ne üzerinde çalışıyorsun?"

"Sadece gösterge panellerini değiştirmem lazım, ardından işin geri kalanının bir tamircide tamamlanması gerekiyor. Döşeme. Yeni aynalar ve pencereler. İç kaplama. Dış boya." Kareena, tüm işleri evde yapamamaktan nefret ediyordu, ancak bazı becerilerin doğru olarak kullanılması için yıllarca çıraklık yapılması gerekiyordu. Gerekli aletlerden bahsetmiyordu bile.

"Bu yüzden mi meşguldün?"

"Evet, tabii bir de birbirimize söyleyecek başka bir şeyimiz yoktu."

"İlk tanıştığımızda çok iyi iletişim kurabiliyorduk."

Kareena, elinde tuttuğu İngiliz anahtarını yağ lekeli bir havluya kaplı derme çatma bir bankın üzerine koydu. "Bir sürü aşk romanı okudum ve içinde sahte bir ilişki olan her birinin sonunda ne olduğunu biliyor musun? Birisi mutlaka öğrenir. Ve sonra her şey mahvolur. Bunun dışında, sonsuza dek mutlu bir şekilde yaşamayacağız. Neden? Çünkü biz çok farklıyız Prem. Ne? Neden bana öyle bakıyorsun?"

Topuklarının üzerinde sallanan Prem ellerini arka ceplerine sokmuş bir halde sırtıyordu. "Bir şey yok, sadece çıldırırken gerçekten çok sevimli oluyorsun."

Kareena, yanaklarındaki kırmızılığın fark edilmemesi için dua ederek gözlüğünü düzeltti. "Flört ederek dikkatimi dağıtmaya çalışmayı bırak. Başka seçeneğim kalmayana kadar mesafeni korumalısın. Bu zamanı başka yatırımcılar bulmak için kullan."

"Rina, başka yatırımcı yok," dedi Prem. Önce kulübeyi, sonra da evin kapısını işaret etti. "Dört ay biz farkına bile varmadan geçip gidecek. Bunu ne kadar erken kabul edersek, ihtiyacımız olan parayı o kadar çabuk temin edebiliriz. Sana söyledim. Birbirimizden uzaklaştığımızda seni koruyacağım."

"Önce kendi yöntemimle yapmama izin ver," dedi Kareena. Ona aşıkmuş gibi davranma düşüncesi midelerini bulandırıyor. Özellikle de herkes onun aşka inanmadığını ve aynı şekilde hissetmesinin mümkün olmadığını bileceği için. "Daha yeni aramaya başladım..."

"Belli bir zaman sınırın varken tanışma uygulamalarında sağa kaydırmak işe yaramayacak." Prem ellerini cebine soktu. "*Konuşma evresinden zar zor çıkarsın.*"

"Pardon?"

Prem'in uzun, ince parmakları arabanın kaportasının üzerinde nazikçe gezinirken bile yüzündeki kendini beğenmiş ifade Kareena'nın sinirini bozdu. "Bilirsin, biriniz tamamen saçma sapan bir şey söyleyene kadar mesajlaşıp durduğunuz ve sonunda birbirinizi yok saydığınız evre. Son randevundan beri senin de yaptığın şeyin bu olduğunu varsayıyorum, değil mi?"

Kareena ona kaşlarını çattı. Haklı olduğu için ona lanet olsun. Şu anda dört farklı insanla sıkıcı konuşmalar yapıyordu ve içlerinden herhangi birinin yüz yüze kahve içmeye değil değmeyeceğini anlamaya çalışıyordu.

"Üç buçuk ay sonra geri gel, Prem. Şu anda meşgulüm," dedi sonunda. "Bunu daha önce de söyledim ve tekrar söyleyeceğim. Sen benim B planımsın."

Prem ona döndü ve onun tüm sırlarını biliyormuş gibi ağzının bir kenarı yukarı kıvrıldı.

Sakin ol sürtük. O sana göre değil.

"Kız kardeşinin nişan partisinden iki hafta önce benimle birlikte görüldüğünde teyzelerin sana inanacaklarını gerçekten düşünüyor musun? *Baban* sana inanacak mı?"

Kareena kaşlarını çattı. Prem'in haklı olduğu bir nokta vardı. Herkes onun aklını kaybettiğini düşünecekti.

Kareena bu iş bitmeden önce aklını gerçekten de kaybedebilirdi.

Aletlerinin geri kalanını havluyla sildikten sonra keçe bir paspas üzerine dizmeye başladı. Ona dönmeden, "Evet demiyorum ama bunu aylardır çıkıyormuşuz gibi nasıl göstermemizi önerirsin?" diye sordu.

"Tamirci Hint Barbie kıyafetinden başka bir şey giy, seni öğle yemeğine çıkaracağım. Fotoğraf çekeceğiz ve lojistik hakkında konuşacağız. Ya da geçen sefer kaldığımız yerden devam edebiliriz."

Kareena hızla ona döndü. Bu bir şaka *olmalıydı*. "Bence doğum günümdeki felaketi gündeme getirmeyi bırakmalısın."

Gözleri kararan Prem başını yavaşça iki yana salladı. "Seninle geçirdiğim bir geceyi unutmamı istiyorsan, ne kadar kısa olursa olsun, aklını kaçırmışsın demektir."

Kareena durdu, her yanı şaşkınlıkla donmuştu. "Prem..."

"Hadi bakalım. Giyin. Ben ısmarlayacağım."

Kareena bir an daha düşündü. "İyi," dedi. "Ama Hint yemeği istiyorum."

"Punjabi Express?"

Kareena'nın ağızı açık kaldı. "Hatırladın mı?"

Prem, genç kadının şaşkınlığı gülünç bir tepkiymiş gibi gözlerini devirdi. "Elbette. Şimdi acele et. Büyükkannen ve kız kardeşin bizi bulmadan önce gidelim buradan."

Kareena telefonunu aldı. "Ailemden bahsetmişken, zamanını Bindu'nun nişan partisini planlamasına yardım etmek için harcamayı planlamadığın sürece bizim eve gelmek istemezsin. Seninle arabanın yanında buluşabilirim."

"İyi fikir."

Kareena, bahçede iki ayrı yöne ayrıldıkları sırada, Prem'in parmak uçlarının belini sıyırdığını hissettiğine yemin edebilirdi. Ama haziran sıcağı ona yine oyun oynuyor olabilirdi.

Her halükarda önümüzdeki birkaç saat boyunca tetikte olması gerekiyordu. Eğer Prem'le vakit geçirecekse gardını düşüremezdi. Prem istediğini elde edene kadar durmayacak tipte bir adamdı ve Kareena da bir eşe, özellikle de Prem Verma gibi birine asla boyun eğmeyecekti.

Yurtdışından Hintli Haberleri

Çiftleri ilk buluşmaya hazırlıyorsanız, onları yemek yememeye teşvik edin. Yemek genellikle bir dikkat dağıtıcıdır ve adayların birbirlerini değerlendirmesi için iyi bir fırsattır. Klasik bir fincan masala çayı her zaman daha çok tercih edilir.

Bayan W. S. Gupta
Köşe Yazarı
Avon, NJ

ONUNCU BÖLÜM

Prem

Kareena'nın onu tekrar şaşırtması Prem'in düşündüğünden çok daha az zaman aldı. Aslında on beş dakika. Genç kadının evinden Punjabi Express'e yaptıkları araba yolculuğu, barda tanıştıklarında onunla keşfettiği aynı keyifli sohbetle doluydu. Cümleleri, sadece aynı sayfada değil de aynı paragraftalarmış gibi, birlikte aynı hikâyeyi oluşturuyorlarmış gibi, birbirini ardına bağlanıyordu. "Açlıktan ölüyorum," dedi Kareena, alışveriş merkezindeki küçük restorana girerken. Prem onaylarcasına mırıldandı. Parmak uçlarını genç kadının beline bastırdı ve Kareena, onun dokunuşunun altında kasılmasına rağmen uzaklaşmadı.

"Önce sipariş mi vermeliyiz?" Kareena boş masalardan birinin önünde durdu. "Yoksa birimiz masayı kapmak için oturmalı mı?"

"Sen otur," dedi Prem. "Başlangıç olarak içecek bir şeyler alacağım. *Mango lassi*?"

* Hindistan'da yaygın olarak tüketilen yoğurtlu bir yaz içeceği. (ç.n.)

Kareena irkilerek ona baktı.

Evet, hatırlıyorum.

Kareena gözlüğünü burnunun kemerinden yukarı itti. "Elbette, bu harika olur. Yine de kendim ödeyebilirim."

"Rina, tatlım, otur," dedi Prem ve onun isyankâr ifadesine gülmemek için kendini zor tuttu. Restoranın içinde ilerledi ama arkasını dönüp Kareena'nın masaya oturmasını izleyebilmek için tezgâha ulaşmadan önce durakladı. Kareena hemen telefonuna sarıldı. Kiminle konuşuyordu? Hafta sonunun geri kalanında takılmak için başka bir adam bulmaya hâlâ hevesli miydi?

"Affedersiniz?" dedi tezgâhın arkasındaki adam. "Ne istersiniz efendim?"

"Ah, iki *mango lassi*, lütfen. Başlangıç olarak."

Adam siparişi kasaya işledi ve bardaklarla pipetleri masanın üzerinden ona kaydırды.

Prem içeceklerle geri döndüğünde, Kareena hâlâ telefonunda geziniyordu.

"Lütfen biz birlikteyken başka erkeklerle konuşmaktan kaçınır mısınız?" dedi Prem. Kareena'nın başka biriyle konuşması fikri hâlâ canını sıkıyordu, özellikle de kendisinin tek seçeneği oyken ve onun başka seçenekleri olduğu açıkken.

Kareena, telefonunu bırakırken gözlerini devirdi ve bardağının üstündeki açıklığa bir pipet soktu. "İş e-postamı kontrol ediyorum."

"Hafta sonunda mı?"

"Sen de çalışıyorsun, değil mi?" dedi Kareena, dirseğine yerleştirdiği telefonu işaret ederek. "Nöbettesin. Ben sadece müşteri e-postalarını yanıtlıyorum."

"Tuşe, Rina. Tuşe."

"Adım *Kareena* ve ne dediğine dair hiçbir fikrim yok."

"Rina'yı tercih ederim."

Kareena'nın ifadesi, içeceğini yudumlarken dalgın bir hal aldı. "Annenle baban anlıyor mu? Neyi başarmaya çalıştığını?" diye sordu.

Prem kendini durduramayarak alayla güldü. "Hiç de bile. Mükemmel kuzenim gibi olmamı istiyorlar, seve seve nişanlanan ve büyük bir düğün planlayan bir cerrah. Eğitimimi boşa harcadığımı düşünüyorlar."

Kareena başıyla onayladı. "Babam sevdiğim işi ve tutkumu bulduğum için mutlu olduğunu söylüyor, ancak maaş kesintisi yapıldığı için sinirlendiğini biliyorum. Eğer üst düzey bir hukuk bürosunda kalsaydım evin parasını kendi başıma karşılayabileceğimi geçenlerde yüzüme vurdu."

"Böyle bir yerde başarılı olabileceğini hayal bile edemiyorum."

Kareena başını iki yana salladı. "Olamazdım. Olmadım da. İş değişikliği yapana kadar büyük bir firmada çalışıyordum ve kararımdan hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Ama ebeveynlerimizi bu şekilde hissettikleri için gerçekten suçlayamam. Kökleri Hindistan'daki topraklardan koparıldı ve onları ABD'de yeniden dikmek için çok çalışmak zorunda kaldılar. Ardından tüm aile ağacının dayanıklılığını sağlamak için, bizi düzenli işlere sokmaya çalıştılar."

Prem, aralarında sadece santimler kalana kadar masanın üzerinden eğildi. "Amaçları eylemlerini mazur göstermez Rina."

"Hayır ama benim eylemlerimi şekillendirmeme yardımcı oluyor," diye yanıtladı Kareena.

Prem başka bir şey söyleyemeden, bir tepsiye ustaca yerleştirilmiş bir *pani puri* tabağı masalarının yanından geçti. Atıştırmalık yiyecekler Prem'in favorilerinden biriydi. Kızarmış hamurlar çıtır çıtırdı ve büyük boy bir golf topu şeklindeydi. Kızarmış hamura bir delik açmayı, sonra içini baharatlı patates, nohut, doğranmış kırmızı soğan, Hint salçası ve baharatlı suyla doldurmayı çok severdi.

"Aman Tanrım," dedi Kareena, en az onun hissettiği kadar saygılı bir sesle.

Prem'in ağzı çoktan sulanmıştı. "Evet, ben de aynı şeyi düşünüyorum."

Garson *pani puri*'yi odanın karşısındaki bir çifte götürdü ve Prem, her birinin bir hamur almasını, başparmaklarıyla hızlı bir şekilde delik açmalarını, hamurun içini doldurmalarını ve hemen ağızlarına atmalarını izledi.

"Tamam, en sevdiğin atıştırma," diye sordu Prem.

Rina'nın gözleri parladı. "Pani puri," dedi tereddüt etmeden.

"Mükemmel seçim. Çok eğlenceli bir yemek."

Rina'nın yüzünde hülyalı bir ifade belirdi. "Çocukken ailemle Hindistan'ı ziyaret ettiğimi hatırlıyorum. Büyükanne mi görmeye giderdik ve bir *pani puri* arabasının bulunduğu yerel pazara yürürdük. Adam kabuğa dokunur, göz açıp kapayıncaya kadar içini doldururdu. Daha sonra baharatlı suya daldırır ve fincan şeklindeki kuru yaprağa koyup bana verirdi. Kız kardeşim ve ben çok küçüktük, ama en çok *pani puri*'yi kimin yiyebileceğini görmek için birbirimizle yarışırdık."

Konuşmalarının hatırası Prem'i gülümsetti. Tepsiyi işaret etti. "İki kişi için yeter de artar bile."

Kareena dudak büktü. "Zar zor. Onca yıllık tecrübem varken? Muhtemelen bunu kendi başıma silip süpürebilirim."

Konuşmalarını hatırlaması Prem'i memnun etti. "Muhtemelen yarısını yiyebilirsin," dedi. "Ama tamamını kesinlikle yiyemezsin."

Kareena gözlüğünü düzeltti. "Ailemizdeki en iyi *pani puri* yiyici olduğumu bilmeni isterim. Ama bunun, senin gibi sağlık bilincine sahip bir doktorun anlayacağı bir şey olduğundan şüpheliyim."

Prem'in kaşı seğırdi. "Kusura bakma, Rina. Senin yediğin *pani puri*'nin iki katını yiyebileceğime ve bunu yaparken gözümü bile kırpmayacağıma bahse girerim."

"Bundan şüpheliyim. İkimiz de sırf kuru gürültü olduğumu biliyoruz."

Prem'in aklına bir fikir geldi, Charlie'nin pantolonunda seğırmesine neden olan bir fikir. Kareena'nın... Ağzına bir şey doldurduğuna dair bir görüntü...

Başını iki yana salladı. "Meydan okuma kabul edildi, Rina."

Prem tezgâha gitti. Kasadaki adam tek kaşını kaldırdı.

"O dev *pani puri* tepsilerinden iki tane istiyorum, lütfen," dedi Prem, yakındaki masanın üzerinde duran tepsiyi işaret ederek.

"İki mi?" Adam duraksadı ve kırmızı yakalı gömleğini çekti. "Bu dört kişilik bir tabak, efendim. Bir tepsi belki iki kişi tarafından bütün bir öğün olarak tüketilebilir."

"İki tepsi," diye tekrarladı Prem. Kasasındaki tuşları yumruklayıp Prem'in platin kredi kartından ödeme alan adamın gözleri fal taşı gibi açık kaldı.

"Kendimize küçük bir *pani puri* yeme yarışması yapmak üzeriz," dedi Prem masaya döndüğünde.

Kareena'nın gözleri parladı. "Ne yani, sadece senin yanıldığını kanıtlayabileyim diye mi?"

"Kendini benden daha iyi tanıyıp tanımadığını görmek için," diye yanıtladı Prem. "Birisi yeterince yediğinde yarışma biter."

"Münazara takımında olduğumu biliyorsun," dedi Kareena. "Takımımızın ulusal yarışmaya çıkmasının sebebi bendim. Kazanmak için oynarım."

"O zaman bu çok eğlenceli olacak, çünkü ben de üniversite tenis takımındaydım ve ulusal şampiyonluğu kazandık."

Peçeteleri ve kâğıt tabakları hazırladılar, yeterli alana sahip olmak için iki masayı birleştirdiler. Prem, iki dev *pani puri* tepsi taşıyan bir garson masalarına geldiğinde hata yaptığını biliyordu. İçi oyulmuş kabuklar, lezzetli bir şekilde kızartılmış golf top-larından oluşan bir kuleye benziyordu. Onları, bir sūrahi baha-ratlı su ve daha küçük bir tepsiyle soslar taşıyan başka bir garson izledi. Her şeyi dikkatlice Kareena ve Prem'in önüne koydular, sonra geri çekildiler. Vay canına, diye düşündü Prem. İkisinin de tansiyonu fırlayacaktı.

"Sen aklını kaçırmışsın," dedi Kareena gülerek.

"Seni bu mükemmellik kulesiyle beslemek ortaklığımız ko-nusunda ciddi olduğuma seni ikna edecekse, o zaman elinden geleni ardına koyma."

Prem, şimdi herkesin onları izlediğinin farkındaydı. Boş kâ-seleri aldı ve baharatlı suyla doldurdu. Hafif acı biberle birlikte demirhindi ve nane gibi kokuyordu. İkinci kâseyi Kareena için doldurdu.

"Hazır mısınız?" diye sordu Kareena.

Prem ona bir kabuk verdi ve bir tane de kendisi için aldı. "Evet, hiç olmadığım kadar hazırım."

Prem kabuktaki en ince noktayı buldu, sonra başparmağıyla sertçe vurdu. Hamurda, içine malzemeleri koymaya yetecek bü-yüklükte bir delik oluştu.

Kaşıklardan birini aldı ve doldurmaya başladı. Bu yarışmayı kazanmanın anahtarı, sosların ve suyun eşit dağılımıydı.

Kabuğu suyla doldurmadan önce, Kareena'ya doğru kaldır-dı. "İkinci şanslara," dedi. "Ve seni her zaman haklı olduğuma ikna etmeye."

Kareena ona küstahça sıırttı ve sonra kabuğunu onunkine vurdu. "Yenilenen dostluklara. Ve yanıldığını kanıtlamaya."

"Hazır mısın?" diye sordu Prem.

"Hazırım," diye yanıtladı Kareena.

"Başla!"

Prem, tıpkı küçükken yemek partilerinde annesinin ona öğrettiği gibi kabuğunu suya batırdı. Kareena da onun hareketini taklit etti. Kabuğu ağzına kadar dolduğunda, hepsini ağzına tıktı.

Lezzet patlaması. Tuzlu, lezzetli su, Hint salçasının keskin acılığı ve nohut ile patateslerin yumuşak lezzetleri cennet gibiydi.

Gözlerini kapatıp inledi, sonra Kareena kafasına bir peçete fırlattığında onları tekrar açtı.

"Yüzünün her yerinde su var," dedi Kareena gülerek. "Tek bir taneden sonra pes mi ediyorsun?"

"Hayatta olmaz, Rina, tatlım," dedi Prem. Hemen ikinci bir kabuğu doldurdu ve ağzına attı.

Beşinci *pani puri*'ye geldiklerinde, kalabalığın dikkatini çekmeye başladılar.

On ikincide, restoranın sahibi küçük bir kara tahta çıkardı ve onlar için saymaya başladı.

İki düzineye ulaştıklarında, Prem'in midesi ağrıyordu ve göz bebeklerinden su fışkırmak üzereymiş gibi hissediyordu. Ama henüz pes etmeyi reddediyordu. Bu artık gurur meselesiydi.

Prem başka bir tanesini dudaklarından içeri iterken, Kareena'nın da aynısını yapmasını izledi. Gözleri yaşaran Kareena kabuğu ısırdı.

Prem bir tane daha yutmayı zar zor başardı ve mide bulantısının kötü bir işaret olduğunu biliyordu. Doygunluk reflüsü uzun zaman önce tetiklenmişti ve daha fazla yerse kusmasına neden olabilirdi. Prem durmak zorunda kaldı. Arkasına yaslanarak koltuğuna yığıldı.

"Benden bu kadar," diye inledi Prem. Birisi alnını bir peçeteyle sildi.

Etraflarına toplanan kalabalık onu yuhaladı.

Prem, Kareena'nın parmaklarının titremesini izledi. Kareena tepside kalan son kabuklardan birini aldı ve kolayca kırdı. Dolguların kalanını kâselerden kazıması ve kabuğu doldurması birkaç saniye sürdü. Alnı ıslaktı.

"Bu, kazanan *pani puri*," diye fısıldadı restoran sahibi. "Bunu yersen, şampiyon sensin."

Kareena, suyun geri kalanını kabuğa dökmek için kaseyi eğdi, sonra çıtır hamuru ağzına attı.

Çiğnedi, ardından yuttu.

Restoran bekledi. Kimse ses çıkarmadı.

Kareena titreyerek ayağa kalktı ve sonra her iki yumruğu da havaya kaldırdı. "Ben kazandım!"

Restoranda tezahüratlar ve alkışlar koptu.

Amcalar sırtını sıvazladı, teyzeler ıslık çalarak onu alkışladı. Restoran sahibi ona elli dolarlık bir hediye çeki verdi ve böylesine büyük bir gösteri için ona teşekkür etti.

Prem ağzının kulaklarına vardığını biliyordu. Kendine engel olamıyordu. Kareena'nın yüzünde büyük bir mutluluk vardı. Onu seksiden çarpıcıya dönüştüren türden bir ifadeydi. Aynı zamanda ona bu kadının tam olarak istediğini elde edeceğini söyleyen bir ifadeydi. Kareena yüzünü bir peçeteyle sildi ve sonra peçeteyi masanın üzerine fırlattı.

"Eğlenceli bir... Randevu olmayan randevu için teşekkür ederim, Dr. Prem Verma."

Prem yavaşça ayağa kalktı. Masanın, boş tabakların ve bardakların üzerinden uzandı ve hâlâ izleyenlerin şaşkın soluklarıyla Kareena'nın kocaman açılan gözlerini görmezden gelerek genç kadının ağzının kenarına bir öpücük kondurdu. *Pani puri* suyunun tuzlu tadını aldı ve Kareena'nın yumuşak tenini hissetti. "Bir dahaki sefere gerçek bir randevuya çıkacağız."

Kareena'nın yanakları kızardığında, onu kazandığını biliyordu.

Bu doğru, diye düşündü. Maç sayısı.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Kareena

Kullanıcı 567900: Merhaba

Kareena: Selam

Kullanıcı 567900: Tanıdık geliyorsun. Porno yıldızı mısın?

Kareena: *ENGELLE*

*

Trevor: Hey. Profilini beğendim!

Kareena: Teşekkürler! Ben de seninkini beğendim.

Trevor: Müthiş. Sikişmek ister misin?

Kareena: *ENGELLE*

Guru: Hey

Kareena: Hey

Guru: Ne var ne yok?

Kareena: Ah, bir şey yok. Şimdi işten çıkıyorum.

Kareena: Merhaba?

Kareena: Biliyor musun? Yeterince adil. Ben de insanları görmezden geldim.

Guru: *ENGELLE*

•

Satyam: Hey. Nasıl gidiyor?

Kareena: Fena değil. Nasılsın?

Satyam: Ben harikayım. Yani, çevrimiçi olmak dışında.

Kareena: Ah, ne demek istediğini biliyorum.

Satyam: Peki, numaranı anneme versem garip olur mu?

Satyam: Gerçek olduğundan ve iyi bir aileden geldiğinden emin olmak istiyor

Satyam: Ayrıca profilinde yazan "gerçek aşkı arıyor" cümlesinin klişe olduğunu düşünüyor. Ve standartlarını biraz düşürmenin gerektiğini ve benim senin için fazla iyi olabileceğimi. Ayrıca, tanıdık geldiğini de düşünüyor.

Kareena: *ENGELLE*

*

Prem: Hey, gelinlik alışverişi nasıl gidiyor?

Kareena: İyi. Beklerken buluşma sitelerindeki profilleri inceliyorum, bu yüzden verimli geçiyor.

Prem: Sana söyledim, benimle dışarı çıkmalısın. *Pani puri* sırasında sana ayak uydurabileceğimi zaten biliyorsun.

Kareena: Ama bana ihtiyacım olanı verebilir misin?

Prem: Romantik aşkın on sekizinci yüzyılın sonlarına kadar evliliklerde bir etken bile olmadığını biliyor muydun? Ve bu sadece Güney Asyalılar için geçerli değil.

Kareena: Bunu bir hayır olarak kabul edeceğim.

Prem: Evin için sana zaman kazandırabilirim. İstedğin bu değil mi?

Kareena, Prem'in son mesajını tekrar okudu. Ona ne söylemesi gerektiği ya da ne yapması gerektiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Prem, *pani puri* yeme yarışmalarından bu yana birkaç kez mesaj atmıştı ve adı telefon ekranında her görüldüğünde, Kareena'nın dudakları karıncalanıyordu.

"Kimdi o?" diye sordu Bobbi. Bir elinde telefonu, diğer elinde şampanya kadehi ile kadife kanepenin pelüş yastıklarına yaslandı.

"Prem."

"Ahh," dedi Bobbi.

Kareena ona baktı. "Ahh. 'Ahh' da ne anlama geliyor? Çifte anlam taşımadan ses efektleri ve mimikler yapmazsın."

Bobbi omuz silkti. "'Ahh' anlamına geliyor." Telefonunu ve şampanyasını önlerindeki büyük cam sehpanın üzerine koydu. "Sadece bir ay önce viral olmuş bir videoda birbirinize bağırarak Prem'le konuşarak çok zaman geçiriyorsun. Ve ondan önce de sırf seni yatağa atmak için bir barda sana yalan söylediği ve sonra seni bir yabancıнын ofisinde azmış bir halde bıraktığı için ona küfürler ederek bize mesaj atıyordun. Bu arada, keşke o ofise biraz göz gezdirseydin. Çok uzun zamandır Benjamin Padda'nın dikkatini çekmeye çalışıyorum."

"Üzgünüm, biraz acelem vardı," dedi Kareena kuru bir sesle. "Ve kin beslemem." Sadece Prem'in öpücüğünün anılarını taşıyorum.

Ağzının kenarını bilerek öpmüştü. Bu, aşk romanı kahramanlarının beceri ölçeğinde uzman seviyesi gibiydi. Bu, onun dikkatini dağıtmak ve onunla oynaşmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlatmak için kullanılan bir öpücük türüydü. Tanıştıkları gece

biraz sarhoştı, bu yüzden Prem onu ağzının kenarından öptüğünde, bir sürü puslu anı su yüzüne çıkmıştı.

Kesin olan bir şey vardı: Adam ağzıyla bir kadını güçsüzleştirebilirdi.

Kareena, Bobbi'ye ya da Veera'ya henüz bundan bahsedemedi. Daha fazla bilgiye sahip olana kadar bunu yapamazdı. Aksi takdirde, neler olup bittiğini öğrenmek için haftalarca onun peşine düşeceklerdi.

"Kareena, kin beslemekten çok daha fazlasını yapıyorsun," diye devam etti Bobbi, Kareena'nın düşüncelerinden habersizce. "Bir listen var ve çetele tutuyorsun. Tam bir Boğa burcu enerjisi. Ama Prem artık nefret listende değil, değil mi?"

Kareena başını iki yana salladı. "Ateşkes yaptık ve sonra onu *pani puri* yeme yarışmasında yendim." Çileden çıktığı zamanlarda bile onu güldüren ve bir Hint restoranında onu öpmeye cesaret eden birine kızgın kalmak biraz zordu. Oradaki her teyze ve amca onları izliyordu.

Bobbi şampanyasını yudumladı. "Bu, aşkın bir yanılsama olduğunu düşünen adam. Aşk evliliklerinin, duygu üzerine kurulu oldukları için sürdürülebilir olmadığına inanan adam. Aynı zamanda senden bir şeye ihtiyacı olan adam. Bunu unutma."

"Bobbi, Prem'le olan ilişkiyi analiz etmek için yardımına ihtiyacım yok. Buluşma sitelerinde neden bir eşleşme alamadığımı anlamak için yardımına ihtiyacım var. Edison'da olduğum için mi? Konumumu birkaç haftalığına Boston gibi bir yerle değiştirirsem ne olur? Sence kuzeyde daha fazla şansım olur mu? Oduncu gömleği giyen erkekleri hep çok sevmişimdir."

"Bence nereye gidersen git erkek erkektir. Samanlıkta iğne arıyorsun tatlım. Heteroseksüel flört dünyasına tekrar hoş geldin. Teyzelerden herhangi bir haber var mı?"

Kareena başını iki yana salladı. "Sanırım beni Dr. Dil ile eşleştirmeye o kadar kararlılar ki aramalarında aşırı agresif davranmıyorlar."

"İyi bir seçim yaptılar," dedi Bobbi. "Tartışmanıza rağmen, aranızda kesinlikle bir çekim var." Serbest eliyle kendini yelpazeledi.

"Yardımın için teşekkürler," diye mırıldandı Kareena. "Burada üç aydan biraz fazla bir sürem kaldı ve teyzelerle aynı fikirde olmana ihtiyacım yok."

"Hey, kız kardeşinin düğün ve nişan partisini indirimli olarak planlıyorum," diye yanıtladı Bobbi. "Yardım edecek zamanım yok. Bana iyi davran."

"Ah, bana bu aptal nişan partisinden bahsetme." Mükemmel erkeğini -*jeevansathi'sini*- bulma şansının kesin olarak biteceği bir İşçi Bayramı hafta sonu etkinliğiydi. Ve süresi dolduğunda, babası evi satacaktı. Mülkü değerlendirmesi için çoktan bir emlakçı getirmişti ve Bindu iki yüz kişiye davetiye göndermişti.

"Evde durumlar nasıl?" diye sordu Bobbi, Kareena'nın aklını okumuş gibi.

"Bindu her gün devasa klasörü hatta Loken ile düğün ve misafir listesi hakkında kavga etmesinin bir başka nedeniyle eve geliyor," dedi Kareena. "Sence nişan partisini ertelemeye istekli olurlar mı?"

"Bundan şüpheliyim," dedi Bobbi tırnaklarını ısırarak. "Prem bu konuda ne düşünüyor?"

Bobbi'nin bunu sorma tavrında Kareena'nın koltuğunda kıvrınmasına neden olan bir şey vardı. "Ah, hayır," dedi Kareena, Bobbi'nin mor atkuyruğunu çekiştirirken. "Yardım etmek istememenin gerçek nedeni bu mu? Prem'in harika bir eşleşme olduğunu mu düşünüyorsun? Teyze beyninden çıkıp Bobbi beynine geri dönebilirsin."

Bobbi şampanya kadehini döndürdü. "Tek söylediğim, bir erkeğe karşı koyamayan kadının aptal olduğudur. Direnç eksikliğin kendini gösteriyor, Kareena Mann. Soru şu: Aptal olmaya istekli misin?"

Kareena tartışmak istedi, Bobbi'ye aralarında samimi bir dostluktan başka bir şey olmadığını kanıtlamak istedi. Ama o mesaj. Ve o öpücük.

Taylor Swift gece çalma listesi bile onu uyutamıyordu. Her zamanki uykusuzluğu şimdi çok daha kötüydü.

"Neden bahsettiğini bilmiyorsun Bobbi."

"Ve sanırım sen de tehlikeli sularda yüzüyorsun, dostum."

Küçük Hint gelin butiğinde bir kapı zili çınladı ve Kareena, Loken'in içeri girdiğini gördü.

Onunla sadece birkaç kez karşılaşmıştı, ama o her zaman sessiz, tatlı ve Bindu'ya karşı özenli olmuştu. Onu taş gibi, mermer yüzlü bir güzellik yapan keskin bir çenesi vardı. Siyah saçları yüzünden geriye taranmıştı ve tıpkı Kareena'nın her gün bir süveter giymeyi tercih etmesi gibi, her gün üç parçalı takım elbise giyiyordu.

Elinde iki küçük yaz çiçeği buketi taşıyordu.

"Hey, damat geldi!" Bobbi alkışladı. Şampanya kadehini havaya kaldırdı. "İtalyan Guceratların büyük günden önce gelinliği görmemesi gerektiğine dair bir gelenek yok mu?"

Loken kanepeye yaklaştı, mutlu gülümsemesi bulaşıcıydı. "Şaşırmak istedim ama Bindu'yu bilirsin. Kendi geleneklerini kendisi yaratır." Yoğun İtalyan aksanı Kareena'yı her zaman büyülemişti. Verona'da dedi olduğu kimin aklına gelirdi ki?

"Kareena, bugün çok güzel görünüyorsun."

Loken onu her iki yanağından öpmek için eğildi, sonra Bobbi'ye de aynısını yapmak için döndü. "Müstakbel gelinim nerede?"

"Başka bir gelinlik giyiyor," dedi Kareena. "Sadece beğenirse dışarı çıkıyor, bu yüzden gelmesi biraz zaman alabilir. Ona iki buket mi aldın?"

Loken başını iki yana salladı. "Bunlardan biri gelinimin muhteşem ablası için." Ona elmas bir set hediye ediyormuş gibi buketi takdim etti. "Bunca yıldır Bindu'ya bu kadar iyi baktığın için teşekkür ederim."

Kareena çiçekleri kabul ederken gözlerinin yaşardığını hissedebiliyordu. Çok güzel ve tatlıydılar. "Bindu kendi başının çaresine baktı," dedi sessizce. "İkiniz adına çok mutluyum."

Loken gülümsedi. "Şimdi de seni aynı derecede mutlu etmeliyiz, değil mi?"

Bobbi usulca mırıldandı, "Ah, Tanrım."

"Çabalıyorum, Loken. Senin *sagai*'ne* kadar nişanlanmak isteyen arkadaşların var mı?"

"Sevgili müstakbel baldızım," dedi Loken topuklarının üzerinde sallanarak. "Öyle olsaydı hâlâ bekâr olacaklarından şüpheliyim, değil mi?"

"İşte şimdi Prem gibi konuştun," diye mırıldandı Kareena. Gerçek aşkının var olmadığını düşünen bu adamların nesi vardı?

"Ne düşünüyorsunuz? Ah, Loken! Buradasın!"

Kareena koltuğunda döndü ve hemen buketini kucağına bıraktı. "Ah, Bindu."

Kız kardeşi çarpıcı görünüyordu. Önünde dökümlü bir kumaşı olan ve bir omzunun üzerinden şeffaf bir kumaş sarkan beyaz, bedene oturan, denizkızı tarzı bir gelinlik giymişti.

"Bu bir konsept *sari*!"" dedi Bindu, kollarını iki yana açıp yavaşça dönerek. "Gelinlik ve *sari* bir arada. Çok beğendim. Ne düşünüyorsunuz?"

* Hintçede nişan anlamına gelmektedir. (ç.n.)

** Hintli kadınlar tarafından giyilen, vücudu saran uzun ve ince bir kumaştan oluşan bir elbisedir. (ç.n.)

Yüzü parlıyor, diye düşündü Kareena. Safi mutluluğa benziyordu. "Bence muhteşem görünüyorsun."

"Gerçekten mi? Loken? Peki, ya sen ne düşünüyorsun?"

Kareena, kız kardeşinin damadına baktı ve onun da gözlerinde yaşlar vardı. "Bence," dedi, sonra boğazını temizledi. "Dünyanın en şanslı adamıyım."

Bindu ellerini çırpıp zıplarken, uzun dalgaları omzuna dökülüyordu. Görevli uzandı ve kuyruğunu ayarladı. "Omzunuzdaki kumaşın eteklerine özel bir işleme yaptırabilirsiniz," dedi.

"Loken, annenin ve teyzelerinin evlendiklerinde yaptıkları gibi beyaz ve kırmızı giymem fikrinden hoşlandığını biliyorum, ama umarım bu iyi bir uzlaşmadır."

"Bence çok hoş," dedi Loken.

"Gerçekten mi? O halde süslemelere 831 rakamının işlenmesini isteyip sipariş vereceğim. Ne düşünüyorsun?"

"831 mi? Biraz daha... Özel bir şey istemez misin?"

"831'den daha özel ne olabilir?" Bindu'nun sesi keskinleşti. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyor musun?"

"Elbette, ne anlama geldiğini biliyorum. Bana söyledin sevgili, ama bu *senin* gelinliğin olduğu için annenin adı falan olabilir."

"Sen bir parçası olmak istemiyor musun?"

Bindu'nun dev düğün klasörünü ilk çıkardığından beri yaptıkları gibi atışmaya başladılar. Loken odayı geçip çiçek buketini ona uzatırken bile, Bindu kızgın bir Chihuahua gibi bağırdı.

"831 mi?" diye fısıldadı Bobbi. "O ne be?"

"*I Love You* cümlesinin siber tanımı. Sekiz, cümledeki toplam harf sayısı. Üç, cümledeki toplam kelime sayısı ve bir ne anlama geliyor hâlâ çözemedim, ama eminim Bindu sana bunun hakkında tam bir özet verebilir. Çocukluğundan beri 831'e takıntısı

var ve annem ona kodlarla ilgili bir kitap almıştı. Bu, kıldığı ilk kodlardan biriydi.”

“Ben almayayım,” dedi Bobbi. Ayağa kalktı ve ellerini üzerine oturan pantolonunun üzerinde gezdirdi. Ardından, “Başka bir şeye bakmak ister misin Bindu?” diye seslendi kargaşanın arasında.

Elleri belinde olan Bindu cümlelerin ortasında durdu ve Bobbi’ye döndü. Gülümsemesi ışıltılıydı. “Hayır, bunu sevdim. Bence dini tören için mükemmel. Resmi ziyafet için daha Pencap bir şeyler giyeceğim. Değil mi, Loken?”

Loken parmaklarını şimdi dağılmış olan saçlarının arasından geçirdi. “Doğru, aşkım.”

Adam ciddi bir kasırganın içinden geçmiş gibi görünüyor, diye düşündü Kareena. Kız kardeşi patlayıcı madde gibiydi.

“Gelinliğin fiyatını ve teslimat zamanını görüşmeye gidiyorum,” diye ekledi Bobbi. “Törenleriniz ilkbaharda yapılacaksa, gelinliğin zamanında geldiğinden emin olmalıyız.” Elinde telefonla hızla uzaklaştı.

“O en iyisi, değil mi?” diye sordu Bindu, Kareena’ya. “Düğünümü planlayabilecek harika arkadaşların olduğu için teşekkür ederim.”

“Rica ederim.”

Bindu, Loken’i yanağından tekrar öptü ve geri çekildi. “Loken, bunu daha sonra tartışırız. Kareena, gelip bu şeyden kurtulma yardım edebilir misin?”

“Ölçüsü alınmayacak mı?”

“Her biri özel olarak dikilmektedir,” dedi görevli. “Bu sadece teşhir ürünü. *Sari* elbiseyle bazı ölçüler almıştık, ama şimdi vücut ölçülerini alacağız.”

* Siber tanımın açılımı için ‘Seni Seviyorum’ cümlesi orijinal hali ile bırakılmıştır. (ç.n.)

Kareena herkesin ne dediğini anlıyormuş gibi bile yapmadı. Telefonu tekrar çaldığında, Bindu'yu arka odaya kadar takip etmeye hazır olarak ayağa kalkmıştı.

Bu sefer Prem'den bir *selfie* gelmişti. Kolunu bir vitrin manekine dolamış öylece duruyordu. İskeletin göğsüne yapıştırılmış bir kâğıt parçası vardı:

KAREENA, BEN SENİN MÜKEMMEL MANKENİNİM.

Kareena: Kahretsin, sanırım mükemmel erkeğimi bulmuşsun.

Prem: Seni haftaya tanıştırırım. Şehirde olacağım, dışarı çıkmak ister misin?

Kareena: Kasten buluşmak gibi mi?

Prem: Birlikte görülmemiz ve birbirimizi tanımamız gerekiyor.

Kareena: Sen ciddi miydin?

Prem: Neden olmayayım?

Kareena: İyi. Ben sana haber veririm.

Telefonunu, çiçeklerini ve çantasını Loken'in gözetimi altında kanepeye bırakıp Bindu'yu arka odaya kadar takip ederken midesinde hâlâ kelekler dans ediyordu.

Kareena, tıpkı kendisinin annesinin evi için paraya ihtiyacı olduğu gibi, Prem'in de kliniği için paraya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Ama bu yaptıklarının, ruh eşi arayışına ihanet olduğunu düşünmeden edemiyordu. İlişkilerinin başlama şekline rağmen, Prem'den hoşlanmak, birlikte geçirdikleri zamandan zevk almak, daha sonra onun için işleri karmaşıktıracaktı. Çünkü bir şey son derece açıktı: Prem ona ihtiyacı olanı asla vermeyecekti.

Soyunma odasına girerken başı gerçeklerle dönüyordu.

"İğneleri çıkarmama yardım edebilir misin?" diye sordu Bindu. Bir kaidenin üstüne çıkıp omzunu işaret etmişti.

"Elbette." Kareena iğneleri kumaştan çıkarmaya başladı. "Bu sana çok yakışmış. Gerçekten çok güzel görünüyorsun Bindu."

"Sana bir şey sormak istiyordum," dedi Bindu sessizce, gergin bir ifadeyle. "Kızmanı istemiyorum."

Kareena, aynada Bindu'nun gözleriyle buluştu. "Ne oldu? Bir şey mi yaptın?"

"Hayır." Yüzünde belli belirsiz bir gülümseme vardı. "Henüz değil. Loken, nişan partisinden sonra onun yanına taşınmamı istedi. Sagai bittiğinde babam ve Dadi'nin daha anlayışlı olacağını düşünüyor. Bunu yapmak istiyorum. Onun yanına taşınmak istiyorum. Evi çok güzel. Ailesi satın almasına yardım etti. Video çekmek ve içerik yaratmak için kendi odama sahip olacağım ve ders vermem gereken günlerde okula daha yakın olacağım. Ayrıca onunla birlikte olacağım."

Kız kardeşinin sözlerini sindirmeye çalışan Kareena'nın midesi düğümlendi. "Harika fikir. Zaten haftanın yarısını onunla geçiriyorsun. Senin adına çok mutluyum. Loken harika."

"Gerçekten mi? Annemin evinden ayrıldığımı için üzülmez misin?"

Kareena başını iki yana salladı. Tıpkı annesinin Hint Derneği partilerinden eve geldikten sonra yaptığını hatırladığı gibi ve büyükannesinin Diwali' kutlamalarından sonra yaptığı gibi kumaşı hızlı bir şekilde katlamaya başladı. "Benim seçimlerim bana ait. Hayatını istediğin gibi yaşamakta özgürsün Bindu. Benim yaptıklarımı yapmak zorunda değilsin."

"Ama sen benim ablamsın," dedi Bindu, alt dudağı titreyerek. "Acayip sinir bozucu olduğunu, beni delirttiğini ve evlilik hayatında bana rahat vermeyeceğini biliyorum, ama senin de benim seçimlerimden mutlu olmanı istiyorum."

Sadece Bindu, yüzünde bir gülümsemeyle iltifat gibi görünen bir eleştiri yapabilirdi. "Seçimlerinden *mutluyum*," dedi Kareena. Elmacık kemiklerine ustaca uygulanmış bronzlaştırıcıya dikkat ederek Bindu'nun yüzünü avuçları arasına aldı. "Hey, bu gerçekten neyle ilgili? Çoğu zaman boğazıma sarılırsın ya da benimle uğraşmaya çalışırsın." Bindu başını salladı, sonra burnunu çekti. "En son birisi evden ayrıldığında..."

Ah.

"Annem. Biliyorum." Hatırlatma karşısında Kareena'nın boğazı yandı. Kederi eskiydi, ama bazen o kadar güçlü oluyordu ki gözlerini yaşartıyordu. Her zaman hızlı ve anıydı. O ya da Bindu ne zaman bir ilk yaşasa, Kareena annesinin kaybını boğazındaki keskin cam parçaları gibi hissediyordu.

"Bindu," dedi boğazını temizleyerek. Ani keder saldırısını bastırarak, "Evleniyorsun. Ve dürüst olmak gerekirse, eğer bir erkek bulamazsam yakında evi de kaybedebiliriz. Düğününe odaklan. Ve Loken'a," dedi.

* Ekim veya kasım aylarında kutlanan büyük bir Hint festivali. (ç.n.)

"Belki de ben gittikten sonra odamı her zaman istediğin gibi bir ofise dönüştürebilirsin. Aşk romanlarıyla dolu kitap raflarının bulunduğu bir ofise. Babamın satmasının ne kadar süreceğini bilmiyorum ve..."

"Dur," diye araya girdi Kareena. "Benim için endişelenme. Sakin kalmalısın; aksi takdirde dağılırsın."

Bindu burnunu çekti. "Sivilce falan çıkaramam," dedi. "Fotoğraflarım mükemmel görünmeli."

"Ve görünecekler," dedi Kareena.

Tek omzu açılmış olan konsept *sarı'si* içindeki Bindu, çektiği sümüklü burnunu Kareena'nın süveterine bastırdı.

"Seni seviyorum, *didi*."

"Ben de seni seviyorum, Bindu."

* Hintçede kız kardeş anlamına gelmektedir. (ç.n.)

ON İKİNCİ BÖLÜM

Prem

Annem: Baban yine canımı sıkıyor.

Prem: Bu yüzden evlilik hakkında karar vermek için duygulara güvenemezsin. İstersen sana Fransa'da yapılan orta beyin aktivitesi ile ilgili çalışmayı gönderebilirim.

Annem: Emekli olmadan önce doktordum, benim minik şebekim. Bu çalışmaları senden daha iyi biliyorum. Beni sına.

Prem: Vay canına, minik şebek mi? Telefonum Hintçeden İngilizce'ye korkunç bir çeviri yapıyor. Ne oldu anne?

Annem: Ziyarete gelmeni istiyorum. Böylece geleceğin hakkında yüz yüze konuşabiliriz. Programını ve seni utandıran bu kodunla nasıl arkadaş olduğunu gördüm. Neler oluyor?

Prem: Anladığımda sana da anlatırım.

Prem: Hey, yarınki randevumuz için yürüyüş ayakkabılarını getir.

Rina: Buna şöyle demeyi keser misin? Sadece SAÇMA planını uygulamak zorunda kalmamız ihtimaline karşı birbirimizi tanımaya çalışıyoruz.

Prem: Sadece ayakkabıları getir Rina. Ve geç kalma.

Rina: 🙄 😞

Prem: Biliyor musun? Buna kızamam bile. Bu çok zekice.

Prem, Kareena Mann hakkında hayal kurmayı bırakamamıştı. Bir mesaj, hatta basit bir emoji görmeyi umarak, itiraf etmek istediğinden çok daha fazla kez telefonuna uzanmıştı. Zihninin onunla bu kadar meşgul olmasının tek nedeninin, geleceğinin büyük kısmının ona bağlı olması olduğunu biliyordu. Bu ilgisinin, genç kadının zekâsıyla, ipeksi sesiyle ya da parmaklarının arasından kayıp giden gür saçlarının hatırasıyla hiçbir alakası yoktu.

Onu tekrar gördüğünde buna hazırlıklı olacağını düşünmüştü. Tüm o seksi düşünceler aklının bir köşesinde sıkıca kilitlenmiş olacaktı. Ama sonra o yedi santimlik topuklu ayakkabıları fark etti ve tüm o düşünceler hızla geri geldi. Metropolitan Sanat Müzesi'nin lobisi gürültüyle ve gülen ailelerle dolu olmasına rağmen, Prem karo zemine çarpan ayakkabıların yankısını belirgin bir şekilde duyabildiğini hissediyordu.

Aileler ve insan grupları arasından geçen Rina'nın harika paketinin geri kalanına hayranlıkla baktı. Haziran sıcağına rağmen, Rina siyah bir pantolon, kısa kollu bir gömlek ve siyah, ince bir süveter giymişti. Saçları atkuyruğu şeklinde tepeden toplanmıştı ve kulaklarında küçük, altın, halka küpeler vardı.

"Met'de ne işimiz var?" diye selamladı onu.

"Merhaba Rina, seni tekrar görmek ne güzel. Sen çok şey görünüyorsun... Vay canına."

Kareena gözlerini devirdi. "Prem, her zaman aynı şeyi giyiyorum, bu yüzden insanlar beni daha ciddiye alıyor."

"Ben de seni ciddiye alıyorum," dedi Prem. "Ama kıyafetini ne kadar sevmiş olsam da, ödevini yapmamışsın. Sana yürüyüş ayakkabısı getirmeni söylemiştim."

"Bunlar benim yürüyüş ayakkabılarımdır." Rina gözlüğünün arkasındaki iri gözlerini kırıştırdı ve Prem onun şaka yapmadığını fark etti.

"Umarım ciddisindir," dedi. Genç kadının çantasını omzundan aldı. Biraz ağırdı. "Bunu bir kenara bırakman gerekecek. Beni yavaşlatmanı istemiyorum."

Kareena çantasını ondan geri aldı. "Seni yavaşlatmak mı?"

Prem telefonundan saati kontrol etti. "Kahretsin, önümüzdeki birkaç saat boyunca bunu taşımak zorunda kalacaksın gibi görünüyor. Kaybedeceğimizi hissediyorum."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Prem herhangi bir girizgâh yapmadan onun elini tuttu ve avuç içlerinin birbirine değmesi sonucu yayılan küçük sarsıntıya rağmen elini geri çekmedi. Kareena'yı lobiye götürdü ve o gelmeden önce satın aldığı iki özel giriş biletini teslim ettikten sonra soldaki Yunan heykel salonuna döndü.

"Prem, nereye gidiyoruz?"

"Göreceksin."

Salonun sonunda, bankların bulunduğu geniş bir açık alan vardı. Bir kadın, orijinal Met Müzesi'nin bir krokisinin önünde duruyordu ve elinde tuttuğu not panosu ile herkesi dikkat kesilmeye davet ediyordu. Saçları itfaiye aracı kırmızısıydı ve Prem'e *Hayalet Avcıları* tulumlarını hatırlatan tulumunu büyük, siyah savaş botları ve pembe bağcıklarla tamamlamıştı.

"Müzedede bir cinayet işlendi!" diye bağırdı Broadway sesiyle.

Kadının önünde toplanan kalabalıktan sessiz fısıltılar yükseldi.

"Bu da ne şimdi?"

"Şşşt, talimatları vermek üzere," dedi Prem. Rina'nın kulağına fısıldamak için eğildi ve genç kadının gömleğinin yakasının altından uzanan boynundaki tüylerin diken diken olmasından memnun oldu. "Bu önemli."

Kadın derin bir nefes aldı ve neredeyse küplere binmiş gibiydi. "Bir sanat küratörü, Asya eserleri kanadında kalbine asırlık bir hançer saplanmış halde *ölü* bulundu. Dört şüpheli var ve katilin kim olduğunu bulmak size bağlı. Lütfen biletlerinizi teslim edin ve bilgi formlarınızla kalemlerinizi almayı unutmayın. İki saatiniz var ve birlikte kazanmak için birlikte kalmalısınız. Katili bulmadan ayrılmaya karar vererseniz, size geri ödeme yapılmayacaktır."

"Aman Tanrım," dedi Kareena saygılı bir sesle. Prem'in pazısını kavrayarak polo tişörtünün kumaşını kırıştırdı. "Bu... Bu, *Metropolitan Sanat Müzesi* cinayet çözme oyunu mu?"

Prem sıırıttı. "Harika, değil mi? Cinai oyunları sevdiğini söylediğini hatırlıyorum. Bunun eğlenceli bir randevu fikri olabileceğini düşündüm."

"Kesinlikle," dedi Kareena. Topuklu ayakkabılarının üzerinde zıpladı ve ellerini bir yunus gibi çıırttı. "Aman Tanrım. Ne tür bir hançer olduğunu merak ediyorum. Sence soruşturma amacıy-

la kapalı sergilerden bazılarını görebilir miyiz? Ah bekle, güçlü yanların neler? Notlarımızı karşılaştırmalıyız.”

Prem o anda onun gevezelik etmesini dinlerken bir şeyler öğrendi. Kareena Mann söz konusu olduğunda herhangi bir filtre yoktu. Normal bir günde ne kadar küstah olsa da, görünüşe göre saf bir neşe de saçıyordu.

“Unutmayın,” diye bağırdı Bayan Frizzle’a* benzeyen kadın. “Buraya dönen ilk grup Met kafeteryası için kupon kazanır!”

İnsanlar sıra oluşturmaya başladığında, Kareena gözleri parlayarak Prem’e döndü. “Neden böyle bir şey planlamak için bu kadar zahmete girdin ki? Plan B’yi kullanmak zorunda kalırsak aptal gibi görünmemek için birbirimizi tanımamız gerektiğini sanıyordum.”

“Sana bir takım olduğumuzu kanıtlamak istiyorum Rina,” dedi Prem. Başıyla katil avı organizatörünü işaret etti. “Bunu benimle birlikte yapmayı kabul edersen, ikimizin de istediğimizi elde edebileceğimizi çünkü birlikte kazanabileceğimizi kanıtlamak istiyorum. Artık bir masanın zıt taraflarında değiliz.”

Kareena’nın yüzünde anladığına dair bir ifade belirdi. “Akıllıca,” dedi. “Bu gerçekten akıllıcaydı Dr. Dil.”

“Ben de öyle düşünmüştüm.” Prem bir kolunu genç kadının omzuna atarak ona yakın olmanın tadını çıkardı. “Hadi gidelim.”

İnsanların farklı renkli broşürler ve kalemler kaptığı sıranın önüne doğru ilerlediler. Onlar kendilerininkini alamadan, hem Güney hem de Doğu Asyalı bir grup çocuk önlerini kesti.

“Kesin biz kazanacağız,” dedi çocuklardan biri onlara. “Yarışma başlamadan çekilmek isteyebilirsiniz.”

Prem ve Kareena birbirlerine baktılar ve gözleri buluştuğunda aynı anda başlarını salladılar. Aralarında, göçmen çocukların sessiz bir mesajlaşması yaşanmış olmalıydı.

* *Sihirli Okul Otobüsü* serisinin ana kahramanı olan ilkokul öğretmenidir. (ç.n.)

Rakipleri malzemelerini aldılar ve başlarını dik tutarak gittiler.

"Benim düşündüğüm şeyi mi düşünüyorsun?" diye sordu Prem sessizce.

"Senin ne düşündüğünü bilmiyorum, ama bu çocukların bize üstünlük sağlayamayacağını düşünüyorum."

Prem ona bir kalemle bir broşür verdi. "İşte. Nereden başlamak istersin?"

"Talimatlardan," dedi Kareena.

"Beş dakikanız var!" diye bağırdı organizatör. "Ardından girişteki engeli kaldıracağız ve av başlayacak!"

Kareena, Prem'i köşedeki boş bir banka götürdü. Tüm şüphelilerin biyografisini okumaya başladı ve okumaya devam ederken ipuçlarını daire içine aldı.

Prem, Kareena'nın omzunun üzerinden hızlıca okuyarak görebildiği notlara yorumlar yaptı. "İpuçlarını odalarla eşleştirmeye ne dersin, böylece müzede bir oraya bir buraya gitmeyiz?" diye sordu Prem.

"İyi fikir. Haritayı kontrol edebilir misin?"

Prem, broşürdeki oda numaralarına bakmak için telefonundaki müze haritasını açmaya başlamıştı bile.

"Hımm, neden hâlâ buradasınız? Size kazanacağımızı söylemiştik. Siz ikiniz bunu yapmak için biraz yaşlı değil misiniz?" Bu sırada zorla önlerine geçen Güney Asyalı kızlardan birinden geldi.

Ava katılan başka yetişkin çiftler de olduğu göz önüne alındığında, bu yorum fazlasıyla gereksizdi.

"Siz de yanınızda refakatçiniz olmadan dolaşmak için çok küçük değil misiniz?" diye karşılık verdi Kareena.

"Her neyse," dedi pembe saçlı minyon kızlardan biri. "Muhtemelen o zaman diliminde yaşadığınız için tüm cevapları bilirsiniz."

"Evet, babanla birlikte. Ona selam söyle."

Gençlerin her biri yüzlerinde sarsılmış ifadelerle onlara baktığında, Prem bir kahkaha patlattı.

"Her neyse. Sadece yolumuzdan çekilin. Bunu kazanacak tek Asyalılar biziz."

Ardından kaçıp gittiler.

"Sizi bu kadar rekabetçi yapan içselleştirilmiş sömürgeciliktir! Biz Asyalılar birbirimize destek olmalıyız!" diye seslendi Kareena onların arkasından.

Prem, Kareena'nın atkuyruğundan çıkan dalgalı bir tutam saçı geri çekip kulağının arkasına sıkıştırdı. "Rina, tatlım? Bence teknik olarak hepimiz sömürgeciliği içselleştirdik."

Kareena burnunu kırıştırdı. "Her neyse. Hadi şunu kazanalım." Broşürü ikiye katladı ve kalemi o kadar verimli ve seksi bir şekilde atkuyruğuna sıkıştırdı ki Prem koltuğunda kıpırdanmak zorunda kaldı.

"İlk önce ne yapacağına karar verdin mi?" diye sordu, Kareena'nın onu sakinleştirecek bir şey söylemesi için dua ederek.

"Katil temizlik görevlisi. Bunu nasıl yaptığını bulmamız, pu-anları almak için tüm ipuçlarını yazmamız ve sonra cinayet silahını bulmamız gerek."

Prem önce kâğıdına, sonra da ona baktı. Bu onu kesinlikle sakinleştirmişti. "Temizlik görevlisi mi? Nasıl bu kadar çabuk çözdün?"

Kareena notlarını işaret etti, vücudunun her santimi özgüvenle doluydu. "Bunu yapma olasılığı en düşük olan o. Talimatlar, rastgele temizlik ürünü referanslarıyla birlikte ikna edici bir dil kullanıyor. Bu konuda bana güvenirsen, bizi zafere götürebilirim."

Prem şüpheli görünmüş olmalıydı çünkü, "Tik tak, Dr. Phil" diye ekledi.

Prem onu iyi bir takım olacaklarına ikna etmek istiyordu. Bu da ona güvenmek anlamına geliyordu. Ve Rina haklıysa, o zaman fark ettiğinden çok daha muhteşem bir ortaktı. "Biliyor musun? Siktir et. Evet, yolu göster."

Organizatör tekrar banklardan birinin üzerine çıktı; kızıl saçları, gri, siyah ve krom rengi odada bir işaret fişeği gibiydi. "Süreniz şimdi başlıyor!" diye bağırdı.

Tanıştıklarından beri ilk kez önce Kareena, Prem'in elini tuttu ve çantasını omzuna asıp kapıdan dışarı fırladı.

İlk ipucu onları iki katlı tavanlara, altın yaldızlı çerçeveleri olan duvar boyundaki tuvallere ve Fransa'dan gelen empresyonist ressamalara sahip devasa bir odaya yönlendirdi.

"İçinde mor bir afrodizyak çiçeği olan bir tablo bulmalıyız," dedi Kareena.

Prem odayı inceledi. "Burada otuz tablo var. Görünüşe göre yarısında çiçek var."

"Sen sol tarafı al, ben de sağ tarafı alırım," dedi Kareena.

"Evet, hadi başlayalım." Ayrıldılar ve portreyi aradılar. İlk fark eden Prem oldu ve Kareena'yı plakayı okuması için çağırdı. Bir sonraki ipucu onları Mısır mezarlarına götürdü.

"Devam et, Mann," dedi Prem ikinci kata çıktıklarında.

"Kapa çeneni," diye mırıldandı Kareena onun arkasından.

Met, dev kaya levhalarını buldukları şekilde yerleştirmiş ve levhalardaki tüm oymaların uygun şekilde aydınlatılmasını sağlamıştı. "Şimdi penis şeklinde bir oyma bulmalıyız," dedi Kareena.

"Pardon?"

Kareena notlarını işaret etti ve sekize ve uzun bir D'ye benzeyen bir sembol çizdi.

"Bu şimdiye dek gördüğüm en küçük penis," diye mırıldandı Prem. Kareena'nın, kasıklarına baktıktan sonra bakışlarını kaçırmasını izledi.

"Kareena Mann," dedi, şok olmuş gibi davranarak.

"Ne?" diye bağırdı Kareena geri kaçarak.

Prem onun kaçmasına izin vermedi ve onu yanına geri getirmek için atkuyruğunu yakaladı. Yavaşça çekiştirip kulağına fısıldayabilmek için yaklaştırdığında, Kareena'nın nefesi kesildi. "Bilmek istiyorsan, sadece sorabilirsin."

Kareena ondan uzaklaşıp kollarını göğsünde kavuştururken kızardı. "Affedersin, ama parlama zamanı geldiğinde ortaya çıkmayan sendin."

Prem bir kahkaha patlattı, sonra onu şakağından öpmek için eğildi. "Sanırım o zaman tarih öncesi penise kaldık. Hadi penisi bulup buradan gidelim."

Oymayı bulmaları on dakika sürdü ve bu da onları bir sonraki ipucuna götürdü.

"Sembolü nereden bildin?" diye sordu Prem, müzedeki başka bir kanada koşuştururken. "Demek istediğim, bu son derece spesifikti."

"Riziko!" diye yanıtladı Kareena. "Büyükannem Çarkıfelek ve Riziko yarışmalarına takıntılı! İngilizcesini böyle geliştirdi."

"Benimki de! Neredeyse on yıl önce öldüğü güne kadar izledi."

"Çok üzgünüm," dedi Kareena, onun koluna dokunmak için duraklayarak.

"Evet, ben de."

Fransız empresyonist ressamla aynı çiçek tasarımına sahip mücevher sandığını buldukları Japon sanat salonuna gittiler.

Bir ipucundan diğerine koştururken iyi yağlanmış bir makine gibi birlikte çalıştılar.

Prem, bir hedefe ulaşma konusunda başkasının içgüdülerine kendisinininkinden daha fazla güvenmezdi, ancak Rina'ya hemen güvenmemek zordu. Müzede çok hızlı hareket ettikleri için bir

buçuk saat su gibi akıp geçmişti ve son ipucunu bulduklarında terden sıırıslam olmuşlardı.

"İşte burada!" diye bağırdı Kareena. İkinci kattaki müşteriler onu susturdular, ama Prem plakanın üzerindeki yazıyı okumak için odanın diğer ucundan koşup yanına geldi.

"Yok daha neler. Temizlik görevlisiymiş!"

"Ben söylemiştim. Şimdi sadece çatıya çıkmalıyız..."

"Durun bakalım."

Koridorun diğer ucunda duran genç zorbalarla yüzleşmek için döndüler. V şeklinde dizilmişlerdi ve pembe saçlı pislik en önde duruyordu. "Bu son ipucu bizim, ezikler."

"Ezikler mi?" Kareena'nın nefesi kesildi. "Bunu kendi başınıza çözemeyen sizsiniz."

"Ama başka kimsenin bunu bilmesine gerek yok," dedi diğer çocuklardan biri.

"Rina?" Prem sadece onun duyabileceği şekilde fısıldadı.

"Evet?"

"Koş."

Rina, bir an bile tereddüt etmeden çantasını taşıması için ona itti ve yedi santimlik topuklu ayakkabılarıyla çıkışa doğru koştu. Kaygan mermer zemin üzerinden kayarak geçtiler ve New York'taki en büyük müzelerden birinde yan yana koştu-lar. Rakiplerinin ne kadar geride olduklarını bilmiyorlardı ama Prem geriye dönüp bakarak zaman kaybedemezdi.

Çatıya ulaşmadan önce, iki güvenlik görevlisi tarafından ya-vaşlamaları için uyarıldılar. Nefes nefese, çift kapıyı iterek açtı-lar ve şehir silüetinin önündeki gözetleme noktalarından birin-de Bayan Frizzle'ı görmeden önce insanların, ailelerin ve bebek arabalarının arasından zikzaklar çizerek geçtiler. New York, mor renkli çelik gökdelenlerin dokunuşlarıyla turuncu ve lacivert renge boyanmıştı.

Prem, Kareena'nın elini tuttu ve katil avı organizatörünün yanına koştu.

Kareena, cevap kâğıdını Bayan Frizzle'ın önüne koydu. "Katil temizlik görevlisi!"

Bayan Frizzle önce kâğıda, sonra tekrar ona baktı. "Tüm ipuçlarını buldunuz mu? Bir saat otuz dokuz dakika içinde?"

Prem, elini Kareena'nın beline koydu. "Evet," dedi. "Birinci miyiz?"

Bayan Frizzle gülümsedi, sonra cevap kâğıtlarını inceledi. "Evet, öylesiniz. Tebrikler. Avı kazandınız ve katilimizi buldunuz."

"Evet!" Kareena'nın muzaffer nidası, aşağıdaki şehrin ve çatıdaki insanların seslerinin üzerinde yankılandı. Genç kadın, Prem'in kollarına atladı ve Prem de onu iki kez döndürdü. Tekrar ayaklarının üzerine indiğinde yüzü ışıldıyordu. "Kuponları kazandık!"

"Evet," dedi Prem, ellerini onun beline koyarak. "Gördün mü? Biz harika bir takımız Rina."

Kareena'nın yüzü hüzünlü bir hal aldı. "Tamam, hakkını vereceğim. Epey iyi bir takım oluşturuyoruz. Annemle babamın sahip olduğu şeyi bulmaktan vazgeçmeye henüz hazır değilim, ama B Planı'na geçersen... O kişi sen olduğun için minnettarım."

"Affedersiniz, kazanan takım!" diye seslendi Bayan Frizzle. Telefonunu havaya kaldırdı ve ona dönmelerini işaret etti. "Sosyal medya hesaplarımız için fotoğrafınızı çekmeyi çok isterim. Çok çarpıcı bir çiftsiniz."

"Ah, hayır, biz..."

"Teşekkürler," dedi Prem neşeyle.

Çantayı yere bıraktı ve Kareena'yı kendine çekti. Geçmiş şimdiki zamanla karıştı ve ellerinin altındaki tanıdık kıvrımlar ona haftalardır özlemini çektiği bir heyecan yaşattı.

Prem'in bakışları onun dudaklarına kaydı. "Bir daha bu pozisyonda olacağımızı düşünmemiştim, Rina, tatlım."

Genç adamın omuzlarını sıkıca kavrayan Kareena'nın gözleri genişledi. "Ne-ne yapıyorsun?" Pembe dili, alt dudağını yalamak için dışarı fırladı.

"İlk buluşmaların bir öpücükle sonlanması adettendir. Biraz aceleci davrandık, ama bunu bir tekrar olarak düşün."

"Bu bir randevu değil..."

O daha fazla bir şey söyleyemeden, Prem, Manhattan gün batımının altında eğildi ve dudaklarını onunkilere bastırdı. Zaman yavaşladı ve sesler arka planda kayboldu.

Kareena'nın dudakları onunkilerin altında aralandı ve temas nefes kesiciydi. Birbirine çok iyi uyuyorlardı. Sadece bedenleri değil, dudakları, dilleri ve dokunuşları da öyle. Prem'in elleri genç kadının sırtına kaydı ve Kareena'nın parmakları genç adamın saçlarının arasına daldı. Prem, Kareena onu şaşkın bir inilti çıkarmasına yetecek kadar sertçe kavrarken, saçlarının diplerindeki elektrik akımını hissetti. Onunla yalnız kalmak istiyordu. Hayır, mümkün olduğunca uzun bir süre onun her şeyini istiyordu.

Etraftaki izleyicilerle ilgili tüm düşünceler silinip giderken, göğüsleri birbirine yapıştı ve dilleri birbirine dolandı.

Sonra Kareena onun alt dudağını ısırды ve Prem, bir anda, orta beyninin ve kalp kasının dürtülere bağımlı olduğunu ve başının çok, ama çok büyük bir belada olduğunu anladı.

Jersey City'nin Güney Asyalılar Haber Kanalı sunucusu Dr. Prem Verma veya Dr. Dil ile birkaç hafta önce programını yarıda kesen Bayan Kareena Mann arasında bir ilişki başlamış gibi görünüyor. Amerika doğumlu iki desi arasında düşmanca bir tartışma olarak başlayan şey, çok daha fazlasına dönüştü. Dr. Verma, oyunlar düzenleyen yerel bir şirketin Instagram hesabında paylaştığı halka açık bir yerde uygunsuz bir şekilde birbirine dokunurken çekilmiş fotoğraflarını kendi hesabında yeniden paylaştı. Daha da şaşırtıcı olan, Dr. Verma'nın bu görüntü için endişe duymamasıdır. Yayınlanan son programında bu konu ile ilgili soru sorulduğunda, izleyiciye aşağıdaki şekilde cevap verdi:

Kareena ve benim fark ettiğimizden daha fazla ortak noktamız var. Göz önünde yaşanan bir tartışmayla başlayan şey, bağ kurmamızı ve ortak bir zeminde buluşmamızı sağladı. Onu daha yakından tanımak özel bir deneyim oldu. Ama bugün Rina'dan ve kendimden bahsetmek için burada değilim. Kalp ameliyatı sonrası iyileşme aşamalarını tartışmaya geri dönelim.

Viral çiftin ilişkisi hakkında daha fazla ayrıntı öğrenmek için izlemeye devam edeceğiz.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kareena

Prem: Benden kaçırıyorsun.

Kareena: Meşguldüm. Kız kardeşim bir nişan partisi planlıyor.

Prem: Ve? Tüm o tanışma sitelerindeki Bay Doğru arayışı ne durumda?

Kareena: Neden bir pislik gibi davranıyorsun?

Prem: En son birlikteyken, biri topuklu ayakkabılarını ateşe vermiş gibi kaçtığın için olabilir.

Kareena: Hey, bunu bana karşı kullanamazsın. Daha önce de sen kaçtın.

Prem: Pekâlâ, ödeşdik. Ama unutma, Bay Doğru seni asla böyle öpmeyecek.

Kareena: Gerçek aşkım bu konuda çok daha İYİ olacak.

Prem: Eh, o zaman o gelene kadar benimle biraz vakit geçir. Teyzeler beni önümüzdeki cumartesi günü Sonali Teyze'nin kocasının doğum günü partisine davet ettiler. O zaman görüşürüz.

Kareena: NE?

Prem: Sonali Teyze bana kocasının toplum merkezini hakkında birkaç sorusu olduğunu söyledi, bu yüzden beni davet etti.

Kareena: Hayır diyebilirdin.

Prem: Sen evet diyene kadar olmaz Rina, tatlım.

Kareena'nın dünyadaki her şeyden daha çok nefret ettiği bir şey varsa, o da zorunluluktur. Ağzını kapalı tutmak, giyinmek ya da belirli bir şekilde davranmak zorunda hissetmekten nefret ediyordu.

"Bas," derdi büyükannesi. "Bas. Yeter, Kareena. Bağımsızlığını çok ileri götürüyorsun." Bağımsızlık sadece küçük dozlarda izin verilen bir şeymiş gibi. Gerçekte büyükannesi, Kareena onunla aynı fikirde olmadığı için kızdığına onun bağımsız ruhunu suçlardı.

Büyükannesi ve babası, Prem'le öpüştüğü fotoğrafı gördükten sonra, uygun şekilde davranmadığı için canına okumuşlardı.

İşi ne düşünürdü?

Potansiyel adaylar ne düşünürdü?

Toplulukları ne düşünürdü?

Neyse ki teyzeler onu korumak için devreye girmişlerdi. Ne de olsa artık 1950'lerin Hindistan'ında değillerdi ve görünüşe göre Kareena'nın ebeveynleri de evlenmeden önce öpüşmekten nasiplerini almışlardı.

Ancak aynı anda onlarca savaş veremeyecek olan Kareena, Dinesh Amca'nın doğum günü için nasıl giyineceğine büyükannesinin karar vermesine izin verdi. Saçlarını salık bırakmak, lens takmak ve temalı bir doğum günü buluşması olduğu iddia edilen bir parti için *lehenga** giymek zorundaydı.

Temalı Hint partileri, büyükannesi için neredeyse her zaman Hint kıyafetlerinin çeşitliliği anlamına geliyordu. Parti oturma odalarında olsa bile, üç yüz kişilik bir düğüne gidiyormuş gibi giyinmek zorundaydılar.

Daha da kötüsü, Dinesh Amca babasının en iyi arkadaşlarından biri olduğu için parti onların evindeydi.

Kareena, ayak bileğine üzerinde üçlü çanların asılı olduğu tek bir halhal taktı. Hint kıyafetleri giyerken takmaktan zevk aldığı tek mücevher parçasıydı. Belinde açık pembe olarak başlayan ve etek ucuna doğru inerken turuncuya, kırmızıya ve altın rengine dönüşen lehenga eteği onun için biraz fazlaydı, ama en azından önünde bir dizi kopça bulunan şeftali rengi bluzu zevkli bir parçaydı.

Pantolon giymeyi tercih ederdi.

Ama Prem onu geleneksel Hint kıyafetleri içinde görünce ne düşünürdü ki? Kulaklarında parıldayan Jhumka küpelerini fark eder miydi ya da halhalındaki çanların melodisini duyar mıydı?

* İşlemeli ve süslü bir geleneksel Hint elbisesi. (ç.n.)

"Süveterlere neden bu kadar düşkün olduğumu bilmiyorum ama bana çalışma modundaymışım gibi hissettiriyorlar. İçlerinde çok rahatım."

Prem, nefesleri birbirine karışana kadar yaklaştı. Kareena, genç adamın gözlerinin koyu kahverengisindeki altın benekleri görebiliyordu. "Bahse girerim Hint kıyafetleri içinde harika görünüyorsunuz."

Kareena başını iki yana sallayarak anılarından sıyrıldı. Şu anda Prem'i düşünemezdi. Met'teki randevularından ve kalan beyin hücrelerini yakan o öpücükten bu yana, o adam yüzünden tüm hafta boyunca konsantrasyonunu kaybetmişti. Bu, ağzının kenarına kondurulan bir öpücük değildi. Bu, tüm duyularına yapılan tam bir saldırıydı. Alkolün yokluğunda, hayatında aldığı en iyi öpücüklerden biriydi.

Öpüşecek başka erkekler de olacaktı. Özellikle de tüm hayatını birlikte geçirmeyi planladığı kişi. Onun da, dilinin hükmedici dokunuşuyla ve Kareena'nın çöldeki tek su kaynağı kendisiymiş gibi hissetmesini sağlayan demir gibi tutuşuyla en az Prem kadar yetenekli olmasını umuyordu.

O öpücüğü hatırlayarak o hafta duşta itiraf etmek istediğinden çok daha fazla kez mastürbasyon yaptığını fark ettikten sonra aynada kendine zar zor bakabiliyordu.

"Aradığın kişi o değil," diye fısıldadı Kareena. "Aradığın kişi o değil."

Ön kapısı hızla açıldı ve en iyi arkadaşları içeri daldı.

"Hey, yangın nerede..."

Kızlar onu itip yanından geçtiler, onlar hareket ettikçe *salwar kameez*'leri parıldıyordu.

* *Salwar kameez*, kadınlar tarafından giyilen ve üç parçadan oluşan geleneksel bir Hint kıyafetidir. (ç.n.)

"Bunu görmelisin," dedi Veera, Bobbi ile birlikte evin önüne bakan pencereye koşarken.

"Tam kapının önüne geldiğimizde bir araba durdu," dedi Bobbi. "*Hint kıyafeti* giyiyorlar."

Bu sözler öyle bir hürmetle söylenmişti ki Kareena arkadaşlarının peşinden koştu ve yatak odasının penceresinden evin ön tarafına kadar net bir görüş açısı elde edebilmek için onların arasına sıkıştı.

Sonra oldu.

Üç *desi* adam, kaldırımın kenarına park etmiş alçak Audi'den büyük bir zarafet ve güçle indi. Hepsi siyah veya barut grisi *sherwani kurta** ve kumaş pantolon giymişti. Hepsinin elinde çiçek ya da alkol şişesi vardı.

Kahrolası bir ağır çekim film sahnesi gibi, uzun ve güçlü adımlarla kaldırımında ilerlerken, parmaklarını ya mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş saçlarının arasından geçirdiler ya da kısacık kesilmiş sakallarının üzerinde gezdirdiler. Her biri kasıla kasıla yürüyordu.

En öndeki Prem onun penceresine baktığında Kareena'nın yüreği ağzına geldi. Prem yavaşladı ve onu örnek alan arkadaşları da onun yanında durdu.

Prem'in gözleri onunkilere kitlendi ve Kareena'nın nabızı boğazında attı.

"Vay canına," dedi Bobbi fısıldayarak. "O adam seni fethetmeye geldi, Kareena. Üzerine *cuk* diye oturan o siyah kurta'ya ne demeli? *Kirli* oynuyor."

"Lanet olsun, harika görünmüyor mu?" diye ekledi Veera.

Yalan söylemiyorlardı. Kurta, Prem'in boğazında açılıyor ve uyluğuna kadar iniyordu. Geniş göğsüne tam oturuyor ve kaslı

* Sherwani kurta, erkekler tarafından giyilen geleneksel bir Hint kıyafetidir. (ç.n.)

kollarını vurguluyordu. Elinde tuttuğu şişeyi sağındaki adama uzattı ve kurta'nın kollarını yavaşça yukarı katladı.

Bobbi'nin nefesi kesildi ve Veera çığlığını elinin tersiyle bastırdı.

"*Cesarete* bak," dedi Bobbi fısıltıyla. "Seni tekrar öpmek istiyor. Bundan eminim."

Kareena da bunu istemiyorsa lanet olsun, özellikle de adam lezzetli bir atıştırma gibi görünürken. "Size olanları hiç anlatmamalıydım."

"Tatlım, o Instagram gönderisinden sonra herkes ne olduğunu biliyordu," dedi Veera.

Dr. Dil işaret ve ortaparmağını önce gözlerine sonra da ona doğrulttuğunda, Prem'in arkadaşları son derece eğleniyormuş gibi görünüyordu.

Seni izliyorum. Seni istiyorum. Ben kazanacağım.

Prem'in düşündüğü şeyin tam olarak bu olup olmadığından emin değildi, ama önemli değildi. Piç kurusu üstünlüğü elde edemeyecekti. Hem de onun evinde. Kareena pencereden uzaklaştı ve lehenga'sını düzeltti. "Arkadaşlarının neden onunla birlikte olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Muhtemelen tüm dikkatler üzerinde olmasın diye bizi yem olarak davet ettiğini teyzelere söylediğin içindir," dedi Bobbi.

"Ne yani, Prem'e arkadaşlarını getirmesini mi söylediler? Sizin dikkatinizi dağıtmak için?"

"İşe yarayabilir," diye mırıldandı Veera.

"Hey!"

"Sadece söylüyorum!" Veera omuz silkti. "Bu arada, harika görünüyorsun."

"En azından bu da bir şey," dedi Kareena, elini uzun eteğinin üzerinde gezdirerek. "Prem ve benim öpüştüğümüz o fotoğraf paylaşıldıktan sonra teyzeleri ilk defa göreceğim. Zırhımı parlat-

mam ve güvenli hale getirmem gerekiyor. Ve Prem buradayken, üzerimdeki baskı daha da fazla olacak.”

Bobbi hâlâ pencereye yapışmış haldeydi. Uzun *parandi*’sini* bir omzunun üzerinden arkaya attı. Örgüsünün ucunda parlak mücevherli bir fiyonk vardı. “Uzun boylu adam çok tanıdık görünüyor.”

“Prem’in arkadaşı Benjamin Padda olabilir.”

Bobbi, Kareena’ya sakince bakana kadar yavaşça döndü. “Benjamin Padda mı? Phataka Grill’in şefi ve sahibi mi? Aylardır iletişim kurmaya çalıştığım adam mı?”

Kareena başıyla onayladı. “Sana yakın olduklarını söylemiştim. Lanet olsun, adamın ofisinde oynastık.”

“Akşam yemeği partisi çok daha eğlenceli hale geldi,” dedi Bobbi. Odanın diğer ucuna yürüdü ve kapıda sadece bir saniye duraklayarak, “Nasıl bir oyun oynadığınızı bilmiyorum be-beğim, ama ben olsam bluzumun üst düğmesini açardım,” dedi. “Eğer planına dahil olman için seni baştan çıkarmaya çalışıyorsa, sen de onu baştan çıkarmalısın.”

Kareena, bluzunun önündeki küçük metal tokalara bakmadan önce arkadaşlarının gitmesini bekledi. “Hayır, bu... Biliyor musun? Siktir et.” En üstteki kopçayı çözdü ve *Dadi*’nin ya da babasının insanların önünde onu utandıracak bir şey söylememesini umdu.

Omzunun üzerine bir *chunni*** attı ve geniş *lehenga* eteği etrafında dalgalanarak odasından çıkmadan önce uzun şeffaf kumaşın sırtına yerleşmesini bekledi. Kareena, en alt basamağa adım attığı anda Benjamin Padda ve Bobbi’nin birbirleriyle yüzleştiğini duydu.

* Parandi, genellikle Hindistan’ın Pencap kültürüyle ilişkilendirilen bir Asya saç aksesuarıdır. (ç.n.)

** Chunni, geleneksel olarak Hintli kadınlar tarafından baş ve omuzları örtmek için kullanılan bir şalıdır. (ç.n.)

"Ofisine çok sayıda mesaj bıraktım."

"Yiyecek içecek servisine karşı ciddi bir tiksinti hissediyorum, bu yüzden mesajlarını görmezden geldim."

"Tiksinti mi? Artık bu kelimeyi kim kullanıyor ki? Hem mesajları görmezden gelmek hiç de profesyonelce değil."

Benjamin, keskin hatları, kusursuz bir tıraşı ve kalın bileğinde gümüş bir *kada*'sı* olan uzun boylu, son derece yakışıklı bir Pencap modele benziyordu. Elindeki çiçek buketini Bobbi'ye uzattı. "Umarım yemeklerin sohbetinden daha iyidir."

"Muhtemelen bulabileceğin her şeyden çok daha iyidir," diye çıkıştı Bobbi ve odadan çıkan Benjamin'i takip etti.

Veera, geniş göğsündeki *chunni*'yi düzeltmeden önce bir sessizlik oldu. "Merhaba," dedi ve elini Prem'in arkadaşına uzattı. "Veera. Aile dostuyum."

"Deepak," dedi adam, Veera'nın elini sıkarak. "Prem'in arkadaşayım."

"Bira ya da viski?"

Deepak, elindeki kırmızı şaraba baktı ve sonra Veera'ya döndü. "Eğer varsa viski."

"Bu bir Pencap partisi. Eğer Kareena'nın babasını tanıyorsam, elli yaşın altındakiler için Johnnie Black Label, Chivas, Jameson, Glenlivet, Crown Royal, Jim Beam, Jack Daniel's ve Laphroaig vardır. Zehrini seç."

"Laphroaig," dedi Deepak ve Veera'nın peşinden içeri girdi.

Kareena ve Prem, birbirlerinden iki adım uzakta sessizce durdular. Prem'in yüzünde hâlâ o bilmiş sırıtış vardı.

"Müthiş görünüyorsun, Rina."

* Kada, Hindistan'da genellikle kadın ve erkeklerin bileklerine taktığı kalın bir metal bileziktir ve ilahi bir güçle bağlantılı olduklarının bir simgesidir. (ç.n.)

"Teşekkürler. Ceplerim var," dedi Kareena ve ellerini telefonunu sakladığı eteğindeki gizli ceplere soktu.

Prem sıırttı.

"Neden buradasın, Dr. Dil?"

Prem evi işaret etti. "Davet edildim. Ayrıca Deepak ve Bunty'yi de getirmem istendi, çünkü görünüşe göre teyzelerin, etrafta evlenilebilir bekâr kadınlar için yeterli bekâr erkek olduğundan emin olmak istediler."

Kareena gülmedi. Prem tüm bu durumu komik bulmuş olabildi, ancak Prem'in onun maruz kaldığı tepkilerle başa çıkmak zorunda kaldığından şüpheliydi. Ama yine de, onunla aynı ortamda bulunmak bile midesinde kelebekler uçuşmasına neden oluyordu. "Gelmek zorunda değildin. Bunun küçük anlaşmamız hakkındaki fikrimi değiştirmemi sağlamayacağını biliyorsun."

Prem'in yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. "Rina, senin istediğin adam olamayacağımı biliyorum. Ama zaman kazanmana yardımcı olabilirim. Parayı aldıktan sonra, sana yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Ya öpüşme?" diye sordu Kareena çaresizce, cevabı öğrenmek için yanıp tutuşarak. Bu onu rahatsız ediyordu. "Neden beni tekrar öptün? Neden beni öyle öptün?"

"Tüm bunları inandırıcı kılmak için," dedi Prem, bunu öyle bir kesinlikle söylemişti ki açıklamasını önceden hazırlamış gibiydi.

Prem'in sözleri onu derinden yaraladı, dokunuşunu ve öpücüğünü tamamen romantik bulan küçük yanını paramparça etti. Birbirleriyle yaptıkları ilk konuşmadan bu yana kalbinin derinliklerinde yanan umut alevi söndü.

Mesajlaşıp konuştukları ve birlikte vakit geçirdikleri kısa sürede Prem'in bundan daha cesur olduğunu düşünmüştü.

Kareena, çenesini yukarı kaldırıp omuzlarını geriye atarak ondan uzaklaştı. "Bir an için kendimden şüphe etmeme neden oldun, Dr. Prem Verma, ama başından beri haklıydım. Sen bir yalancısın."

Adamın yüzündeki şok olmuş ifadeyi görmezden gelerek hızla arkasını döndü ve kısa koridordan geçerek açık mutfakla oturma odasına doğru ilerledi. Teyzeler ve amcalar, o hazırlanırken çoktan gelmişlerdi. Babası kadehlere içki dolduruyordu ve büyükannesi mutfakta arkadaşlarına emirler yağıdırıyordu.

Evindeki en sıradışı eşyalar, her köşede ünlü bir Bollywood yıldızının yer aldığı balon kümeleriydi. Kareena iki odayı da inceledi, Shah Rukh Khan'ın yüzünün sadece balonların üzerini değil, aynı zamanda masalardaki peçeteleri ve her köşede duran karton maketleri süslediğini de fark etti.

İnsanlar bugünlerde Edison, New Jersey'de Bollywood ile ilgili her şeyi satın alabiliyorlardı.

Mutfaka adım attığında, Shah Rukh Khan'ın eski filmlerindeki hallerini ve sakal bıraktığı sonraki filmlerindeki yeni hallerini gördü. Balonlar, yanlarından geçen insanlar ya da tavan vantilatörü yüzünden sallandığında, film yıldızı başını iki yana sallayarak onu yargılıyor gibi görünüyordu.

"Siktir git, Shah Rukh," diye mırıldandı. "Senin bir senaryon vardı."

Kareena, Dinesh Amca'yı hemen fark etti. Parlak kel kafası, onu arayan herkes için bir deniz feneri gibiydi.

Onun yanına ulaşana kadar küçük insan gruplarının arasından geçti. "Doğum günün kutlu olsun amca," dedi ve ona hızlıca sarıldı.

Dinesh Amca omzunu sıvazladı. "Teşekkürler, beta. Teşekkür ederim, teşekkür ederim. Nasılsın?"

"Hayatımı yaşıyorum," dedi sırtarak.

"Ahh evet, duyduk." Kareena'nın etrafını bir kahkaha sardı. Kareena, servis arabasının yanında içki dolduran babasına baktı. Yüzünde isyankâr bir ifade vardı. Lanet olsun, bazı Hintli aileler ne kadar yenilikçi olursa olsun, Kareena'ya klişelerin neden gerçek olduğunu hatırlatan bazı anlar vardı.

"İkizler nasıl?" diye devam etti.

Dinesh Amca güldü. "Babaları için çok meşguller. Biri MIT'de, diğeri Harvard'da. Okul ve spor derken eve gelemediler."

Kareena çetele tutmaya başlamalıydı. Bir amca ya da teyze kaç kez hava atacaktı? Kareena, ikizlerin MIT ve Harvard'a gittiğini biliyordu ancak amcanın yorumu, Kareena'nın eve yakın olabilmek için Rutgers'a gittiğinin üstü kapalı bir hatırlatıcısıydı.

"Pekâlâ, seninle kutlamak için biz buradayız," dedi Kareena, elinden geldiğince parlak bir şekilde gülümseyerek.

Mutfağa gidip teyzeleriyle buluşmadan önce diğerk tüm amcaları selamladı. Prem'in fuayeden çıkıp erkekler grubuna katıldığının fazlasıyla farkındaydı. Benjamin ve Bobbi hiçbir yerde görünmüyorken, Veera ve Deepak viski şişelerinin yanında derin bir sohbeta dalmış gibiydiler.

Prem onu uzaktan izlemeye devam ederken Kareena, Sonali Teyze'yi, Falguni Teyze'yi, Farah Teyze'yi ve Mona Teyze'yi yanaklarından öptü.

"Umarım müstakbel eşini ve bazı arkadaşlarını davet etmenin bir sakıncası yoktur," dedi Sonali Teyze, bıyık altından gülererek. "Senin için birini bulduğumuza çok sevindim!"

Kareena elinde olmadan gözlerini devirdi. "O Instagram gönderisi, ee... Düzmeceydi ve bunu biliyorsun, teyze."

"Keşke gençliğimde de böyle düzmece fotoğraflar olsaydı," dedi Mona Teyze, gözleri pırıl pırıl parıldayarak. "Eğer biri beni

böyle yakalasaydı, annem sonsuza kadar başımın etini yerdi. Ama seninki? Muhtemelen buna bayılırdı.”

Mona Teyze bazen tam olarak ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu. “Hepinizin benimle böyle ilgilenmesi annemi çok mutlu ederdi,” diye yanıtladı Kareena, göğsündeki ağrıyı görmezden gelerek.

Farah Teyze kolunu onun omzuna attı. “Beta, bize gerçeği söylemelisin. Siz ikiniz şimdi çıkıyorsunuz, değil mi?”

“Hayır, teyze,” dedi Kareena. Eninde sonunda birinin bu soruyu soracağını biliyordu. “Ama bana yardım etmeye bu kadar kararlıysanız, neden hayatımın aşkını bulmak için hep övündüğünüz o devasa çevrenize bakmıyorsunuz? Sanırım bunca yıllık taciz sadece gösteriş içindi.”

Falguni Teyze servis tepsisinden bir *pakora* aldı ve baharatlı böreği nane ve kişniş turşusuna batırdı. “Saçmalık, beta,” dedi. “Bu kadar yüksek standartlara sahip bir kadın için birini bulmak çok zor. Ki öyle de olmalısın! Ama senin kadar eğitilmiş ve açık sözlü birinin karşısında, erkeklerin hassas egoları zedelenir.”

“O zaman bir erkeğe sahip olmamayı tercih ederim,” dedi.

“Sessiz olun, ikiniz de,” dedi Mona Teyze. Elini havada sallarken sıra sıra bilezikleri çınladı. “Kareena, eğer bizden yardım istiyorsan, o zaman tıpkı baban gibi harika bir adam bulacağız hayatım. En azından bunu yapabiliriz. Prem sana göre değilse, bunu kabul ediyoruz. Artık Dr. Dil ile ilişkinize karışmak yok. *Achha?*”

“Achha, teyze,” dedi Kareena.

“Hepiniz saçma sapan konuşmaya devam ediyorsunuz,” dedi Dadi ocağın başından. “Hindistan için bavul hazırlamaya başladım bile.” Yemek hazırlıklarına mani olmaması için *sari*’sinin ucunu beline sıkıştırdı. “Bu kız biz gidene kadar nişanlanmayacak ve bu evi başkasına satmak zorunda kalacağız.”

* Hintçede tamam anlamında kullanılır. (ç.n.)

"*Dadi*," diye sözünü kesti Kareena. "Bunun zamanı olduğunu sanmıyorum..."

"Bindu'nun Kareena'ya boynu için masaj aleti aldığını biliyor musunuz?" diye devam etti *Dadi*. "Bu iyi bir hediye! Belki rahatlarsa daha çok gülümser ve insanlar onun ne kadar güzel olduğunu görür. Bu kız onu istemiyor ki bu benim için daha iyi, çünkü sanırım şimdi masaj aletine benim ondan daha çok ihtiyacım var! Çok gerginim. Artık yaşıyım, ölmeye hazırım ve bu masaj aleti bana yardım eden tek şey."

Asian Sensation marka klitoris uyarıcı vibratörü çıkarmak için spatula ve kepçelerle dolu mutfak çekmecesini açtı.

"Aman Tanrım," diye soludu Kareena. Bunu hiçbir amcanın veya babasının görmemesini umarak etrafına bakındı. Bindu neredeydi?

Kareena, geçmiş yaşamında bunu hak etmek için ne yaptığını bilmiyordu.

"*Dadi*, bence bunu yapmamalısın..."

Dadi vibratörü boynuna koydu ve bir düğmeye bastı. "Gördünüz mü? Yemek pişirirken rahatlayabilmek için onu mutfakta saklıyorum. On iki farklı hızı ve modu var."

Farah Teyze güldü. "Bunan bende de var! Ama ben başka yerlerime masaj yapmak için kullanıyorum."

Kareena, büyükannesinin yeni bir soru soracağını ve teyzelerin de geri adım atmayacaklarını biliyordu. "Bir şey yanıyor," dedi birdenbire.

Mutfağa atom bombası atmış gibiydi. Herkes ocağa, fırına ve mikrodalgaya koştu.

"*Daal* değil, değil mi?" diye sordu Sonali Teyze. "Bir şey kokuyor."

* Nohut veya mercimek gibi bakliyatlardan yapılan bir Hint yemeğidir. (ç.n.)

"Belki de donmuş *samosa*'lardır," diye yanıtladı Farah Teyze.

"Donmuş değiller, tazeler!"

"Ha," dedi Falguni Teyze. "Hayatında hiç taze bir *samosa* yapmadın, Sonali."

Kareena, dikkatlerinin dağılmasından faydalanarak büyükannesinin yanına koştu ve vibratörü onun elinden alıp kapattıktan sonra çekmeceye attı.

"Kareena, bu *bakawaas** da nedir?" diye tısladı Dadi. "O benim vibratörüm!"

"Kesinlikle," diye fısıldadı Kareena. "Bu bir *vibratör*. Bunu halka açık yerlerde kullanamazsın!"

"Ben geldim!" Evin girişinde Bindu'nun sesi yankılandı. Tepeden tırnağa mücevherler ve ısıltılı kıyafetlerle donatılmış bir halde içeri girdi. Yüzünde bir bitkinlik ifadesi olan Loken da hemen peşindeydi. "Doğum günün kutlu olsun, Dinesh Amca!" diye bağırdı Bindu.

Hayatında ilk kez, Bindu'nun zamanlaması harikaydı. Herkes aleve uçan bir güve misali ona doğru çekildi.

Kareena, az önce çarpıp kapattığı çekmecedен bir vızıltı geldiğini duyunca, sabrının sonuna geldiğini anladı. Önce mutfak, sonra da oturma odasını tararken ilk Veera'yı gördü ve onun dikkatini çekmeye çalıştı. En iyi arkadaşı sohbete dalmıştı. Bobbi hâlâ ortalıkta yoktu ve Prem de bir köşede Mona Teyze'nin kacasıyla konuşuyordu.

Kareena, çekip giderse kimsenin umurunda olmayacağını fark etti.

Verandaya açılan sürgülü kapılardan geçti ve kapıyı arkasından kapattı. Arabasıyla ve anılarıyla yalnız kalmaya, herkesten uzakta biraz vakit geçirmeye ihtiyacı vardı. Özellikle de Dr. Dil'den.

* Hintçede saçmalık anlamına gelmektedir. (ç.n.)

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Prem

Annem: Toplum içinde bir kadını öpüyorsun, Prem.

Prem: Evet, bu hafta WhatsApp aile grubunda yapılan sohbette bunu duydum.

Annem: Şimdi onunla evlenmelisin.

Prem: Lütfen bana şaka yaptığını söyle.

Annem: Tüm eğlencemi mahvediyorsun.

Prem: Eğer hayatım senin tek eğlence kaynağınsa, daha iyi hobilere ihtiyacın var.

Annem: Biliyorum, ama baban yapmak istediğim hiçbir şeyden hoşlanmıyor.

Prem: Hobilerin babamın hobilerine bağlı olmamalı.

Annem: Kendi başıma bir şeyler yaparsam üzülür.

Annem: İkiniz arasında bir şey var mı?

Prem: Hayır, anne. Ben gidiyorum.

Annem: İyi. Ama şunu bil ki yakında bizi ziyaret etmezsen, baban ve ben seni ziyaret edeceğiz.

Prem: Not edildi.

*

Deepak: Hey, Bunt'y'i gördün mü?

Prem: Ne? Hayır. Neden soruyorsun?

Deepak: Ben de onu görmedim, hepsi bu.

Prem: Rina'nın arkadaşı canını sıkıyor mu?

Deepak: Hayır, o harika. Ama eğer Bunty aptalca bir şey yaparak bunu hepimiz için tatsız hale getirirse, o zaman şansımıza küseriz. Araba anahtarları onda.

Prem, partinin bir kumpas olacağını biliyordu. Rina'yı tekrar görmek için sabırsızlandığı için bu riske girmeye istekliydi. Daha önce hiçbir kadını böylesine saplantı haline getirmemişti.

İkinci öpücükleri her şeyi değiştirdi. Bu, onu ilk kez tatmasının bir rüya olmadığı anlamına geliyordu. Şimdi tamamen bağımlı olmuştu. Met Müzesi'ndeki randevularından beri düşünebildiği tek şey onun ağzıydı. Hastalarla ilgilenirken, gece geç saatlerde yatakta yatarken, yaşadığı binanın spor salonunda antrenman yaparken...

Sonali Teyze ondan birkaç arkadaşını bir akşam yemeği partisine getirmesini istediğinde, Rina ile konuşabilmek için Bunty ve Deepak'ın diğer herkesin dikkatini dağıtmaya yardımcı olabileceğini düşünmüştü.

Beklemediği şey, Rina'nın bir kraliçe gibi pencerede durarak onu yumruk yemiş hale getirmesi ve sonra ona yalancı demesiydi. Onu azarladığında neredeyse alev alev yanıyordu.

Met'teki öpüşmeleri şov amaçlıydı. Randevularının bütün amacı buydu, değil mi?

Dinesh Amca onun omzuna vurdu. Yirmi dakikadır MIT ve Harvard'da okuyan çocukları hakkında konuşuyordu. "Umarım oğlum tıp fakültesine gider ve senin kadar önemli bir şey yapar. Bu zor bir yol, ama topluluğumuz adına bunu yaptığın için seni selamlıyorum. Amerika'daki doktorlar sağlık ihtiyaçlarımızın farklı olduğunu anlamıyor. Artan sayıda hastanın kalp hastalığı ve diyabeti var. Onları güvenli bir yere yönlendirmek iyi olur."

"Teşekkürler amca," dedi Prem. Bir teyze partisinde insanların, planına karşı bu kadar açık ve kabullenici olmalarını beklemiyordu ama hoş bir sürpriz olmuştu. Şimdi bir de Kareena'yı bulmak için kaçabilseydi harika olurdu.

"Merkezin sana biraz para da kazandırması," dedi arkasından bir ses.

Prem arkasını döndü ve Kareena'nın gözlerine sahip yaşlı bir adamla yüz yüze geldi. Adamın ağzı ince bir çizgiye dönüşmüştü ve burası onun evi olmasına rağmen kendini tanıtmayan ya da onu hoş karşılamayan tek kişi oydu. Prem adamı suçlayamazdı. Ne de olsa videoda kızına kırıcı kelimeler söyledikten sonra onu halka açık bir yerde öpmüştü.

"Umarım," dedi Prem yavaşça. "Ama amaç bu değil. Para kazanmak isteseydim, Einstein'a giderdim."

İsmi duyan adamın kaşı seğirdi. "Kızım gibi konuşuyorsun."

"Ortak noktamız olduğunu keşfettiğimiz şeylerden biri de bu."

Adam mırıldandı. "Biliyorsun, aşk evliliği yapmayı kafasına takmış."

"Bana söyledi. Kareena, sizin ve karınızın bir aşk evliliği yaptığını söyledi."

Karısından söz edildiğinde yaşlı adamın yüzünü hüznün ve bitkinlik kapladı. "Kareena'nın görmezden gelmeye devam ettiği şey, ister aşk isterse ekonomi nedeniyle yapılmış olsun, her evliliğin zor olabileceğidir. Korkarım benim mantıklı kızım çok mantıksız davranıyor ve sen de ondan faydalanacaksın."

"Kareena ve benim farklılıklarımız var ama birbirimize yalan söylemiyoruz."

Yalan. Kareena'nın daha önceki suçlaması zihninde yankılandı. Birbirlerine yalan mı söylüyorlardı? Yoksa Prem ne hissettiği konusunda ona yalan mı söylüyordu? Hayır, duyguların bununla

hiçbir ilgisi yoktu. Bilim, kimya, feromonlara karşı fiziksel bir çekim.

Tanrı aşkına, onu halihazırda tamamen tüketen bir şeyi haklı çıkarmak için çok fazla zaman harcıyordu.

Ve onu en çok korkutan da buydu. Rina ile birlikte olmak onun en büyük önceliği haline geliyordu ve Rina gerçeği bilmeyi hak ediyordu.

Onunla konuşmak zorundaydı. Kalabalığı gözleriyle taradı ve onu göremediği zaman, Kareena'nın babası omzuna dokundu. "Onu bahçedeki kulübede, annesinin arabasında otururken bulacaksın."

"Ah. Ah, teşekkür ederim," dedi Prem.

"Ve Prem?"

"Evet efendim?"

"Kareena'nın kendi aklı var, ama insanların düşündüğünden daha yumuşaktır."

Bu beklenmedik bir durumdu. Rina'nın babası ona onayını veriyormuş gibi görünüyordu. "Teşekkür ederim efendim."

Adam boş viski kadehini havaya kaldırdı ve Prem'i resmen başından defederek odanın köşesindeki içki servis arabasına gitti.

Prem, tüm düşünceleri Kareena'ya odaklanmışken, arkadaşlarını bulmak için odayı taradı. Bunty sonunda geri dönmüştü ve hem o hem de Deepak etrafları teyzelerle sarılmış halde birlikte yemek yiyorlardı. Bobbi, Bunty'ye kaşlarını çatarak bakıyordu ve Veera da diğer amcalardan biriyle bir köşede satranç oynuyordu.

Şimdi tam zamanıydı. Başını eğdi ve sürgülü kapıdan arka bahçeye çıkana kadar duvara yakın durdu.

İki saniye sonra bahçeyi geçiyordu. Dışarısı bunaltıcı ve nemliydi. Çimenlere adım attığında, gecenin içinde böceklerin vızıltısı ve cırcır böceklerinin şarkısı yankılanıyordu. Kulübenin ışıkları yanıyordu ve kapıları açık görünüyordu.

Geldiğinden beri ilk kez Kareena ile yalnız kalacağını fark eden Prem'in içi beklentiyle doldu. Ayaklarının dibinde bir gümüş parıltısı gördüğünde, kapıdan birkaç adım ötede durakladı. Ucunda üç tane çan asılı olan halhalı almak için yere uzandı.

Kareena'nın kıyafetinden gelen çan sesini merak etmişti. Halhalı cebine koydu ve kulübeye doğru yoluna devam etti.

"Kareena?" diye seslendi ve çift kapıyı iterek genişçe açtı.

Beamer'ın kaputuna uzanmış, ön cama yaslanmıştı. Parlak renkli lehenga eteği kaputun üzerine yayılmıştı ve pembe boyalı çıplak parmakları eteğin altından görünüyordu. Bacaklarının kıvrımını, karnını ve göğüslerinin şişkinliğini, dudaklarıyla umutsuzca izlemek istediği bir taslak gibi görebiliyordu.

Prem boğazını temizledi. "Erken kaçtın."

Kareena başını yana çevirerek ona baktı. "Saçmalık kotamı doldurdum. Ayrıca büyükannem mutfak çekmecesinden bir vibratör çıkarıp boynuna masaj yaparak travma geçirmeme neden oldu."

"Kahretsin, ben neredeydim?" Kareena'nın bu karmaşayı nasıl ele aldığını görmek için para verirdi.

"Sanırım oturma odasında Dinesh Amca ile konuşuyordun."

Prem, bahçenin karşısındaki eve bakmak için döndü. Güzel bir evdi ve Diwali gibi aydınlanmıştı.

"Babanın parti için evi önermesi çok hoş. Shah Rukh Khan eşyaları çok garip ama anlıyorum. Temalı Parti."

Kareena mırıldandı. "Annem de bunu yapardı. Temalı partiler. Ama o bu konuda çok daha iyiydi. İnsanları ağırlamayı severdi. Büyük bir ev istemesinin nedenlerinden biri de buydu."

"Onu bu yüzden mi seviyorsun?"

"Yıllar geçtikçe, evi dekore etmek annemle paylaştığımız bir şey haline geldi. Ayrıca oda boyama veya raf ekleme gibi yeni-

leme projelerini de birlikte yapardık. O öldüğünde, bu mirası devam ettirdim. Banyoları kendim yeniledim, çamaşır odasını duvar kâğıdıyla kapladım ve çevre düzenlemesini yeniden tasarladım."

"En sevdiğin oda hangisi?" diye sordu Prem.

"Bu kulübe," dedi Kareena. "Burası sonradan eklendi ve tamamen bana aitmiş gibi hissettiriyor, ama annemin burada başlattığı şeyin bir parçası."

Prem arabayı işaret etti. Artık her şey mantıklı geliyor ve bir anlam kazanıyordu. "Sen bir tamircisin. Araba, ev, iş, her şey."

"Görünüşe göre aşk hayatım hariç her şeyi tamir edebiliyorum," diye mırıldandı Kareena. Kıpırdandı ve göğsü yükselip alçaldı. En üstteki açık düğme Prem'in dikkatini çekti.

"O Instagram gönderisi hayal edebileceğinden çok daha fazla sorun çıkardı," diye devam etti Kareena, adamın dağılan dikkatinin farkında olmadan. "Büyürken aptalca bir fantezim vardı. E30'umu araba yoluna park edecek, ön kapıdan içeri girecek ve ailemi kucaklayacaktım. Annemin inşa ettiği ev, benim kuracağım yuva olacaktı. Ama şimdi otuz yaşındayım ve o kadar çaresizim ki bir grup dedikoducu desi kadından bana yardım etmelerini istiyorum."

Prem, sıcaktan derisine yapışmaya başlayan kurta yakasını çekti. Hava koşullarına rağmen, kulübenin kapılarını kapattı; böylece içeriye sadece küçücük bir ışık huzmesi giriyordu. "Ben aşk evliliklerine inanmıyor olabilirim, Rina tatlım, ama eğer sen onlara inanıyorsan, o zaman ona sahip olmalısın. Doğru kişinin gelmesini istediğin kadar bekle."

Kareena ona bakmak için başını kaldırdı. "Bunun aptalca olduğunu düşünüsen bile mi?"

"O zaman bile."

"Bu, görmezden gelebileceğim bir yalan."

Ah. Prem arabanın önüne geçti ve cebindeki halhalı çıkardı. "Bir şey düşürmüşsün," dedi.

Kareena tek kaşını kaldırdı ve bir süre tereddüt ettikten sonra, lehenga kumaşını bir eliyle tuttu ve ayak bileklerini ortaya çıkarmak için yavaşça yukarı çekti. Sonra baldırı ve nihayet dizi gözler önüne serildi.

Kareena'nın altın rengi teni santim santim açığa çıkarken, arzu doğrudan Prem'in kasıklarına yerleşti. Charlie, pantolonunda delik açmakla tehdit etti, inanılmaz tahrik olmuştu. Eğer Kareena bunu böyle oynamak istiyorsa, o halde Prem de vardı.

Parmak ucunu genç kadının ayağının üstünde gezdirerek ayak bileğinin hassas çizgilerine dokundu ve titremesinin tadını çıkardı. "Buna henüz dokunamamıştım," diye mırıldandı.

Prem, halhalı bileğine takmadan önce, onu dizini bükmeye ve ayağının tabanını arabanın kaputuna yaslamaya teşvik etti. Halhaldaki çanlar ayak bileğindeki eklemine üzerine düştü ve Prem, tatlı çan sesini duymak için onları bir kez salladı. Sonra hiçbir uyarıda bulunmadan, elini genç kadının eteğinin altına sokarak bacağından yukarı kaydırıp ve uyluğunu kavrayıp onu kendine çekti.

Nefesi kesilen Kareena, onun kucağına yerleşinceye kadar kaputtan aşağı kaydı. Prem iki parmağını genç kadının bluzunun önüne, açık kopçanın hemen üzerine yerleştirdi ve onu oturur pozisyona gelene kadar çekti. Kareena'nın başı geriye düşerek boğazını açığa çıkardı.

"Ne yapıyorsun?" Sesi aynı anda hem nefes nefese hem de öfkeliydi.

Prem parmağını onun dudaklarına dayadı. "Üzgünüm," dedi.

Kareena'nın gözleri büyüdü, kulübenin loş ışığında çok yumuşak, çok güzeldi. "Ne-ne?"

"Üzgünüm dedim. Bana yalancı demekte haklıydın. Öpücüğün sadece şov amaçlı olduğunu söylememeliydim."

"O zaman... Ne-neydi?"

"Bilmiyorum, Kareena," dedi Prem usulca, kendini ifşa ederek. "Bilmiyorum, ama seni barda dururken gördüğümünden beri beni değiştireceğini biliyordum. Yanılmamışım, çünkü şimdi bile, farklı şeyler istediğimizi bilmeme rağmen, seni tekrar öpmeyi planlıyorum." Artık çok yakındılar ve kalbi düzensiz bir hızla atıyordu. Kadının yüzüne dokundu, çenesinin hattını takip etti ve bakışlarının arzuyla kararmasını izledi.

"Bu sadece B planıydı," diye fısıldadı Kareena. Başını iki yana salladı ve saçlarının sırtından aşağıya siyah bir şelale gibi dökülmesine neden oldu.

Prem eğilerek köprücük kemiğinin kıvrımını öptü. "Şimdi kim yalan söylüyor," diye fısıldadı. Lezzetli bir yumuşaklığa sahipti ve sandal ağacı ile vanilyanın baş döndürücü kokusu, tıpkı rüyalarındaki gibi ona musallat oldu.

Genç kadının yüzünü avuçlarının arasına aldı ve ağzı bir an için onunkinin üzerinde havada kaldı. Sonra Kareena'nın elleri göğsünden yukarı kayarak saçlarının arasına daldı. Ağzı onunkini ele geçirirken, Prem zevkle inledi.

Şehvetin telaşı ilk seferki kadar güçlüydü. Prem başparmağını onun çenesine bastırdı ve Kareena'nın dudakları aralandığında, dilini içeri kaydırarak onunkine değdirdi. Bunu hayal bile etmemiştir. O mükemmeldi.

Elleri yüzünden düştü ve belini saran bacakları kavradı. Etek yukarı toplandı ve açlıktan kıvranan dudakları birbirine kenetlenmiş haldeyken bile, Prem, kumaşı bir kenara iterek genç kadının iç bacaklarının çıplak tenini kavrayabildi.

Kareena ilk dokunuşta sarsıldı ama geri çekilmedi. Onun öpücüğünde kaybolan Prem, genç kadının tepeciğine ulaşana kadar ellerini *lehenga*'nın altına kaydırды.

Kareena titredi ve ellerini adamın omuzlarına geçirmiş olmasına rağmen ondan uzaklaştı. "Prem, insanlar var," diye fısıldadı.

"Siktir et onları," diye yanıtladı Prem, ağzı onunkine yapışmadan önce sesi boğuk ve sertti. Kareena ona biraz daha yaklaştı ve kalçasını, iki parmağını külotunun altından geçirebileceği kadar öne eğdi.

Tanrım, sırlıklam olmuştu. Prem onun tadına bakmak için ruhunu satardı ama ne kadar düşük olursa olsun yakalanma ihtimalleri vardı; bu yüzden ayakta kaldı ve genç kadının aldığı zevki bedeniyle gizledi. Parmaklarıyla onu ayırıp klitorisini bulurken Kareena titredi.

Şimdi ağır ağır nefes alıyorlardı; onun şişmiş klitorisinde yavaşça, çıldırtan daireler çizmeye başladığında dilleri birbirine dolandı. Parmaklarının altında mükemmel hissettiriyordu ve genç kadın kollarında titremeye başladığında Prem daha sert bastırdı. Kareena bir yay gibi gerildi ve kalçasını yavaş, sakın hareketlerle döndürmeye devam etti, ta ki Prem iki parmağıyla girişini dürtene kadar.

Kareena dudaklarını onunkilerden koparıp ayırdı ve kollarını boynuna doladı. "Prem," diye fısıldadı güçsüzce.

"Boşalmak ister misin?" diye fısıldadı Prem. "Yoksa seni böyle, benim için sızlar halde bırakmalı mıyım?"

Kareena inleyerek ona sertçe sürtünmeye başladı. "Seni çılgık atana kadar becermemin hayaliyle yukarı koşup kendini rahatlatır mısın?" Kareena çenesini ısırıp ve dişlerini, pantolonunun içindeki penisinin sarsılmasına yetecek kadar sertçe tenine geçirdi. "Boşalmak istiyorum," diye fısıldadı Kareena. "Lütfen."

"İyi, küçük Hintli kızlar kulübelerde parmakla becerilmezler," dedi Prem kabaca, parmaklarını onun içine iterken. Genç kadının solukları, kulaklarına müzik gibi geldi. Onun bu ihlale alışmasına izin verdi ve sonra yavaşça geri çekilip daha fazla güçle

içine geri itti. "Ama sen edepsiz bir kızsın, değil mi? Tanıştığımız anda farklı olduğunu biliyordum."

"Prem," diye soludu Kareena, Prem'in başparmağı klitorisinde çıldırtıcı daireler çizerken.

"Kendine her dokunduğunda beni hatırlamanı istiyorum," diye fısıldadı ve parmaklarını sertçe hareket ettirmeye başladı.

Kareena'nın kolları onun omuzlarına sarıldı ve sessizce daha fazlası için yalvarırken kalçasını ileri itti. Prem de sertleşmişti, ereksiyonu fermuarına dayanıyordu ama bu Rina içindi. Prem onu düşündüğü sürece, onun da Prem'i derinlerinde hissederek düşünmesi içindi.

Kareena, Prem'in onu üzerinde hayal etmesine neden olacak kadar hızlı ve sert bir şekilde hareket ediyordu. Vücudu gerilip orgazma yaklaşırken, Prem yüzünü onun boynuna gömdü. Prem ona, kalçasında toplanan lehenga eteğine ve beline çarparken çınlayan halhalına dokunurken bahçenin karşısında devam eden partinin sesi, hızlı olmaları gerektiğinin yoksa her an keşfedilebileceklerinin bir hatırlatıcısıydı.

"Boşalırken öp beni," diye inledi Prem ve Kareena'nın ağzı onunkini bularak kilide yerleşen bir anahtar gibi kenetlendi.

Kareena boğuk bir çığlık atmadan önce genç adamın kollarında inanılmaz derecede gerildi. Sonunda boşalırken, vajinası adamın parmaklarını bir mengene gibi sardı.

Muhteşem, diye düşündü Prem, genç kadının titreyen bedene sarılırken. Parmaklarını lezzetli derecede yumuşak vajinasından çıkarırken diğer eliyle sırtını okşadı.

Rina nefes nefese kaldı ve kulübesinin karanlığında, Prem'in parmaklarını dudaklarına götürüp sularını emmesini izledi.

Genç kadın, *gulab jamun** kadar tatlıydı. Onu tekrar tatmak için sabırsızlanıyordu, ama bu sefer hiç acele etmeden tadını çıkarabileceği bir yatakta olacaklardı.

Ve yakında birlikte yatağa gireceklerdi.

"Ben-sen..."

Bir ses araya girerek anı bir maket bıçağı gibi kesip geçti.

"Kareena! Pastayı kesmek üzereler ve büyükannen orada olmanı istiyor!"

Prem alnını onunkine dayadı. "Lanet olsun," dedi sessizce.

"Ben yapmadım... Biz yapmadık..."

"Daha sonra," dedi Prem. "Bana daha sonra dokunabilirsin, Rina, tatlım. Şu anda sakinleşmem gerekiyor."

Lehenga'nın genç kadının dizlerinden aşağı kaymasına izin vererek geri çekildi. İkisi de hâlâ şehvetten sarhoş olmuş haldeydi.

"Umarım anlamazlar," diye fısıldadı Kareena. Arabanın kaputundan inerek saçlarını ve kıyafetlerini düzeltti. "Sadece bize bakarak"

Prem geri adım attı ve yıldızların ışığı altında ona hayranlıkla baktı. "Babanın zaten burada yalnız olduğumuza dair bir fikri var," dedi. "Ama kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, ben evin önünden dolaşıp gelirim. Nasılsa bir dakikaya daha ihtiyacım olacak"

Kareena başını salladı, sonra omuzlarını dikleştirdi. Onun yanından geçip gidemeden, Prem onun koluna dokundu. "Gitmeden önce, bana ne yapmak istediğini söyle."

Kareena başını iki yana sallayıp geri çekilirken, Prem'in midesi düğümlendi. "Bi-bilmiyorum," dedi. "Sadece daha fazla zamana ihtiyacım var."

* Gül suyu katılan şerbetle tatlandırılan bir kızarmış hamur tatlısı. (ç.n.)

Prem, Kareena'nın omzuna ulaşana kadar elini çıplak kolunun üzerinden yukarı kaydırđı. Sonra *chunni*'sini düzelitti ve ağzına son bir kez hızlı bir öpücük kondurdu.

"Tamam," dedi. "O zaman sana zaman vereceğim." Rina'nın titremesinden büyük bir güç alarak parmaklarını göğüs dekoltesine geçirdi ve en üstteki kopçayı hızla ilikledi. "Ama çok fazla vaktin yok, Rina, tatlım."

"Beni bekleyeceksin," diye yanıtladı Kareena, sesi şimdi daha güçlüydü ve doğrudan ona bakarken gözleri soğuktu. "Ben istediğim sürece beni bekleyeceksin Dr. Prem Verma, çünkü artık geri adım atamayacak kadar bağlandın."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Kareena

Jericho: Hey, ne var ne yok?

Kareena: Selam, nasıl gidiyor?

Jericho: Şimdi harikal Bana yapmaktan hoşlandığın üç şey söyle.

Kareena: Eee... Arkadaşlarımla takılmak, Taylor Swift dinlemek ve aşk romanları okumak. Ya sen?

Jericho: Güzel. Avlanmayı, balık tutmayı ve kanoyla gezmeyi severim.

Kareena: Ah, anladım. Eeee... Ne avlıyorsun? Bu insanların sorduğu bir soru mu?

Jericho: Öyle!l Ye sorduğuna sevindim. VAJİNA AVLIYORUM.

Kareena: *ENGELLE*

Xi: Selam.

Kareena: Selam.

Xi: Vay canına, hâla avukat olarak ÇALIŞAN avukatlar olduğuna inanamıyorum.

Kareena: ?

Xi: Demek istediğim, Legal Zoom varken neden sana ihtiyacım olsun ki? Herkes kendi davasını savunabilir.

Kareena: *ENGELLE*

Frank: Selam! Sen televizyonda çılgına dönen o kızını! O olaydan sonra çevrimiçi olduğuna bile inanamıyorum.

Kareena: *ENGELLE*

Rahul: Selam.

Kareena: Selam.

Rahul: Nasıl gidiyor?

Kareena: Ha, daha iyi olabilirdi.

Rahul: Evet, çevrimiçi buluşma her zaman duygusal açıdan yorucudur.

Kareena: Kesinlikle!

Rahul: Profilin çok sevimli. Bu uygulama aracılığıyla mesajlaşmak yerine bir ara telefonda konuşmak ister misin? Ya da belki bir şeyler içmek için dışarı çıkmak?

Kareena: Evet, elbette. İşte benim numaram.

*

Bindu: Nereye kayboldun? Bu hafta sonu burada sana ihtiyacım var. Senin için yapılacaklar listem var. Nişan partisi için tüm davetiyeleri hazırlaman, onlara pul yapıştırman ve benim için hepsini postalaman gerek. Sonra kıyafetlerimi terziye bırakman gerekiyor. Ben masaja gidiyorum. Babam ısmarlıyor çünkü çok stresli olduğumu biliyor.

Kareena: Hayır.

Bindu: NE? NE DEMEK HAYIR????

Bindu: KAREENA??? KAREENA!!! YİNE BENCİLLİK
EDİYORSUN.

*

Prem: Hey, kıyafetlerini çıkarmakla ilgili bir sorunum olmadığını
fark ettim. Sorun sadece süveterindeymiş.

Kareena: PREMI

Prem: Üzgünüm, kendime engel alamadım. Dinle, Jersey City'ye
dönmeden önce cuma günü birkaç saatliğine Edison'da olaca-
ğım. Akşam yemeği yemek ister misin?

Kareena: Üzgünüm, yapamam.

Prem: Ah, öyle mi? Geç saatlere kadar çalışıyor musun?

Kareena: Pek sayılmaz. Ah, bir randevum var.

Prem: Ciddan mı?

Kareena: Lütfen bunu olduğundan daha garip hale getirme.

Prem: Çok geç. Ama istediğin bu, bu yüzden isteklerine saygı duyacağım.

Prem: ...Yine de hoşuma gitmek zorunda değil.

Kareena tüm gününü o akşamki randevusunu iptal etmenin farklı yollarını düşünerek geçirdi. Dışarı çıkmak istemiyordu. Artık doğru gelmiyordu. Prem'i öperken. Ya da sadece onun dokunuşuyla patlayıcı orgazmlar yaşarken. Tanrım, bu bir ilkti.

Eve geri döndükten sonra, dikkatini zar zor toplayabilmişti. Herkesin Bindu'ya ve onun düğün planlarına odaklanmış olması iyi bir şeydi.

Ama henüz vazgeçemeyeceğini biliyordu. Prem onun B Planı'ydı. Sadece kendine bunu söylemeye devam etmesi gerekiyordu.

O gün mesajlarını yüzüncü kez kontrol ettikten birkaç saniye sonra, araba servisi Woodbridge'deki restoranın önünde durdu.

Prem'den hâlâ ses yoktu.

Kareena sürücüye teşekkür etti ve Harvest Grill'in ön kapısına yaklaştıktan saniyeler sonra biri adını seslendi.

"Pardon, Kareena?"

Kareena arkasını döndü ve kıvrık saçları, kirli sakalı ve kalın siyah çerçeveli gözlüğü olan uzun boylu, ince bir adamla yüz yüze geldi. Sırtında çantası vardı ve beyaz bir kot pantolon, Converse ayakkabı, üzerinde Star Wars uzay gemilerinin bulunduğu bir tişört ile bol bir ceket giyiyordu.

Kareena, adamınkiyle bir örnek olan gözlüğünü burnundan yukarı itti. "Merhaba, evet, benim. Rahul?"

"Benim, evet." Adam tokalaşmak için elini uzattı. Kareena elini tuttu ve adamın sıkı tutuşunu takdir etti. "İçeri girmek ister misin?"

"Elbette."

Rahul onun için kapıyı açtı ve sonra hostes masasına yaklaştı. "Merhaba, iki kişilik bir masa rica edebilir miyiz?"

"Rezervasyonunuz var mı?"

"Evet, Rahul Dasa adına."

Kareena'nın ağzı açık kaldı. Adam dakikti, kapıyı açık tutuyordu ve randevuları için rezervasyon yaptırmıştı. Tamam, bu henüz başına gelmemiş bir şeydi. Profiline ve ilk konuşmalarına bakarak ondan pek etkilenmemişti ama iyi birine benziyordu ve ona bir şans vermesi gerektiğini biliyordu. Belki de bu hoş bir sürprize yol açacaktı.

"Beni takip edin." Kadın iki menü aldı ve yemek alanına doğru yol aldı. Köşedeki bir masaya ulaşana kadar masaların arasında dolaştılar.

"Garsonunuz birazdan sizinle ilgilenecek," dedi hostesleri, menüleri masanın kenarına bırakıp yanlarından ayrılırken.

Kareena, Rahul'un sırt çantasının kendi çantasıyla neredeyse aynı boyutta olduğunu fark etti ve tıpkı onun yaptığı gibi Rahul da çantasını boş koltuğa attı. Oturduklarında dizleri birbirine çarptı.

Bu çok garip, diye düşündü Kareena.

Sonra masalarının altından gürültülü bir takırtı yükseldi.

"Ah, bir şey mi düşürdün?" Kareena neyin düştüğünü görmek için yana eğildi ve üç tane yirmi kenarlı zar gördü. Onlar hakkında bir yorum yapamadan, Rahul onları yerden alıp cebine geri attı.

"Önemli bir şey değil. Bunun için üzgünüm."

Biraz telaşlı görünüyordu, bu yüzden Kareena yorum yapmak yerine bir menü alıp içecekler sayfasını açtı.

"Benimle buluşmak için Hoboken'e geldiğin için teşekkürler," diye başladı Rahul. "Trenler yüzünden eve dönmenin senin için zor olduğunu biliyorum ama buna minnettarım."

"Sorun değil," dedi Kareena. "Bugün işim biraz daha erken bitti, bu yüzden yolculuk için vaktim vardı."

İçecek menüsünü tararken Rahul gülümsedi.

"Ne içmek istersin?" diye sordu Kareena.

"Sanırım bir IPA alacağım. Senin için uygun mu?"

Kareena başıyla onayladı. "Ben de alkol kullanıyorum. Ama ben bir mojito alacağım sanırım."

"Nasıl istersen," dedi Rahul. Menüsünün üstünden ona baktı, sonra gözlüğünü düzeltti. "Sana bir şey söyleyebilir miyim?"

Ah hayır, diye düşündü Kareena. İşte geliyordu. Adamın gerçekten feci bir şey paylaşacağı ve Kareena'nın çıkışını planlaması gerektiği an. "Ah, tabii."

"Sitedeki profilimi annem açtı. Bunu itiraf etmek çok garip ama sen de Güney Asyalı olduğun için sana gerçeği söyleyebileceğimi düşündüm."

Kareena rahat bir soluk verdi. "Bunu takdir ediyorum," dedi gülümseyerek.

"Randevuya çıkan iki yabancı değil de buluşan arkadaşlar gibi davransak sorun olur mu? Annem tarafından ayarlanmış bir randevuya çıkmak garip geliyor ve ben bunu kolaylaştırmayı tercih ederim."

Kareena güldü. "Evet, bana uyar." Zaten aralarında kıvılcımlanan bir elektrik hissetmiyordu. Prem'le olduğu gibi. Ayak bileğinin etrafında dolaşan parmak uçlarının hatırası, restorandaki sığağa rağmen titremesine neden oldu.

Garsonları masaya geldi. "Merhaba millet. Size içecek ne ikram edebilirim?"

Rahul önce sipariş vermesi için ona işaret etti ve Kareena gülümsedi.

Garsonları içkilerini not ettikten sonra, başka bir kelime etmeden yanlarından ayrıldı.

"Kendimizden bahsettiğimiz kısım bu mu?" diye sordu Rahul, kollarını masanın üzerinde kavuşturarak.

"Sanırım öyle. Ne bilmek istersin?"

"Sanırım benim için en önemli sorulardan biri, en sevdiğin renk nedir?"

Ne? "En sevdiğim... Renk."

Rahul başını salladı. "En sevdiğin renk. Tercihen siyah, beyaz, kırmızı, yeşil ve mavi arasında seçim yaparsan. Bu önemli."

Neden önemliydi? Kareena'ya fazla spesifik seçenekleri olan yüzeysel bir soru gibi geliyordu. Rahul'un belirli bir cevap arayıp aramadığını merak etti.

"Kulağa garip gelebileceğini biliyorum ama siyah muhtemelen benim favorim," diye yanıtladı Kareena sonunda. Siyah dar pantolonunu ve hastanede mahvolanın yerine satın aldığı yepyeni siyah süveterini işaret etti. "Her şeye uyuyor ve bence bana çok yakışıyor... Ne? Ne dedim?"

Rahul'un ağzı açık kalmıştı ve yüzündeki rengin bir kısmı solmuştu. "Ömür törpüsü," diye fısıldadı Rahul.

"Eee, anlayamadım?"

Rahul başını iki yana salladı. "Bir şey yok, önemli değil. Hiçbir şey demek istemedim."

"Hayır, gerçekten bilmek istiyorum."

Rahul sırt çantasına baktı ve sonra ona geri döndü. "Bir oyuncu olduğumu biliyorsun, değil mi? Bilgisayar oyunları yaptığımı? Profilimde vardı."

"Evet, bunu gördüğümü hatırlıyorum."

"Şey... Oynadığım oyunlardan birinde, renkler genellikle kişiliği temsil ediyor. Bana en sevdiğin rengin yeşil olduğunu söyleseydin, bir insan olarak açık ve misafirperver biri olduğunu düşünürdüm. Bana en sevdiğin rengin beyaz olduğunu söyleseydin, o zaman kendini beğenmiş ve sığ biri olduğunu düşünürdüm."

"Ah! *Muhteşem Gatsby* gibi."

Kafası karışmış gibi görünme sırası Rahul'daydı. "Pardon?"

"*Muhteşem Gatsby* hikâyesinde renk semboliktir. İngilizce bölümünü bitirdim. *Muhteşem Gatsby* kitabını okumak zorunluydu. Kitaptan nefret ettim. Ancak beyazın sığ ve kendini beğenmiş anlamına gelmesi hoşuma gitti."

Rahul tek kaşını kaldırdı. Yüzü aydınlanmıştı. "Beyazın oyunda da aynı anlama gelmesi çok ilginç. Tamam, harika. Eh, sen siyahı seçtin ve siyah... Şey, bir yaşam tarzını temsil ediyor."

"Vampirler gibi mi? Gecenin karanlığı olmaları falan gibi? *Drakula*'yı da okudum."

Rahul sırttı. "Evet! Aynen vampirler gibi."

Kareena, Rahul'un oyuna olan ilgisini ilk okuduğunda aşırı sert bir şekilde yargıladığını anladı. Ama sevdiği şey hakkında konuştuğunu duymak sevindiriciydi. Onun da saatlerce anlatıp durabileceği ilgi alanları vardı. Arabasını onarmak ya da mutfak dolaplarını yenilemek gibi.

Garsonları içeceklerini teslim etti ve sonra, "Bana ihtiyacınız olursa seslenin," diyerek yanlarından ayrıldı.

"Bana oyunlardan biraz daha bahset," dedi Kareena, içkisi-
den bir yudum aldıktan sonra.

Rahul'un havaya kalkan kaşları neredeyse saç diplerine kadar ulaştı. "Gerçekten mi? Hah. Çok incisin."

"Henüz erken," dedi Kareena gülerek. "Neden seviyorsun?"

"Okuldayken benimle çok uğraşırlardı. Ama oyun oynamak bana kendimi güvende hissettiğim bir yer veriyordu."

Kareena başıyla onayladı. Bunu anlayabiliyordu. O da münazara takımındayken aynısını yaşamıştı. "Renk kodlarından bahsetmen çok ilginçti. Hangi oyundan geliyor?"

"Ah..." Rahul parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Genellikle dört oyunculu bir kart oyunu olan Magic: The Gathering'den. Ben Komutan rolündeyim."

"Ne yapıyorsunuz?"

"Bahsettiğim kartlar ve renkler var ya? Her renkli kartın bir amacı ve teması var."

"Vay canına, bu çok fazla."

"Daha Zindan ve Ejderha oyununa girmedik bile. Bu konuda saatlerce konuşabilirim. Doğu Yaksı'ndaki en iyi zindan ustalarından biriyim."

Kareena gülümsemesine engel olamıyordu. "Bekle, bekle. Bu, Hollywood'daki seksi aktörlerin oynamaya başladığı masa oyunu değil mi?"

"Kareena," dedi Rahul iç çekerek. "Bu insanlardan biri olacağını hiç düşünmemiştim. O kadar da iyi değiller!"

Kareena, adamın yüzündeki dehşet dolu ifadeye güldü. "Ne? Sadece soruyorum. Bahsettiğin masa oyunu Harry Potter gibi, değil mi?"

"Aman Tanrım, seni zavallı çocuk. Hiçbir fikrin yok, değil mi?" diye sordu Rahul. "Harry Potter çocuklar içindir. Mitolojik olasılıkların sadece küçük bir kısmını barındırır. Zindan ve Ejderha'da ise kelimenin tam anlamıyla her türlü yaratık olabilirsin."

Kareena, onun oyun göndermelerini anlamlandırmaya çalışırken içkisinden bir yudum daha aldı. "Ben yine de bir cadı olurum çünkü *Aşkın Büyüsü* en sevdiğim filmlerden biri. Ya da bir vampir."

"Lütfen söyleme," dedi Rahul, yüzünü elleriyle kapatarak.

"*Alacakaranlık* yüzünden!"

"Sen korkunç bir insansın," dedi Rahul.

Perişan görünüyordu ama yüzünde keyif de vardı. Kareena, bunun çıktığı en iyi randevulardan biri olduğunu kabul etmek zorundaydı. Yanındaki oyun gereçleriyle dolu açık sırt çantasını işaret etti. "Bunu, senin kadar oyunla ilgilenen biriyle tanışma ihtimaline karşı her randevunda yanında mı taşıyorsun?"

"Hayır, pek sayılmaz," dedi Rahul. Yanaklarının rengi koyulaşmıştı. "Bu randevunun iyi gitmeyeceğini varsaydığım için Los Angeles'tan gelen birkaç kişiyle Zindan ve Ejderha oynamak için çifte rezervasyon yaptım. Şu anda bir arkadaşın evindeler ve ben de seninle bir şeyler içtikten sonra onlara katılacaktım. Zarlarım ve kartlarım epey değerli, bu yüzden onları arabada bırakamadım, bu yüzden... Bunun için özür dilerim."

Kareena bunu neden yaptığını çok iyi biliyordu, ama ilk defa bir randevunun erken bitmesine üzülmüyordu. "Özür dileme. Oyun oynamak senin için çok şey ifade ettiğinden, randevumuza erken sonlandırmak benim için sorun değil."

Bir sessizlik oldu. Rahul saatine baktı ve sonra ona döndü. "Ürkütücü görünmek istemiyorum ama Zindan ve Ejderha hakkında daha fazla şey öğrenmekle gerçekten ilgileniyorsan bir fikrim var."

Kareena yüzünü buruşturdu. Ne zaman birisi cümleye böyle başlasa genellikle ürkütücü bir şey söylemek üzere olurdu. "Nedir?"

"Bizimle bir oyun oynamaya gelmek ister misin? Orada birkaç kadın da olacak. Etkinliğe ev sahipliği yapan adam evli, bu yüzden bir grup adam olmayacağız. Bir cadı karakteri olabilirsin. Seni oraya götürebilir ve istediğin zaman eve bırakabilirim. Tek bir uyarım var. Los Angeles'tan gelen arkadaşlar epey tanınmışlar, bu yüzden sosyal medyada hiçbir şey paylaşmayacağına yemin etmen gerekiyor." Kareena... Meraklanmıştı. Seçeneklerini tarttı, sonra içkisinin geri kalanına baktı. Bu da ne? Güvende olduğu sürece, değil mi? İnternete yayılan videosu onun için hayati yeterince zorlaştırdığı için sosyal medya zaten onun için bir sorun değildi.

Arkadaşlarına mesaj atmak için grup sohbetini açtı. "Gittiğimiz yerin adresi nedir? Ve fotoğrafını çekebilmem için ehliyetine ihtiyacım var."

Rahul, arka cebindeki cüzdanını çıkarmak için kalçasını kaldırdı. "Elbette." Kareena, ehliyetin fotoğrafını çekti ve tüm bilgileri Bobbi ve Veera'ya gönderdi.

İşte o zaman, Bobbi'nin bir etkinlikte olduğu için telefonunu yanında bulundurmadığını ve Veera'nın da ikiziyle birlikte dışarıda olduğunu hatırladı.

Kişi listesini gözden geçirdikten sonra, mesajı Bindu'ya ilettili ve kardeşinden onay gelmesini bekledikten sonra içkisini bitirip boş kadehini masaya bıraktı.

"Zindan ustalarıyla oynamaya hazırım! Bu, Elli Ton zindanına benzemiyor, değil mi?"

Rahul'un yüzü bembeyaz kesildi. "Lütfen bunu arkadaşlarımla önünde de söyleme." Bir kredi kartı çıkardı ve masalarının kenarına bırakılmış olan hesabı ödedi. "Öncelikle, oyunun adı Zindan ve Ejderha, hikâye anlatıcısı olan kişi zindan ustası. Ve eğer bir cadı olacaksan güçlerini seçmelisin. Ateş, buz ya da her

ikisi gibi. Ve kişiliğini de seçmelisin. Örneğin, adil, tarafsız ve kaotik biri misin? Üzgünüm, öğrenecek çok şey var.”

Kareena masadan kalktı. “Ben epey hızlı öğrenirim.”

Rahul eşyalarını aldı ve onu restorandan çıkardı. Kareena, randevulara çıkmaya başladığından beri ilk kez iyi vakit geçiriyordu. Bu, bir müzede koşmakla ya da yemek yeme yarışmalarından sonra ağzının kenarından öpülmekle veya arabasının kaputunda akıllara durgunluk veren orgazmlar yaşamakla aynı şey değildi. Ama bir başlangıçtı.

Çünkü aralarındaki bağ ne kadar harika olsa da, Prem ona istediğini veremezdi. Kareena ikinci en iyiyle yetinmek zorunda kalacaktı.

ON ALTINCI BÖLÜM

Prem

Bindu: Merhaba! Kız kardeşim garip bir adamın evinde. Bu akşam onunla yeni tanıştım. Bilmen gerektiğini düşündüm.

Prem: NE??

Bindu: İşte bana attığı mesaj bu.

Prem: Kareena, neredesin?

Prem: Seni aramayı denedim ama telefonunu açmadın. Neler oluyor, Kareena?

Prem: Her şey yolunda mı??

Prem: Bu kadar yeter, seni almaya geliyorum.

Prem, Hoboken'deki bir sokağın dik yokuşunda bulunan iki katlı evin önünde lastiklerine çılgık attırarak durdu. Park yeri bulabildiğine şükretmek için bir saniye bile durmadı. Tek endişesi Kareena'ydı. Saniyeler içinde, arabasından dışarı fırlayıp yokuştan yukarı koştu. Neyle karşılaşacağına dair herhangi bir fikri olmadığı için, 911'i aramak zorunda kalması ihtimaline karşı telefonunu hazırladı. Tüm yolculuk boyunca, Kareena'yı bir düzine kez daha aramış olmasına rağmen, sinirleri yıpranmıştı.

Derin bir nefes alıp kapıyı yumrukladı, sonra zili üç kez çaldı. Birkaç kısa havlama onu karşıladı.

Bunlar muhtemelen saldırı köpekleriydi. Davetsiz misafirleri öldürmek için eğitilmiş köpekler. Onu parçalayacak olan köpekler. Kendini hazırladı. O sabah spor yapmıştı ve biraz ağrısı vardı, ama gerekirse Kareena'yı oradan kaçırmak için birkaç köpekle dövüşürdü.

Havlamayı bir kadın sesi takip etti. "Luke, dur! Luke, sakın ol."

Ön verandanın ışıkları yandı ve Prem, parlak ışığın altında gözlerini kısmak zorunda kaldı. Mavi saçlı Koreli bir kadın kapıyı araladı.

"Yardımcı olabilir miyim?"

Bu beklenmedikti.

"Merhaba, Kareena Mann'i arıyorum. Onun arkadaşayım. Onu... Onu almaya geldim."

Kadın, üzerindeki önlüğü inceledi ve hâlâ göğüs cebinde takılı duran kimliğine gözlerini kısarak baktı. "Doktor musunuz?"

"Evet."

"Hangi hastane?"

"Pardon?"

"Nerede çalışıyorsunuz?" diye sordu kadın.

"Özel bir muayenehanede. Üzgünüm, sadece arkadaşımı arıyorum."

Kadın kapıyı genişçe açtı ve havlayan köpek dışarı fırladı. Plaj topu büyüklüğünde bir Pomeranya köpeği, Prem'in ayaklarının çevresinde daireler çizdi. Arka arkaya üç kez daha havladı.

Tamam, belki de bir saldırı köpeği değildi.

"Luke, eve gir. Tekrar kaçarsan baban sana çok kızacak. Hadi gidelim!"

Prem, köpeğin tekrar içeri girmesini bekledi. Kahretsin, minik tüy yumağının sesi tıpkı keskin dişleri olan korkunç, kana susanmış bir kurt gibi çıkmıştı. Sesin daha büyük bir hayvandan geldiğini düşünmesine neden olan şey muhtemelen kan dolaşımında pompalanan adrenalindi. Tamamen normal bir tepkiydi.

"Gitsem iyi olur," dedi Prem. "Sadece arkadaşımı arıyordum. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

"İçeri gelin," dedi kadın. "Kareena burada."

"Ah, pardon?"

Kadın, fayans döşeli küçük antreye girmesini işaret etti. "Kareena burada. Kocamın arkadaşlarından biri olan Rahul ile birlikte geldi. Hepsi alt katta oyun oynuyor. Hangi özel muayenehanedesin?"

"Jersey City Kardiyoloji Merkezi."

Kadın elini uzattı. "Dr. Su-jin Kim. Hoboken Dermatoloji'de çalışıyorum."

"Ah. Tanıştığımıza memnun oldum." Kadının elini tutup sık-tı. *Kareena'nın burada ne işi var?*

"Hadi. Beni takip et. Endişelenmene üzüldüm ama Kareena iyi. Yakında bitiriyor olmaları lazım."

Prem, kadını koridorda takip ederek bir bodrum kapısından içeri girdi ve çoğu erkeklerden yükselen gürültülü tezahüratların ve sohbetlerin yankılandığı dar bir merdivenden aşağı indi.

Merdiven korkuluklarının üzerinden bakıp bodrumdaki in-san grubunu ilk gördüğünde, bir seks partisiyle karşılaşsa daha az şaşıracağını fark etti.

Altı erkek ve iki kadından oluşan grubun tam ortasında siyah keçe kaplı büyük bir poker masası duruyordu. Erkeklerin çoğu kaslıydı ve dövmelele kaplıydı. Gruptaki diğer kadın, erken dö-nem rock müziği modeli gibi görünüyordu. Sonra bir de Kareena vardı. Siyah süveteri, siyah çerçeveli gözlüğü ve atkuyruğu yapılmış uzun saçlarıyla onun seksi kütüphanecisi/avukatı. Üzerinde büyük, kırmızı bir pelerin vardı.

"Cadımın öldüğüne inanamıyorum!" diye bağırdı Kareena.

Gruptan inilti ve kahkahalar yükseldi.

"Hey, Kareena?" diye seslendi Su-jin merdivenlerin dibinden.

Kareena arkasını döndü ve Prem'i görünce ağzı bir karış açık kaldı. "Burada ne halt ediyorsun?"

Prem Hintçe cevap verdi. "Kız kardeşin bana garip bir ada-mın evinde olduğunu söyledi. Sana düzinelerce kez mesaj attım ama cevap vermedin."

"Ah, affedersin," dedi desi bir adam, Kareena'nın yanında oturduğu yerden. "Ben Hintçeyi anlıyorum ama buradaki herkes anlamıyor. Bu inanılmaz kaba bir davranış."

Kareena elini adamın koluna koyduğunda, Prem tam da kar-şılık vermek üzereydi.

Bu da ne? Görüntü karşısında midesi düğümlendi.

"Sorun yok. Prem, üzgünüm, kendimi oyuna kaptırmışım."

"Ben... Endişelendim."

Prem, Kareena'nın güvende olduğundan emin olmak istediği için bunca insanın ona bakıp yargılamasından nefret etti. Genç kadının başının belada olmadığını nereden bilebilirdi ki? Ne de olsa telefonuna cevap bile vermemişti. Hepsine kafa tutmaya hazır bir halde kollarını kavuşturdu. HBO kanalındaki vampir dizisinde oynayan adama benziyormuş gibi görünen kişiye bile.

"Eve gitmeye hazır mısın?" diye sordu, Kareena'ya dönerek.

Kareena oyun tahtasına baktı ve sonra kaşını kaldırarak ona döndü. Prem cevaben başını iki yana salladı. Kalmak istemiyordu ve onun kışını ait olduğu Edison'a kadar götürmeye niyetliydi.

"Evet, benim de zaten artık eve gitmem lazım," dedi Kareena yüksek sesle.

Grup, çeşitli derecelerde üzüntü sergileyerek itiraz etti. "Şimdi gidersen ne olacağını nasıl öğreneceksin?" dedi film yıldızının görsel ikizi, masanın diğer tarafından. "Los Angeles'a geri dönmem gerekmeden önce sadece yirmi dört saatliğine Jersey'deyim. Bu son şansın."

"Hey, şeydeki adama benzediğine yemin edebilirim..."

"Gitme vakti!" diye araya girdi Kareena. "Joe, sen harikasin ve umarım yakında seninle tekrar oynamak için başka bir fırsatım daha olur. Frankie, evine gelmeme izin verdiğin için teşekkürler. Ve Gina? Meksika pizzaları için seni ziyarete geleceğim!"

"Unutma," dedi Kareena'nın Frankie dediği adam. "Birkaç hafta içinde tekrar oynayacağız. Numaramız sende var mı?"

"Var," dedi Kareena. Yanındaki Hintli adamı işaret etti. "Rahul bana daha önce mesaj attı."

"Sana dışarı kadar eşlik etmemi ister misin?" diye sordu Rahul. "Yani ne de olsa bu bir randevuydu."

Kareena güldü. "Karakterin kontrolü ele geçirmek üzere! Burada kal. Ama yakında krep yemek için kız kardeşinin restoranına gidelim."

"Anlaştık."

Kucaklaştılar ve Prem odanın karşı tarafına uçup onları ayırmamak için kendini zor tuttu. Herhangi bir hamle yapamadan, Kareena pelerinini çıkarıp yeni boşalan sandalyesinin üzerine attı.

"Bu harikaydı."

"Eğlenmene sevindim," dedi Rahul. Ardından Prem'e döndü ve dik dik baktı.

Bu da neyin nesi?

Prem kenara çekilerek Kareena'nın geçmesine izin verdi. Parmaklarını onunkilere değdirdi ve genç kadın yanından uzaklaşmadan önce elleri bir an için birbirine kenetlendi. Odadakiler çoktan oyunlarına geri dönmüştü. "Cadımız da gittiğine göre, sandığı açmaya kim cesaret edecek?"

Prem, mutfağa ulaştığında Su-jin'e tekrar teşekkür etti, Luke'u okşadı ve yanında Kareena ile birlikte evden ayrıldı. Audi'sine bindikten sonra Kareena'nın adresini girdi.

"Başımın belada olduğunu düşündüğün için buraya geldiğine inanamıyorum," dedi Kareena ana yola çıktıktan sonra. "Yani o kadar da uzakta olmadığını biliyorum ama yine de buraya kadar geldin. Ayrıca beni eve kadar götürmek zorunda değilsin. Akşamın bu saatinde, hangi yoldan gidersen git, kırk beş dakika sürer."

Prem ekrandaki talimatları takip ederken ona sadece homurdanarak karşılık verdi. Arabasının karanlığında, onun telefonunu çantasından çıkarmasını ve mesajlarını gözden geçirmesini gözücuyla izledi.

Kareena bir kahkaha attı. "Bu kadar paniklemene bakılırsa, ruh eşimi çoktan bulduğumu düşünüyorsun. Parayı almanın senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum ama o kadar ileri gitmeden önce sana haber vereceğime söz veriyorum."

Tek menfaatinin para olduğunu düşündüğü için onu suçlayamazdı, yine de canı yanıyordu. "Kareena, o adam seni yatağa atmak istiyordu."

"Yatağa... Aman Tanrım. Prem, Rahul, Zindan ve Ejderha oyunuyla ilgileniyordu. Benim de ilgimi çekti. Onunla ve arkadaşlarıyla oynamamı teklif etti. Ve sırf biz..."

Dudağını ısırarak cümlesini yarıda kesti.

Prem koltuğunda kıpırdandı. "Hayır, o cümleyi bitirmek zorundasın," dedi sakince. "Sırf biz ne?"

Kareena, onun sorusunu geçiştirmek için elini salladı. "Rahul, yumurtadan ve Kuzey Hindistan yemeklerinden nefret ediyor, balkabaklı latte'ye bayılıyor. Arkadaş olarak çok daha iyiyiz, Prem."

"Mükemmel kahvaltı," diye sordu Prem ve Kareena'nın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sabahları ne istersin? Büyükkannen doğum günü paratha'sı yapmadığında."

Kareena'nın dudakları yukarı kıvrıldı. "Ben de yumurta severim. Ben çocukken annem hep yapardı ve şimdi onlara özlem de eklendi."

"Çırpılmış mı? Yağda mı? Kayısı kıvamında mı? Yoksa tamamen haşlanmış mı?"

Kareena güldü. "Çırpılmış. Kahvenin yanında yenen omlet gibisi yoktur."

"Krema ve şeker?" diye sordu Prem.

"Krema. Ve nane, yılın hangi zamanı olursa olsun. Tüm bu sorular neden?"

"Artık sabahları senin için ne yapmam gerektiğini biliyorum."

Prem, tek şeritli caddeden 1-9'a doğru ilerledi. Kaldırım kenarında sıralanmış uyumsuz evlerin ardında güneş çoktan batmak üzereydi. İnsanlar, evcil hayvanlarını gezdiriyor ya da restoranlara gidiyorlardı. Hoboken'in kararan gökyüzü altında, Prem, söylemek istediği çok şey olmasına rağmen bunları nasıl söyleyeceğini bilememesine küfretti.

Rina, güneşlikteki aynaya bakarak atkuyruğunu düzeltti ve koltuğuna biraz daha yerleşti. "Prem, beni Edison'a kadar götürmekte ısrarcıysan en azından benimle konuşabilirsin."

"Ne hakkında," diye sordu Prem. Onu başka bir erkekle çıktığı randevudan almak zorunda kalmaktan ne kadar nefret ettiği hakkında mı?

Kareena omuz silkti. "Bilmiyorum. Her zaman iyi olduğumuz tek şey konuşmaktı. Kahretsin, ilk tanıştığımızda üç saat konuştuk. Bu buluşma olayının ne kadar kötü gittiğini düşünmemem için dikkatimi dağıt. Sadece, anti-aşk teorinden bahsetme yeter."

"Neden bunca zahmete katlandığını bilmiyorum," diye patladı Prem, "hem de biz..."

"Aman Tanrım, tekrar başlama..."

"Sana sadece doğruyu söylüyorum..."

"Hayır, bana kendi doğrunu söylüyorsun," diye karşılık verdi Kareena. Sesinde keskinlik vardı. Konuşmaya başladığından beri ses tonu bir oktav daha yükselmişti. "Benim daha büyük bir risk altında olduğumu unutuyorsun. Sen ıslık çalarak uzaklaşırken ben parçaları toplamak zorunda kalacağım için seninle anlaşma yapmayacağım. İlişkiler ve aşk benim için bir oyun değil."

Prem direksiyonu sıkıca kavrarken sertçe yutkundu. Terlemeye başlamıştı. "Rina, seni zorlamak için nedenim olabilir ama oyun oynamıyorum. Bardaki o akşam? Geçen hafta sonu kulübede geçirdiğimiz o dakikalar? Hepsi benim için gerçektir. Birlikte yaşadıklarımız kısa ömürlü olabilir ama hepsi gerçek. Bunu

itiraf etmem bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm ama sana tamamen dürüst davranıyorum."

Kareena, Prem'in sırtının dikleşmesine neden olan sinirli bir hırıltı çıkardı. "Bunu yapamazsın Prem. Bana flörtöz mesajlar gönderemezsin, beni randevulara çıkaramazsın ve neredeyse sevişeceğimiz o anların senin için gerçek olduğunu söyleyemezsin," dedi, her kelimeyle birlikte yükselen sesiyle. "Hem de evleneceğimize dair yalan söylemeyi ve sağlık merkezin için gereken parayı aldıktan sonra her şeyi sonlandırmayı planladığını bilir-ken. Ben yine başladığım yere geri döneceğim. Hayır, sıfırdan başlayacağım. Çünkü herkesin gözü önünde yaşanan kavgamız, herkesin gözü önünde ayrılık yaşayacağımız anlamına geliyor. Pek çok Hintli erkeğe kadın düşmanlığı, kast sistemine olan bağlılık, ten rengi ayrımcılığı ve içselleştirilmiş sömürgecilik bulaşmış durumda. Ve geri kalanlar da böylesi bir yükü taşımak istemeyebilir!"

"O halde bu yükü taşıyabilecek daha güçlü bir adam bulmaya odaklan," diye mırıldandı Prem.

"Ne? Bunun kolay olduğunu mu sanıyorsun? Prem, lanet olsun, burada elimden geleni yapıyorum. Seninle birlikte olmak beni mahvedebilir."

Onu incitme düşüncesi bile dehşet vericiydi. Prem'in yapmak istediği son şey buydu. Rina mutlu olmayı hak ediyordu ama Prem, aşk arayışıyla boşa kürek çekerek onu bulmasının mümkün olmadığını biliyordu. Ve eğer Rina kendine karşı dürüst olsaydı, bunu bildiğini o da kabul ederdi.

Prem bir sonraki trafik ışığından döndü ve bir kargo kamyonu park yerinden çıkıp önüne kırdığında kornaya bastı. "Rina, gerçek aşkını, efsanevi mutlu sonunu bulmak istiyorsan, onun için neden bu kadar uzun süre bekledin? Neden birdenbire senin için bu kadar önemli oldu?"

"Çünkü önce kariyer hedeflerime ulaşmak istedim ve..."

"Saçmalık," dedi Prem, Audi'yi yolun ortasına park etmiş bir arabanın etrafından dolaştırıp trafiğe sokarken. "Saçmalık. Hukuk fakültesindeyken gerçekten bağ kurduğun biri sana yaklaşmış olsaydı, onu geri çevirir miydin?"

"Hayır, elbette hayır, ama..."

"Ve bahse girerim, hukuk fakültesinden beri çıktığın adamlardan herhangi biriyle bir bağ kurmuş olsaydın, kaçıp gizlice evlenirdin."

Rina ellerini göğsünde kavuşturdu. "Ne söylemeye çalışıyorsun, Dr. Dil?"

"Belki de aşkın var olmadığını söylemeye çalışıyorum! Belki de gerçekten aradığın şey bağdır. Ve aramızda bu var. Benimle aranda bir bağ var."

"Buna inanmıyorum," dedi Kareena başını şiddetle iki yana sallayarak. "Buna bir an olsun inanmıyorum. Neye ihtiyacım olduğunu senden daha iyi biliyorum Prem."

Prem neşesiz bir kahkaha attı ve kendine engel olamadan, kelimeler ağzından dökülmeye devam etti. "Ya da belki de neye ihtiyacın olduğunu bilmiyorsundur?"

Prem ona iftira atmış gibi, Kareena'nın nefesi kesildi. "Neye ihtiyacım olduğunu çok iyi biliyorum, Dr. Dil. Ayrıca iki kişi arasındaki bağın, bir ilişkinin yürümesini sağlamadığını da biliyorum."

"Tamam. Madem aramızda bir bağ olmadığına o kadar eminsin, o zaman benimle birlikte eve gel."

"Ne?"

"Benimle eve gel," diye tekrarladı Prem. Şehvet, hayal kırıklığı ve çaresizlik yüzünden midesi düğümlenmişti. Burada hayatı için savaşıyormuş gibi hissediyordu. "Aramızda bir bağ yoksa

bunu hemen anlarız. Sana birlikte olabileceğimizi ve aşkın bununla hiçbir ilgisi olmadığını kanıtlayabilirim.”

Kareena onunla yüzleşebilmek için koltuğunda kıpırdandı. “Neden?” diye sordu.

“Neden benimle eve gelmeni mi istiyorum? Bunun... Aramızdaki bu şeyin haricinde bir neden mi istiyorsun?”

Prem, Hoboken’i Jersey City’den ayıran Holland Tüneli’nin önündeki trafik ışığında durdu.

“Senden çok etkilendim,” dedi sonunda, genç kadının gözlerinin içine bakabilmek için koltuğunda kıpırdanarak. “Ve geçmişimize rağmen, birlikte güldüğümüz zamanlar harikaydı. İkimiz de birbirimizle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmediğimiz için pişman olacağız. Eğer istediğin bu değilse, bununla yaşayabilirim. Ama sen de beni istiyorsan, bence biz... Biliyor musun? Siktir et.”

Prem arabayı park konumuna aldı ve sonra Kareena’nın gözlüğünü çıkarıp gösterge paneline fırlattı.

“Gözlüğüm!”

“Bana bak Rina.” Konsolun üzerinden eğilip ağzını onunkine bastırdı.

Kalp atışlarının ritmi değişirken, ona olan özlemi gitgide artırıyordu. Kareena’nın elleri onun yüzünü kavramak için havaya kalktı ve sakalını sıyıran parmak uçları tenini dağladı.

Kareena’nın tadı eve dönmek gibiydi. Tatlıydı, ıslaktı ve yapbozun diğer yarısı gibi ona uyuyordu. Dilleri çarpışırken, Prem onun tenine dokunmak için can atıyordu.

Bir korna sesi onları kesintiye uğrattığında Prem küfretti. Arabasını vitesine taktı ve trafikle birlikte ilerledi. Sağ şeride geçip sola dönüş için pozisyon alması birkaç saniyesini aldı.

"Pekâlâ?" diye sordu, dizleriyle direksiyonu destekleyecek ve Kareena'nın koltuğunun arkasını tutabilecek şekilde yer değiştirerek. İkisi de hâlâ nefes nefeseydi. "Benim mi, yoksa senin mi haklı olduğunu öğrenmeye istekli misin?"

Kareena pantolonunun kumaşını çekiştirdi ve karanlığa rağmen, Prem onun pantolonunda hiçbir sorun olmadığını görebiliyordu. "Prem," dedi Kareena yumuşak bir sesle. "Bu sadece işleri daha da karmaşık hale getirecek."

"Ben her zaman merak edeceğim. Sen etmeyecek misin?"

Kareena cevap vermeyince, Prem otoyola çıkabilmek için sinyali açtı.

"Hayır," dedi Kareena onun kolunu tutarak. "Ha-hadi senin evine gidelim. Bir gece. Aklımızda kalmaması için sadece bir gece. Böylece... Haklı olduğumu sana kanıtlayabilirim."

"Sen ciddi misin?"

Kareena hızlı hareketlerle başını salladı.

Prem bir anı bile boşa harcamadı. Direksiyonu çevirdi, kornaları duymazdan geldi ve dairesine doğru hızla yol aldı.

Yurtdışından Hintli Haberleri

Sevgili Okuyucular,

Müstakbel adaylar birbirini beğendiyse, onları ayrı tutmak önemlidir. Evet, bu güçlü bir ilişki kurmak için mantıksız görünebilir, ancak çoğu zaman çiftlerin yalnız başına kaliteli zaman geçirme fırsatına sahip olmamaları en iyisidir. Kazalar olur.

**Bayan W. S. Gupta
Köşe yazarı
Avon, NJ**

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Kareena

"Ben gerçekten de bar insanı değilimdir," dedi Kareena. "Kariyerime odaklanmak için birileriyle çıkmayı bırakmadan önce de değildim."

"Ben de öyle," dedi Prem. "Genellikle çalışıyorum."

Kareena'nın kalp atışlarını hızlandıran bir duraklama oldu. "Peki... Netflix aç ve keyfine bak sloganına ne diyorsun?"

Adamın gülüşü çok güzeldi. "Riziko! izle ve jalebi ye mi demek istiyorsun? Evet. Kesinlikle. Benim de tarzım bu. Rina? Bir desi erkeği olabilirim ama jalebi konusunda gerçekten çok iyiyimdir."*

Kareena, önce Prem'in profiline baktı ve sonra kucağında birbirine kenetlemiş olduğu parmaklarına geri döndü. Otuz yaşında sağlıklı ve bağımsız -bir nevi- bir kadındı. İsteddiği zaman ve istediği şekilde seks yapma hakkına sahipti.

* Jalebi, hamur kızartılarak yapılan şerbetli bir Hint tatlısıdır. (ç.n.)

Ama söz konusu olan Prem Verma'ydı. Aşkın ömür boyu sürececek bir ortaklığı sürdürebileceğini şiddetle reddeden Dr. Dil'di. Onun tam zıttıydı. Kareena, onunla yatmanın şimdiye dek aklına gelen en akıllıca fikir mi, yoksa en aptalca fikir mi olduğunu merak etti.

Dar ara sokaklara döndüklerinde, Kareena, Prem'in para konusunda haklı olduğunu biliyordu. Sadece yoğun programı yüzünden değil, aynı zamanda yakınlık kurmakta başarısız olmak onu gerçekten korkuttuğu için birileriyle çıkmaktan kaçınıyordu. Yakınlık kurmak işin kolay kısmı olmalıydı, ama nedense onun için her zaman en zoruydu. Yaşı ilerledikçe, başka birine açılması daha da zorlaşıyordu.

Ta ki Prem'e kadar.

Kareena'nın kalp atışları hızlandı. Normalde, kıyafetlerini çıkarmak ya da bir erkekle seksi bir şeyler yapmak üzereyse, cesur bir adım atmadan hemen önce bunu yapmamak için yüzlerce neden düşünürdü. Ama uzun zamandır ilk kez, bunu yapmamak için tek bir neden bile bulamıyordu.

Onu sevmeyecek birine bağlanma korkusu hariç.

Hayır, bu olmayacaktı. Olamazdı.

Prem, yüksek katlı bir binanın altındaki otoparka girdi. Kareena, genç adamın avuçlarının yumuşak direksiyon simidi üzerinde kaymasını izledi.

"Bir gün, kliniğim açıldıktan sonra, banliyöye taşınmayı planlıyorum."

"Ah, öyle mi? Bana bir şehir adamı gibi görünmüştün."

Prem, arabayı kendisi için ayrılmış olan numaralı yere park edip motoru kapatmadan önce gözlerini devirdi. "Kaliforniya'da bahçelerin ve çitlerin bulunduğu bir mahallede büyüdüm. Sağlık merkezimle işim bittiğinde ben de aynısını istiyorum. Hadi gel."

Arabadan indiler ve otoparkın karşısındaki bir asansöre doğru ilerlediler. Prem, asansöre girmesi için işaret ettikten sonra elindeki küçük anahtarlığı sensöre okuttu.

"Az önce bir şey fark ettim," dedi Kareena, sakın kalmak için dua ederek. "Senin evini ilk kez göreceğim. Bir ay önce, burada olacağımızı hiç düşünür müydün?"

"Bir ay önce, cesedini saklamanın yollarını düşünüyordum," dedi Prem. "Ama bu sonucu daha çok sevdim."

Adamın bakışları kızarmasına neden oldu. Ardından, asansör kapıları açıldı ve Prem onun önden çıkması için işaret etti. "Koridorun sonundaki son kapı," dedi. Pirinç detaylara sahip siyah kapıya kadar olan kısa mesafeyi aralarında bir adım boşluk bırakarak aştılar. Prem kilidi açtı.

"Evime hoş geldin," dedi ve kapı savrularak açıldı. Kareena, onun göğsüne sürtünerek ve muhteşem vücudu yerine dairesine odaklanmaya çalışarak yanından geçti.

Prem ışıkları açtığında, Kareena'nın ağzı açık kaldı. Tavanda çıplak havalandırma boruları. Solda bir tuğla duvar. Mutfakta modern aletler. Küçük bir balkona sahip yerden tavana kadar pencereler. Büyük bir düz ekranın karşısında duran deri köşe koltuğa sahip geniş bir yaşam alanı.

Aman Tanrım.

"Ben de evimi bu şekilde düzenlemek istiyorum," diye ağzından kaçırdı Kareena. "Sahip olduğumuz açık mutfak ve oturma alanının bunun için *mükemmel* olacağını düşündüm hep. Tek yapmamız gereken birkaç duvar yıkmak, boyayı yenilemek ve modern mobilyalar koymak." Bunu zihninde çok net görebiliyordu. Prem ile aynı zevki paylaşmak onu şaşırtmıştı.

Prem, özenle yerleştirilmiş bir dolabın yanında ayakkabılarını çıkardı ve Kareena da onu hızla takip etti. "Annemle babamın bana yardım etmesi ve öğrenci kredilerini azaltmak için verilen

burslar sayesinde, burayı güç bela alabildim," dedi Prem, Kareena pencerelerin yanına giderken. "Müstakil bir eve taşınmak istiyorum, ancak sağlık merkezim kurulana kadar burada kalmak çok daha mantıklı."

"Sahip oldukların için özür dileme," diye yanıtladı Kareena. Arabasını, evini ve her ikisinin de paradan çok daha fazlasını simgelediğini düşündü. "Ebeveynlerimizin bizim için yaptığı fedakârlıklardan ve her şeyin ötesinde kendi yaptığın işlerden asla utanmamalısın."

"Nedenini bilmiyorum ama *her zaman* özür dileme ihtiyacı hissediyorum. Babam, tıp fakültesi için Amerika'ya gelmeseydi Delhi'den asla ayrılmayacağımızı söylerdi. Ne zaman büyük miktarlarda para harcasam, babamın 'cebimde elli dolarla geldim' hikâyesini düşünüyorum. Senin hikâyelerin de benimkilerle aynı mı?"

"Babam bu konuda konuşmayı pek sevmez," dedi Kareena. "Ama ilk başta sahip oldukları az paraya rağmen, aşklarını her gün kutladıklarını biliyorum. Sahip olduklarını çok daha özel kılan da bu."

Kareena, çıplak ayaklarının altındaki tüylü kilimlerin tadını çıkardı ve sürgülü kapının cam bölmesine yaslandı. Prem'in evi sokaklardaki gürültüden o kadar uzaktaydı ki ona çok uzun zamandır aradığı ve nasıl olduğunu bile unuttuğu bir huzur duygusu getirmişti. Bobbi ikinci katta oturuyordu ve Veera'nın evi de biraz daha yüksekteydi. İkisinin evi de böyle hissettirmiyordu.

Şehir ışıklarını izlerken, Prem'in arkadan geldiğini duydu.

"Al bakalım," dedi Prem bir an sonra.

Bir elinde parmak uçlarıyla tuttuğu iki uzun viski kadehi ve diğer elinde bir şişeyle ona yaklaştı.

"Bilmiyorum. Seninle ilk kez içki içtiğim zamanı hatırlıyor musun?"

“Bu sefer aşırıya kaçmayacağız.”

Kareena kadehleri eline aldı ve Prem her ikisine de birazcık viski doldurdu. Ardından şişeyi bıraktı ve vücudunu onunkine yaklaştırarak kadehini kaldırdı. “Birincisi cesaret için.”

Kareena içkiyi kafasına dikti. Sıcak sıvı boğazından aşağı kayarken içini yaktı. Şişeyi masadan aldı, sonra her iki kadehe de biraz daha viski doldurdu. “İkincisi dürüstlük için.”

Boğazlarını temizleyerek aynı anda içtiler.

Prem kadehleri üçüncü kez doldurdu. “Ve sonuncusu da *pani puri* yarışmalarını, katil avlarını ve gerçek aşkını bulma arayışını içeren dostluk için.”

“İşte buna içerim,” dedi Kareena gülerek. Kadehi başına dikti ve bu kez boğazındaki yanma daha önceki kadar rahatsız edici değildi. Başı biraz daha hafiflemiş, teni biraz daha ısınmıştı.

Prem, boşalan kadehi ondan aldı ve şişeyle birlikte sehpa bıraktı. Ardından onun yanına döndü ve parmaklarını, vücudunun iki yanında duran ellerinin arkasına değdirdi. “Tamam. İlk hamleni yap Rina, tatlım.”

“Ne? Ne demek istiyorsun?”

Prem, tavan lambasının loş ışığında sıırttı. “Seni bir şeyleri belli bir şekilde sevdiğini anlayacak kadar uzun süredir tanıyorum. Kontrolü ele alıp bu yolculukta sadece yolcu olmana izin vererek bunu mahvetmeyeceğim. İsteddiğini elde etmek için dile getirmelisin.”

Kareena, ona sadece liderliği ele almasını söylemek istedi. Yüzündeki ifadeye bakılırsa tam olarak ne yapacağını biliyordu. Ama böylesine bir doktorculuk oyunu oynama fırsatına bir daha ne zaman sahip olacaktı ki?

Beklentiyle kalçası kasılmışken ve külotu ıslanmışken bile beyni hızla çalışıyordu. Aklına gelen ilk kelimeleri söyledi. “Prezervatifin var mı?”

Gözleri genç kadının dudaklarına kenetlenmiş olan Prem öne eğilmişti. Kaşları bir anda havaya kalktığı anda, Kareena anı mahvedip mahvetmediğini merak etti.

"Var."

Kareena başını salladı. "Tamam, iyi. Demek istediğim, ben temizim ve uzun zaman oldu, ama yine de prezervatifi tercih ederim."

"Elbette." Prem işaretparmağını genç kadının çenesinin kıvrımında gezdirdi. Kareena'nın ayaklarında topuklu ayakkabılar olmadığı için boy farkı şimdi çok daha belirgindi. Kareena, adamın geniş omuzları ve birbirlerine değmiyor olmalarına rağmen onu esir almış gibi görünen kalın kolları ile tamamen sarınmış gibi hissediyordu.

"Prem?"

"Hum?"

"Liseden beri aşk romanları okuyorum ve kadın kahramanların çoğu dört ay seks yapmadıkları zaman utanıyorlar. Benim de temel almam gereken süre bu mu? Benim için dört aydan çok daha fazla oldu, dolayısıyla aşk romanları standartlarına göre mahvolmuş durumdayım."

"Merak etme, bunu düzelterek," dedi Prem. Parmak uçları genç kadının boynunun yan tarafına sürtünerek onu sıçrattı ve nasırlı derisi tüylerini diken diken etti.

Vay anasını.

Kareena gözlüğünü burnundan yukarı itti. "Şş-şimdi ne yapacağız?" diye fısıldadı.

"Bana ne istediğini söyle, Rina, tatlım. Söz veriyorum, sana kendini çok iyi hissettireceğim."

Ağzı onunkinden birkaç santim uzaktaydı. Kareena'nın yüzü alev alev yanıyordu. Omurgası karıncalanıyordu. Şimdi ya da

asla. "O zaman öp beni. Kulübemde yaptığın gibi. Barda beni öptüğün gibi. Ve burası için yola çıkmadan önce arabada bana vaat ettiklerin gibi."

Prem yaklaştı, vücudu onunkinden birkaç santim uzaktaydı. Kareena'nın nefesi kesildi. Prem'in başparmağının yumuşak ucu yanağında gezindi ve ağzının kenarına dokundu.

"Kenar öpücüğü yok," diye fısıldadı Kareena. "Öp beni, ağızdan ağza."

Bir an için dondu. "Bekle, bu yanlış oldu. Ağızdan ağza ama kalp masajı yapıyormuşsun gibi değil, çünkü sen bir doktorsun ve eminim ki bunu söylediğimde aklına gelen ilk şey buydu..."

Prem kollarını beline sarıp onu sert göğsüne çekti ve öptü. Kareena'nın beyni tıpkı son iki seferde olduğu gibi tamamen eridi.

Her seferinde sihir gibi.

Kareena kollarını adamın boynuna doladı ve dudaklarını tereddütle araladı. Prem de aynısını yaptı ve ona dilini içeri kaydırmasına yetecek kadar aralık bıraktı.

Bu Prem'di ve enfes kokuyordu. Enfes hissettiriyordu.

Prem inledi ve kadının poposunu avuçlayana kadar ellerini onun sırtında gezdirdi. Ardından inleme sırası Kareena'ya geçti.

Kareena, orada, pencerelerin önünde, birbirlerinin dudaklarından yudumlayarak ne kadar durduklarını bilmiyordu ama ne kadar çok öpüşürlerse, onun tadını çıkararak ve diliyle dudaklarının yavaş keşfi altında yanarak Prem'e o kadar yakınlaşıyordu.

Ama Prem geri çekildi.

"Ne-ne?" dedi nefes nefese. Hızla soluyordu. "Ne oldu?"

Prem, Kareena'nın gözlüğünü tekrar aldı ve sehpanın üzerine fırlattı.

"Gözlüğüm... Ahh!"

Prem onu bir itfaiyeci gibi omzuna atıp yatak odasına taşıdı.

Kareena, hayatı boyunca hiç kimsenin omzuna atılmamıştı. Kimsenin böyle bir şey yapabileceğini düşünmemişti. Ama Prem, bir avuç papatyayla gezintiye çıkmış gibi yürümeye devam etti.

"Kıçım!" diye bağırdı Kareena, sol tarafındaki acı kasıklarına şok dalgaları gönderirken. "Prem, az önce kıçıma şaplak attın."

"Evet, attım." Kareena, onun kıkırdadığını duyduğuna yemin edebilirdi.

Prem, onu üzerinde gri örtülerin serili olduğu yumuşak bir yatağa fırlattı.

Öpücük onun ıslanmasına neden olmadıysa bile yatağa fırlatılmak bunu kesinlikle başarmıştı.

Kareena dirseklerinden destek alarak oturdu ve sonra adamın pantolonundaki çıkıntıya odaklandı. "Prem..."

Prem üstünü ve pantolonunu hızla çıkararak sadece boxer şortu ve beyaz tişörtüyle kaldı.

"Başka bir şey?" diye sordu. Sesi boğuktu ve onu aynı anda hem farkındalık yaratan hem de tüylerinin ürpermesine neden olan bir şekilde izliyordu. Lanet olsun, onunla dalga geçiyordu. Onu çıldırttığını bildiği için boxer şortunu çıkarmamıştı ama belki de bu daha iyiydi. Bu şekilde kıyafetlerini tek tek çıkararak soyunabilirlerdi.

"Be-ben biraz daha öpücüğe hayır demezdim."

"Dudaklarından mı?"

Kareena kendi üzerindeki pantolona baktı ve sonra tekrar ona döndü. Mümkün değildi. Bunu bir adamdan açıkça isteyecek kadar cesur değildi...

"Söyle bana Rina," diye çıkıştı Prem.

"Tamam, evet, bana oral seks yapmanı istiyorum." Lanet olsun, bunu gerçekten de sesli söylemiş miydi?

"Hayır, kelimelerini kullan," dedi Prem, öne eğilip onun pantolonunun düğmesini açarken. Kareena'nın karnı titredi. "Ne istiyorsun?"

"Be-ben, öpmeni istiyorum, benim..."

"Sen kahrolası güçlü ve yetenekli bir kadınsın," dedi Prem. Sesi şimdi sertti ve omuzları gerginlikten kaskatı kesilmişti. Amansızdı. "Hadi. Ne istediğini söyle Rina. Sana söz veriyorum, ben de aynı şeyi istiyorum."

"Beni yalayıp yutmanı istiyorum," dedi Kareena aceleyle. "Demek istediğim, belki de önce duş almalı ve sonra bacaklarımı tıraş etmeliyim. Ama eninde sonunda istediğim bu."

"Bunların hiçbirine vakit yok," dedi Prem. Onu sırtüstü yatırdı ve daha sonrası için küçük vaatler bırakıyormuş gibi, vücudunun ön tarafına kıyafetlerinin üzerinden küçük öpücükler kondurdu.

Sonunda Kareena'nın pantolonunun beline ulaştı ve birkaç hızlı çekişle pantolonu ayak bileklerine kadar indirdikten sonra tamamen çıkardı. Kareena'ya Dr. Dil kadar iyi görünen bir adamın önünde neredeyse çıplak kalmanın yarattığı huzursuzluğa odaklanma fırsatı vermeden, parmağını genç kadının külotuna geçirdi ve kumaşı yırtıp çıkardı. Ardından, elleri uyluklarının iç kısmındaydı ve başparmaklarıyla dudaklarını ayırıyordu. Sonunda, sonunda, ağzı narin, sırılsıklam ıslanmış vajinasını okşadı ve Kareena zevkten neredeyse yataktan havaya fırladı.

"Daha fazla," diye soludu Kareena.

"Daha fazla mı?" diye sordu Prem. "Neresi?" Önce bir dudağı, sonra da diğerini öptü. Klitorisini okşarken dilini belli belirsiz tenine değdirdi. "Neresi?"

Lanet olsun, neden onu böyle delirtiyordu?

"Beni yalamanı istiyorum," dedi nefes nefese.

Prem, genç kadının bacaklarının arasına yerleşmeden önce kirli sakalını hassas uyluklarına sürttü, ardından sert ve güçlü

bir şekilde yaladı. Diliyle Kareena'nın tüm bedenini ateşe verdi. "Daha!"

"Neresi?" diye sordu. Dilini sola kaydırarak. "Burası mı?"

"Hayır, yukarı, daha yukarı. Aman Tanrım!"

Bingo.

Prem onu tattı, daha önce hiç deneyimlemediği bir şekilde tadına baktı. Sonra klitorisine odaklanarak önce bir, sonra iki parmağını ekledi.

Kareena, doruğa ulaşana kadar zevki takip etti ve vücudundaki her kas rahatlama ihtiyacıyla gerildi. Sonunda doruğa ulaştığında, orgazmı dev bir dalga gibi ona çarparak akciğerlerindeki tüm havanın boşalmasına neden oldu.

Kareena, Prem'in tamamen soyunup işe koyulmasını bekleyerek dirseklerinin üzerinde doğruldu, ama adamın tek yaptığı başını kaldırıp onunla göz göze gelmek ve ıslak dudaklarını ellerinin tersiyle silmek oldu. Daha sonra tekrar bacaklarının arasına gömüldü ve gözlerinin içine bakmaya devam ederek, dilinin uzun bir fiskeyle vajinasını yaladı.

Biraz önceki orgazm yüzünden aşırı hassaslaşmış olan Kareena kendini tekrar yatağa bıraktı. "Yapamam," diye soludu. Ama Prem onu duymadı, Kareena çığlık atana ve tutunacak bir yer bulma umuduyla altındaki battaniyeyi çekiştirene kadar onu çıldırtmaya devam etti.

İkinci kez doruğa ulaştığında, Kareena'nın sesi kısılmıştı.

"İyi misin?" diye sordu Prem kısıp bir sesle.

Kareena başını salladı, gözlerinin önünde yıldızlar parlıyordu.

"İyi. Seviye atlama vakti." Kareena'nın ellerini tuttu ve onu oturur pozisyona getirdi. "Bu sefer küpe yok, değil mi? Bunu bir daha berbat etmeyeceğim." Süveteri kavradı ve gereğinden fazla dikkat göstererek başının üzerinden çekip bir kenara fırlattı.

Sonra hızlıca ve ustaca hareket eden parmaklarıyla gömleğin önündeki düğmeler üzerinde çalıştı. Prem onun şeffaf siyah sutyenini görüp bir küfür savurunca, Kareena rahat bir nefes aldı.

"Artık süveterlerinin altında hep bunun olduğunu düşüneceğim," dedi.

Kareena arkasına uzandı ve sutyeninin kopçasını çözdü; beyninin arka tarafında vızıldayan endişeye dikkat edemeyecek kadar hevesliydi. "Göğüslerim harika ama süveterleri seviyorum," dedi nefes nefese. "Sen de kıyafetlerinin geri kalanını çıkaracak mısın?"

"Çıkarmamı ister misin?"

Kareena başıyla onaylayınca, Prem üstünü çıkarmaya başladı. Odanın karanlığında onun soyunmasını izleyen Kareena, mükemmel miktarda göğüs kollarıyla kaplı sıkı ve sert kasları görünce neredeyse yeniden orgazm oluyordu. Prem sonunda boxer şortunu aşağı ittiğinde, penisi neredeyse dışarı fırlayıp kadının gözbebeklerine çarptı. Bu Güney Asyalı adam, klişelerin yalan olabileceğinin açık bir kanıtıydı. Onun içine nasıl sığacaktı?

"Sığacak," dedi Prem.

"Nereden bildin..."

"Korkmuş görünüyordun." Prem yatakta diz çöktü ve onu sırtüstü itti. Ve sonra Kareena düşünme yetisini bir kez daha kaybetti. Ten teneydiler, birbirlerine dokunuyor ve birbirlerini okşuyorlardı.

"Senden her şeyi almak istiyorum," dedi Prem, onu uzun, sarhoş edici öpücüklerle tüketmeden önce. "Ve sen de benim her şeyimi alabilirsin."

Kareena geri çekildi ve adamın vücudunun ağırlığı altında, New York manzarasına sahip odanın loş ışıkları altında, Prem'in gözlerine baktı. "Her şeyi al. Her şeyeime sahip olmanı istiyorum," dedi.

Yatağın üzerinde yuvarlanırken ağızları tekrar bir araya geldi. Prem ona ne istediğini sormaya devam etti ve Kareena, gerçeği söylemekten başka bir şey yapamayacak kadar onda kaybolmuştu.

Bu hoşuna gitti mi?

Peki, ya bu?

Kıçına şaplak atacağım, Rina, tatlım.

Bir noktada, Kareena onun önünde diz çöktü ve aletini eline alıp ağzına götürdü. Dilini başında gezdirip kalın damarından aşağı kaydırırken tuzlu ve ılık bir tat aldı.

"Em," dedi Prem boğuk bir sesle. "Sertçe. Meme uçlarını sık."

Kareena, ağzını olabildiğince doldurup meme uçlarını çimdiklerken neredeyse tekrar orgazm oluyordu. Prem genç kadının saçlarını kavradı ve sularının akmasına neden olan sert bir çekişle, onu penisinde yukarı ve aşağı yönlendirdi.

"Artık yeter," dedi nefes nefese ve sonra geri çekildi.

Prem komodinden aldığı prezervatifi takıp sert bir darbeye yavaşça içine girdiğinde, ikisi de terden sırılsıklamdı. Kareena o kadar dolu hissediyordu ki nefes alamıyordu. Prem'in darbeleri uzun, sert vuruşlara dönüşürken, Kareena ona sıkıca sarılmanın yaşattığı zevkte kayboldu.

Poposuna çarpan hayaların sesi ve neredeyse acı veren zevk, Kareena'nın onun adını haykırmasına neden oldu. Gözleri yaşlarla doldu ve yaşlar kirpiklerinin arasından yanaklarına süzüldü.

Prem onu daha önce hiç gitmediği bir yere götürüp sert bir şekilde becerdikten saniyeler, dakikalar, saatler sonra Kareena tekrar boşaldı. Son orgazmında Prem de ona katılarak genç kadının kollarına yığıldı.

Zihnindeki vahşi düşünceler arasında, Kareena için tek bir gerçek netlik kazandı. Dr. Prem Verma çıtayı o kadar yükseğe taşımıştı ki ona bir daha böyle hissettirecek bir adamı asla bulamayabilirdi.

Yurtdışından Hintli Haberleri

Sevgili Okuyucular,

Oğullarınızın genç bir adaya kur yapabilmesinin en iyi yolu, kadının erdemlerine iltifat etmektir. Güzel saçları, güzel teni,  arkı s ylemse bile güzel sesi hakkında yorum yapın. Bu, genç kadının takdir edildiğini ve kendine g venildi ini hissetmesini sağlayacaktır. Sessizlik iyi bir seçenek değildir.

Bayan W. S. Gupta
K  e yazarı
Avon, NJ

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Prem

Prem, Kareena'yı gemi kazasından kurtulan biri gibi çıılçıplak halde, yatağına uzanmış şekilde bırakmaktan nefret ediyordu; ancak prezervatiften kurtulması gerekiyordu.

Ve ödü kopuyordu.

Resmen ödü kopuyordu.

Tamamen tatmin olmuş ve doymuş bir halde Kareena'nın vücudundan uzaklaşırken, kardiyak aritmi yaşıyormuş gibi hissediyordu.

"Hemen döneceğim," dedi, Kareena'nın gülümseyen dudaklarına hızlı bir öpücük kondurarak. EKG çektiirmek için neredeyse hastaneye gitmek üzere olduğunu bilmesini istemiyordu.

Kareena kollarını başının üzerine kaldırarak mırıldandı, dağınık saçları yüzünün etrafına yayılmıştı. Bu rahatlamış hali çok uzun sürmeyecekti. Prem onu sandığı kadar iyi tanıyorsa, yakında o da kendi zihin jimnastiğini yapıyor olacaktı.

Yataktan kalkarak kendini bitişikteki banyoya kapattı. Prezervatifi attıktan sonra ellerini yıkadı ve ardından yüzüne soğuk su çarptı.

"Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım," diye fısıldadı, sıcak derisini kuruturken. Sonra göğsüne bir yumruk indirdi. "Kendine gel."

Seks onun için her zaman eğlenceli ve harika bir rahatlama olmuştu. Ama hiç böyle olmamıştı. Gori'yle birlikteyken bile, cinsel hayatı buna kıyasla sönük kalıyordu.

Ruh halinin ne zaman değiştiğinden veya bunun nasıl olduğundan emin değildi. Bir an barda içkisini yudumlayıp Bunty'nin ofisinde Kareena'yı öperken, bir sonraki an bu kadını yatağında –ve hayatında– daha ne kadar tutabileceğini düşünüyordu.

İkinci raunda şimdiden hazırды. Normalde Charlie'nin sokulması için biraz zamana ihtiyacı olurdu ama hayır. Bu sefer değil. Az önce uyuşturucu madde almış gibi vücuduna adrenalin pompalanıyordu ve penisi yarı sertleşmiş haldeydi.

Prem aptal bir adam değildi ve her ne kadar tüm bunların bedensel çekimle ilgili olduğunu söylemek istese de, Kareena'yla yaşadıkları bundan çok daha derindi ve onu korkutan da bu derin hislerdi.

Ancak korkusuna rağmen, onunla mümkün olduğunca uzun bir süre birlikte olma fırsatından hiçbir şekilde vazgeçmeyecekti.

Rina'nın yalnız başına uyanmasını istemeyen Prem, düşüncelerini daha sonra incelemek üzere bir bölmeye kapattı. Ellerini sallayıp omuzlarını silkti ve yatak odasına geri döndü.

Kareena, Prem'in onu bıraktığı yüzükoyun pozisyonundan çıkmıştı. Kolu örtülerin üzerine atılmıştı ve bir dizi, lezzetli kadınlığı ondan gizlemesine yetecekmiş gibi havaya kalkmıştı.

Prem, onu gece birlikte kalmaya ikna etmeye çalışmadan önce yatağa girmek, ona sıkıca sarılmak, göğüslerini okşamak ve

onlara daha fazla ilgi göstermek için harekete geçmişti ki kapı zilinin belirgin uğultusunu duydu.

Kareena'nın yüzündeki hülyalı ifade göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu. Oturur pozisyona geçti ve gözleri şaşkınlıkla kocaman açıldı. "Aman Tanrım, çıplığım."

"Muhtemelen yanlış daireye gelen bir teslimatçıdır," dedi Prem çabucak. Yerdeki şortunu alıp üzerine geçirdi. "Burada kal. Ciddiyim, sakın kıpırdama. Onlara sadece gitmelerini söyleyeceğim."

Kareena dizlerini göğsüne kadar çekip yatakta kaldı, ama onunla aynı fikirde değildi. *Kahretsin*, diye düşündü Prem. Rahatsız edildikleri için, onu gece kalmaya ikna etmek çok daha zor olacaktı.

Koridordan ön kapıya doğru yürüdü. Kapıyı hızla açtı ve davetsiz misafirlerine siktir olup gitmelerini söyleyemeden, Bunty ve Deepak konuşmaya başladı.

"Çin yemeği getirdik," dedi Deepak. Üzerinde gülün bir surat olan plastik poşetin içindeki kahverengi torbayı gösterdi.

"Şehre geri döndüm ve erkekler gecesini şahsen yapmaya karar verdim," diye ekledi Bunty ve iki adet altılı bira paketini havaya kaldırdı.

"Ah, kahretsin," dedi Prem. Omzunun üzerinden arkaya baktı ve sonra dışarı çıkıp kapıyı arkasından hızla kapattı. "Siz ikiniz şu anda burada olamazsınız. Gitmeniz gerekiyor."

Bunty ve Deepak birbirlerine baktılar ve sonra ona döndüler. Prem, aptal arkadaşlarının yüzlerine anlayış dolu bir ifade yerleşmesini izledi.

"Seni aptal orospu çocuğu," diye tısladı Deepak.

"Dostum, onunla yattığına inanamıyorum!" diye fısıldadı Bunty. "Sen cidden Doktor *Pislik*'sin!"

Prem parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Şşşt! Hâlâ yatakta ve her an kalkıp kaçabilir."

"Çünkü zeki biri," diye fısıldadı Deepak. "Onunla ne halt ediyorsun? Seksi kullanarak onu planına dahil etmeye çalışman çok aşağılıkça bir hareket. Bu gerçekten de tam bir Doktor Pislik hamlesi."

Prem onu iterek susturdu. "Eğer Kareena'ya böyle bir şey yapacağımı düşünüyorsan asıl aptal orospu çocuğu sensin. Düşündüğün gibi değil."

"Bu nasıl oldu?" diye sordu Bunty. Birayı koridor zeminine koyup paketten bir tane çıkardı ve babasının her ikisine de öğrettiği bir hareketle kol düğmesiyle kapağı açtı. Prem birayı ondan almak için hamle yaptı ama Bunty şişeyi Deepak'a verdi.

Hâlâ bir bira için can atan Prem yanıt verdi. "Be-ben, dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Bir an kavga ediyorduk ve bir sonraki an evimdeydik. Bunty, bunların hepsi senin lanet olası suçun."

"Benim mi? Neden benim suçum oluyormuş?"

"Çünkü onu senin barında gördüm! Çünkü ofisinde takıldığımız bir gece olması gerekiyordu ama hayır. Programıma gelmek zorundaydı, ilişkiler söz konusu olduğunda ikimizin de ne kadar farklı olduğumuzu öğrenmek zorundaydık. Sonra teyzeleri dahil oldu ve... o şimdiye kadar deneyimlediğim en iyi öpücük... Gori hayatımdayken ne kadar şanslı olduğumu düşünürdüm ama şimdi Rina var!"

"Anladın mı?" diye sordu Bunty, Deepak'a, kendisine bir bira alarak.

Deepak başını iki yana salladı. "Bu benim için hiçbir anlam ifade etmiyor."

"Siz ikiniz hiç yardımcı olmuyorsunuz," diye tısladı Prem.

"Eh, sen önce kendine yardım etmelisin!" dedi Deepak. "Kareena ile birlikte olmanın sadece yatırımcını geri getirmesi

gerekiyor. LTD Financial'daki Gregory'ye sağlam bir aile adamı olduğunu kanıtlamak istiyorsun. Parası konusunda güvenilir olduğunu ve *aile* toplum sağlığı merkezini başarılı kılacağını kanıtlamak istiyorsun. Bu! Peşinat için parayı almadan önce seni bırakıp giderse bu işe yaramaz!"

Prem kendi etrafında bir daire çizdi ve elleriyle yüzünü ovuşturdu. "Tamam," dedi, ağzından çıkmak üzere olan sözlerle inanamayarak. "Tamam, ne dediğini duydum ama bununla ilgili ufak bir sorunum var."

Arkadaşları koridorda biralarını içerek sabırla beklediler.

"Ya," dedi Prem ve sonra kapıya baktı. "Ya onu elimde tutabilirsem?" Ağzını hemen bir yumrukla kapattı.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Buntty normal bir sesle ve sonra Deepak ve Prem tarafından azarlanınca sessizleşti. "Prem, o lanet olası bir mal değil!"

"Hayır, bunu biliyorum, seni aptal. Sadece belki de sahte nişanımızın biraz daha... Gerçek olmasını istiyorumdur."

Buntty'nin ve Deepak'ın ağızları aynı anda bir karış açıldı.

"Biliyorum! Biliyorum," dedi Prem ve yumruğunu tekrar göğsüne vurdu. Tanrım, gerçekten de iş arkadaşlarından birine bazı testler yaptırması gerekiyordu. Kareena'yı ne zaman düşünse göğsünde bir sıkışma oluyordu ve bu, onun sistemindeki bir aksaklıktan kaynaklanıyor olmalıydı. Normal değildi.

"Dostum, onunla bir kez yattın ve şimdi onunla evlenmek mi istiyorsun?" diye sordu Deepak. "Yoksa sihirli bir..."

"O cümleyi bitirmeyi düşünme bile."

Buntty boştaki elini dur dercesine kaldırdı. "Sorduğu için adamı suçlayamazsın. Gori öldükten sonra, bir kadınla iki kereden fazla çıkmayı bile düşünmezdin. Nişanlının ölümünden bu yana üç yıl geçti ve..."

"Ve ben meşguldüm!"

"*Hâlâ* meşgulsün," dedi Deepak. "Bir yıl öncesinden bugüne hiçbir şey değişmedi. Aksine şimdi daha da meşgulsün."

Prem tekrar gözlerini kapattı. Deepak ve Bunty haklıydı. Bu onun burada kullanabileceği bir bahane değildi. Az önce Kareena ile aynı konuşmayı yapmamış mıydı? "Bu farklı."

"Farklı, ama ikiniz de tamamen farklı şeyler istiyorsunuz," dedi Bunty. "Merhaba! Sen Dr. Dil'sin. Adı aşk anlamına gelen ve aslında aşkın bir yanılsama olduğunu düşünen bir kardiyologsun. Ve o da Kareena! Aşka inanmayan insanlarla savaşmaktan korkmayan akıllı bebek. Yakışıklı bir prens, sonsuz mutluluk ve Bollywood tarzı bir aşk istiyor!"

"Ve bu senin ona vermeyeceğin bir şey," diye ekledi Deepak.

Yine haklıydılar. Her konuda. Ve Prem bundan nefret ediyordu.

"Lanet olsun," diye patladı Deepak. "Neden sadece itiraf etmiyorsun ki? Hislerin olduğunu itiraf et..."

Kapı, tamamen giyinmiş olan dağınık saçlı ve gözlüklü bir Kareena'ya açıldı.

"Hey!"

"Kareena! Nasıl gidiyor?"

"Seni burada görmek ne güzel."

Arkadaşları kollarını birbirlerinin omzuna atıp onu birayla selamlarken Prem gözlerini devirdi.

"Harika görünüyorsun," dedi Bunty. "Süveteri sevdim."

"Ah, teşekkürler," dedi Kareena sonunda. Prem'e döndü, yüzündeki güzel parıltının ardında şaşkın bir ifade vardı. "Görünüşe göre misafirin var. Gitsem iyi olur. Ben bir Uber çağırayım."

"Hayır!" Üç adam da aynı anda bağırdı.

"Hayır, biz de şimdi gidiyorduk," dedi Deepak. Çin yemeği torbasını onun eline tutuşturdu. "Bunu sizin için getirdik."

"Ve bira," dedi Bunty, altılı paketten birini Prem'e teslim ederek. "Sadece arkadaş canlısı mahalle teslimatı. Şimdi gidiyoruz. İyi eğlenceler, çılgın çocuklar!"

"Seninle sonra görüşürüz," dedi Deepak, Prem'e anlamlı bir bakış atarak.

Sonra her iki arkadaşı da koridordaki asansör kapılarına doğru koştu.

Prem, arkadaşlarının asansörlerden birine tökezleyerek binmelerini izledi ve kapıların yumuşak bir şekilde kapandığını duydu.

Ne kadar aptal olsalar da, hayatında Deepak ve Bunty gibi insanlara sahip olduğu için şanslı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Şu anda onunla aynı fikirde olmayabilirlerdi, yine de ona destek olmuşlardı.

"Hâlâ gitmem gerektiğini düşünüyorum," dedi Kareena onun yanından.

Torbayı göğsüne dayamış ve aralarına kasten mesafe koymuştu ama Prem henüz buna hazır değildi. Mesafe, onunla ilgili düşüncelerini enine boyuna analiz etmek zorunda kalacağı ve Kareena'nın da birbirlerinden uzak durmaları için daha fazla bahane üreteceği anlamına geliyordu.

"Çin yemeğimiz var," dedi Prem torbayı işaret ederek. "Ve bira."

Kareena sessiz koridorda etrafına baktı. "Prem, bilmiyorum..."

Prem evinin kapısını açtı ve o cümlesini bitiremeden onu içeri çekti. Sonra, tereddüt bile etmeden, ağzına sert bir öpücük kondurdu.

"Gitmek istiyor musun?"

"Prem..."

"Gitmek istiyor musun?" dedi tekrar, Kareena gözlerini sonunda açtığı anda.

"Hayır," diye fısıldadı Kareena.

"O zaman bunu henüz yapma. Geceyi benimle geçir. Tişörtlerimden birini giyerek uyuyabilirsin. Netflix'i açıp keyfimize bakacağız."

Kareena'nın dudakları seğirdi. "Yani *Riziko!* izleyip *jalebi* mi yiyeceğiz?"

Prem genç kadının saçlarını okşadı. "Aynen öyle. Ne izleyeceğimizi sen seçebilirsin. Sonra da uyuruz."

Kareena çoktan başını iki yana sallamaya başlamıştı. "Ben *berbat* bir uykucuyum. Sadece yatağa gitmek için bile bir sürü şeye ihtiyacım var ve bunların hiçbiri burada yok."

"Karartma perdelerim var. Güneş doğduğunda yemin ederim ki onun ay olduğunu sanırsın." Çaresiz görüldüğünü biliyordu ama bu önemliydi. Kareena önemliydi. "Eğer uyuyamazsan, gecenin bir yarısı seni eve bırakacağıma söz veriyorum."

Kareena alt dudağını ısırdı ve kaşlarının arasında küçük bir çizgi belirdi. "Bilmiyorum, Prem."

Prem onu tekrar öptü ve bu kez, Kareena'nın ağzı onunkinin altında gevşedi. Prem'in midesindeki düğümün bir kısmı çözül-
dü. "En azından benimle akşam yemeği yemek için kalır mısın?"

"Tamam," diye yanıtladı Kareena ve boştaki eliyle adamın çıplak göğsüne dokundu. "Belki sadece akşam yemeği için."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Kareena

Bobbi: Nasıldı? Bize her şeyi anlat.

Kareena: Az önce çıktım.

Veera: Vay canına. Geceyi orada mı geçirdin?

Kareena: KAHROLASI BİR BEBEK GİBİ UYUDUM. Yatağımdan başka hiçbir yerde uyuyamam! Beni sabah yedi gibi kahveyle uyandırdıl Ve sadece işe gitmesi gerektiği ve beni eve götürmek istediği için!

Bobbi: Desi bir zampara gibi davranmasını beklediğim birinden gelen şaşırtıcı derecede tatlı bir davranış.

Kareena: BİLİYORUM! Ben ne yapacağım???

Veera: Tatlım, bence bu, ne yapmak İSTEDİĞİNİ kendine sorman gereken bir an. Tekrar çıkma teklifi etti mi?

Kareena: Hayır, ama gerçekten çıkmıyoruz ki. Bu gerçek değil

*

Prem: Selam. Benimle bir Türk restoranını denemek ister misin? Bu hafta ameliyatım var ama cumartesi izinliyim.

*

Kareena: *Prem'in mesajını kopyalar ve arkadaşlarına gönderir*

Kareena: NE DİYECEĞİM??

Bobbi: Evet de, aptal.

Veera: Ah, seni nereye götüreceğini merak ediyorum.

*

Kareena: Tamam.

Prem: Saat altı buçukta seni trenden mi yoksa evinden mi alayım?

Kareena: Evimden. Eşyalarımı bırakmam gerek.

Prem: Ve bir de tek gecelik küçük bir valiz hazırlaman mı?

*

Kareena: *Prem'in mesajını kopyalar ve arkadaşlarına gönderir*

Kareena: Geceyi tekrar onunla birlikte geçirmemi istiyorum!

Bobbi: Erkekler.

Veera: Ayy!

Kareena: Bundan daha işe yarar cevabınız var mı?

Bobbi: Zamparalar kurnazdır ama faydalı yönleri de vardır.

Veera: Gönlünden geçeni yap!

*

Kareena: Küçük bir valiz hazırlarsam tren istasyonuna geri dönmek zorunda kalacağım. Elimde küçük bir valizle arabana binerken görülemem, yoksa *Dadi* ve babama gün doğar.

Prem: 30 yaşında bu davranışları teşvik ettiklerini düşünüyorum.

Kareena: Muhtemelen ama işimi şansa bırakmayacağım.

Kareena, Prem'le ne yaptığını bilmiyordu ama durmaya hazır olduğundan da tam olarak emin değildi.

Dolabının önünde durmuş, sıra sıra dizili süveterlerini inceliyordu. Prem'in onlardan hoşlandığını biliyordu ama hava o gün otuz derecenin üzerindeydi. Tercih ettiği randevu kıyafeti bu olmasına rağmen, şimdi birini giymek garip geliyordu. Prem onu çıplak görmüştü. Ve eğer geceyi orada geçirecekse, muhtemelen tekrar soyunacaktı. Rahatsız edici bir şey giymenin anlamı yoktu.

Süveterler daha önce onu hiç rahatsız etmemişti. "Bu bir ilk," diye mırıldandı.

Uzun zamandır ilk kez evde kalıp kitap okumak için planlarını iptal etmek istememesi onu korkutuyordu. Kendini seksi hissetmesi, bir erkekle birlikte olmaktan *heyecan duyması* ve tahrik olması onu korkutuyordu. Sınırlı vakti olmasına rağmen.

Hayır, şu anda bunu düşünmeyecekti.

Askıları taradıktan sonra, dolabının arkasında duran bir kumaş parçasına rastladı. Bir gün bir hevesle aldığı zümrüt yeşili bir elbiseydi. Ona, evi yenilemeyi bitiren annesinin ön veranda da çekilmiş fotoğrafında giydiği kıyafeti hatırlatmıştı.

Hayır. Bunu giyemezdi.

Kareena sonunda basit bir siyah elbise bulana kadar kıyafetleri bir kenara itmeye devam etti. Elbiseyi, Prem'in bundan çok hoşlandığını bildiği için Sonali Teyze'nin Dinesh Amca için verdiği partide taktığı halhal ile tamamlayabilirdi. Tanrı aşkına, şimdi de onun için giyiniyordu.

Elbiseyi askıdan çıkarıp üzerine geçirdi. Yumuşak kumaş bir şelale gibi ayak bileklerine kadar dökülürken, yatak odasının kapısı vuruldu.

"Kareena?" diye seslendi büyükannesi. Kareena cevap veremedi, *Dadi* kapıyı açmaya başlamıştı bile. Kareena'ya bir bakış attı ve dudaklarını büzdü.

"Beta, yıllar sonra ilk kez bir elbise giyeceksen biraz daha renkli bir şeyler giyebilir misin? Siyah, negatif enerjiyi davet eder." *Dadi*'nin Hintçesi, Pencapçası ve İngilizcesi bir lisan çorbası gibi birbirine karıştı.

Ve eleştiri, Kareena'nın tam da kendisi gibi hissettiği anda onu vurdu. Boy aynasının önünde durdu ve sağa sola döndü. Lanet olsun. Sadece süveterini giymeliydi. "*Dadi*, Bobbi ve Veera ile buluşacağım." Yalanlar ağzından kolaylıkla döküldü, tıpkı gençliğinde ve ilk çıkmaya başladığı zamanlarda olduğu gibi.

Dadi başını iki yana salladı. "Bu gece gidemezsin. *Sagai* partisi süslemeleri için kız kardeşine yardım etmelisin. Çiçek duvarı istiyor. Birkaç iş adamıyla akşam yemeğine katılması gerek ve bunun halledilmesi lazım."

"Benim de planlarım var," dedi Kareena. Otomatikman herkesin bir boşluğu doldurmasını beklediği kişi olması çok sinir bozucuydu. Bir sorunu olduğunda ona asla yardım etmezlerdi ama karşılığında ondan yardım istemekten de çekinmezlerdi.

Kareena dev çantasını ve tek gecelik valizini omuzlarına astı. "Tren istasyonuna gidecek bir araba bulmak için aşağı iniyorum."

"Kareena, kız kardeşinin *yardıma* ihtiyacı olduğunu söyledim," diye seslendi büyükannesi onun arkasından koşarak. *Dadi*, solmuş çiçekli *kurta*'sının kenarını parmaklarının arasında bük-tü. "Sen ablasın ve annen burada değil. Nişan partisine ve düğü-ne odaklanmalısın."

Kareena telefonuna baktı ve yakınlarda bir taksi olduğu için Tanrı'ya teşekkür etti. Evinin önünde sadece bir dakika kadar beklemek zorundaydı ki bu da *Dadi*'yi dinlemek için çok daha az zamanı olduğu anlamına geliyordu. Konumunu ve gelecek tak-siyi onayladıktan sonra merdivenlerden aceleyle indi. "Babam nerede?" diye sordu. "Neden o yardım etmiyor?"

Büyükannesi durakladı. "Emlakçıyla görüşüyor."

Kareena en alt basamakta tökezledi. "Ne yapıyor?"

"Kardeşinin nişan partisinden hemen sonra evi satmayı planladığını biliyorsun," dedi *Dadi*. "Emlakçı, bazı evrakları imzalamasını istedi."

Kareena yumruk yemiş gibi hırıltıyla soludu. "Neden hep habersiz bırakılıyorum?"

Babası *emlakçılarla* görüşüyordu. Vakti zaten fazlasıyla sınırlıydı ve şimdi büyük bir oranda hızlanıyordu.

Dadi, fuayedeki duvar kâğıtlarıyla kaplı duvarları işaret etti. "Beta, bu sadece bir ev. Evlendikten sonra başka bir ev bulabilir ve onu istediğin gibi dekore edebilirsin. Ve bu senin için çok daha iyi. Seni daha bağımsız olmaya zorlayacaktır."

"Zaten *fazlasıyla* bağımsız olduğumu sanıyordum?" dedi Kareena, ön kapıyı çekip açarak. "Bu evi annem inşa etti. İlk çukuru o kazdı ve her köşeyi o süsledi. Ölmeden önce, çok daha fazlası için planlar yapmıştı. Sonra tüm bu işlerin bana kalacağını söyledi. Onun mirasını sürdürmek için çok daha fazlasını yaptım."

Büyükannesinin dudakları büzülerek ağzının etrafındaki derin kırışıklıkları belirginleştirdi. "Ah, her şeyi bu kadar büyütüp dramatikleştirme. Neden senden istediğimizi yapıp kız kardeşine yardım etmiyorsun ve uslu bir kız olamıyorsun?"

Kareena, bu konuşmayı her yaptıklarında kalbinin bir parçasının kırılmasından nefret ediyordu. "Çünkü ben sizin hizmetçiniz değilim."

"Benimle konuşurken ses tonuna dikkat et," diye çıkıştı *Dadi*. Kareena'nın ona gerçekten baktığı son seferden beri çok daha yaşlı görünüyordu. Yüzünde, sürekli kaşlarını çatmasını engelleyen derin çizgiler vardı. "Yaşlı olabilirim ama henüz aklımı kaybetmedim. Saygısızlık ediyorsun."

Ve neredeyse tüm tartışmalarımız bunan ibaret, diye düşündü Kareena. Kareena onunla aynı fikirde olmadığı zamanlarda *Dadi* ona hep saygısız derdi. Büyükannesini ne kadar çok sevse de ilişkilerinde temelden yanlış olan bir şeyler vardı.

Daha önceki hafta sonu Prem ile yaptığı konuşmayı hatırladı. Annesiyle olan ilişkisinin ne kadar zor olduğundan bahsetmişti ve Kareena da sevdikleri ama en çok incinmelerine neden olan kişilerle bağlarını koparmanın Güney Asyalılar için neden bu kadar zor olduğunu merak etmişti.

Kareena, taksinin yerini kontrol ederken evin içinde uzun adımlarla yürüdü. Şu anda büyükannesiyle olan ilişkisi hakkında hiçbir şey yapamazdı. Kafasında çözmesi gereken çok fazla şey vardı. Biraz yalnız kalmaya, düşünmek için zamana ihtiyacı vardı.

Prem'in teklifi, başının üzerinde bir kara bulut gibi süzülüyordu. Onu şimdi görürse, teklifi kabul etmesi için Prem onu kesinlikle ikna ederdi.

Kareena sözünü kesmeden önce, *Dadi* bildiği tüm dillerin karışımıyla konuşmaya devam etti.

"Ben gidiyorum," dedi Kareena ön kapıya vardığında. "Lütfen Bindu'ya kendi düğününü kendisinin planlamasını söyle. Ve lütfen babama iki çocuğu olduğunu hatırlat." Kapıyı arkasından kapattı ve siyah bir Volkswagen'in onu beklediği kaldırıma koştu. Plakayı doğruladıktan sonra arka koltuğa oturdu. Ağrıyan göğsünü eliyle ovuştururken, şu anda Prem'le buluşmasının mümkün olmadığını biliyordu. Zamanı tükeniyordu. Evini kurtarmak için sadece biraz daha zamana ihtiyacı vardı.

Kareena gözlerini kapattı ve Prem'in numarasını bulmak için telefonuna bakmadan önce iki derin nefes aldı.

"Seçtiğimiz kariyerler ve toplumumuzun yaşattığı bazı baskılar yüzünden tükenmişliğin gerçek bir sorun olduğunu düşünüyorum."

Ama tükenmişlik olsun ya da olmasın, yine de hastalarım için savaşacağım."

"Ben de müşterilerim için savaşırdım," dedi Kareena. "Ailem ve arkadaşlarım için. Annem için önemli olan şeyler için bile savaşırdım. Anıları için."

"Bu çok fazla savaş demek, Rina. Bunu yalnız yapmaktan hiç sıkılmadın mı?"

"Evet ama bazı insanlar tükenmeye değer."

Kareena, Prem'in adına dokundu ve telefonunu kulağına bastırırken gözlerini kapadı.

"Hey," dedi Prem, sıcak ve samimi sesiyle. "Tren istasyonundan birkaç dakika uzaktayım. Sen geldin mi?"

Kareena başını iki yana salladı ve sonra boğazındaki yumruyu yutkunmaya çalıştı. Neden bu kadar zordu? Zor olmamalıydı. Sadece birlikte vakit geçiriyorlardı. Birbirlerini tanımaya çalışıyorlardı. Aralarındaki bağı keşfetmeye çalışıyorlardı.

"Prem," dedi, ama sesi titriyordu. "B-ben bu akşam gelmiyorum." Çaresizce onunla birlikte olmak, onunla konuşmak, tüm bunları yapmanın ne kadar berbat bir şey olduğunu ona anlatmak istiyordu. Ve işte tam da Prem için hissettiği bu çaresizlik yüzünden onun yanına gidemezdi.

Bir duraklama oldu. "Ne oldu? Her şey yolunda mı?"

"Evet, sadece..."

Kız kardeşine düğün planlamasında yardım etmesi gerektiğini söylemeden hemen önce kendini durdurdu. Hayır. Hayır, ona yalan söylemeyecekti.

"Rina, tatlım? Sorun ne?"

"Ben... Bu akşam gelemem," dedi. "Babam emlakçıyla buluştu ve ne kadar az zamanımız olduğunu fark ettim. En azından demek zorundayım..."

"Zorunda değilsin!" diye patladı Prem. "Kimseyle çıkmak zorunda değilsin. Tüm mesele de bu! Bir kez olsun mantıklı ol, Kareena." Sesi gitgide keskinleşiyordu. Arka planda bir araba kornasının sesi yankılandı.

Kareena da kendi öfkesinin yüzeye çıkmaya başladığını hissedebiliyordu. "Açıkça önyargılıyken beni yargılamanın adil olduğunu düşünmüyorum."

"Hayır dediğin için seni yargılamıyorum," dedi Prem.

Kareena, adamın garip sözcük seçimi karşısında duraklamak zorunda kaldı. "Ama yine de yargılıyorsun?"

"Kareena, belki de henüz aşkı bulamamanın nedeni senin anladığın şekilde bir aşkın *var olmamasıdır*. Annen sen çok küçükken öldü. Hatırladığın şeyin annenle baban arasındaki aşk olduğundan emin misin, yoksa annen *sana* sahip olduğu için yaşadığı birkaç mutlu anı olabilir mi?"

Soru, göğüs kafesinin altına saplanan bir bıçak gibiydi. "Annenle babanın boktan bir aşk evliliği yapması, aşk evliliklerinin gerçek olmadığı anlamına gelmez, Prem. Bir ilişkiyi sürdürmeyecekleri anlamına da gelmez."

"Ve annenle babanın harika bir aşk evliliği yapması, onları bu kadar uzun süre bir arada tutan şeyin aşk olduğu anlamına gelmez, Kareena."

Kareena burnunun kemerini sıktı ve arkasına yaslandı. "Bak, randevumuzu iptal etmek için arıyorum çünkü ne yapacağımı bulmam gerekiyor. Bunu sana daha önce de söyledim ve şimdi tekrar söyleyeceğim. Planını kabul edersem, işimiz bittiğinde her şey benim için yüz kat daha zorlaşacak. Desi erkeklerin nasıl olabileceğini biliyorsun. Kahretsin, genel olarak erkeklerin nasıl olabileceğini biliyorsun! Tabii bir de desi toplumu var. Hiçbir şeyi unutmazlar. YouTube'da kendimi herkesin gözü önünde küçük düşürmekle kalmayıp, aynı zamanda Dr. Dil'le olan ilişkiyi yürütemediğimi de sonsuza dek hatırlayacaklar."

"İnsanların ne düşündüğü kimin umurunda, Rina? Hiçbirinin önemi yok!"

"Evet, hiçbir önemi yok ama bu, savaşmaktan zaten çok yorulmuşken kendimi daha fazla alay konusu edeceğim anlamına gelmez."

Hat birden sessizleşti.

"Ben Veera'ya gidiyorum. Bu bize de sakinleşmemiz için biraz zaman verecek."

"Sakinleşmeye ihtiyacım yok," diye yanıtladı Prem. Sesi şimdi daha sakindi. "Çünkü tam olarak ne istediğimi biliyorum ve sen de aynı şeyi istiyorsun ama bunu göremeyecek kadar inatçısın. Hazır olduğunda beni ara."

Son sözlerinin ardından telefonu kapattı.

Kareena onu hemen geri aramamak için kendini zor tuttu. Bunun yerine, Veera'ya onun evine doğru yol almakta olduğunu bildiren bir mesaj gönderdi.

Araba Jersey Turnpike'da hızla ilerlerken, Prem'le tartışması aklını kurcalayıp durdu. Lanet olsun. Onu özleyecekti.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Prem

Prem hiçbir zaman telefonuna uzanacak tipte biri olmamıştı ama Kareena'dan bir şey gelmesi umuduyla mesajlarını kontrol edip duruyordu. Programdan önce ve her reklam arasında bildirimlerine göz atmıştı. Yapımcısı, en yeni bölümünün ortasında ona garip bir bakış attı ama Prem bunu umursamadı. Bu kadın onu mantıksızlaştırıyordu ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Telefonunu göğüs cebinde güvenli bir şekilde dururken, yer işaretçisinin yanında durdu ve banttan yayınlanan videonun bittiğine dair sinyalin gelmesini bekledi. "Gördüğünüz gibi, takotsubo kardiyomiyopati veya kırık kalp sendromu, aslında aşırı bir stres tepkisidir. Bu, kadınlarda, özellikle de diğer ırklara ve etnik kökenlere göre kırık kalp sendromu yaşadıklarında genellikle daha genç olan Güney Asyalı kadınlarda daha yaygındır; bu yüzden toplum olarak, kadınların gelişmek için ihtiyaç duyduğu desteği sağlama konusunda elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız."

Yapımcısı Varsha geri sayım yapmaya başladı ve Prem, konuşmasını karşısındaki ekranda gördüğü kadar hızlı bir şekilde

yaparak programı kapattı. "Önümüzdeki hafta bizi kaçırmayın. İletişimin sağlık üzerindeki olumlu etkilerini tartışacağız. İzlediğiniz için tekrar teşekkürler."

Stüdyoda sahte alkış sesleri yankılandı ve kamera uzaklaşırken biri, "Kes!" diye bağırdı. Prem'in sahte gülümsemesi bir Jenga kulesi gibi yıkıldı. Tanrım, bazen çok uzun süre gülümsemekten yüzü ağrıyordu.

"Harika iş, Prem," dedi Varsha. Kulaklıklarını boynuna indirdi ve sonra Prem'in mikrofonunu çıkarmak için harekete geçti. "Bu kesinlikle farklıydı."

"Ah, öyle mi? Nasıl yani?"

Varsha, elini kısıp kesilmiş mor saçlarında gezdirdi. "Hayatım, bugünün konusu olarak senden stres ve bunun kalbi nasıl etkilediği hakkında konuşmanı istedik. Ama sen kırık kalp sendromundan bahsettin. Bu... Normalden biraz daha kişisel gibiydi."

Prem gözlerini devirdi. "Stresin kalp sağlığı üzerindeki etkileri çok kapsamlı bir konu. Bir yerde daraltmak zorunda kaldım." Ayrıca Rina'nın sağlığını düşünüyordu. Bazen çok çalışıyordu. Kendine bakıyor muydu? Yemek yiyordu muydu ya da uyuyor muydu? Onunla birlikte kalırsa çok daha rahat uyurdu.

Hayır, onu düşünmeyi kesmeliydi. Onunla birlikte olmayı düşünmeye bir son vermeliydi.

"Bak, sadece programın gidişatını gerçekten çok beğendiğimi söylüyorum," dedi Varsha, mikrofonun kablosunu parmaklarının etrafına sararken. Prem onun aynı hareketi yapmasını yüzlerce kez izlemişti. "Bu sezondaki içerik değişikliğini izleyicilerimiz de beğeniyor."

"Bunun sadece benim ve Rina'nın o çılgın videosundan arta kalan bir şey olmadığına emin misin?"

"Eminim," diye yanıtladı Varsha. "Seni üç yıldır tanıyorum ve sende farklı bir şeyler var. İyi anlamda."

"Umarım haklısındır," dedi Prem. Yakasını düzeltti ve mikrofonun takılı olduğu yerdeki kırıskılığa dokundu. "Belki eski yatırımcım da bir fark görür ve geri çekilme kararını yeniden değerlendirir. Merkez için istediğim yeri alabilmek için ona ihtiyacım var."

Varsha, birine ışıklar için işaret ederken omuz silkti. "Yani ona son birkaç bölümün video dosyalarını gönderebilirim. Birkaç ay önce bölümleri tekrar görmek istediğinde kullandığı iletişim bilgileri hâlâ elimizde."

Prem, perde arkasındaki her şeyle Varsha'nın ilgilendiğini belli belirsiz hatırladı. Jersey City için, orada yaşayan Güney Asyalılar için ve televizyon programı için böylesi daha iyi, demişti Varsha. Prem bunun o kadar yardımcı olup olmayacağından pek de emin değildi ama onun için minnettardı. Tüm yardımları için minnettardı.

"Zaten bu kadar çok şey yapmışken tekrar yardım etmeni istemekten nefret ediyorum," dedi Prem.

"Hiç sorun değil. İyi bir şey yapıyorsun. Ve bu programla çok şey başardın. Bu yüzden uzun zamandır buradayım."

"Teşekkürler Varsha," dedi. "Bu benim için çok şey ifade ediyor."

"Rica ederim," diye yanıtladı Varsha. "Haftaya görüşürüz!"

Prem el salladı ve tam çantasını almak için soyunma odasına geri dönerken, kameramanlardan biri olan Yash, yuvarlanan ışık panellerinin ve geri çekilen kabloların sesleri arasında stüdyonun diğer ucundan ona seslendi.

"Prem, ziyaretçilerin var. Aileden olduklarını söylediler. Randhawalar? Onları soyunma odana getirmemi ister misin?"

Prem olduğu yerde kaldı. Gori'nin ailesinin New York'ta ne işi vardı? Kayıтта olacağını nereden bilmişlerdi?

Bu düşünce kafasında şekillenmeyi bitirmeden önce cevabı buldu. Annesi. Tanrım, ne kadar olmuştu?

Prem avucunu hızla atan kalbine bastırdı. Çoğu zaman eski nişanlısını hatırlatan şeylerle pek de sorun yaşamazdı ama bazen acı o kadar keskin, o kadar gerçek oluyordu ki kendini aciz hissediyordu.

Ama bundan kurtulmanın bir yolu yoktu.

"Prem?" diye seslendi Yash tekrar.

Prem başını iki yana salladı ve Gori'nin ölümünden sonraki yıllar boyunca kullanmak zorunda kaldığı kararlılıkla kendini hazırladı. "Ah, evet. Onlarla buluşmak için lobiye ineceğim," dedi sonunda. "Onlara hemen geleceğimi söyler misin?"

"Tabii ki." Yash dar çıkıştan geçerek stüdyodan ayrıldı.

Prem, sahneden inip arka koridordan geçerek stüdyodan ayrılmadan önce bir dakika boyunca bir ileri bir geri yürüdü. Çantasını aldıktan sonra, binanın içindeki uzun yoldan giderek beton grisi merdivenlerden aşağı indi ve parlak bir şekilde aydınlatılmış stüdyonun lobi katına gitti. Zaman, Gori'nin ölümünden sonra tüm bu ham duyguları bir kutuya koyup kenara kaldırmasına yardımcı olmuştu.

Lobinin çift kapısını ittikten sonra, siperlik ve bel çantası takmış bir halde, geniş alanın tam ortasında duran Gori'nin anne ve babasını gördü. Hafifçe kırlaşmış saçları ve ağızlarının çevresinde çizgiler olan Randhawa çifti, annesi ve babasıyla aşağı yukarı aynı yaşıydı. Ancak bu ikisi, Gori'nin gözlerine ve gülüşüne sahipti.

"Şu iki harika insana bakın," diye seslendi Prem odanın karşı tarafından. Amca ve teyze aynı anda döndüler. Onu görünce ikisinin de yüzü aydınlandı. "Ne harika bir sürpriz!"

"Prem!" Ona ilk yaklaşan Gori'nin annesi oldu. Beline bir çanta ve başına da bir siperlik takmıştı; birbiriyle uyumlu beyaz bir kapri ile beyaz, kolsuz bir bluz giymişti. Beyaz sandaletlerinin tokasında altın rengi bir şal deseni vardı. "Canım, seni görmek çok güzel."

"Her zamanki gibi muhteşem görünüyorsun," diye yanıtladı Prem ve yaşlı kadının sarılmasına karşılık verdi.

"Hadi ama beni kötü gösterme," dedi amca Pencapça.

"Bunu asla yapmam," diye yanıtladı Prem ve Gori'nin babasına da sarıldı. Yaşlı adam onun omzuna sertçe vurdu ve bu, Gori ile evlenmeye karar verdikten sonra paylaştıkları kucaklaşmaların bir anımsatıcısıydı.

"New York'a turist olarak geldik," dedi Gori'nin babası. "Uzun yıllardır gelmemiştik ve fazladan tatil vaktimiz olduğu için gelip kendimiz görmeye karar verdik. Ve tabii ki hazır buradayken seni de görmemiz gerekiyordu."

Prem geri çekildi ve elini ikisine doğru salladı. "Çok memnun oldum. Buranın yerlilerine benziyorsunuz."

Teyzenin yüzü sevinçle aydınlandı ve kocasını kolundan dürttü. "Gördün mü? Yerliler gibi görünüyoruz! *Beta*, neden seni yemeğe çıkarmıyoruz? Şehre gidebiliriz."

Prem başını iki yana salladı. "Çok isterdim ama nöbetteyim. Yarına kadar Jersey City'den ayrılamam."

Amca elini Prem'in omzuna koydu. "Tabii ki, *beta*. Meşgul olduğunu biliyoruz. Bir nevi sürpriz yapmış olduk."

"İyi ki yaptınız," dedi Prem, mutlu görünmek için elinden gelenin en iyisini yaparak. Ama onca yolu sırf onu görmek için geldiklerinden onları stüdyoda öylece bırakmak istemiyordu. Paylaştıkları geçmişin, bir sürü anının ardından doğru hissettirmiyordu. "Biraz mola vermek ve benimle oturmak isterseniz köşede bir kahve dükkânı var."

İkisi de başıyla onayladı, her ikisinin de yüzüne heyecanlı bir ifade yerleşti.

"Çok isteriz, *beta*," dedi kadın yumuşak bir sesle.

"O zaman gidelim. New York maceranızla ilgili her şeyi duymak isterim."

Bir kolunu Gori'nin annesinin omzuna attı ve onları hemen sokağın aşağısına, tuğla duvarlarında büyük duvar resimleri olan ve arka planda hafif bir enstrümantal parça çalan sevimli, küçük bir dükkana götürdü. Prem, restoranın arka tarafında hepsi için bir masa buldu. Sonra sipariş vermek için sıraya girdiler. Gori'nin babası hisse senetleri, seyahatler ve hava durumu hakkında gevezelik etmeye devam ederken, annesi de Prem'in annesine göndermek için fotoğraflar çekti.

Hepsi buzlu kahve sipariş ettikten ve hesabı kimin ödeyeceği konusunda alışlagelmiş tartışmalarını yaptıktan sonra masaya oturdular.

"Eee?" dedi Prem. "Evde durumlar nasıl?"

"Ah, bilirsin," dedi teyze, iki paket Splenda tatlandırıcıyı fincanına boşaltırken. "Her zaman çok yoğun. Geçen gün anneni gördüm. Senin için endişeleniyor, ama ona her zaman her şeyi kendi başına halledebilecek kadar yetenekli olduğunu söyledim. Prakash, neden damadına neler yaptığını anlatmıyorsun?"

Hayır. Asla damadı olmamıştı.

Onlarla geçen her an boğucuydu.

Prakash Amca önce karısına, sonra Prem'e baktı. "Aslında taşınmaya karar verdik. Kaliforniyadan ayrılıyoruz."

"Ne? Gerçekten mi?" Gori hayattayken, annesiyle babasının evlerini asla terk etmeyeceklerinden fazlasıyla emindi. Orada sağlam bir hayat kurmuşlardı. "Nereye gidiyorsunuz?"

"Kız kardeşlerimin hepsi Napoli'de su kenarında ev aldı. Çok uygun fiyata emeklilik evleri. Yılın yarısında orada yaşayacağız ve Hindistan'a gidip geleceğiz. Altı ay burada, altı ay orada."

"Ne kadar güzel. Orada bir tapınakları olduğunu duymuştum."

"Evet!" Amca, Prem milyon dolarlık cevabı vermiş gibi gülümsedi. "Yerleştiğimizde başka bir Diwali partisi daha yapmamız gerekecek. Gelip ziyaret etmelisin. Birkaç yıl önce verdiğimiz partiyi hatırlıyor musun? Gori çok mutluydu."

Prem, ellerini kupanın etrafına sararak gülümsedi. "Evet, güzel bir gündü."

Teyzenin gözleri biraz ıslak görünüyordu. Gözyaşları anında musluk gibi akardı. Gori de öyleydi.

Bu acıtacak, diye düşündü Prem ama yara bandı gibi düşünmeliydi. Sadece birden söküp onlara söylemesi gerekiyordu.

"Biliyorsunuz, ah, Gori benim için mükemmel bir eşleşmeydi."

"Yıldız haritalarınızın uyuşması sihir gibiydi!" dedi yaşlı kadın. Bütün yüzü aydınlandı. "Bu kadar iyi anlaşmanıza çok sevinmiştik."

"Ah. Evet." Prem ensesini ovuşturdu. "Gori kadar, beni tamamlayacak ve tamamlayacağım birini bulacağımı hiç düşünmemiştim."

Amcanın gözleri kocaman açılmadan önce birkaç saniyelik garip bir sessizlik oldu. Kavrayış, mutluluğuna gölge düşürdü. "Ah. Birini buldun."

"Olması gerektiği gibi," dedi teyze garip bir duraklamanın ardından. Kocasının omzunu sıvazladı, sonra Prem'in başka kadınlarla çıktığı haberini paylaşması dünyadaki en doğal şeymiş gibi Prem'e işaret etti.

"Sen bekâr bir adamsın. Bekâr bir erkeğin, hayatında bir kadına ihtiyacı vardır. Pra-Prakash, geçen gün sana söylemiştim, değil mi? Şu Prem çok yakışıklı çocuk. Gori'miz bizi terk edeli yıllar oldu. Kendine uygun bir eş bulma zamanı geldi."

"Evet, söylemiştin!" diye haykırdı adam. Prem, yaşlı adamın ağzının köşelerinin hoşnutsuzlukla gerildiğini görebiliyordu. "Katılıyorum. *Beta*, hayatına devam etmenin zamanı geldi. Gori'miz de bunu isterdi."

"Gori, geçmişimin çok önemli bir parçası..."

"Hepimiz için," diye araya girdi teyze. "Merak etme, Prem. Bize söylemen büyük incelik, ama sorun değil. Keşke annen bana söyleseydi. Onunla kutlamayı çok isterdim."

"Ah, annemle babam bilmiyor... Durum biraz karmaşık. İlk önce sizinle konuşma fırsatı bulduğuma sevindim. Birlikte çok az vaktimiz oldu ama Gori'yi çok önemsiyordum ve..."

Amca elini kaldırdı. "Hayır, tartışmaya gerek yok. Anlıyoruz. Başka söze gerek yok."

"Ama..."

"Anlıyoruz, *beta*." Yan masadaki çift, yaşlı adamın sesindeki keskin ton nedeniyle bir an için dönüp baktılar. "Gori'yi kaybetmek hiçbirimiz için kolay değildi. Hayatına devam ettiğin için mutluyuz. Olması gerektiği gibi. Annenle baban çok mutlu olmalı. Sonunda birileriyle çıktığın için. Umarım yakında evlenirsin ve torunları olur. Gori de bunu isterdi."

Teyze saçlarını yüzünden çekerken elleri titriyordu. "Prem, senin mutluluğun bizi de mutlu eder. Hayatımızın geri kalanı boyunca ailemizin bir üyesi olacaksın."

Ama buna inanmıyor, diye düşündü Prem. Gori'nin anne ve babası, gözlerinin önünde yaşlanmış gibiydi. Yüzlerindeki mutlu maskenin bir kısmı çatladı ve acı patlamaları, dudaklarının arasına gizlice giren karanlık gölgeler gibi içeri sızdı. Uğruna Hindistan'daki hayatlarından vazgeçtikleri çocuklarının kaybının yasını tutan ve şimdi de bir bakıma damatlarının kaybının yasını tutan iki yaşlı Hintli anne ve babaydılar.

Prem, Gori'yi tekrar kaybetse nasıl hissedeceğini düşündü ve sonra düşünceleri çok daha kötü bir yöne kayd. Rina'yı kaybederse ne olurdu? Hayır, böyle düşünmeye bile başlayamazdı. Çünkü Rina ve o her zaman farklı dalga boylarında olacaktı. Ama Gori'nin ailesiyle burada otururken, yüzleşmeye hazır olmadığı bir şey fark etti.

Eğer Kareena, istediği gerçek dışı hayaller olmadan onu olduğu gibi kabul etmeyecekse o zaman bu, Prem'in onunla sadece kısa bir vakti olduğu anlamına geliyordu. Prem çok daha fazlasını istiyor olmasına rağmen, birlikteyken hissettikleri neşe sınırlıydı.

Ama Kareena artık onun son derece ciddi olduğunu farkında mıydı?

Bu kadar yol kat etmişken, Kareena aralarına mesafe koyuyordu... Eğer inatçılık etmeye devam ederse, Prem'in gidip onu evinden dışarı sürüklemesi gerekecekti.

Çünkü kesin olan bir şey vardı. Kareena ile ne kadar vakti kaldığını bilmiyordu ve birlikte bir hayat yaşamadan önce onu kaybederse asla iyileşemezdi.

Gori'nin ebeveynleri geçmişini unutmaya can atarak seyahatleri hakkında konuşurken, Prem de çok uzun zamandır ipleri elinde tutan bir kadınla geleceğini planladı.

Yurtdışından Hintli Haberleri

Sevgili Okuyucular,

Şimdi, eyaletler ve ülkeler arasında giderek daha fazla eşleşme yapılıyor. Bu, sanal buluşmayı gerektirir. Sanal buluşma, adayların çevrimiçi platformlardan biri aracılığıyla kendi başlarına buluşmalarıdır. Unutmayın, kulak misafiri olmanın bir zararı yoktur. Adaylara geçerli eleştiriler sunmak, sürecin bir parçasıdır. Bu şekilde daha iyi birer aday haline gelirler.

Bayan W. S. Gupta
Köşe yazarı
Avon, NJ

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Kareena

Teyzeler WhatsApp Grubu

Sonali Teyze: Merhaba canım! Büyükkannen son birkaç gündür moralinin bozuk olduğunu söyledi.

Kareena: Moralem bozuk değil, sadece stresliyim. Zaman sınırı varken birileriyle buluşmak hiç kolay değil.

Sonali Teyze: Sana yardımcı olabilecek bazı iyi haberlerim var. Kuzenimin kayınbiraderinin oğlu bekâr ve onun senin için mükemmel bir eşleşme olacağını düşünüyoruz.

Sonali Teyze: Sorun olmazsa sana numarasını vereceğim, bir buluşma ayarlamak için ona mesaj atabilirsin. Şu anda Atlanta'da, ona belki yüz yüze görüşebilir. Ancak FaceTime'dan da görüşebilirsiniz.

Kareena: Teşekkürler teyze. Evet, numaramı paylaşmaktan çekinme. Teşekkürler!

Prem: Gerçek ruh eşini buldun mu? Kız kardeşinin nişan partisine bir aydan biraz daha fazla bir süre kaldı.

Kareena: Prem...

Prem: Bunu hayır olarak kabul edeceğim. Bu akşam için kendine bir çanta hazırla.

Kareena: Ah, ne?

Prem: İstersen Hintçe yazayım. Pencapçasını doğru yazmak için Google'da aratmam gerekebilir ama bunu da yapabilirim.

Kareena, Prem'in mesajına bakarak yatak odasındaki masasına oturdu. Randevularından kaçtığından beri aralarındaki ilk konuşma buydu. Bu adam neyin peşindeydi? Ve mesajın geldiğini gördüğünde yüreği neden hoplamıştı?

"Tehlikeli duygular, Mann," dedi kendi kendine, telefonunu bırakırken. "Tehlikeli duygular sadece daha büyük duygulara yol açar."

Şu anda onun şifreli mesajını çözecek zamanı yoktu. Kendine odaklanmak zorundaydı. Acınası flört hayatına odaklanmak zorundaydı. Kahretsin, dışarısı onun için Sahra Çölü gibiydi. Kuru ve cansız. Sanki bir kum tepesinin üzerinde durmuş, birilerine

onu sevmesi için yalvarıyordu ve aldığı tek cevap bir akbabadan yediği pençeydi.

Bu yüzden Sonali Teyze'nin çöpçatanlık girişimini kabul etmişti.

Kareena esnedi, sonra saati kontrol etti ve sanal randevusu için bağlantıyı açması gerektiğini fark etti. Masasının üzerindeki dizüstü bilgisayarını ayarladı, halka ışığını sabitledi ve kişisel takvimini açtı. Görünüşe göre Sonali Teyze'nin tanıdığı geç saatlere kadar çalışmak zorundaydı ve o akşam 22.00'dan önce irtibat kuramazdı. Sadece hayır demeliydi ama yine de... Sahra Çölü. Cansız. Flört uygulamalarında veya hemen hemen her şeyde sıfır isabet.

Annesinin evi tehlikedeydi ve Prem'e evet demek istese de geleceği de muallaktaydı.

Video konferans uygulamasına giriş yaptı. Makyajını son bir kez kontrol ettikten sonra, ışıkları ayarladı ve ardından bir kupa-ya koyduğu suyu alarak görüşmeye girdi.

Vikram'ın ekrandaki yüzü, Sonali Teyze'nin onunla paylaştığı fotoğrafla aynıydı. Arkasında, tamir malzemeleri satan bir yere benzeyen yeşil bir ekran vardı.

Finansçı ahbap. Kareena ayrıntıları paylaştığında, Bobbi ve Veera onun hakkında böyle düşünmüşlerdi. Veera, randevuyu iptal etmeyi önerecek kadar ileri gitmişti ancak Kareena henüz bir karara varamazdı.

"Merhaba, Kareena?"

"Merhaba Vikram. Seninle sanal olarak tanıştığımıza memnun oldum."

"Aynen," dedi Vikram.

Tamam, gömleği ütülenmişti. Bu iyi bir şey olmalıydı.

Vikram ona yüz wattlık gülümsemesini gösterdi ve içinde kehribar rengi sıvı bulunan bir kadehi kaldırdı. "Çalışma prog-

ramına uyum sağladığın için minnettarım. İçki içmemin bir sakıncası var mı?"

"Hiç de bile," dedi Kareena ve kendi kupasını işaret etti. "Benim ailem de içer."

"Harika. Hey, bana gönderdikleri özgeçmişinde ilgi alanların hakkında pek fazla bilgi yoktu. Sadece temel bilgilerin ve iş unvanının gibi şeyler vardı. New York'ta neler yapıyorsun? Kâr amacı gütmeyen bir iş mi?"

"Genç yenilikçi bir şirket aslında," dedi Kareena. "Kadınların iş kurmasına ve ekonomik zenginlik kazanmasına yardımcı olan bir şirketin baş hukuk müşaviriyim."

"Vay canına, senin yaşında bir müşavir ha? Eh, yeni bir şirket olduğuna göre kadrodaki tek avukat sen olmalısın."

Kareena daha dik oturdu. "Ah, hayır, bir ekibim var."

Vikram etkilenmiş görünüyordu ki bu da Kareena'yı daha çok sinir etti. "Bu sektöre nasıl girdin?"

"Hep yapmak istediğim şey buydu."

Vikram yüzünü buruşturdu. "Kadınlara yardım etmeye odaklanan yeni bir şirket için çalışmak mı? Bu biraz... Çok fazla sanki."

Kırmızı alarm. Kareena bunu bir mil öteden görebiliyordu ve konuşmaya daha yeni başlamışlardı. Tanrım, Sonali Teyze'ye ne diyecekti? Daha da önemlisi, bundan nasıl kurtulacaktı?

"Zorlu bir iş, eğer kastettiğin buysa. Sen Atlanta'da ne yapıyorsun?"

Vikram sırtı ve yanağında bir gamze belirdi. "Başkan yardımcısıyım. Çok fazla iş var, ama buluşmak için zaman ayırmam gerekiyor. Bu akşam olduğu gibi. Annemle babam yıllardır evlenmem konusunda ısrar ediyor. Ama onlara dedim ki, çocuklar, benim değerim ilişki durumumdan çok daha önemli."

Kareena başıyla onayladı. "Evet, ben de buna inanıyorum. Kendimizi hazır hissettiğimiz zaman harekete geçmeliyiz."

"Kesinlikle! Ve benim için, sanırım nihayet zamanı geldi."

Birkaç aydır bir erkek arıyordu ve bu adamın, ruh eşini muhtemelen ondan daha hızlı bulabileceğini düşünmek onu sinirlendirdi.

Kendini bu düşüşten sıyıran Kareena, "Görücü usulü bir birliktelik mi arıyorsun?" diye sordu.

"Ah, evet. Aşk birlikteliği harika olurdu ama benim için gerekli değil."

Ne? Artık aşka inanan tek kişi o muydu? Bu buluşma onun için pek de iyi gitmediğinden, her şeyi masaya yatırırsa kaybedecek hiçbir şeyi olmadığını düşündü.

"Vikram, aşkın senin için neden önemli olmadığını sorabilir miyim?"

Vikram omuz silkti ve içkisini sanki uygun bir teknik gösterircesine kameranın önünde döndürdü. "Çünkü ben son derece muhafazakâr bir aileden geliyorum ve biz, insanların evlendiklerinde sadece kişiyle değil aynı zamanda aileyle de evlendiklerine inanıyoruz." Kısa bir kahkaha attı. "Ayrıca flört etmek çok zor. Demek istediğim, çok fazla zaman taahhüdüm var. Bu şekilde daha az stresli oluyor."

Haklı olduğu noktalar var, diye düşündü Kareena. "Flört etmek benim için de zor. Çünkü hâlâ evde yaşadığım için herkes benim işime burnunu sokuyor."

Söylediği bir şey ya da söyleme şekli, Vikram'ın donmasına neden oldu. "Evde mi? Yani birlikte gibi mi?"

Kareena başını salladı ve arkasındaki yatak odasını işaret etti. "Evet, hâlâ evde yaşıyorum." Ve mümkün olduğunca uzun bir süre daha yaşamayı planlıyorum.

"Sen... Ciddisin." Adamın gözleri neredeyse komik bir şekilde genişledi.

"Şaşırmış gibisin."

"Şaşırdım." Etrafına bakındı ve sandalyesinde doğrularak ellerini teslim olmuş gibi havaya kaldırdı. "Seni yargılamıyorum. Ailenin evinde ayrı bir dairede falan mı yaşıyorsun?"

Kareena, adamın ses tonundaki yargılama karşısında kaskatı kesilirken başını iki yana salladı. "Bu evi annem tasarladı. Ailem sonunda bir yer alabilecek duruma geldiğinde burası onun hayalindeki evdi. O öldükten sonra evi kendim yenilemeye başladım, çünkü onun da bunu isteyeceğini biliyordum. Bu sevgiyle yapılan bir işti."

"Bekle, bekle, bekle." Vikram keyifsiz bir kahkaha attı. "Kareena. Sonali Teyze, uzun vadeli bir ilişki aradığını söyledi. Adam hırslı olmalıymış ve ortak bir sürü özelliğiniz olmalıymış."

"Bu doğru. Neden?"

Masa lambası, adamın yüzüne sert bir ışık gölgesi düşürerek küçümseyici gülümsemesinin çirkin görünmesine neden oldu. "Sana muhtemelen daha önce duymadığın bir şey söylemiyorum ama belki de beklentilerini düşürmelisin."

"*Pardon?* Düşürmek mi... Tamam... Kendime eziyet etmeye bayılırım. Neden?"

Vikram onu şöyle bir inceledi ve sonra omuz silkti. "Süveterlerle başlayalım. Kendini karşıdakine tam olarak açmıyorsun."

Kareena, elini onu omzundan beline kadar saran yumuşak kumaşın üzerinde gezdirdi. "Beni süveterim yüzünden mi yargılıyorsun?"

"Hey, bağırmana gerek yok." Sonra onu susturdu. Omzunun üzerinden arkaya baktı ve arka plandaki yeşil ekran değişti. "Geç

oldu. Kareena, az önce evde yaşadığını itiraf etti. Demek istediğim, senin gibi kadınlar işlerinde teselli bulmak zorundalar, çünkü seni maddi olarak destekleyecek bir erkek bulacağından şüpheliyim.”

“Umarım düşündüğüm şeyi ima etmiyorsundur, çünkü bu çok iğrenç.”

Adamın ağzı açık kaldı, ama Kareena'nın umurunda değildi.

Vikram kendini savunmak için ellerini havaya kaldırdı. “Tek söylediğim, belki de kendinde eksik olan şeyleri karşıdaki erkekte aradığın için hâlâ bekârsındır? Yani, biri seni nasıl ciddiye alabilir ki? Bir avukat olarak hâlâ ailenle birlikte yaşıyor olman, bana hayatına başlamak için sıfır hevesin olduğunu söylüyor. Ve sanal randevumuza gelirken süveter giymeyi seçtiğine bile girmeyelim. Yaz mevsimindeyiz.” Bordo süveterini işaret etti. “Üniforma gibi bir şey.”

“Bunlar bezelye beyinli bir adam için çok büyük sözler.”

“Burada sadece sana yardım etmeye çalışıyorum!” dedi Vikram. “Birini bulmak istiyorsan, duymak acı verici olsa bile, tavsiyeleri dinlemelisin. Belki de biraz iç gözlem yapmalısın. Belki standartlarını tekrar değerlendirmelisin. Onları... Şey, kendi seviyene indirmelisin. Hayatını düzene sok, evden ayrıl ve flört dünyasında daha pazarlanabilir olmak için daha bağımsız ol. Ah... ve muhtemelen daha iyi bir cilt bakım rutini kullanabilirsin. Biraz makyaj yapabilirsin.”

Tanıştığı en çirkin adam olmalıydı. “Bir kadının değeri sadece eş olmak değildir,” dedi Kareena. “Ve ne düşündüğün *umurumda bile değil*. Beni hak etmeyen herhangi bir erkek için standartlarımı düşürmektense yalnız olmayı tercih ederim.”

“Ah, tatlım. Sen asla...”

“Asla görüşmemek üzere, Vikram,” dedi ve dizüstü bilgisayarını sertçe kapattı.

Vikram'ı ya da onun istek ve ihtiyaçlarla ilgili saçma sapan değerlendirmesini siktir et. Süveteri ve ev hayatıyla ilgili değerlendirmesini siktir et. Onu tuzadıa düşüren teyzelerini, en başta onu bu duruma sokan babasını ve büyükannesini siktir et. Ve ilk etapta sevgiden şüphe etmesine neden olan Prem'i siktir et.

Kareena, sakinleşmeden önce tam on beş dakika boyunca erkeklere sverek odasında volta attı. Lanet olsun, hayatta istediği her şeyi hak ediyordu ve kimse ona aksini söylemeyecekti.

Bir dakika sonra, aşağıya inip bir bardak su almayı düşündü, ancak oturma odasında televizyon hâlâ açıktı. Gece yarısı Hint dizilerinin belli belirsiz uğultusunu duyabiliyordu. Eğer *Dadi* onu şu anki halinde görürse, barış için son umutlar da pencereden çıkıp gidene kadar azarlanırdı.

"Sadece kendimi boktan erkeklerden uzaklaştırmak zorundayım," diye mırıldandı Kareena, süveterini çıkarıp tayt, tişört ve fermuarlı bir kapüşonlu giyerken. şimdi uyuyabilmesi mümkün değildi. Kahretsin, Prem'le son kez birlikte olduğundan beri iyi bir gece uykusu çekmemişti. Sağlam bir sekiz saatlik uykunun sırrı oymuş gibiydi.

Kindle'ını alarak yatağına girdi ve fantastik aşk romanlarına boğulacağı bir gece için hazırlandı. En azından çekil değiştiriciler ve vampirler ruh eşlerinin anlamını biliyorlardı.

"Siktir git, Vikram," dedi ve ellerini sakinleştirerek şu anda okumakta olduklarının simgesine dokundu.

Kareena, telefonu yeni bir mesajla çaldığında en yeni Nalini Singh kitabının yaklaşık bir buçuk sayfasını okumuştu. Muhtemelen randevuyla ilgili mesaj atan teyzelerden biriydi. Hiç şüphe yok ki Vikram hemen gidip ispiyonlamıştı. Kareena mesajı görmezden geldi ancak telefonu gelen bir ağrı ile almaya başladığında, ekranı kontrol etmek için kalktı.

Prem'in adını görünce göğsü sıkıştı. Muhtemelen şu anki durumunda konuşacağı son kişi oydu, ama bir yanı onu özleyiyor ve sesini duymak istiyordu.

Tamam, büyük bir yanı.

"Alo?" dedi, üçüncü zilden sonra cevap vererek.

"Selam, kulübene gelmen gerek," diye fısıldadı Prem.

"Ne? Neden? Ve neden fısıldıyorsun?"

"Şşt!" diye fısıldadı Prem. "Sadece kulübene gel."

"Sen... Burada mısın?"

Yatak odası evin önüne bakıyordu, bu yüzden kontrol edebilmesi mümkün değildi; ama Prem'in bu kadar yakın olması fikri aynı anda hem heyecan verici hem de şok ediciydi. Onun için gelmişti. Bu... Romantik miydi? Bir avucunu göğsüne bastırdı. "Prem, bana neler olup bittiğini söyle."

"Seni kaçırmaya geldim," diye fısıldadı.

"Ne?"

"Şşt!" diye tekrar susturdu onu Prem.

Kareena, iki oda ötedeki babasının onu duymadığından ve alt kattaki büyükannesinin hâlâ dizileriyle meşgul olduğundan emin olmak için bekleyerek nefesini tuttu. Kimse ona bakmaya gelmediğinde, boğazını temizledi.

"Bir insanı kaçıramazsın, Prem. Böyle bir şey yok."

"Var," diye tısladı Prem. "Ama bir alarm sisteminiz olduğunu unuttum ve büyükannen tarafından yakalanma korkusu da epey felç edici bir etmen. Şimdi arka bahçenizde sıkışıp kaldım ve bundan sonra ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. Evine zorla girmeye çalışmak yerine seni kaçırabilmem için dışarı çıkıp işbirliği yaparsan memnun olurum."

"Prem..."

"Büyükannele konuşmamı istiyorsan o ayrı? Demek istediğim, umurumda değil..."

"Tamam," dedi Kareena. "Ama kaçırılmıyorum. Seninle konuşmak için aşağı ineceğim. Hepsi bu kadar."

"Bir yerden başlayacağız," diye yanıtladı Prem ve telefonu kapattı.

"Aklından kaçırmış," diye mırıldandı Kareena telefonu kapattıktan sonra. Dişlerinde hiçbir şey olmadığından ve saçlarının fazla kabarmadığından emin olmak için aynanın önünde yeterince uzun süre dururken, belki de yakalanmanın beklentisi ve adrenalin kan dolaşımında yükselmeye başladı.

Telefonunu arka cebine koydu ve yatak odasının kapısını açtı. Bir süre dinledikten sonra, alt kata süzülmeden önce, babasının horlamasını duymayı bekleyerek odasının önünden gizlice geçmeyi başardı. Oturma odasının girişinden ve mutfaktan geçip arkadaki sürgülü kapıların önüne gelmişti ki büyükannesi kalkarken deri kanepeden çıkan çok belirgin gıcırtıyı duydu.

Ah, kahretsin, diye düşündü Kareena ve çabucak parmak arası terliklerini alıp arka kapıdan dışarı çıktı. Bir an sonra mutfağın ışığı yandığında evin yan tarafına yaslandı ve büyükannesinin içeride dolaştığını duyunca bekledi.

Buzdolabındaki su sebilinin sesi, kalbinin atışları üzerinden zar zor duyulabiliyordu. Derin bir nefes almadan önce ışığın sönmesi için bir süre daha bekledi. Ardından verandanın merdivenlerinden inerek çimlerin üzerine bastı. Sıkıntılı bir hava vardı ama henüz üstünü çıkarmaya hazır değildi. Uzun süre kalmaya niyeti yoktu.

Ay ışığını yol gösterici olarak kullanarak hızla kulübeye gitti. Gece yarısı çiyiyle ıslanmış çimler, kulübeye ulaşana kadar ayaklarına sürttü.

Tam çift kapıya vardığında, kulübenin yan tarafından birinin çıktığını gördü.

Ay ışığından gelen gölgeler Prem'i tanımasına yardım ettiğinde, çılglık atmak ve davetsiz misafiri hayalarından tekmelemek üzereydi.

Kareena bir elini göğsüne bastırdı. "Kutsal Vişnu, neredeyse bana kalp krizi geçirtecektin," diye tısladı.

"O zaman kardiyolog olmam iyi bir şey," dedi Prem.

Kareena karanlıkta onun hatlarını görene kadar gözlerini kısıtı. "Gözlerinin altındaki siyah lekeler de ne? Neden siyah giyiyorsun? Bu senin normal görünüşün değil, Dr. Dil."

"Şu anda bir görevdeyim," diye fısıldadı Prem. "Hadi gel. Büyükkannen pencereden dışarı bakmaya karar vermeden önce evin yan tarafından gizlice dolaşmalıyız."

Kareena'nın elini tuttu, ama Kareena ayak diretti. "Bunun ne kadar saçma olduğunun farkında mısın?" dedi kısık bir sesle. "Yarın iş var!"

"Yarın iş mi var? Nesin sen, on iki yaşında mısın? Sokağa çıkma yasağın mı var?"

"Hayır, ben ailesiyle yaşayan bir desi kadınıyım, seni aptal. Neden normal bir insan gibi mesaj atamadın?"

Prem yaklaştı ve tanıdık, temiz, topraksı kokusu Kareena'nın derin bir nefes almasına neden oldu.

Vay canına. Ne kadar zaman olmuştu? Adamın güzel yüzünü görmeyeli ne kadar olmuştu? Tehlikeli duygular içinde büyüyordu ve bu çığı daha ne kadar zapt edebileceğini bilmiyordu.

"Rina," dedi Prem, biraz daha yaklaşarak. Çenesinin tanıdık çizgileri gece gölgeleriyle vurgulandı. "Mesajlarıma cevap

vermezdin. Bunu ikimiz de biliyoruz. Ve eğer evine gelseydim, büyükannen ve baban konuşmaya başlardı ve onların bizi bilmelerine hazır olmadığını biliyorum..."

"Biz diye bir şey yok."

"Aklımı kaybetmemin nedeni sen olduğun için burada siyahlar içindeyim ve kimse beni tanıyamasın diye yüzümde pislikle burada duruyorum, çünkü seni aklımdan çıkaramıyorum."

"Sen... Çıkaramıyor musun?"

Prem, nefesi onunkine karışana kadar öne eğildi. "Hayır," dedi tekrar ve dudaklarını hafifçe onunkilere değdirdi.

Kareena öpücüğe karşılık verdi ve Prem geri çekilmeye başladığında onun ağzını takip etti. Prem'in kolları beline dolandı ve uzun zamandır ilk kez, Kareena onun yakınlığının verdiği zevkle rahatlayabildi.

Veranda ışığının yanıp sönmesi, ikisinin de birbirinden ayrılmasına ve ardından kulübenin yan tarafına saklanmasına neden oldu. Saniyeler sonra sürgülü kapı açıldı.

"Merhaba?" diye seslendi *Dadi*. "Orada biri mi var?"

İkisi de cevap vermedi. Nefeslerini kontrol etmeye çalışarak tamamen hareketsiz kaldılar. Lanet olsun, neden bu kadar yüksek sesle nefes alıyorlardı?

Birkaç saniye sonra, Kareena, büyükannesinin bir şeyler homurdandığını duydu. Sonra sürgülü kapı kapandı ve veranda ışığı titreşerek söndü.

"Gözlüğünü sıkı tut Rina, tatlım," diye fısıldadı Prem, sonra eğildi ve onu kucağına alıp omzunun üzerine fırlattı. Kareena onun sırtına bir balık gibi çarparken, çığlığını bastırdı ve adamın tişörtüne sıkıca tutundu. Prem, evin önündeki sokağa ulaşana

kadar çit boyunca karanlık gölgelerde kaldı. Sonra onu ayaklarının üzerine indirerek parmaklarını onunkilere kenetledi ve genç kadını arabasının park edildiği bloğun sonuna kadar çekti.

Kareena eve dönmeli, odasına gitmeli ve uykusuz gecesinin geri kalanını hayali erkekler hakkında rüya görerek geçirmeyi planladığı yatağına girmeliydi.

Ama Prem buradaydı ve gerçektir.

Ve onu en çok korkutan buydu.

Yolcu koltuğına oturdu ve Prem'in arabayı çalıştırmasını bekledi.

"Seni evime götürüyorum," dedi Prem.

"Tamam."

Yurtdışından Hintli Haberleri

Sevgili Okuyucular,

Adaylarınız, onlar için planladığınız herhangi bir sosyal etkinliği yemek yemeden terk etmeye istekliyse ve aceleleri varmış gibi giyinmişse, o zaman lütfen cinsel ilişkiye giriyor olabileceklerini unutmayın.

Evliliği hemen teşvik etmek önemlidir.

Bayan W. S. Gupta

Köşe yazarı

Avon, NJ

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

Prem

Prem, kaçırma olayından sonrasını çok fazla düşünmemişti. Onu görmek, niyetini netleştirmek istiyordu, ama sonra kulübenin dışında öpüşmüşlerdi ve her zamanki gibi aklını kaybetmişti. Onunla daha fazla zamana ihtiyacı vardı. Arabasında, yatağında, hayatında ona ihtiyacı vardı.

Yolculuğun büyük kısmında sessizce oturdular. Turnpike'dan aşağı inerken, tuhaflık neredeyse boğucuydu.

Bir tartışma başlatmayacak ne hakkında konuşabilirlerdi?

Kareena, yolcu koltuğuna yaslanmaktan memnun görünüyordu. Pencere, yaz gecesi havasının içeri girmesine izin verecek kadar açıktı. Yol boyunca elini dışarıda tutarken, parmakları rüzgârı kesiyordu.

Prem'in dairesine on dakika kala telefonu çaldı. Ekrandaki ismi kontrol etti ve sefil bir inilti çıkardı. "Buna bakmak zorundayım," dedi. "Sonali Teyze arıyor."

"Elbette."

Kareena telefona cevap verdi, sonra gözlerini kapattı ve başını avucuna yasladı. "Merhaba, Sonali Teyze."

Prem, hattın diğer ucundaki kadının ne dediğini duyamadı ama Kareena'nın iç çekişlerini net bir şekilde duydu.

"Teyze, çok kabaydı. Bana standartlarımı düşürmem gerektiğini söyledi. Bir erkek bana destek olacak kadar beni istemeyeceği için, her zaman çalışmak zorundaymış gibi görünen bir kadın olduğumu söyledi. Biliyorum! Buna kızdığım için çok aptalım, çünkü her zaman çalışmayı planlıyorum. Ama yine de bu çok aşağılayıcı."

Prem'in direksiyonu tutan parmakları gerildi. Ne yani? Bugün bir randevuya mı çıkmıştı? En son birlikte olduklarından beri iyi geçen bir randevuya çıkmış mıydı? Kimse onu öpmüş müydü, onun gibi sarılmış mıydı? Hayır, kıskançlık acı verici olsa da bu soruları sormaya hakkı yoktu. En azından birlikte olduğu son adam tam bir ahmak gibi görünüyordu.

"Hayır, sorun değil," dedi Kareena. "Ama *Dadi*'ye ve Teyzeler WhatsApp grubuna yarına kadar söylemekten kaçınabilirsen memnun olurum. Ben, ah, Bobbi'nin evine kaçtım ve *Dadi* evden ayrıldığını bilmiyor. Hayır, Teyze, W. S. Gupta'nın tavsiye köşesini okumuyorum. Yazdıklarının benim için geçerli olduğunu sanmıyorum. Tamam, teşekkürler, teyze. Ben de seni seviyorum. Güle güle."

Ağzından çıkan o kelime, *seviyorum* kelimesi, tenini okşadı ama Prem onu görmezden gelip bir kenara koydu. Kareena telefonu kapattığında ona, "Sana bunları söyleyen şerefsizi siktir et. O seni hak etmiyor," dedi.

Kareena parmak uçlarını şakaklarına sürttü. "Evet, ama birinin hak ettiğini umuyorum."

"Bundan şüpheliyim," diye yanıtladı Prem.

"Ciddi misin?"

Prem omuz silkti. "Bu doğru. Birinin seni hak ettiğinden şüpheliyim. Ama birine, senin için elinden gelenin en iyisi olmasına ilham vereceksin. Bana ilham verdiğini biliyorum."

"Prem," dedi Kareena titrek bir soluk alarak.

Prem, onu anladığını söylemek istiyordu. Bunu söylememeliydi ama kendine engel olamamıştı.

Arabasını evine doğru sürerken tekrar sessizliğe büründüler.

"Evine vardığımızda planların ne?" diye sordu Kareena, aralarındaki huzuru bozarak.

"Aç mısın? Yemek sipariş edebilirim."

"Pek aç değilim," dedi Kareena.

"Tamam, o zaman önce duş alırız. Ve sonra ne yapacağınıza karar veririz."

"Duş mu?" diye sordu Kareena.

Prem yeraltı otoparkının girişine döndü ve arabayı park etmeden önce kendi katına inerken yavaşladı. Motoru kapattıktan sonra sonunda ona baktı. "Duş almak zorundayım," dedi. "Çünkü her yerimde savaş boyası var ve senin de bana katılmanı istiyorum."

Prem, onun gözlerindeki ilgiyi görebiliyordu; ancak Kareena'nın tek yaptığı kapı kolunu çekip arabadan inmek oldu. Asansöre kadar yan yana yürüdüler, aralarında bir adımdan çok daha az bir mesafe vardı ve sonra küçük kutuya adım attılar. Prem, asansörle kendi katına çıkarken aralarındaki gerilimin canlı bir akım gibi çatırdadığını hissedebiliyordu.

Kareena yanındaydı ve sonunda tekrar yalnızdılar. Evinde en son birlikte oldukları zamana ait hatıralar, saatlerce süren sohbetleri, mesajlaşmaları ve aralarında hâlâ bir hayalet gibi duran tartışmalarıyla karışarak zihninde çağlıyordu.

Asansörden inip koridora adım atarken, aralarında bolca mesafe bıraktığından emin oldu. Dairesine ulaşana kadar sessizce yürüdüler. Ardından Prem önce onun içeri girmesine izin verdi. Ayakkabılarıyla ceketini çıkardı ve sonra genç kadının ufuk manzarasını izlemek için pencerelerin önüne gitmesini izledi.

İlk geldiğinde de bunu yapmıştı. Onu kendi evinde görmenin rahatlatıcı bir yanı vardı. Mekânın kendisi yüzünden değil, aynı zamanda Kareena'nın onun eşyalarıyla bile kendini evinde gibi hissetmesi yüzündendi.

Prem, onunla buluşmak için odanın içinde yavaş, rahat adımlar attı. Atkuyruğunu omzunun üzerinden geriye çekti ve sonra titremesinin tadını çıkararak ensesini öptü. Kareena ona döndüğünde, başparmağının ucuyla alt dudağını okşadı ve dudaklarını onunkilere değdirdi. Evdeki öpüşmeleri yoğun ve çılgıncaydı. Bu ise mükemmellikti.

Kareena'nın, altında yumuşadığını hissetti; sadece birazcık, sadece onun öpücüğüne karşılık vermesine yetecek kadar.

"Seni özledim... Arkadaşım," diye fısıldadı Prem genç kadının dudaklarına, bu itirafının onu korkutup kaçırmamasını umarak.

"Ben de seni özledim... Arkadaşım."

"Aile önemli, ama bazen, sonradan bulduğumuz ailenin bizi daha iyi anladığını fark ettim," dedi Prem, su bardağını onun kadehi ile tokuşturarak.

"Bunu anlıyorum," diye yanıtladı Rina. "Benim de çok güvendiğim birkaç yakın arkadaşım var."

"Arkadaş mıyız, Rina?"

Kareena gülümsedi ve gözlüğüünün ardındaki gözleri parladı. "Olmak isterdim."

Kareena yanağını Prem'in göğsüne yasladı ve kollarını, adamın göğsünün garip bir şekilde sıkışmasına neden olan bir hareketle beline sardı. Prem de ona sarıldı.

"Bugün gerçekten berbattı," dedi Kareena.

"Nasıl daha iyi hale getirebilirim?"

Kareena, onun yanaklarındaki lekeleri silecek kadar geri çekildi. Kıkırdaması enfesti. "Çok komik görünüyorsun. Bu yardımcı oluyor."

"Bunty'nin fikri. Duruma uygun giyinmem gerektiğini söyledi."

"İlk sorunun, Bunty'den tavsiye almandı."

"Ama seni güldürdü," dedi Prem.

Kareena onun kolları arasında tekrar rahatladığında, Prem zamanın geldiğini biliyordu. Onu yatak odasına götürdü ve otomatik panjurları açtı. Sadece şehir manzarasıyla aydınlanan odasının karanlığında, genç kadını kendine çekti ve kapüşonlusunun fermuarını açtı. Kıyafet, yumuşak bir sessizlikle parke zeminine düştü.

"Daha fazlası," dedi Kareena iç çekerek. Prem'in tişörtünü kavradı ve başının üzerinden çekip çıkardı. Çırlıçıplak kalana kadar, birbiri ardına kıyafetlerini çıkarmaya devam ettiler. Prem sertleşmişti ve Rina'nın ceketi çıktığından beri öyleydi. Penis aralarında bir nabız gibi atıyordu.

"Hadi gel. Şimdi o duşa girelim." Onu bitişik banyoya çekti ve sonunda gözlüğünü çıkarıp tezgâhın üzerine koydu.

Suyu açıp ısınması için ayarladıktan sonra, Rina'yı tekrar kollarına aldı; göğüsleri birbirine kaynaşana kadar yapış yapış olmuş tenlerini birbirine bastırdı. Bir elini kıvrıcık saçlarında gezdirdi ve diğer eliyle kalçasının genişliğini ve kıcının yumuşaklığını takip etti. Genç kadının parmak uçlarının, göğsünde ve köprücük kemiğinin üzerinde gezindiğini hissetti.

Bundan çok daha fazlasını istiyorum, diye itiraf etti Prem kendi kendine, onu düşün altına itmeden önce.

"Pencap saçlarını yıkamanın ne kadar sürdüğünü biliyor musun?" diye homurdandı Kareena, koyu renk gür bukleleri ıslanmaya başlayınca. "Şimdi sonsuza dek burada kalacağız."

"Umurumda değil," dedi Prem. Saç tokasını çıkarmasına yardım etti ve tokayı bileğine takmasını izledi. Sonra avucuna yüz yıkama jeli pompaladı ve yanaklarına masaj yapmaya başladı. Kareena güldü ve lekeler tamamen gidene kadar ona yardım etti.

"Sıra sende," dedi Prem ve Rina'nın kafa derisine masaj yapmak için eline biraz şampuan sıktı. Kareena bir iç çekti ve saçlarını arkaya attı. Su yüzünden, boynundan, köprücük kemiğinden aşağı akıyor ve göğüslerinin ucundan yere yuvarlanıyordu. Ona ve onun ihtiyaçlarına odaklanmaya çalışan Prem'in penisi inanılmayacak derecede sertleşti.

"Sana yeterince su geliyor mu?" diye sordu Kareena, Prem onu durulanması için döndürdükten sonra. "Daha önce hiç biriyle duş almadım, ama her zaman bir kişiye yeterince su gelmediğini düşündüm."

"Ben iyiyim," dedi Prem boğuk bir sesle, poposunu okşayarak. "Hadi saçını yıkamayı bitirelim."

"Dinle... Saçlarım dökülüyor. Belki sadece kurutabilirim ve..."

"Rahatla," dedi Prem boynunun kıvrımına bir öpücük kondu. "Sorun değil." Tüm köpüklerin durulandığından emin olmak için acele etmeden saç derisine nazikçe masaj yaptı.

Sonra, sırf ona dokunmak istediği için, iki eliyle boynunu kavradı ve ellerini köprücük kemiğinin, ıslak göğüslerinin ve karnının üzerinde gezdirdikten sonra onu kendine çekti.

"İyi mi?"

"Çok iyi," dedi Kareena zar zor duyulabilen bir fısıltıyla.

Sabuna uzandığında, Kareena onun elini itti ve şişeyi kendi eline aldı. Tüm bu zaman boyunca onu dürtten ereksiyonu görmenden geliyordu. Ama şimdi, avucuna yeterli miktarda sabun saktı ve Prem'in omuzlarından başlayıp göğsünün üzerinden Charlie'ye doğru geçerek onu köpürtmeye başladı.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye mırıldandı Prem, Rina'nın ensesini kavrayıp yükselen buharın içinde vücudunu yıkamasını izlerken.

"Çok daha iyi," dedi Kareena, ağır ve boğuk bir sesle. Damlacıklar şimdi kirpiklerine yapışmıştı. Teni ısıldıyordu ve sırtından kürek kemiklerine kadar dökülen saçları sağlıklı bir parlaklığa sahipti. Rina'nın elleri, adamın aletinin etrafına sarılana kadar daha da aşağılara indi. Prem, temas karşısında tısladı.

"Rina, tatlım."

"Öp beni."

Prem onun her dileğini yerine getirmekten başka bir şey yapamazdı. Ağızları birleşirken, Kareena elini uzun, sert hareketlerle penisinde yukarı ve aşağı kaydırды.

Prem tehlikeli bir şekilde gelmeye yakındı ve buna izin veremezdi. Kareena penisinin ucuna baskı uyguladığında titredi ve ondan uzaklaştı; önce onun gelmesi gerekiyordu. Her zaman önce o gelecekti.

"Prem, sen ne..."

Prem duş zemininde dizlerinin üzerine çöküp bir bacağına omzunun üzerine atmak için havaya kaldırdığında, Kareena'nın nefesi kesildi. Kareena tamamen sessizleşirken, Prem genç kadının kıvrımlarını nazikçe ayırdı ve karnının üzerinden kayarak vajinasının önünde bir yağmur duşu gibi damlayan su damlacıklarına hayranlıkla baktı. Klitorisine hafifçe üfledi ve Rina kalçasını kaçırmaya çalışırken, onu tutuşu demir gibi sertleşti.

Öne doğru eğilen Prem, Rina'yı sertçe yaladı. Dokunuşuyla nefesi kesilen genç kadın titredi. Fayans duvara yaslanırken ağzı sessiz bir duayla açıldı.

"Aha. Demek ki seni bu şekilde sessiz tutabilirim," dedi Prem kıkırdayarak, onu tekrar yalamadan önce. Bu sefer daha derinlere gömüldü, emdi ve tadına baktı, genç kadının ziyafetinde boğuldu. Tadı çok lezzetliydi ve hepsini istiyordu.

Kareena parmaklarını Prem'in saçlarının arasına geçirip kendini ona doğru itti ve adamın dudakları altında daha da ısınırken kendisini iyice yalayıp yutması için kalçasını öne doğru yuvarladı.

Kareena'nın dizleri zayıflamaya başlayınca, Prem onu yanğını duş duvarına yaslayacak şekilde çevirdi ve bacaklarını iyice açıp kalçasını geri çekti.

"Dur," dedi Prem boğuk bir sesle.

"N-ne?"

"Dur," dedi yine, Rina'nın ellerini kavradı ve poposunun yanaklarını ayırabilmesi için onları geri çekti.

"Se-sen ne..."

"Böyle," dedi ve yanaklarını birbirinden ayırdı.

"Prem, sen..."

"Evet, sorun olur mu?"

"Ha-hayır, Tanrım hayır, ama sen iyi misin?"

Prem, genç kadının yanaklarını daha da geniş açtı ve parmağını lezzetli sıcaklığa kaydırırdıktan sonra yüzünü yanaklarının arasına gömdü. Rina nefes nefese bir çığlık attı ve Prem onusuz gideremeyeceği açlığı doyurarak onu yalayıp yutarken, adamın parmakları altında boşaldı. Bacakları o kadar çok titriyordu ki Prem onun kendini ayakta tutabilmesine şaşırdı.

Rina'nın titremesi bile durmadan, Prem ayağa kalktı ve son kalan gücüyle onu duvara yasladı. Kendini konumlandırdı ve aletinin ucu tam kadının açıklığının içindeyken durakladı.

"Prezervatif almamı ister misin?" diye sordu nefes nefese.

"Hayır," diye soludu Rina kulağına. "Hayır, her şeyini istiyorum. Spiralim var. Ve senden başka kimse olmadı."

"O zaman al beni." Prem onu tutuşunu ayarladı ve tek bir uzun vuruşla kendini onun içine itti.

Prem bağırды ve Kareena çığlık attı, sesleri buharla dolu banyoda yankılandı. Ardından, Prem yavaş ve düzenli vuruşlarla içine girip çıkmaya devam etti. Kareena onu sertçe kavradı, parmaklarını saçlarının arasına ve sırtına geçirirken çaresizce tutunacak bir yer arıyordu. Adamın adını solurken dişleri boynunu sıyırdı.

"Daha fazla," diye hıçkırdı.

"Daha fazla," diye soludu Prem'in dudaklarına.

"Daha sert mi, yoksa daha yumuşak mı?"

"Daha sert, Prem. Ben... Her şeyini istiyorum."

Prem şimdi içine sertçe giriyor, teninin onun tenine çarptığını hissediyordu. Kareena onun altında kasıldı ve bir yay gibi geri lip onu ele geçiren aynı çılgınlıkla direndi. Prem, Kareena'nın orgazmı onu ele geçirene kadar klitorisine baskı uyguladı. Kendisi de yoğun ve sert bir şekilde gelmeden önce ancak bir an daha dayanabildi. Şimdiye kadar yaşadığı en yoğun orgazm boyunca genç kadına sarılırken, çığlıkları ve solukları birbirine karıştı. Su gitgide soğurken, fayans duvarın dibine çöktüler.

Başka biriyle hiç böyle olmuş muydu? Hayır. Sadece Kareena ile. Sadece onunla. Ve aralarında bir sürü fark olmasına rağmen, göz ardı etmesi aptallık olacağı bir bağ vardı.

Çıktıkları zirveden inerken, Prem ona sıkıca sarıldı; ten tene, ıslak ve kaygan, göğüs göğüse. Tıpkı Rina'nın onu sahiplendiği gibi, o da Rina'yı sahiplenmişti ve işlerin onun için bir daha eskisi gibi olup olmayacağını bilmiyordu.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kareena

Kareena, Prem'in yatak odasına dalan bir itfaiye konvoyu gibi ses çıkaran alarmla uyandı.

"Ne oluyor be?" diye homurdandı ve başının üzerine bir yastık çekti. Şimdiye kadarki en iyi uykusunu çekiyordu ve bu kadar erken bitmesini istemiyordu.

Arkasında Prem'in kıpırdandığını hissetti. Çıplak bir kol, komodinde duran telefonu almak için vücudunun üzerinden uzandı. Kalçası onunkini dürttü ve sabah ereksiyonu, Kareena'nın poposunu ona sürmesine neden oldu. Prem, onu durdurmak için elini kalçasına koydu.

"Evet?" Kareena, Prem'in uykulu sesini duydu. "Evet, tamam... Orada olacağım... Hayır, zahmet etme. O benim hastam. Onunla ben ilgilenirim. Bana tıbbi kayıtları gönder, Dr. Villasante ile hastanede buluşacağım."

Yastığı kafasından çekti ama henüz gözlerini açacak enerjiyi bulamadı. "Gitmek zorunda mısınız?" diye fısıldadı uykulu bir sesle.

"Evet," dedi Prem. "Şu anda ameliyatta olan bir hastam var."

"Hımm."

Kareena, Prem yataktan çıkmadan önce ağzının kenarındaki sert öpücüğü hissettiğinde elinde olmadan gülümsedi. "Kal," diye seslendi Prem. "Uyu." Ona ikinci kez söylenmesine gerek yoktu.

Kareena bir dahaki sefere gözlerini açtığı anda oda daha aydınlıktı; tanıdık bir kahve ve yumurta kokusu vardı. Yatakta oturup gözlerini ovuşturdu. Saat kaçtı?

Uzandı ve yatakta yanındaki serin noktayı hissetti. Başka bir yerde uyumakta bu kadar zorlanırken nasıl oluyordu da Prem'le birlikte olduğunda uyku dünyadaki en kolay şey haline geliyordu?

Komodinin üzerinde duran gözlüğünü aldı ve gözüne taktı. Görüşü netleşti ve sonunda telefon ekranına odaklanabildi. Saat sabah sekizdi.

"Kahretsin!" Hemen ayağa fırladı. Bu nasıl mümkün olabiliyordu? Hiç bu kadar geç uyanmamıştı. Prem'le duş aldıktan sonra ya da başkalarının duş olarak kabul edebileceği bir şeyden sonra, genç adamın tişörtlerinden birini giymiş ve saygın bir zamanda yatağa gitmişti. Prem'in üstünü aldı, sonra pamuklu külotunu buldu ve mutfığa giderken saçlarını başının üstünde toplamayı başardı. New York şehrinin silueti, çelik ve cam yansımalarıyla pırıl pırıl parlıyordu ki bu da işe geç kalacağı anlamına geliyordu. Çok geç. Ve eğer *Dadi* evdeyse, bir gece önce giydiği kıyafetlerle eve nasıl geldiğini büyükannesine açıklamak zorunda kalacaktı. Bu eğlenceli bir macera olacaktı.

Köşeyi döndü ve doktor önlüğü içindeki Prem'i ocağın başında bir kızartma tavasıyla buldu. Prem ona omzunun üzerinden en ukala gülümsemelerinden birini gönderdi. "Seni uyandırdığım için üzgünüm."

"Uzun zaman önce kalkmalıydım. Hastanı görmeye gitmen gerekmiyor muydu?"

"Hasta hâlâ ameliyatta. Düşündüğümünden daha fazla zamanım var," dedi Prem. Bir yandan tezgâhın solundaki bir iPad'e bakmaya devam ederken, diğer yandan elindeki bir spatulayı kullanıyordu.

"Biliyor musun," dedi Kareena, bar taburelerinden birine otururken. "Bu çok seksi."

"Ne?"

"İnsanların sana güvenmesi. Çok olgunca. Ve sanırım bu seksi."

Prem sırtıttı ve çenesindeki tanıdık gamze derinleşti. "Yetkinlik pornosuna meraklısın, ha? Sanırım bu sana çok uygun."

Kareena kahve olup olmadığını sormadan önce, Prem onun önüne bir fincan koydu. Onun içmeyi tercih ettiğini bildiği siyah katran yerine, önündeki kahve nane kreması gibi kokuyordu.

"Kremadan nefret edersin," dedi Kareena, ellerini kupanın etrafına sararken.

"Evet, ama sen etmiyorsun," dedi Prem. "Yılın bu zamanında nane bulmanın çok zor olduğunu söylemeliyim. Onu dondurmana şaşırmamalı."

Sadece onun için bir şey satın aldığını fark etmek tam bir şoktu. Kahve, kahvaltı. Her şey hayal edebileceğinden çok daha fazlasıydı.

Kahretsin, nasıl bu kadar derine batmıştı?

Prem, yumuşacık görünen omleti tavadan bir tabağa kaydırarak ve tabağı onun önüne koydu. Tıpkı tercih ettiği gibi hafif ve kabarıktilar.

"Bana yumurta yaptın," diye mırıldandı, başka ne diyeceğini bilemeden. Yumurtayı görünce neredeyse kalbi durmuştu.

"Evet," dedi Prem, ocağı kapatıp bulaşıkları lavaboya bırakırken. "Tercih ettiğin kahvaltı yemeğinin bu olduğunu söylediğini hatırlıyorum."

"Ben de yumurta severim. Ben çocukken annem hep yapardı ve şimdi onlara özlem de eklendi."

"Çırpılmış mı? Yağda mı? Kayısı kıvamında mı? Yoksa tamamen haşlanmış mı?"

Kareena güldü. "Çırpılmış. Kahvenin yanında yenen omlet gibisi yoktur."

Prem mutfakta koştururken ona bakmıyordu bile. Tabletini, diğer bar taburesinin üzerine bıraktığı çantasını ve araba anahtarlarını aldı.

"Sen yemeyecek misin?"

"Sen uyanmadan önce biraz yedim. Bana onları nasıl sevdiğini hiç söylemedin, bu yüzden akıllıca bir tahminde bulunmak zorunda kaldım."

Kareena çatalına bir yılanmış gibi baktı.

"Eeee?" dedi Prem. Evin kapısına gidip spor ayakkabılarını giydi. "Nasıllar?"

Midesi düğümlenen ve başı kalbiyle aynı ritimde zonklayan Kareena, ona gülümsemeye çalıştı. Tabağının kenarından küçük bir parça aldı ve ağzına atı.

Tereyağlı. Hafifçe ıslak. Çırpılmış. Ve... İçinde masala mı vardı?

Çatalını bir tıkırtıyla tabağına düşürdü. "Yumurtalarım masala koymayı nereden bildin?" diye sordu.

Prem güldü. "Ciddi misin? Yemek yeme yarışması yaptık. Yarışmanın neredeyse yarısı boyunca tabağının üzerinde kendi kendine mırıldandın. Yediğin her şeye baharat döktün ve bunu fark etmeyeceğimi mi sandın?"

Kareena başıyla onayladı. Söyleyecek hiçbir sözü yoktu. Prem Verma, Dr. Dil, az önce mükemmel omleti yapmıştı.

"Hepsi... Harika," dedi sonunda.

"Mükemmel." Prem onun yanına gitti, çenesini tuttu ve ağzına sert bir öpücük kondurdu. "Kalmak istersen, ben dönene kadar takılabilirsin. Kaçta geleceğimi bilmiyorum ama akşam yemeğine kadar dönmüş olurum."

"Çalışmam gerek," dedi Kareena. "Bu hafta, üzerinde çalıştığım bir davam var."

"Kahretsin, benim de arka arkaya ameliyatlarım var. Bu hafta sonu vardiya almam ve sonra da programım için hazırlanmam gerekiyor." Kareena'nın ağzına bir hızlı öpücük daha kondurdu. "O halde gelecek hafta sonu. Benimle kaçmak ister misin?"

"Kaçmak mı? Nereye?"

"Bilmiyorum. Nöbetçi değilim ve programın saatiyle çelişen özel bir yayın olduğu için eski bölümlerimden birinin tekrarını yayınlayacaklar. İstersen sahile gidebiliriz."

"Deniz kıyısına mı?" diye sordu Kareena. "Sen Jersey'desin. Burası deniz kıyısı."

Prem onu tekrar öptü, bu sefer daha uzundu ve dilini de kullandı. "İyi. Deniz kıyısına. Benimle gel."

"Kız kardeşimin nişan partisine yardım ediyorum," dedi Kareena.

"Siktir et."

Onunla yalnız oldukları bu anlar... Harikaydı. Sadece ikisi olduğunda çok fazla endişelenmesine gerek yokmuş gibi hissediyordu. "Pekâlâ," dedi fikrini değiştirmeden önce. "Hadi yapalım şunu."

"Harika. Ön kapının şifresi benim doğum günüm. Ne zaman istersen gidebilirsin." Çantasını, dosyalarını, kahve kupasını ve anahtarlarını alarak geriye doğru yürümeye başladı. "Konuşmamız lazım, ama gitmem gerek. Sana daha sonra mesaj atarım."

Kareena başıyla onayladı ve çatalını tekrar almadan önce onun kapıyı arkasından kapatmasını bekledi. Onunla tatile, özellikle de ayrılmasının çok zor olacağı bir yere gitmeyi kabul etmişti.

Zihni tekrar yumurtalara odaklandı. En son birisi ona masala ile yumurta yaptığında, annesi hâlâ hayattaydı. Çok özeldi. Yumurtalı ve içinde sadece onu özel hissettirecek kadar çay bulunan sıcak sütlü o pazar kahvaltıları...

Kareena bir lokma daha aldı ve sonra bir tane daha.

Prem onu şimdiye kadar gittiği en eğlenceli randevulara çıkarmıştı. Kareena onunla yaşadığı gibi akıllara durgunluk veren bir seksi başka kimseyle yaşamamıştı. Ve en önemlisi, Prem onu dinliyordu. Kareena onunla birlikteyken uyuyabiliyordu ve Prem onu sürekli besliyordu.

Yumurtaların tadını çıkararak kahvaltısını yaptı, tabağında-kileri silip süpürdükten sonra sandalyesine oturdu ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Hemen hemen her senaryoya hazırlıklıydı: Annesinin evini kaybetmek, kiralık bir evde yalnız yaşamak ve arabasını satmak zorunda kalmak. Ya da daha kötüsü, hiç sevmediği birine razı olmak.

Kareena'nın kendini hazırlamadığı tek şey, onu asla sevmeyecek bir adama âşık olmaktı.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Prem

Prem: Anne, sakın çıldırma ama biriyle tanıştım.

Annem: Aman Tanrım, gerçekten mi?? Beta, seninle gurur duyuyorum!!

Annem: ::dini resim::

Annem: ::dini resim::

Annem: ::porti resmi::

Prem: O, Kareena. Programımı yarıda kesen kadın.

Prem: ...Anne?

Prem: Anne, telefonun mu kapandı?

Annem: Hayır, ama sen kalbimin bir parçasını öldürdün. O kadın mı?? İtibarını neredeyse mahveden kadın mı?? Neden o?

Prem: Onunla konuşmayı kesip yalnız olmaya geri dönmemi mi tercih edersin?

Annem: En azından iyi bir aileden mi?

Prem: Anne.

Annem: En azından iyi bir aileden mi?

Annem: Her neyse, otuz beş yaşındasın, o da iş görür.

Prem: ANNE. En azından sevinmiş gibi DAVRANABİLİR misin?

Annem: O zaman ne eğlencesi kalır ki?

Prem, Kareena'nın bir erkekle bir hafta sonu için hiçbir yere gitmediğini biliyordu. Arkadaşlarıyla, elbette, ama uzun bir süre başka bir insanla yalnız kalacağı bir yere gitmek?

Duvarlarını örecekti.

Ya da en azından Prem onun duvarlar örmesini bekliyordu.

Ama aksine yolcu koltuğunda rahatlamış bir halde oturan Kareena süveterini, göğüslerinin ortasından dizlerine kadar düğmesi bulunan, keten kumaştan yapılmış V yaka, askılı, ayak bileklerine kadar uzanan bir elbiseyle takas etmişti. Üzerini onun evinde değiştirirken, Prem onu neredeyse yatak odasına geri sürükleyecekti ama genç kadın vahşi ve heyecanlı bir enerjiye sahipti. Prem, sahilde geçireceği bir gecenin onu bu kadar mutlu edeceğini hiç düşünmemişti.

Kapalı pencereleri ve hoparlörlerden yükselen Taylor Swift şarkıları ile neredeyse iki saatlerini trafikte sıkışıp kalmış bir halde geçirmişlerdi.

Ve Kareena, Prem'i güldürmüştü. Gerçekten, ama gerçekten güldürmüştü.

İlk kez birlikte olduktan sonra, onu yanında tutmak istediğini biliyordu. Onunla birlikte olmak istediğini. Bu, hiç kaybolmayan içgüdüsel bir tepkiydi.

Ama şimdi, Kareena onunla birlikte olmak istemezse ne olacağını bilmiyordu. Çünkü genç kadın hâlâ Prem'in ona veremeyeceği bir şey istiyordu.

"Hadi," dedi Prem, arabayı kiralık daire için ayrılan yere park ettikten sonra. "Çantaları bırakıp bir şeyler yiyelim."

"Aklımı okudun."

O anda onunla birlikte olmak dünyanın en kolay şeyi gibiydi. Çantalarını ana yatak odasına koyduktan sonra, Prem parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve küçük Meksika restoranına el ele yürüdüler.

Ne yazık ki, dışarıda bekleyen bir sürü insan vardı. Belli ki Prem deniz kıyısına onun kadar inmemişti, çünkü Kareena'nın araya girip bir paket servis siparişi vermesi sadece iki saniye sürdü.

"Hadi gidip sahilde yiyelim," dedi Kareena ön taraftaki hostesten beyaz plastik poşeti alırken. "Karanlık, ama hava harika."

Prem tartışmadı ve deniz kenarındaki kumlara indiler. Arkalarındaki kaldırım ışıklarıyla aydınlanan ancak mahremiyet için yeterince karanlık olan sessiz bir kum tepesi buldular.

"Bahse girerim Kaliforniya'da her zaman böyle bir hava varır," dedi Kareena, yemek paketlerini açarken.

"Bazen daha iyi. Ödevim olmadığında okuldan sonra sahile giderdim. Sadece kumun üzerine oturup okurdum."

"Anatomi ve biyoloji kitapları mı?"

"Daha çok bilim kurgu. Üniversiteye gidene kadar kurgu romanlardan vazgeçmedim."

Kareena ona folyoya sarılı bir dürüm verdi. "Benim de kurgu okuma alışkanlığım o zamanlar başladı. Dışarı çıkmaktansa evde kalıp okumayı tercih ederdim."

Prem, onun dürümün etrafındaki folyoyu açmasını, içindekileri incelemesini ve hızlı bir ısırık almasını izledi. Genç kadın, onu tam kalbinden vuran bir inilti çıkardı.

"Vay canına," dedi Kareena ağzı dolu bir şekilde. "Bu şimdiye dek yediğim en iyi dürüm olmalı."

Prem, Charlie'nin çıkıp oynamak istediği gerçeğini gizlemek için dizlerini kaldırarak kıpırdandı. Boğazını temizleyerek ereksiyonundan kurtulmak için dua etti. "Üniversitede bir kitap kurduyla mı çıktın yoksa?"

Kareena başını iki yana salladı. "Okulun üçüncü yılında Beamer üzerinde çalışmaya başladım ve kendi başıma tamir ederken yardıma ihtiyacım vardı, çünkü babamdan onarım için para almak istemedim. Arabayı satardı ve uğraşmaya değmeyeceğini söylerdi. Babasının garajında çalışan bir çocukla görüşmeye başladım. Bir motosikleti vardı."

"Vay canına, şu haline bak," dedi Prem, onu tepeden tırnağa incelemek için geriye yaslanarak. "Hiç gezintiye çıktın mı?"

"Siktir, hayır," dedi Kareena bir kahkaha atarak. "Babam, büyükanmem ya da teyzelerim öğrenirse bana ne olacağını düşünmeden edemedim. Birbirimizden çok farklı olduğumuzu fark ettiğimizde ayrıldık. Ne kadar tatlı biri olsa da, ailem hakkında ne zaman konuşsam, işler toksik bir hal almasına rağmen neden hâlâ onlarla aynı yaşadığımı anlamıyordu."

"Humm," dedi Prem dürümünü ısıtırken. "Göçmen deneyimini anlamayanlarla iletişim kurmak zor. Ailelerimizi desteklemek ve onlarla birlikte olmak istiyoruz; fakat bazen bunu yapmak için ruh sağlığımızı ve duygusal refahımızı feda ediyoruz."

"Yine de onlardan vazgeçemem," dedi Kareena yumuşak sesle.

"Evet, ben de öyle."

Sessizce yediler, havanın ve deniz melteminin tadını çıkardılar. Esinti soğumaya ve sahildeki insan kalabalığı azalmaya başladı. Prem, Kareena'ya yaklaştı ve atkuyruğunun çıplak koluna değmesinin tadını çıkardı.

Kareena suyu izlemeye devam ederken, ona bakabilmek için kumun üzerinde kıpırdandı. "Söylesene?" diye ağzından kaçırdı aniden. "Senin gibi güzel, hayat dolu bir insan hatıralarla dolu bir eve nasıl inanır? Neden aşkın bir yanılsamadan daha fazlası olduğunu düşünüyorsun? Bu aşkın bir ilişkiyi yıllarca sürdürebileceğine nasıl inanıyorsun?"

Gözleri kocaman açılan Kareena, ellerindeki kumu temizlemeden önce dürüm paketini ortadan kaldırdı. "Şey, ah, tamam. Sanırım sevginin babamı yıllarca nasıl ayakta tuttuğunu gördüğüm için. Ve aynı anıların beni de bir o kadar süre hayatta tuttuğunu hissettim. Aşk romanları okuyorum. Aşk romanları hepimizin deneyimlemek istediği ideal bir fantezi satar. Kurgu olabilirler, ancak bu kadar çok insanın aşk hikâyeleriyle bir bağ

kurmasının bir nedeni var. Çünkü vermek istediğimiz ve almak istediğimiz duygu türü bu."

"Bundan çok eminsin."

"Eminim."

Prem, Kareena'nın geçmişini, ailesiyle olan ilişkisini ve ardından kendi ebeveynleri ile olan ilişkisini düşündü. Görücü usulü evlilik. "Sanırım annemle babamın birbirlerine birbirlerini sevdiklerini söylediklerini hiç duymadım. Belki ben küçükken birbirlerine sevgi gösteriyorlardı ama asla el ele tutuşmadılar. Sanki birbirlerine karşı hissettikleri geçici duygular, ben buna şahit olamadan kurumuştur."

Kareena ona gülümsedi. "İşte bu yüzden aşktan çok ortaklığa inanıyorsun. Uzun süreli aşkla ilgili bilimsel tüm verilere rağmen. Prem, belki de o ya da bu değildir. Belki de ortaklığın sonsuza dek sürmesi için her ikisine de sahip olman gerekir. Sonsuza dek sürecek olan budur."

"Sonsuza dek çok uzun bir zaman," dedi Prem yumuşak bir sesle. Birbirine kenetlenmiş parmaklarına baktı. "Sana daha önce nişanlandığımı söylemiş miydim?"

Kareena'nın ağzı bir karış açıldı ve gözleri kocaman oldu. "Hayır. N-ne oldu?"

Prem, Gori'yi ve onunla olan anılarını düşünerek başını salladı. Şimdi pusluydular, onları bir sisin ardından izliyormuş gibiydi. "Görücü usulü bir evlilikti. Ebeveynlerimiz birbirlerini tanıyorlardı. Birçok ortak noktamız vardı. Aynı yaşam felsefelerine inanıyorduk. O iş dünyasındaydı; ben tıptaydım. Ayrıca yatakta da birlikte çok iyiydik. Tanıştıktan üç ay sonra, nişanımızı ilan ettik."

"Vay canına," dedi Kareena. Derin bir nefes verdi. "Bu... Bu çok hızlı."

"Ebeveynlerimiz, ilk randevumuzdan sonra çoktan kutlamaya başlamışlardı. Bir mekân buldular ve düğün tarihini nişanımızdan bir yıl sonrası olarak belirlediler. Gori'nin baş ağrısı bundan hemen sonra başladı." İlkini çok net hatırlayabiliyordu. Onun dairesinde kalmış, onun için panjurları kapatmış, onu yatağına yatırıp üzerini örtmüştü. Gori bir battaniyenin altında cenin pozisyonunda kıvrılıp yatarken, onu rahat ettirmek için aklına gelebilecek her şeyi yapmıştı.

"Doktoruna gitti ve doktoru ona sadece biraz baş ağrısı çektiğini söyledi. Uzman doktorumu da onu kontrol etmesi için ikna ettim. MRI ve BT çekmeyi planladılar, ancak çok geçti."

"Ah, hayır. Prem..." diye fısıldadı Kareena.

"Einstein Medical'de kardiyotorasik cerrahi bursuna kabul edildiğim gün, beyindeki bir kan damarının yırtılmasından kaynaklanan bir felç geçirdi. İş kabul etmek üzereyken haberi aldım."

Kareena, bacakları birbirine dolanana kadar ona yaklaştı ve başını onun omzuna yasladı. "Çok ama çok üzgünüm."

Kareena bu şekilde tutunduğunda Gori hakkında konuşmak çok daha kolay, diye düşündü Prem. Parmaklarını genç kadının dağınık saçlarının arasından geçirdi. "Gori öldükten sonra, aylarca kaybolmuş gibi hissettim. Daha fazlasını yapmalıyım. Daha fazlasını yapabilirdim. Kadınlara, özellikle de beyaz olmayan kadınlara yönelik sağlık hizmetleri korkunç ve Gori'nin, neye ihtiyacı olduğunu anlayan doktorların bulunduğu gidecek bir yeri olsaydı, belki de bugün hayatta olurdu."

Kareena'nın yüzünde bir farkındalık belirdi. "Toplum sağlığı merkezin."

"Evet." Prem, Kareena'yı göğsüne yakın tutarken şimdi boş olan plajı inceledi. Hava karanlıktı ve birkaç çift deniz kenarı boyunca el ele yürüyordu. Tahta kaldırımından gelen müzik ve sohbet sesi, dalgaların yatıştırıcı şıpırtısına karışıyordu.

"Sen iyi bir insansın, Prem Verma. Ebeveynlerimiz, başarılarımızı, bu ülkeye gelirken yaptıkları fedakârlıklara değip değmediğinin bir işareti olarak görüyorlar. Ve sen, onların sağlıklarının ve refahlarının gözetildiğinden emin olarak bu fedakârlığı geri ödüyorsun. Bu inanılmaz."

Bir de bunun için fon bulabilirsem, diye düşündü Prem. Ama bu artık Kareena'nın sorunu değildi. Şu anda bu yükü ona yükleyemezdi.

Kareena tekrar konuşmadan önce, birkaç dakika suyu dinleyerek birbirlerine dolanmış bir halde kaldılar. "Neyi komik bulduğumu biliyor musun?"

"Neyi?"

"İnsanların nasıl bağlantı kurduğuna dair farklı düşüncelerimiz var, ancak nihayetinde ikimiz de huzur bulamadık. İkimiz de yalnızız."

Prem güldü. Kareena haklıydı, ama şu anda birlikte olmalarına, birbirlerine sarılmalarına rağmen onun kendini hâlâ yalnız hissettiğini duymaktan nefret ediyordu. "Bu doğru. Ama en azından ben ikimizin de yalnız kalmaması için çaba gösteriyorum. Peki, sen ne zaman deneyeceksin, Kareena Mann?"

"İnsanlarla buluşuyorum. Dışarı çıkıyorum. Aksine ben senden daha çok çabalıyorum."

"Ne demek istediğimi biliyorsun," dedi Prem.

Kareena, çok geç olmasına rağmen aralarındaki bağdan kaçınabilecekmiş gibi gözlerini kaçırdı. Prem onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Bana evin senin için neden bu kadar önemli olduğunu söyler misin?"

Kareena titrek bir nefes verdi ve sonra, neredeyse sessiz bir fısıltıyla, "Ben de onun gibiyim," dedi. "Babam hâlâ yaptığım bazı şeylerin onu hatırlattığını söylüyor."

"Anneni mi?"

Kareena başıyla onayladı. "Annemin evi, kendim olabileceğimi bildiğim tek yer. Beni olduğum gibi kabul eden biriyle böylesine bir bağ kurabileceğim bir yer bulacağımı sanmıyorum." Gözlüğünü hareket ettirmek istercesine burnunu kııştırdı. Prem bunu onun için yaptı ve ağzının kenarına, tam da onun sevdiği gibi bir öpücük kondurdu.

"Sen bir kır çiçeğisin, Rina. Nereye düşersen düş kök salacak ve büyüyeceksin."

"Her kiminle olursa olsun?"

Prem'in midesinde yine o garip düğümleme hissi vardı. "Evet. Her kiminle olursa olsun."

Bir süre daha birbirlerine sarılarak oturdular, yüzleri birbirine çok yakındı ve deniz meltemi ısınan tenlerini serinletiyordu. Neşeli kahkahaların ve tahta kaldırımdaki oyunların sesi, kıyıya çarpan dalgaların yankısıyla karışiyordu.

"Bunun bana neyi hatırlattığını biliyor musun?" diye sordu Kareena. Sesinde onu gülümseten küçük, hafif bir keyif vardı. "Bir şarkıyı."

"Ah, Tanrım, gerçekten mi?"

Kareena çantasını açtı ve içinden ceptelefonu ile kulaklıklarını çıkardı. "Benimle dinler misin?"

Prem onu reddedemezdi. Elini uzattı ve kulaklıklardan birini aldı. Kareena kulaklığı sol kulağına takarken, o da elindekini sağ kulağına taktı.

Bacaklarını uzatıp serin kumların üzerine uzandılar. Prem parmaklarını tekrar onunkilere kenetledi ve yan yana müzik dinlerken gözlerini kapattı. Gitar ve piyanonun yumuşak sesi kulaklarını doldurdu.

Rina'nın, elini sıktığını hissetti.

Prem sözleri, Kareena'nın her zaman kendini bulduğu kelimeleri dinledi ve şarkı devam ettikçe, yanındaki kadınla o kadar uyumlu olduğunu fark etti.

Yavaşça gözlerini açıp şarkının geri kalanında Rina'nın dalgın halini izlemek için başını çevirirken kalbi hızla çarpıyordu. Genç kadının ağzı gevşemişti, göğsü rahat nefeslerle inip kalkıyordu ve gözlüğünü başının üzerine kaldırmıştı ki bu sayede Prem onun yanaklarına yayılan kirpikleri görebiliyordu.

Prem, bir milyon yıl geçse de beyin kimyasının ona ihanet edeceğini ve hayatında ilk kez, aşkın bir yanılsama olduğu fikrinden... Belki, sadece belki, aşkın gerçek olabileceğinden şüphe etmesine neden olacağını asla düşünmezdi.

Yurtdışından Hintli Haberleri

Sevgili Okuyucular,

Ebeveynler olarak kabul etmemiz gereken en zor şeylerden biri, işlerin umduğumuz gibi gitmemesidir.

Gençliğinizi hatırlayın. Din ve itibar asla korku uyandırmak için bir silah olarak kullanılmamalıdır.

Şimdi, bu şantaj ve rüşvet kullanamayacağınız anlamına gelmez.

Bayan W. S. Gupta
Köşe yazarı
Avon, NJ

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

Kareena

"Yattıkları adam hakkında konuşmayı kesmeyen iğrenç bir arkadaş gibi hissediyorum. Nasıl bu kadar takıntılı hale geldiğimi bilmiyorum!" Kareena başka bir çadır kartını katladı ve Veera'ya verdi. "Gitmeden önce kaç tane daha yapmamız gerekiyor?"

Bobbi, basılı çizelgeyi ve önündeki tableti kontrol etti. "On dört civarında," dedi. "Ramkumaran ailesi. Yetişkinler, çocuklar ve torunların hepsi nişan partisi için geliyorlar. Onları iki masaya bölmeliyiz. Sanırım seviştiğin için bu kadar takıntılı hale geldin. Kahretsin, ben de biraz penis görsem ben de takıntılı hale gelirdim."

"Neden burada olmam gerektiğini anlamıyorum," diye mırıldandı Veera. Önündeki küçük, taşınabilir yazıcıya baktı. "Nişan partisini ben planlamıyorum. Cuma gecemi neden ikinizle penis hakkında konuşarak geçiriyorum? Dışarıdaki fırsatları kaçırmış gibi hissediyorum."

"Akşam yemeği ve içecek istiyorsan, bunun sana bir maliyeti olacak," dedi Kareena. "Bu iş bittikten sonra, kız kardeşim ve *Dadi* geri dönmeden önce gidelim. Gittikleri terzi Kuzey Brunswick'te ve iki saattir ortalarda yoklar. Yakında geri dönerler."

"Senin de burada olmana şaşırdım," dedi Bobbi. Kaşlarını oynattı. "Yeni oyuncağın bu hafta sonu tekrar buluşmakla ilgili bir şey söylemedi mi?"

"Söyledi," dedi Kareena. Ve bunu düşünmeden duramıyordu. Kız kardeşinin nişan partisi yaklaşırken, görmezden geldikleri aşikâr gerçek de gitgide büyüyordu.

"Ona nasıl hissettiğini söyleyecek misin?" diye sordu Bobbi.

Kareena başını iki yana salladı. Aklından tam olarak ne geçtiğini bildiği için en iyi arkadaşına lanet olsun. "Tepkisinin... Olumlu olacağını sanmıyorum. Prem, en başından beri aşk hakkında ne düşündüğü konusunda son derece dürüst davrandı."

Bobbi ve Veera birbirlerine baktılar, sonra kendilerini çadır kartlarıyla meşgul ettiler.

"Aman Tanrım, bunu yapmanızdan nefret ediyorum. Beni deli ediyor."

"Tatlım, eğer ona nasıl hissettiğini söylemezsen, o zaman ikiniz de ilişkinizin başlangıcında birbirinize karşı gerçekten dürüst oluyor musunuz?" diye sordu Bobbi.

"Aşkın bir ilişkiyi sürdürdüğünü düşünmüyor. Sanırım bu kısmen geçmişle ilgili ama aynı zamanda, bilmiyorum, belki de ebeveynleriyle ilgilidir. Buna nasıl karşı çıkabilirim?"

"Kendi başına kararlar alıp onları bir bahane olarak kullanmaya başlamadan önce ebeveynlerini ancak bir yere kadar suçlayabilirsin," dedi Bobbi.

"Bobbi!"

"Ne?" dedi omuz silkerek. "Bunu terapiden öğrendim kızım. Ve Prem'in aşk hakkındaki görüşlerinden bahsediyoruz. Eğer şu

anda seninle yatıyorsa ve senden gelecekteki itibarını onun için tehlikeye atmanı istiyorsa, o zaman onun da dürüst davranması adil olur.”

“Ki bu da senin de ona karşı dürüst olman gerektiği anlamına geliyor,” diye ekledi Veera.

Kareena kollarını kavuşturdu ve masaya yaslandı. “Bazı Güney Asyalı ailelerin duygularını bu kadar kolayca dışa vuramadığını biliyor musunuz? ‘Üzgünüm’ veya ‘Seni seviyorum’ demek istediklerinde sana sadece bir kâse meyve getirdiklerini? Belki Prem’in kaçırma girişimi de bundan ibaretti. Bir hizmet eylemiydi.”

Bobbi ellerini havaya kaldırdı ve sandalyesinden kalktı. Veera inleyip alnını masaya dayadı.

“Ne? Ne dedim ki?”

“Kareena,” dedi Bobbi masanın üzerine eğilirken. “Yapabileceğin en büyük hata, birinin davranışlarını senin aşk tanımına uyacak şekilde yorumlamaya çalışmaktır! Sana söylemezse seni sevmiyor demektir. Bu kadar basit!”

“Güven bana,” dedi Veera. “Onunla ve arkadaşlarıyla tanıştık. Hepsi de ‘ne kastediyorsan onu söyle’ tipinde insanlar.”

“Bana mı söylüyorsun,” diye mırıldandı Bobbi.

Karanlık düşünceler yağmur bulutları gibi köpürüp yayılırken, arkadaşlarının sözleri Kareena’nın kafasında daireler çizdi. Deniz kıyısındaiken, Prem nişanlısıyla ve toplum merkezini neden kurduyuyla ilgili gerçekleri onunla paylaşmıştı. Kareena, tüm hafta sonu boyunca yaptıkları konuşmaları ancak Prem onu eve bıraktıktan sonra inceleyebilmişti.

Lanet olsun, arkadaşları haklıydı. Kendini daha iyi hissetmek için bir şeyleri kendine göre yorumluyordu.

Ön kapı açıldı ve girişten telaşlı sesler geldi.

"Çok geç kaldık," diye fısıldadı Veera.

"Ve birden fazlası var," diye ekledi Bobbi.

Kareena masanın altına dalıp saklanamadan önce teyzeler, Bindu ve büyükannesiyle birlikte odaya daldılar.

"Merhaba teyzeler," dedi Bobbi, Veera ve Kareena hep bir ağızdan.

"Merhaba güzel *beta*'lar," dedi Mona Teyze. Küçük çantasını mutfak tezgâhına koydu ve kollarını açıp her birinden kısa bir kucaklaşmayı kabul etti.

"Henüz bitirmediniz mi?" diye sordu Bindu masadaki kartları görünce. Her iki elinde de iki alışveriş poşeti tutuyordu. "Bunun şimdiye kadar bitmiş olması gerekiyordu."

"Tatlım, senin yerinde olsam benimle konuşmana dikkat ederdim," dedi Bobbi kollarını göğsünde kavuşturarak. "Bana sadece etkinliğini planlamama yetecek kadar para ödüyorsun, saygısızlığını görmezden geleceğim kadar değil."

Bindi geri çekildi ve yüzünde öfkeli bir ifade olmasına rağmen cevap vermedi. Kahretsin, Kareena'nın bu numarayı gerçekten öğrenmesi gerekiyordu.

"Planlamaya yardım etmek için mi buradasınız?" diye sordu Veera, teyzelere.

"Bindu son kıyafet seçimlerini görmemiz için bizi aradı," dedi Sonali Teyze. "Loken da yakında kıyafetlerini denemek için burada olacak ki *sagai* için son onayı verebilelim."

"*Beta*, sen ne giyeceksin?" diye sordu Farah Teyze, Kareena'ya. "Siyah bir şey değildir umarım."

"Henüz emin değilim," dedi Kareena. Genellikle, büyükannesi ve kız kardeşi ona bu tür etkinlikler için giymesini bekledikleri kıyafeti giydirdi, böylece haftalarca stil veya renk seçimi hakkında şikâyet ettiklerini duymak zorunda kalmazdı.

"Eh, bir aydan az kaldı," diye yanıtladı Sonali Teyze. "Gerçekten yakında bir şey seçmen gerekiyor; aksi takdirde, onu zamanında hazırlayıp ütüleyemezsin."

"Ne giyeceğini unutun; asıl önemli olan kiminle gittiği?" diye seslendi *Dadi* mutfaktan. "Siz ikiniz, Kareena'nın, kız kardeşinin nişan partisi için birini bulmasına yardım ediyor musunuz? Artık toplumda umursayan pek fazla insan olmasa da, Kareena'nın büyük kardeş ve hâlâ bekâr olmasının kötü görünüşünü düşünüyorum."

"Hepinizin onun için birini aradığınızı sanıyordum?" diye sordu Bobbi.

"Denedik ama bulduğumuz adamla hiçbir ilgisi olmasını istemedi," dedi Mona Teyze. *Dadi*'nin, buzdolabından yiyecek almasına ve masala çayını hazırlamasına yardım etmek için mutfığa geçti.

"Sanırım bir erkek bulmanın eskisi kadar kolay olmadığını anladığınız içindir," dedi Veera şaşkınlıkla.

"O haklı," dedi Falguni Teyze.

Bütün teyzeler ve *Dadi*, hep bir ağızdan adını seslenerek ona döndüler.

"Ne?" dedi Falguni Teyze. "Onlar akıllı kızlar. Onlarla dalga geçip geçmediğimizi biliyorlar. Kareena, merak etme. Birini bulduğunda, o harika bir adam olacak."

"Zaten birini buldu," diye mırıldandı Bobbi.

Tüm mutfak sessizleşti.

"Üzgünüm *beta*," dedi Farah Teyze sakince. "Ne dedin sen?"

"Seni öldüreceğim," diye fısıldadı Kareena, Bobbi'ye.

Arkadaşı omuz silkti ve geri kalan çadır kartlarını katlamaya devam etti. "Artık bu akşam geri adım atamazsın."

Geri adım atmayacaktı. Prem'e bu ilişki olayını denemeye istekli olduğunu söylemeyi planlamıştı ve bu konuda kararını vermişti. Ama bunu teyzelere söylemek? Bu tamamen farklı bir deneyimdi.

Kareena ayağa kalkıp omuzlarını dikleştirdi ve derin bir nefes alıp mutfağın etrafında heykel gibi duran beş kadına baktı.

"Teyzeler," dedi yavaşça. "*Dadi*. Birkaç ay önce biriyle tanıştım. Doğum günümde. Gerçekten çok iyi anlaştık, sonra ikinci kez buluştuğumuzda... Çok büyük, temel farklılıklarımız olduğunu fark ettik. Ama yavaş yavaş, farklılıklarımız konusunda bir nevi uzlaşmaya vardık. Ve şimdi, biz... Biz..."

"Çıkıyorlar," dedi Bobbi ve Veera aynı anda.

Mutfaktan bir dizi nefes sesi geldi.

"Kim?"

"Desi mi?"

"İyi bir aileden mi geliyor?"

"New Jersey'de mi yaşıyor?"

"O gerçek mi?" diye ekledi Bindu. Arka duvara yaslanmış ceptelefonunu kontrol ediyor ve örgüsünün ucundaki buklelerle oynuyordu.

"Kapa çeneni Bindu," dedi Kareena. "O gerçek. Ve aslında hepiniz onunla tanıştınız. O Prem. Prem Verma."

Kareena mutlak sessizliğin saniyelerini sayarak bekledi. Sonra tüm odada çığlıklar patladı. Teyzeler onu kucaklayıp etrafını parfüm kokularıyla sardılar. Herkes aynı anda konuşuyordu ve Kareena nereye döneceğini ya da ilk kime cevap vereceğini bilmiyordu.

"Onun mükemmel bir insan olduğunu biliyorduk. Gördün mü? Teyzelerin her şeyin iyisini bilir."

"Bize nasıl söylemezsin? Daha önce bilmeliydik, *beta*."

"Bu harika. Umarım baban da senin kadar mutludur."

Bu çılgınlık da neydi? Mükemmel kariyer hedeflerine ulaştığında veya hukuk fakültesinden mezun olduğunda bile bu tür bir neşeyle karşılaşmamıştı. İnsanların, mutluluğu kendi başına bulduğu için değil de bir eş bulduğu için daha fazla sevindiği düşüncesi çok klişeydi ve midesini bulandırıyordu.

Ama yine de bu, aile gibi olan bu kadınların anladığı bir şeydi. Bu, çok iyi bildikleri bir şeydi ve evde mutluluğu bulmak onlar için çok şey ifade ediyordu. Kareena, onlara tüm gerçeği söyleyememekten nefret ediyordu ama eğer söylerse, Prem ile işbirliği kararını asla kabul etmezlerdi.

Dadi kalabalığın arasından geçti ve Kareena'nın yüzünü ellerinin arasına aldı, böylece odaklanabildiği tek kişi büyükannesi oldu. "*Beta*, onu seviyor musun?"

Herkes tekrar sessizleşti ve Kareena, tüm gözler onun yüzündeki ifadelere odaklandığında ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti.

"Ben... Ben, ah..."

"Elbette seviyor!" diye patladı Veera. "Bu onun aşk hikâyesinin başlangıcı!"

Tezahüratlar yeniden başladı ve *Dadi*, Kareena'yı genç kadının kalbini sıkıştıran bir kucaklamayla sardı.

Falguni Teyze aceleyle çantasına gitti ve çantasından yedi santim genişliğinde büyük bir klasör çıkardı. "*Beta*, düğünün için bilgileri bir araya getirmeye başladım bile. Artık damadın adını bildiğimize göre daha iyi bir planlama yapmaya başlayabiliriz."

"Ne saçmalıyorsunuz? Prem'le çıkıyorum, onunla nişanlı değilim!" *Henüz*.

Sonali Teyze onun omzunu sıktı. "Biliyorsun, yıldız haritalarını gözden geçirmek için Bridgewater tapınağındaki bilgey-

le bir randevum var. Prem'in ailesinin onun *janmapatri'sini* göndermesini sağlayabilir misin? Böylece nişanlandığınızda, yıldız haritalarınızın uyumundan emin olarak süreci biraz hızlandırabiliriz."

"Ah, *roka!*" dedi Mona Teyze. "Kolyeni sipariş etmem gerek. Tabii *Dadi*'nin kolyesini takmak istemiyorsan?"

"Seninle gurur duyuyorum," dedi *Dadi*. "Annen de seninle gurur duyardı."

Kareena'nın gözleri aniden yanmaya başladı, gözyaşlarının boğazına tırmandığını hissedebiliyordu. Hayır, annesi onunla gurur duymazdı. Bağırarak, herkese kutlamayı kesmesini söylemek istedi. Kutlanacak bir şey yoktu.

"Tamam, çekilin yoldan, Sıra bende," diye seslendi Bindu, teyzelerin arasına dalıp Kareena'yı kucaklayarak.

Kareena geri adım atmaya hazır bir şekilde kendini bıraktı ama Bindu'nun kolları onu sıkıca sardı. "Kaçmaya ihtiyacın var mı?" diye fısıldadı.

Tanrım, bunu birbirleri için yapmayalı ne kadar olmuştu?

Kareena, Bindu'nun gitmesine izin vermeden önce onu başıyla onayladı.

Bindu birden bağırmaya başladı. "Bobbi, menüyü değiştirmek istiyorum. Hint yemeği olmayacak. Sadece İtalyan yemeği olacak. Ve düğün davetli listesini yüz kişiyle sınırlıyoruz."

"Saçma sapan konuşuyor," dedi *Dadi*.

"Evet, mekânı arayıp değişiklikleri hemen yapacağım," dedi Bobbi. "Teyzeler, bu tamamen yapılabilir ve hatta bu durumda çok da mantıklı."

* Hintçede yıldız haritası anlamına gelmektedir. (ç.n.)

** *Roka*, bir Hint düğününden önce gerçekleşen ve gelinle damadın birbirlerini kabul ettiğini herkese resmi olarak duyurdukları en önemli törenlerden biridir. (ç.n.)

Bu sefer teyzeler kesinlikle çılgına döndü. Arkalarını dönüp dikkatlerini Bindu'ya verdikleri an, Kareena, Bobbi ve Veera eşyalarını gizlice mutfaktan çıkarıp sokağın sonundaki arabaya götürmeyi başardılar.

Oturup kemerlerini bağladıklarında, Kareena gözlüğünü çıkardı ve gözlerini ovuşturdu. "Bobbi, hiçbir şey söylememeliydin."

Bobbi onun omzunu sıktı. "Üzgünüm dostum. Neden seni Prem'e götürmüyoruz? Belki de onunla olmak, birini sevmek için kelimeleri söylemek zorunda olmadığını hatırlatır."

Başlangıcından bu yana Jersey City Güney Asyalılar Haber Kanalı'ndaki *Dr. Dil Show'u* izleyenler, içeriğin son zamanlarda ilginç bir hal aldığını görebilirsiniz. Dr. Dil'imiz Prem Verma, programa giderek daha fazla ilişki tavsiyesi uzmanı getiriyor. Bu değişikliğin nedeninin bir kısmı, kurmak üzere olduğu Jersey City sağlık merkezinde ele almayı umduğu Güney Asya toplumunu etkileyen çeşitli endişeleri dile getirmektir. Ancak bazı izleyiciler, içeriğin ilişki durumundaki bir değişiklikten etkilenip etkilenmediği üzerine kafa yormaya başladılar.

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

Prem

Prem, bir sonraki Dr. Dil bölümü için notlarını bir kenara koydu ve yemek siparişi verdi. Bir gün Kareena için akşam yemeği hazırlayacaktı ama onun gelişinden başka bir şeye odaklanamayacak kadar heyecanlıydı. Mumlar ve fon müziği olarak da en sevdiği çalma listesi vardı.

Bugün ondan kalıcılık isteyecekti. Şu anda sahip olduklarından daha fazlasını isteyecekti. Sadakate, bağlılığa ve sıkı çalışmaya inanıyordu. Onunla ilgilenecekti ve bunun onu birlikte bir ömürleri olabileceğine ikna etmesini umuyordu.

Peynir tabağını ve kadehleri üçüncü kez düzeltmeden önce ön kapı çaldı. Prem, Kareena'yı küçük valizi ve el çantasıyla birlikte görünce şaşırdı.

"Yukarı çıkmama izin vermeleri için seni aratacaktım ama listede olduğumu söylediler."

Prem başıyla onayladı. "Önceden onaylandın. Senin için uygun mu?"

Kareena'nın omuzları abartılı bir iç çekişle kalktı ve sonra tekrar düştü. "Sanırım öyle," dedi.

"Güzel," dedi Prem ve çantasını alıp onu içeri çekmeden önce hızlıca bir öpücük için öne eğildi.

Ardından, Rina'nın ayakkabılarını çıkarmasını ve çantasını mutfak adasına bırakmasını izledi.

"Şarap ister misin?" diye sordu. "Konuşabiliriz diye düşündüm ve..."

"Biliyor musun? Daha iyi bir fikrim var."

Kareena kendini ona fırlatıp ağzını onunkine yapıştırdığında, Prem elindeki çantayı yere düşürdü. Elleri saç ve kalçayla doluydu; genç kadının dili onunkini okşadığında odaklanma yeteneğini tamamen kaybetti.

Eve dönüş.

Parmaklarını Rina'nın boynuna doladı ve onun titrediğini hissettiğinde midesi sıkıştı. Göğüs göğüse, nefes nefeseydiler; Rina'nın kolları etrafına sarılıp sahip olduğu her şeyi ona vermesini talep ettiğinde, Prem bir önceki pazar günü onu tren istasyonuna bıraktığından beri içinde tuttuğu tüm hayal kırıklığıyla öpücüğüne karşılık verdi.

Kareena'nın dili dudaklarının arasında kaydı ve Prem, ağzındaki ıslak his karşısına inledi. Kasıklarında bir sıcaklık birikti ve ona duyduğu ihtiyaçla sertleşti. Genç kadının dilini emdi ve sonra dudağını ısırarak daha fazlasını istedi.

Bir haftadır bu kadından uzaktı. Onun dokunuşunu, kokusunu, gülüşünü özlemişti. Ne zaman evinden çıkarsa, sandal ağacı ve vanilya kokusu aldığına ya da bir süveter gördüğüne yemin edebilirdi. Şu anda Kareena'nın onun için neden bu kadar aç olduğunu bilmiyordu ama genç kadının ona ihtiyacı varsa, soruları daha sonra soracaktı.

Prem, ellerini sveterin altına soktu ve Rina'nın göğsünü sık-tı. Kareena'nın boğazından bir inilti çıktı. Prem sadece konuşa-bilecek kadar geri çekildi, dudakları hâlâ onunkilerin üzerinde hareket ediyordu. "Sen ne..."

"Hayır," diye fısıldadı Kareena ve adamın saçını çekti. "Ko-nuşmak yok."

"Rina?"

"Beni tanıyorsun Prem," dedi. "Sana ne istediğimi söylememe gerek yok."

Eğer aşk diye bir şey olsaydı, bu kadın onun kalbine sahip olurdu ve o da seve seve neşteriyle söküp kalbini ona verirdi.

Kareena'nın elleri poposunu sıkarak düşüncelerini ya-rıda kesti.

Charlie de bir yay gibi sıçrayarak hemen hazırola geçti.

Prem hiç düşünmeden eğilip Kareena'yı kaldırdı ve onu dar koridordan yatak odasına taşıdı. Saniyeler sonra onu yatağ-a fırlatıyordu.

"Hâlâ konuşmak yok mu?" dedi.

Kareena başını iki yana salladı.

Parıldayan şehir ışıkları, Kareena'nın yataktaki bedeni üzeri-ne bir parıltı saçtı. Genç kadın dirseklerinin üzerinde doğruldu ve sonra gözlüğünü çıkarıp ona uzattı.

zerindeki kıyafetleri birlikte çıkardılar. Fazlasıyla tanıdık olan süveter, pantolon ve gömlek...

Genç kadın sonunda çıırılçıplak kaldığında beyaz örtülere te-zat oluşturan altın kahverengi teni, koyu kahverengi meme u-ları, dolgun yuvarlak göğüsleri, geniş kalçaları ve bacaklarının arasındaki biçimli gen, Prem'in ona olan açlığın, ona olan ih-tiyacını artırdı.

Prem, genç kadının kıcının yumuşak kıvrımına şaplak atmadan önce ayak bileklerini kavradı ve onu karnının üzerine çevirdi. Kareena boğuk bir nefes verdi ama tekrar şaplak atabilmesi için kendini onun eline bastırdı.

Bu, diye düşündü Prem. Yatakta bile birlikte mükemmel olacaklarını bu şekilde biliyordu.

Bıraktığı kırmızı el izine yumuşak bir öpücük konduran Prem iç çamaşırını çıkardı, ardından göğsü genç kadının sırtına bastırana ve penisi onun yanaklarının arasına girene kadar yavaşça yatağa tırmandı.

Kareena temas karşısında titredi.

Rina, tatlım, daha yeni başlıyoruz.

Prem elini onun boynuna doladı ve boğazını kavradı. "Dizlerinin üzerine."

Kareena'nın nefesi kesildi. Prem, onun gözlerinin kapalı olduğunu görebiliyordu. Kareena sert bir şekilde yutkundu ama dizlerinin üzerinde yükselene kadar adamın altında kıpırdandı. Prem'in parmakları hemen bacaklarının arasına daldı ve klitorisini okşamaya başladı, önce yumuşak hareketlerle ve sonra sert vuruşlarla.

"Prem," diye fısıldadı Kareena, kalçasını geriye iterken.

Kareena inlediğinde, Prem bir eliyle onu boğazından kavradı ve genç kadının sırtı göğsüne yapışana kadar yukarı çekti. Kareena'nın nefesi kesildi ve her kesik nefeste göğüsleri yükseldi.

"Seni parmaklarımla becermeme izin ver," diye fısıldadı Prem ve iki parmağını onun sıkı vajinasından içeri itti. Ona verdiği zevkin tadını çıkarmasını izleyerek boşalabilirdi. Rina rahatladığında, parmaklarını tekrar dışarı çıkardı ve akan sularını klitorisine sürdü.

"Prem," diye hıçkırdı Kareena.

Prem, sağlam ve sert vuruşlarla klitorisini ovalamaya başladı. Orgazmdan hemen önce onun bir uçurumun kenarına ulaştığını hissettiğinde, parmaklarını içine soktu ve onu yavaşça tekrar çıldırtmadan önce sakinleşmesini bekledi.

"Yapamam," diye haykırdı Kareena, Prem onu üçüncü kez zirveye taşıırken başını omzuna yaslayarak. "Yapamam, Prem." Bir eliyle meme ucunu çekiştirdi ve diğer eliyle adamın saçlarını çekmek için uzandı. "Aman Tanrım."

Kareena tek bir kelime etmeden, sadece gitgide artan ıslaklığıyla ona daha fazlası için yalvarırken, Prem daha hızlı hareket etti. Kalçaları hiç durmadan hareket ediyordu.

Prem, Kareena onun boyun eğmez tutuşuna karşı bastırınca ya kadar vücudunun daha da gerildiğini hissetti. Onun kendinden geçmiş çığlığı kulaklarına müzik gibi geliyordu. Genç kadın kollarında boşaldığında onu sıkıca tuttu. Parmakları ıslandı ve Rina'nın vücudu göğsünün üzerinde titremeye devam ederken, parmak uçlarıyla klitorisinin üzerinde daireler çizerek dudaklarını nazikçe okşadı.

Kareena onun adını fısıldadı ve başı geriye, adamın omzuna düştü.

"Henüz değil," diye fısıldadı Prem.

Kareena tam da ilk nefesini alırken, Prem onu aşağı iterek yavaşça yatağa bastırdı. Kareena titredi ama yerinde kaldı.

"Prezervatif?"

"Prezervatif yok," diye fısıldadı Rina.

Prem onun omurgasına bir öpücük kondurdu, dizlerini genişçe açtı, kalçasını havaya kaldırdı ve sonra acı verecek kadar dik duran aletini kadının içine kaydırды.

Kareena'nın nefesi kesildi ve Prem, temas karşısında inledi.

Biraz geri çekildi ve sonra sert bir şekilde kendini tekrar ileri itti. Kadının kıcı resmen yalvardığı için, Prem tekrar şaplak attı ve Kareena'nın sırtı bir yay gibi gerildi.

Prem onu becermek, ona yeniden zevk vermek zorundaydı. Kalçasını acımasızca kavrayarak, uzun ve sabit vuruşlarla içine girip çıkmaya başladı, ta ki Kareena yüzünü battaniyeye gömererek sessiz bir çığlık atana kadar. Parmak uçları yatak örtüsünü kavradı ve her hamleyi takip ederek kendini ona geri itti.

"İşte bu, Rina. Al beni." Sözlerini duyup duyamayacağını bilmiyordu ama yine de daha fazlasını isteyerek söyledi. Tatlı sözler fısıldadı. Birbirlerine sahip olmalarını talep etti.

Prem, Charlie'nin gerildiğini hissetti ama hazır değildi. Henüz değil. Birlikteyken, birbirlerinin gözlerine bakarken boşalmak istiyordu.

Prem içinden tamamen çıktığında Kareena, "Hayır!" diye soludu. Ama genç adam onu çoktan sırtüstü yatırmış ve yastıklarından birini kalçasının altına sokmuştu.

"Evet," diye soludu Prem nefes nefese.

Rina'nın kalçasını kendine çekip daha önce hiç olmadığı kadar derine dalarken, onun üzerinde yükseldi. Onu, her şeyini alıyordu ve vücudunun, başka hiç kimsenin kendisi gibi dolduramayacağını bildiği tüm gizli kısımlarını buluyordu.

Kareena onun adını soluyarak altında gerildi. Neredeyse acı verici bir şekilde etrafını sardı ve Prem, onunla birlikte olduğu bu anın her saniyesini hatırlamaya çalıştı.

"Rina," diye hırladı, onu daha sert ve daha hızlı becerirken. "Evet de."

"N-ne?" Bacakları havada ona sıkıca tutunan ve orgazmın eşiğinde olan Kareena'nın gözleri irileşti. "N-ne?"

"Evet de!" diye ısrar etti Prem. "Neden bahsettiğimi biliyorsun!" Sesi boğuktu, onu çaresizce istiyordu.

Öne eğilip dudaklarını onunkilere bastırdı; tıpkı onun, hayatını paramparça ettiği gibi o da genç kadının ağzını ele geçirdi.

Kareena gerildi, orgazm onu delip geçerken ağzı sessiz bir çığlıkla ardına kadar açıldı. "E-evet!" diye fısıldadı.

"Neydi o?" diye sordu Prem. Onu öyle sert itti ki karyola duvara çarptı. "Söyle bana, lanet olsun!"

"Evet!" diye çığlık attı Rina. "Evet!"

Prem daha önce hiç olmadığı kadar şiddetle boşaldı. O anda kendini serbest bırakıp onun içine boşaldığında, genç kadının kalçasını kavrayıp kendine bastırdı ve üzerine yığılmadan önce adını bir dua gibi tekrarladı.

Evet demişti.

Daha sonra, dakikalar mı yoksa saatler mi geçtiğinden emin olmayan Prem, yana yuvarlandı ve ikisinin üzerine bir battaniye çekti. Kareena'nın teni klimadan soğumaya başlamıştı ve onun rahatsız olmasını istemiyordu.

Kareena, uykulu gözlerle ona bakmak için döndüğünde, "Umarım yanlış soruya cevap vermemişimdir," dedi.

"Bunun gerçek bir şeye dönüşmesini istiyor musun?" Prem, cevabının aynı kalmasını umarak sertçe yutkundu.

Kareena'nın gözlerindeki puslu bakış netleşti. "Evet. Sanırım doğru soruyu cevaplamışım."

"Cevabın hâlâ geçerli mi?" diye sordu Prem. Geleceklerini hayal etmeye başlamıştı bile. Birlikte çalışacaklar... Birlikte seyahat edecekler... Güneş batana kadar konuşup gün doğana kadar seviştikleri uzun geceleri olacaktı. İhtiyacı olan kelimeleri ona veremeyebilirdi, ancak Rina bunu gerçeğe dönüştürmeye istekliyse -bu... ortaklığı en az onun kadar istiyorsa- ona bağlı kalırdı.

Kareena bir an için düşünceli göründü ve Prem, onun gözlerinde bir pişmanlık parıltısı gördüğüne yemin edebilirdi.

Pişmanlık?

"Evet," dedi Kareena aceleyle. "Evet, hadi yapalım."

"Tamam," diye fısıldadı Prem ve onu kendine çekti. "Rina?"

"Evet?"

"Dürüst olmak gerekirse seninle sahte bir nişandan çok daha fazlasını istiyorum," diye fısıldadı.

Kareena gözleri kapalı yatmaya devam ederken dudakları titredi. "Peki."

Kendi düşüncelerinde kaybolmuş bir şekilde öylece yattılar. Prem mutluydu. Gerçekten mutluydu.

Kareena'nın yüzüne baktı ve başparmağını kaşları arasındaki tek gergin çizgi üzerinde gezdirdi.

"Rina, tatlım?"

"Hımm?" dedi Rina, gözlerini kapalı tutmaya devam ederek.

Prem, onun neden kendisi kadar mutlu görünmediğini öğrenmek için ne söylemesi gerektiğini bilemediğinden, aklına gelen tek şeyi söyledi.

"Seni hak etmiyorum ama her gün seni hak eden biri olmaya çalışacağım. Bu yeterli mi?"

Kareena'nın kaşlarının arasındaki çizgi düzeldi ve o akşam kapısından içeri girdiğinden beri ilk kez, dolgun dudaklarında bir gülümseme belirdi. Bir elini genç adamın yanağına bastırdı.

Ve cevap olarak, "Tamam," diye fısıldadı.

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

Prem

Prem: Sana gerçek bir teklif etmem gerektiğini hissediyorum. Bilirsin, kız kardeşinin nişanında birlikte olduğumuzu duyurmadan önce.

Kareena: Ah, tabii. Yani, teklife ihtiyocım yok ama tamam?

Prem: Gerçekten mi? Böylesine romantik biri olduğun için bu fikirden hoşlanırsın sanmıştım. Bilirsin. Yüzükler falan.

Kareena: Pekâlâ, eğer kendi aramızda teklif etmekle ilgileniyorsan sürpriz olmasını tercih ederim. Çünkü bana nişanı duyurduğumuza dair mesaj atmak gerçekten hiç romantik bir şey değil.

Prem: Ahh. Evet, tamam. Bu mantıklı. Hey Rina, tatlım?

Prem: Mutlu musun?

Kareena: 😊

Gregory LTD Financial: Hey Prem, yarın New York'ta hızlı bir toplantı için vaktin var mı? Programın son birkaç bölümünü gördüm. Yapımcın bana kasetlerle birlikte epey ilgi çekici bir not gönderdi. Sağlık merkezine yapacağım yatırımı yeniden gözden geçiriyorum.

Prem: Bu harikal Yarın seninle buluşmaktan mutlu olurum. Hastalarım var ama acil olmayan randevularımı ertelemek için ne yapabileceğime bir bakacağım. Müsait olma durumuma göre seni haberdar ederim.

Gregory LTD Financial: Harika. Asistanıma bana zaman ayıracığını bildiririm. Yakında görüşürüz.

Prem, Park Avenue'deki krom ve cam binaya girip geniş güvenlik masasında kaydını yaptırdı. Fotoğrafı çekildikten, kimliği doğrulandıktan ve en üst kata çağırıldıktan sonra, kendisi için ayarlanan asansörle yirmi beş ile otuz beş arasındaki katlara çıktı.

Otuz beşinci kat, uzaktaki Özgürlük Anıtı da dahil olmak üzere nehrin geniş manzarasına sahipti.

"Dr. Verma?" dedi bir kadın. Mükemmel şekillendirilmiş siyah saçları başının üstünde toplanmıştı. Bir elinde tablet tutuyordu.

"Evet, benim."

"Deepak sizi bekliyor. Lütfen beni takip edin."

Prem, kadının hızlı temposuna ayak uydurarak binanın duvarları boyunca uzanan büyük cam ofislerin ve geniş açık masaların olduğu ferah koridorlarda onu takip etti. Kadın tam ortasında kanepeler, espresso makineleri ve toplantı masaları vardı.

Kadın köşedeki ofisin önünde durdu ve açık kapıyı işaret etti. "Bu taraftan lütfen."

Prem içeri girdi ve görmeyi umduğu son şey, Deepak'ın karşısında ayaklarını yandaki koltuğa uzatmış halde oturan tanıdık bir yüz ya da kadının oradaki varlığı tamamen normalmiş gibi bir Rubik küpü çözmeye çalışarak ofis koltuğunda rahatça oturan en iyi arkadaşıydı.

"Veera? Burada ne yapıyorsun?"

Veera'nın ayakları yere düştü. "Ah. Üzgünüm. Sen gelmeden giderim diye düşünmüştüm."

Deepak masasında Rubik küpüyle oynamaya devam etti. "Bir iş yemeği yedik, Prem. Bunu olduğundan daha fazla büyütme."

Veera başını hızla salladı. "Ve lütfen bunu kendine sakla, böylece arkadaşlarım da bunu olduğundan daha fazla büyütmez."

"Ah," dedi Prem. "Kareena'dan bir sır saklamamı mı istiyorsun?"

Veera tekrar başını salladı. "Bunu öğrenirse, o ve Bobbi hemen bir sonuca varacaklar. Ve varacak bir sonuç yok. Görüldüğü gibi."

"Doğru," diye ekledi Deepak.

"Ah... Tamam," dedi Prem. "Deepak, benimle daha sonra buluşmak ister misin?"

"Hayır, işimiz bitti," diye yanıtladı Veera, Deepak'tan önce. Çantasını alıp omzuna astı. "Yandaki binadaki bir müşteriyle başka bir toplantım var. Bharat, Inc. Teknoloji şirketi."

"Singh kardeşler iyi insanlar," dedi Deepak ve Veera'ya başını salladı. "Onlara açıkça söyle, anlayışlı olacaklardır."

"Teşekkürler," dedi Veera koltuğunun yanına bıraktığı çantasını da alırken. "Prem, seni görmek güzeldi."

"Ah, seni de?"

Veera, Prem'in yanından hızla geçerken bol bluzu koluna süründü. Fakat kapıya ulaşmadan önce Prem onun adını seslendi.

"Evet?"

Kareena'yı, konuştukları gece ne kadar sessiz olduğunu düşündü ve sonra nasıl hissettiğini açıkça anlatması için ona güvenmenin en iyisi olduğuna karar verdi. "Boş ver. Görüşürüz."

Veera ona ihtiyatlı bir bakış attı ve ofisten çıkıp koridorda gözden kaybolmadan önce Deepak'a parmaklarını salladı.

"Cennette sorun mu var?" diye sordu Deepak koltuğundan.

Prem, arkadaşının kendini beğenmiş ifadesine odaklandı. "Ah, hayır. Hayır, bunu yapmazsın. Konuyu bana çevirme. Senden ne haber? Lucy, yapacak bazı açıklamaların var. Veera'nın burada ne işi vardı?"

Deepak, elindeki kupa üzerinde neredeyse hiçbir şey olmayan masasına bıraktı. "Bunty ve beni zorla götürdüğün yemekte konuşmaya başladık. Akıllı biri. Sezgileri güçlü. Daha da önemlisi... Üzerinde çalıştığım, çok sayıda zorlu öngörü becerisi gerektiren bu projede değerli bir varlık olabilir. Ayrıca müşteri tabanını çeşitlendirmek istiyor. Mükemmel bir uyum."

Bu, kulağa mantıklı geliyordu ama kesinlikle hikâyenin tamamı değildi. Elbette, Deepak hazır olana kadar kartlarını asla açıklamazdı, bu yüzden onu ayrıntılar için taciz etmek işe yaramayacaktı.

"Şimdi sıra sende," dedi Deepak. "Kareena ile durumlar nasıl?"

Prem, kız arkadaşını düşündü.

Kız arkadaşı. Bu kelime onu mantıksız bir şekilde heyecanlandırıyordu. Gori'den hoşlanmış, ona saygı duymuş ve hayatın-

da olmasını takdir etmişti ama bu duygu yeniydi. Biraz tuhaftı ama idare edebilirdi. "İki gece üst üste onun yanında uyandım. Sahile yaptığımız gezi ile cumartesi günü parkta geçirdiğimiz saatler arasında, bunun gerçekten yürüyebileceğini düşünüyorum."

"Sağlık merkezi sorunlarını çözdün mü? Kareena Mann ile nişanlanman, ihtiyacın olan parayı bulmana yardım edecek mi?"

Prem başını iki yana salladı. "Evet, ama çok şaşırtıcı bir şekilde. Görünüşe göre Kareena ile yaptığım tüm bu aşk konuşmaları programdaki bazı bölümlerimi etkiledi ve LTD Financial'daki Gregory fikrini değiştirdi. Bugün onunla bir görüşmem vardı ve yeni içeriği sevdiğini söyledi."

"LTD Financial yeniden yatırım mı yapıyor?"

"Evet, Gregory sağlık merkezi projesinden çekilme konusundaki fikrini değiştirdi. Bu sefer daha fazla para yatırmaya istekli." Prem, aldığı haberler sonrasında hâlâ heyecandan titriyordu. Kareena'ya mesaj attı ama onun saat dörde kadar müşteri toplantıları vardı. Sonraki en iyi seçenek arkadaşlarıydı. Daha büyük bir yatırımla, Prem sadece hayalindeki yeri güvence altına almakla ve planlarına göre merkezini inşa etmeye başlamakla kalmayacak, aynı zamanda başlangıç için daha fazla personel tutabilecekti.

Gori'nin anısına ve Güney Asya topluluğu adına.

"Senin adına sevindim kardeşim," dedi Deepak. "Sonunda hayalini gerçekleştiriyorsun."

Prem, Deepak'ın normalde el değmemiş gibi görünen masasındaki monitörün yanına bıraktığı stres yayını aldı. "Nihayet. Orijinal sözleşmeleri çıkarıyoruz ve rakamları değiştiriyoruz. Önümüzdeki cumaya kadar, merkezin konumuyla kontrat imzalayabilmeliyim."

Deepak, Rubik küpünü havaya fırlattı ve sonra tek eliyle yakaladı. "Bu, Kareena'yla artık nişanlı rolü yapmak zorunda olma-

dığınız anlamına mı geliyor? Resmi olarak çıktığınızı biliyorum ama nişan kısmı sahteydi, değil mi?"

"Eh, hayır. Annesinin evinin parasını alabilmesi için nişanlı rolü yapmaya devam etmemiz gerekiyor. Orayı kurtarmaya kararlı ve ben de onu durdurmayaacağım. Harika bir ev." Prem evin içini iki kez görmüştü ve her ikisinde de tasarımı ve dekorda Kareena'nın izlerini görebilmişti. Sanki hep ona aitti.

"Ve sen de nişanlanmak istiyorsun."

"Eh, evet," diye yanıtladı Prem. "Birlikte olmamız çok mantıklı. Hoşlandığımız ve hoşlanmadığımız şeyler ortak. Fiziksel kimyamız var ve gelecekte beklentilerimiz de aynı."

Deepak'ın kalın, siyah kaşları doğrucu saç çizgisine kadar fırladı. "Peki, ya aşk? Bu onun için büyük bir şey, değil mi? Onu sevmeyeceğini öylece kabul edecek mi? Onu *sevmediğini*?"

Prem göğsünde tuhaf bir sancı hissetti. "Sanırım, kelimenin tam anlamıyla yanılsama olarak adlandırdığım bir duygunun, bir ilişkinin temeli olduğuna inanmadığımı kabullendi."

"Hı-hı. Prem, bence epey âşık görünüyorsun."

"Yok artık," dedi Prem. Bu düşünceyle nabızı hızlandı. "Bir ilişkiyi ilişki yapan aşk değildir. Kareena ve beni... Uyumlu yapan aşk değil. İlişkimizin temeli uyumluluk. Görücü usulü bir evlilik gibi ama biz birbirimizi bulduk ve teyzelerinden biraz ilham almamız gerekti."

Deepak, küpü bir kez daha fırlattı. "Yalan söylemeyeceğim kardeşim. Onun hakkında ne hissettiğini asla söylememen konusunda sorun yaratmaması beni şaşırtıyor. Demek istediğim, onun aşk evlilikleri konusunda son derece kararlı olması nedeniyle viral oldunuz. Ama hey, sen emin olduğun sürece..."

"Eminim. Yani, tabii ki eminim." Bunu konuşmamışlardı, ama neden konuşmak zorunda olacaklardı ki? Kareena bundan bahsederdi ya da aksi halde ona ikilemesini söylerdi.

Deepak'ın ayakları bir gümbürtüyle yere çarptı. Ayağa kalktı ve ceketini düzeltti. "Her neyse adamım. O zaman dert etme. Bir konuya takılıp kalmak seni delirtir. Melankoli, çılgınlığın ilacıdır."

Prem eliyle sakalını ovuşturdu. "Belki Bindu'nun partisinden sonra onunla konuşurum," dedi.

"Keyfin bilir. Ziyaretin için teşekkürler ama benim biraz çalışmam lazım."

"Bir şeyler yiyeceğimizi sanıyordum?"

Deepak bilgisayarına döndü. "Önümüzdeki saati Kareena'ya nasıl âşık olmadığın hakkında konuşarak geçirmek istemiyorum."

"Âşık değilim, kahretsin," dedi Prem. Değildi. İnsanların, onun âşık olmasının imkân dahilinde olabileceğini düşünmesi bile anlaşılmaz görünüyordu. "Aşk gerçek değil. Bu sadece topluluk oluşturmak için bağlanma ve ortaklık kurma ihtiyacımızdan kaynaklanıyor."

"Sen annenle baban değilsin Prem," diye yanıtladı Deepak. "Gori ile bu saçmalıktan paçayı kurtarabilirdin, ama bu senin hayat arkadaşın. Senin... Neydi o? *Jeevansathi*. Şimdi git başka bir yerde huysuzluk yap. Senin adına mutluyum ama sen de mutlu olduğun zaman gel, benimle konuş."

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Kareena

"Hey, Dave'in Tamirhanesi. Ben Dave, size nasıl yardımcı olabilirim?" Sesin keskin bir Güney Jersey aksanı vardı, bu her nedense sevimli ve eğlenceliydi.

"Dave, ben Kareena Mann. Ten rengi koltukları olan kına kırmızısı BMW 1988 E30'un sahibiyim."

Telefondan kısık bir ısıklık sesi geldi. "E30 M3! Evet, elbette. Kareena. Sana nasıl yardımcı olabilirim?"

Kareena, mutfak penceresinden açık kulübenin kapılarına baktı. Durduğu yerden ön farlar görünüyordu. "Kendi başıma yapabildiğim kadarını tamir ettim. Sanırım onu sana getirmenin zamanı geldi."

Dave bir haykırış ve çığlık kopardı. "Johnny! Johnny! Telefonda E30 M3'ün sahibi var! Bizim için hazır!"

Kareena gülümsemesine engel olamadı. Dave'in dükkânını tesadüfen bulmuştu ve Dave de arabaları çocuklarıymış gibi sevdiğinden parça almak için ona geri dönmeye devam etmişti.

"Araba yola hazır değil," demeden önce Dave'in telefona dönmesini bekledi. "Dükkanına çekilmesi gerekecek. Bunu benim için ayarlayabilir misin?"

"Kahretsin, o güzeli kendim çekeceğim," dedi Dave. "Sen merak etme, bebeğim. Onunla ilgileneceğim. İstersen bu akşam orada olabilirim."

"Vay canına. Evet, ebette." Bu akşam Prem'le buluşması gerekiyordu. Bindu'nun gelecek haftaki nişan partisinden önce birlikte geçirecekleri tek zamandı ama iptal edebilirdi. Bu önemliydi.

Ve bu hafta sonunu gerçekten de düşünmek için kullanabilirdi.

Onun düşüncelerinden habersiz olan Dave, bilgileri sıralamaya başladı. "Senden isteyeceklerim şunlar. Hazır olduğunda söyle."

"Hazırım."

"Bakım kayıtları?"

"Onları sana e-postayla göndereceğim."

"Araçtaki onarılan, değiştirilen ve orijinal parçaların listesi?"

"Sana bir tablo göndereceğim."

"İlgilenmemizi istediğiniz şeylerle birlikte bizden satın alınan gereken ürünlerin listesi."

"Sorun değil," dedi Kareena. "Bunu da aynı e-postaya ekleyeceğim. İletişim bilgilerin hâlâ bende, telefonu kapatır kapatmaz göndereceğim. Ayrıca araba arka kulübede, yani eğer paletlerin varsa, çimlerim tamamen mahvolmasın diye onları yerleştirirsen sana sonsuza kadar teşekkür edeceğim."

"Senin kadar hazırlıklı geleceğimi biliyorsun," dedi Dave. Arka planda bir hava kompresörü sesi yükseldi. "Bir saate kadar orada olurum. Bu araba konusunda bize güvendiğin için teşekkürler. Onunla hakkını verecek şekilde ilgileneceğimize söz veriyorum."

"Teşekkürler Dave," diye fısıldadı Kareena nazıkçe. "Bunu takdir ediyorum."

"Hey, M3. Bir şey daha."

"Evet?"

Dave derin bir nefes verdi. "Neden şimdi? Uzun zamandır bu şey üzerinde çalışıyorsun."

Kareena sol elini kaldırdı ve çıplak yüzük parmağına baktı. Orada bir mücevher parçası hissetmek garip olur muydu?

Nişanlanmak onu korkutmuyordu. Ama onu sevmeyen biriyle nişanlanmak? Bu korkunçtu.

"M3?"

"Evet, Dave," dedi ve boğazını temizledi. "Uzun zamandır üzerinde çalışıyorum ve sonunda hazırım."

"Pekâlâ, kısa bir süre içinde orada olacağız."

Kareena, telefonu kapattıktan sonra son arama kaydına göz attı ve Prem'in adına dokundu. "Hey," dedi, adam cevap verdiğinde.

"İptal ediyorsun," diye yanıtladı Prem duygusuz bir sesle.

"Bekle, nereden bildin?"

"Çünkü beni en son aradığında iptal etmiştin. Lütfen bu akşam oyuncu herifle Zindan ve Ejderha oynamayacağını söyle. Veya bir pislikle FaceTime yapmayacağını. Ya da hastaneye gitmek için tarçın yemeyeceğini."

Kareena güldü. "Artık kötü randevu yok. Umarım. Evde kalmak zorundayım. Dave arabamı almaya geliyor. Sonunda onunla işim bitti ve şimdi işin geri kalanı uzmanlar tarafından yapılmalı."

Prem alçak bir ıslık çaldı. "Vay. Tebrikler. Yakın olduğunu söylediğini biliyorum ama *bu* kadar yakın olduğunu bilmiyordum. Nasıl hissettiriyor?"

Canlandırıcı. Korkutucu. Hüzünlü. Baş döndürücü. Amacını kaybetmiş gibi.

"Ben... İyiyim," diye yanıtladı. "Gelecek hafta nöbette olduğunu biliyorum ve benim de Bindu'ya yardım etmem gerekiyor."

Nişanlısının ailesi bugün geliyor. Bindu'nun nişan partisinde buluşmak için uygun musun?"

Uzun bir duraklama oldu. "Kardeşinin partisinde ailene gelecek planlarımızı anlatmamızda bir sakınca var mı?"

Evet. Kesinlikle evet. "Hayır," dedi.

"Tamam, eğer eminsen... O zaman her gece konuşacak mıyız? Seni sonra arayacağım, tamam mı?"

"Tamam," dedi Kareena. *Seni seviyorum* cümlesi dilinin ucundaydı ama onu ısırdı. "Sonra görüşürüz."

"Görüşürüz."

Kareena telefonu kapatırken merdivenlerden birinin indiğini duydu. Telefonunu göğsüne bastırarak döndü ve Bindu'nun vahşi ifadesiyle karşılaştı.

"Sorun nedir?" diye sordu, Bindu'nun başının üstüne yığılmış vahşi saçını ve önünde MATEMATİK ŞAMPİYONU-KUZEYDOĞU BÖLGELERİ yazan lekeli tişörtünü görünce.

Bindu'nun gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "O kadar çok şey oluyor ki bu akşam Loken'in ailesiyle tanışmak için helva yapmam gerektiğini tamamen unutmuşum! *Dadi* dua ayini için yapmam gerektiğini söyledi. Zaman yok! Loken onları havaalanından aldı ve şu anda evine götürüyor. Benim hazırlanmam gerek; *Dadi*, teyzelerle birlikte güne gitti ve babam bu hafta sonu çalışmaya karar verdi. Şimdi yemek yapıp aptal bir *sari* giymek zorundayım! Biz Pencabız! Neden takım giyemiyorum ki? Ama *hayır*. Loken, *sari*'yi Gucerat tarzında giyersem annesinin daha çok etkileneceğini söyledi. Kadın şimdi helvamdan ve kıyafetimden nefret edecek!"

Kareena tiradı durdurmak için ellerini kaldırdı. "*Sari*'yi ütülerdin mi?"

"Aman Tanrım, hayır!" Bindu'nun sesi tizleşti. "Geçen hafta video çekiyor, kurguluyor ve öğrencilerime yaptığım aptal bir sınavı not vermeye çalışıyordum. Ne yapacağım ben?"

İlk hıçkırık dudaklarından dökülmeden önce Kareena onu susturdu.

"Her şey sırayla. Git *sari*'yi ütüle. Bobbi'ye, düğün planlama ekibinden yakınlarda olup Gucerat tarzı *sari* bağlamayı bilen biri olup olmadığını soracağım. Ve sen giyinirken ben de helva yapacağım."

"Tamam," dedi Bindu, derin bir nefes vererek. "Gerçekten mi? Gerçekten bunu benim için yapacak mısınız?"

Kareena başıyla onayladı. "Şimdi git buradan. Yemek yapmaya başlayacağım."

"Teşekkürler," dedi Bindu burnunu çekerek. Koridora döndü ve bir omzunun üzerinden geriye baktı. "*Didi*." Tekrar üst kata koştu.

Kareena başını iki yana salladı. Kahretsin, kız kardeşinin ona ihtiyaç duyduğu zamanlarda tam bir enayiye dönüyordu.

Telefonu bırakıp mutfığa girmeden önce Bobbi'ye mesaj attı, ardından Dave'e arabasıyla ilgili tüm bilgileri gönderdi.

"Helva," dedi kendi kendine. "Sen ve ben, seni son ayın için yapmaya zorlandığımdan beri görüşmedik. Hadi bakalım."

Tüm ana malzemeleri çıkararak başladı. Nohut unu, *ghee*, şeker, kuru üzüm ve şerit badem. Kareena, daha sonra kaynatmak için küçük bir tencere koydu.

Şimdi derin tavayı bulması gerekiyordu. Büyükannesi helvayı sos tenceresinde yapmayı tercih ediyordu ama Kareena, annesinin kullandığı aynı derin tavayı kullanmayı seviyordu. İyi şans getiriyordu. Ne yazık ki bu, *Dadi*'nin tüm paslanmaz çelik saçmalıklarını karıştırmak anlamına geliyordu.

Alt dolapları ve çekmeceleri açmaya başladı. Çok fazla paslanmaz çelik kâse, tencere ve tava vardı. Büyükannesi yeni şeyler alıp eskileri arkaya tıkiyordu.

Tüm bunları gerçekten temizlemeliyim, diye düşündü. *Dadi'nin* dizlerini bükmesi daha zor olduğu için neredeyse hiç kullanılmayan köşe dolabına ulaştı. Alt rafa bakmak için yere çökmek zorunda kaldı.

Tavanın kulpunu görünce neşeyle bağırdı. "Buldum!" Ancak dolabın arkasına ulaşmak için uzandığında eli bir kâğıdın köşesine değdi. "Bu da ne?"

Elini dolaptan çekerek telefonunu aldı ve arkaya biraz ışık tuttu. Orada, tabanla duvar arasına katlanmış sarı bir kâğıt parçası sıkışmıştı. Birkaç yıl önce dolapları yenilemek için tüm çekmeceleri çıkardığında oraya düşmüş olmalıydı. Ve kenarlara sıkıştığı için, biri el feneriyle dolapları temizlemediği sürece fark edilmesi imkânsızdı.

Vücudunu bükerek sıkışmış kâğıdı çıkardı. Mutfak zeminine oturdu, sonra kâğıdı dikkatlice açtı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Kareena, içten bir soluk vererek. "Anne."

Annesinin düzgün elyazısı, bir araya toplanmış uzun kıvrımlara sahipti. Notun üstüne şunları yazmıştı:

Mutfak tadilatı için on yıllık plan.

Mutfak ve oturma odası arasındaki duvarı yıkmakla başlayan liste çok genişti. Kareena'nın yıllardır yapmak istediği tam olarak buydu ama babası ona izin vermiyordu. Planlarının, annesinin istediği şeye çok yakın olup olmadığını merak etti.

İkinci görev dolapları yenilemekti ki Kareena birkaç yıl önce bunu yapmıştı.

Üçüncüsü Kareena'yı güldürdü.

Pinti kocam sonunda aklını başına topladığında mutfak aletlerini değiştir.

Kareena etrafına baktı ve başını salladı. "Hâlâ pinti," diye mırıldandı.

Dört numara demirbaşlarla ilgiliydi ve beş numara...

Beş numara.

Kareena'nın göğsü sıkıştı ve boğazı yanmaya başladı.

Mutfağı ve evin geri kalanını sevgiyle doldur. Kocam ve çocuklarımla paylaştığım sevgiyle.

Sevgi.

Ev bir zamanlar sevgiyle doluydu. şimdi ise zorunluluktan kaynaklanan biraz sevgi vardı. Ama Kareena evini elinde tutabilirse ve Prem aralarındakini gerçek kılmak konusunda samimiyse, o zaman geriye kalan tek sevgi onunki olacaktı.

Yeterli miydi?

"Keşke burada olsaydın anne," diye fısıldadı nota. "O zaman bana doğru şeyi yapıp yapmadığımı söyleyebilirdin."

Kareena burnunu çekerek yerden kalktı, kâğıdı arka cebine sıkıştırdı, derin tavayı aldı ve kız kardeşi için helva yapmaya başladı.

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

Kareena

Prem: Bu akşam için hazır mısın?

Kareena: Evet.

Prem: Rina, tatlım, emin misin?

Kareena: Yani, bu ikimiz için de iyi, değil mi? Bu, annemin evini almak için tek şansım.

Prem: Ve biz mutlu olacağız. Birlikte.

Kareena: Doğru.

Prem: Oraya vardığımda konuşalım. Yakında görüşürüz.

Kareena, halhal ve annesinin küpelerini takarak Marriott'un halo salonuna girdi. Bobbi ve Veera, kız kardeşinin Edison şehir merkezindeki favori mağazalarından birinden siyah-gümüş rengi bir *lehenga* seçmesine yardım ettiler.

Babası etkinlikten önce birkaç iş halletmek zorunda olduğu için kendi başına giyinmişti ve büyükannesi de otelde Bindu'nun hazırlanmasına yardım ediyordu.

İnsanlar onu unutmuş gibi hissetse de bu kısa yalnızlık anı güzeldi. Prem'i tekrar görmeye yaklaştıkça, midesindeki bulantı daha da güçlendi. Ne söyleyecekleri, nasıl söyleyecekleri ve ilişkilerinin haberini önce kime verecekleri konusunda ne pratik yapmış ne de konuşmuşlardı.

"Bu bir felaket olacak," diye fısıldadı.

Kareena, üzerinde kız kardeşinin ve Loken'in adının yazılı olduğu kalp şeklinde bir simgeyle işaretlenmiş çift kapıdan uzun adımlarla geçti ve Bobbi ile ekibinin salonda yaptığı güzel çalışmayı inceledi. Uzun kristal vazolardan çiçekler sarkıyordu ve sandalyeler altın püsküllü krem kılıflarla kaplıydı.

Bobbi'ye hakkını vermek zorundaydı. Kadın, partilerin nasıl yapılacağını biliyordu; bu, dört ayda planlanan iki yüz kişilik bir nişan partisi olsa bile.

"Kareena!"

Kareena, büyükannesinin sesine döndü. *Dadi*, ön tarafında ve pililerinde gümüş işlemeleri olan koyu zümrüt yeşili bir *sari* giymişti. Krem renkli tabaklar ile kırmızı, turuncu ve sarı peçetelerle dolu masaların arasından geçti. "*Dadi*, Bindu ile yukarıda olman gerektiğini sanıyordum?"

Dadi sari'sinin önünü düzelterek, "İçeri girenleri karşılamak için kapının yanında durman gerektiğini söylemeye geldim," dedi. "Loken'in ailesi gelmek üzere ve ilk gördükleri yüzlerin ailemiz olmasını istiyoruz. Şimdi sana bakmama izin ver."

Geri adım attı ve sık sık kullandığı evet hareketiyle başını öne arkaya salladı. "Evet," dedi memnun bir ses tonuyla ve gümüş kristallerle kaplı griden siyaha geçiş yapan eteğine dokunmak için uzandı. "*Chunni*'n sabitlendi mi?"

Kareena, bir omzunun üzerine astığı ve kenarlarında ağır işlemeli değerli taşlar bulunan pileli şala dokundu. "Hayır, ama Bobbi'yi bulup ondan bunu benim için yapmasını isteyeceğim."

"Evet, yoksa düşer ve bir sahne dansçısı gibi görünürsün. O zaman Prem ne düşünür?"

"Ah, bunun geleceğini biliyordum. *Tek omuza atılmış şeffaf şalı* çıkarmama uyarısı, yoksa Bollywood fahişesi gibi görünürdüm. Bence Prem bundan çok hoşlanırdı."

Büyükannesi başını iki yana salladı.

"Böyle *besharma* olma," dedi. *Utanmaz*. Uzanıp Kareena'nın yanaklarına dokundu. "Yine de lensler sana yakışmış."

"Fotoğraflar konusunda bana bağıracağını biliyordum," diye mırıldandı Kareena. Lensleri çoktan kurumuştı ve ne zaman gözlüğünü burnundan yukarı itmeye çalışsa, kendi suratını dürtüklüyordu.

"*Dadi*, gidip bir içki alacağım ve sonra Bobbi'yi bulacağım." Bunu Prem ile yapacaksa... Kareena'nın cesarete ihtiyacı vardı.

"Gidemezsin! Burada kalmanı ve misafirlerimizi karşılamayı söyledim."

"Her şeyden önce bu, aile ve arkadaşlar için bir parti. O kadar da büyük bir olay değil."

"Bu gece iki yüz kişi geliyor," dedi büyükannesi süratle. "Sen ve teyzeler, Loken'in ailesiyle ilk kez tanışıyorsunuz. İyi bir izlenim bırakmalıyız."

"Hint Standart Saati, *Dadi*. Bu da insanların iki saat daha gelmeyeceği anlamına geliyor."

"Bu akşam hâlâ prova yapmamız gerekiyor," dedi Bobbi onun arkasından.

Kareena, Bobbi'nin pembe ve gümüş rengi *patiala* şalvarını incelemek için geri çekildi. Hatta saçını örmüş ve ucuna da *parandi* takmıştı. *Jutti* ayakkabıları kıyafetle uyumluydu ve kanatlı sürmesi tam isabetti.

"Pardon ama arkadaşımı gördünüz mü? Onu Pencap'da har-dal tarlasında kaybetmiş olmalıyım."

"Siktir git," dedi Bobbi. "Üzgünüm teyze."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama Bobbi, çok güzel görünüyorsun," dedi *Dadi* Pencap dilinde. Bir omzundan ön tarafına dökülen ve diğerinde sabitlenen *chunni*'sini düzeltmek için uzandı. Bobbi'nin kulaklarından sarkan şemsiye şeklindeki küçük *jhumka* küpeleriyle takım küçük bir elmas kolyeyi ortaya çıkaracak kadar alçaktı.

"Geç mi kaldım?" diye seslendi Veera kapıdan. Göbeğinin bir kısmını açıkta bırakan deniz mavisi bir elbise giymişti. Sade, siyah, bedene oturan kadife bluzu zarif ve seksiydi.

"Tam zamanında geldin," dedi *Dadi* ve sarılmak için kollarını açtı. "Beta, sen de çok hoş görünüyorsun. Şimdi sen ve Bobbi, tıpkı benim Kareena'm gibi birini bulmalısınız."

Bindu'nun Instagram'da bulduğu on altı yaşındaki bir müzik dehası olan DJ, köşedeki sahte kadife çiçeği gölgeliğinin altındaki hoparlörlerini test etmeye başladı. Hüzünlü Bollywood müziğinin yumuşak tonları hoparlörlerden süzüldü.

Kareena'nın babası, yanında viski markası yazan bir kutu tutarak arka odadan çıktı. Omuzları biraz bol ve beli biraz dar olan bir smokin giymişti. "Bar için daha fazlasını getirdim," diye seslendi. "İçkiler tükenirse, düğün için toplamaya başladığım bodrumdaki alkolü alabilirim."

"Baba, salonun temin ettiği alkolü kullanmamız gerektiğini biliyorsun," dedi Kareena.

Babası onun yanından geçip odanın diğer tarafındaki bara doğru yürüdü. "Yeterli olmayacaklar."

"Aynen devam et, amca!" diye seslendi Bobbi. "Ve fazladan alkol için endişelenme. Sahipleriyle çoktan görüştüm."

Kareena ile Veera'nın ellerini tuttu ve onları koridor boyunca sürükledi. "Üzgünüm *Dadi*, bu ikisiyle bir dakikaya ihtiyacım var."

"Acele etmeyin. Bindu'yu kontrol etmek için soyunma odasına geri döneceğim."

"Ne oldu?" diye sordu Kareena, birlikte bir köşede toplandıklarında.

"*Ne oldu?*" Bobbi, Kareena'nın sesini taklit etti. "Hey, pislik, bu akşam bir *nişan* ilan etmen gerekiyor. Bu gerçekten oluyor mu? Geçen hafta firariydin ve mesajlarımıza cevap vermedin!"

Kareena'nın midesi düğümlendi. "Tüm bunlar fazlasıyla gerçeküstü."

Veera onun elini sıktı. "Aman Tanrım, bu gerçekten oluyor demek! Vay canına, birimiz *nişanlanıyor*. Bu dileğini doğum gününde dile getirdin ve şimdi kendine bir bak!"

Bobbi, Kareena ve Veera'nın omuzlarına dokundu. "Nişanlanmak *istemiyorsan* o başka."

"Annemi düşünmeden edemiyorum," diye fısıldadı Kareena titrek bir sesle. "Keşke bana tavsiye vermek için burada olsaydı. Yani, ben bir aptalım, değil mi? Prem'i seviyorum."

Bu kelimeyi söylemek bile midesine kramplar girmesine neden oluyordu. Avucunu karnına bastırdı.

"Prem'i seviyorum," diye tekrarladı, "ama ben de sevilmek istiyorum. Kendimi kelimelere fazla mı kaptırıyorum? Eğer öyley-

se, benim hakkımda neler hissettiğini asla duymayacağım gerçeğini neden kabul edemiyorum?"

Veera sırtını okşadı. "O da seni *seviyor*. Aptallık edip henüz söylememiş olsa bile. Ama seviyor olmalı! Yani, seninle nasıl ilgilenmeye çalıştığına bir bak."

"Ama kelimeler senin için önemliyse, onları duymak için gereken zamanı kendine ayır," dedi Bobbi.

"Annemi bu yüzden hatırlıyorum," diye fısıldadı Kareena. "Burada olsaydı, bu asla bir sorun olmazdı ve Prem hakkında tam olarak ne söyleyeceğini bilirdi. Sonra benim için bu kadar önemli olan bir şey için beni savaşmak zorunda bıraktıkları için babama ve *Dadi'*ye çok sinirlenirdi."

Bobbi ve Veera kollarını Kareena'nın omuzlarına ve beline doladılar. Başlarını birbirine yaklaştırdılar ve bir üçgen oluşturarak birbirlerinden güç aldılar. "Korkarım ki tüm hak ettiğim bu," dedi Kareena titrek bir nefesle.

"Bu doğru değil," dedi Bobbi. "Bunu asla düşünme."

"İstedikğin her şeyi hak ediyorsun," dedi Veera yumuşak bir sesle. "Bunu düzeltmek için ne yapabiliriz? Seni eve götürmemizi ister misin? Hastaymışsın gibi davranmamızı?"

"Hayır, bunu kendim çözmeliyim," dedi Kareena. Birbirlerinden ayrıldılar. Kareena hâlâ sarsılmış hissetse de arkadaşlarının desteğinin hemen arkasında olduğunu bilmek rahatlatıcıydı.

Bobbi'nin telefonu titreyerek üçünü birden korkudan sıçratmıştı. Bobbi, telefonu sutyeninden çıkarıp ekrana baktıktan sonra bir çığlık attı. "Aman Tanrım! Neden kimse Hintli İtalyanlara Hindistan'daki Hint Standart Saati'nin İtalya'daki Hint Standart Saati'nden daha geç olduğunu söylemedi? Loken'in ailesi burada!" Balo salonundan hızla dışarı fırladı.

Dadi ön taraftan bağırdı. "Teyzeler geliyor ve yemek şirketleri hâlâ yan odada kurulum yapıyor! Kareena, ben yemeğe bakacağım, sen burada kal ve teyzelere masalarının yerini söyle."

Veera hâlâ elini tutuyordu. "Seninle bekleyeceğim."

Kareena başını iki yana salladı. "Hayır, sen git. İyi olacağım. Mutlu olacağım."

"Özür dilerim," diye fısıldadı Veera, gözleri parlıyordu. "Ama seni seviyorum. Bobbi seni seviyor. Ve annen seni *seviyor*. Ev için ne karar verirsen ver, iyi olacaksın."

"Umarım," diye fısıldadı tekrar.

Kareena olduğu yerde dururken, gözyaşlarını ve çelişkili düşüncelerini yuttu.

DJ müziği basit bir *punjabi dhol* ritmine çevirdi; Kareena, ağır çekimdeymiş gibi, dört teyzenin yan yana içeri girmesini izledi. Farah Teyze saçlarını savurdu, Sonali Teyze çantasının kapağındaki küçük aynayı kontrol etti, Falguni Teyze omzundaki *chunni*'sini ayarladı ve Mona Teyze bileğindeki bilezikleri düzeltti.

Yanına önce Farah Teyze yaklaştı. "Beta! Nasıl da harika görünüyorsun. Tıpkı annen gibi."

"Eh, bu şimdiye dek duyduğum en güzel iltifat değil de nedir," dedi Kareena, Farah Teyze'yi kucaklarken. Sırada, alışılmış *merhaba, nasılsın* selamlamasını yapan Sonali Teyze vardı. Ardından Kareena'ya havadan öpücükler gönderen Mona Teyze geldi.

"Hayatım, sürme çekme konusunda çok iyisin!" dedi Mona Teyze. "Sana yıllar önce öğrettiğimde neredeyse gözünü çıkaracaktın."

"Pratik mükemmelleştirir, teyze."

* Hintçede davul anlamına gelmektedir. (ç.n.)

Falguni Teyze elini sıkarken yüzündeki gülümsemesi soldu. "İyi misin *beta*?"

"Elbette, neden olmayayım?"

Gülümsemesi gözlerine ulaşmadı ama Kareena'nın kolunu okşadı. "Sadece bir şeyler duydum. Bunun sadece bir söylenti olduğundan emin olmak istedim."

"Pardon?"

"Falguni, ne söylentisi?" diye sordu Farah Teyze. Kırmızı dudakları büzüldü. "Buraya birlikte geldik ve bize hiçbir şey söylemedin."

"Sen işine bak Farah. Bu sadece Kareena ile benim aramda küçük bir şey."

Kareena, Falguni Teyze'nin neden bahsettiğini bilmiyordu, bu yüzden sadece başını salladı.

Bir eliyle *sari*'sinin pililerini, diğer eliyle *dupatta*'sını tutan Dadi sendeleyerek salona geri geldi. "Evet! Geliyorlar. Terbiyeli ol!"

Ön kapılar şiddetli bir rüzgârla açıldı. Kareena'nın saçları, lanet olası bir Bollywood filminin kahramanıymış gibi yüzünün etrafında uçtu ve Loken'in tüm ailesi, hepsi özel olarak dikilmiş üç parça takım elbise giyen Prem, Deepak ve Bunty'nin önderliğinde içeri girdi. Saçları taranmış, sakalları kesilmiş ve şekillendirilmişti. Her birinin parıldayan ayakkabıları vardı ve arkalarındaki Gucerat İtalyan kalabalığının salyası akıyordu.

Loken'in tüm ailesi güzelce giyinmişti ve herkes balo salonuna girip etrafa dağılırken geleneksel kıyafetleri parıltıyordu.

"Damat tarafı burada!" Farah Teyze ellerini birbirine vurdu.

Kahretsin, Kareena kusacaktı. Teyzeler, tanışmaların ve selamlaşmaların başlamasını beklerken onun etrafına toplandılar.

* Dupatta, Hindistan'daki insanlar tarafından kullanılan bir eşarptır. (ç.n.)

Prem ve arkadaşları onlara ulaşmadan saniyeler önce, Falguni Teyze, Kareena'yla yüz yüze gelmek için onu kendine döndürdü ve "Çok güzel bir gelin ve damat olacaksınız," dedi.

Diğer teyzeler dehşet içinde soluklarını tuttular.

"Beta?" dedi Sonali Teyze nazikçe.

Kareena cevap veremedi, *Dadi* onu omuzlarından tutup kendine çekti. "Beta? Nişanlandınız mı?"

"O bilgeyle olan randevuyu iptal etmemem gerektiğini biliyordum," dedi Sonali Teyze. "Artık *janmapatri*'nizin incelenmesi için onun tatilinden dönmesini beklemeniz gerekecek!"

"Bu doğru mu?" diye sordu *Dadi* sessizce. Kareena'ya yaklaşıırken gözlerinde yaşlar vardı. "Bu... Bu doğru mu?"

"Ah, birlikte duyurmamız gerekiyordu..."

"Söyle bana, ev yüzünden değil, değil mi?"

Kareena'nın ağzı açık kaldı. Vay canına, büyükannesi öldürmek için saldırıyordu. "Yani, vaktim olsa daha iyi olurdu ama ev benim için çok önemli olduğu için..."

"*Chalo*," önemli değil. Nişanlı olduğun sürece."

Büyükannesinin bu sözleri söyleme şekli Kareena'nın sırtını dikleştirdi. "*Dadi*, böyle saçma bir şey söylememen gerektiğini biliyorsun."

Dadi onun saçlarını okşadı ve konuklara gülümsedi. "Senin için endişelendim. Tamamen yalnız kalmandan korktum, *beta*. Çünkü yalnız kalmanın daha kolay olduğunu düşünüyorsun. Prem ile düğününüz çok güzel olacak. Bak ne kadar yakışıklı."

"Prem ile düğünüm bir süreliğine olmayacak."

"Ne?" diye soludu teyzeler hep bir ağızdan.

* Hintçede neyse, yapacak bir şey yok anlamlarına gelmektedir. (ç.n.)

Bu kez *Dadi* onunla yüzleşmek için döndü. "Bu çok fazla Kareena. Bu çok fazla, başımı ağrıyorsun ve daha başlamadık bile!" Bir kolunun altına sıkıştırdığı çantasının fermuarını açtı, Asian Sensation vibratörünü çıkarıp yüksek hıza getirdi ve titreşen seks oyuncağını boynuna dayadı. "Çok gerginim!"

"Bir grup güzel kadın bu kadar sıkıntılı görünmemeli... Aman Tanrım, bu bir..."

"Dostum, büyükannenin vibratörü var," diye fısıldadı Buntty yüksek sesle.

O anda Kareena'nın babası elinde iki kadeh viskiyle yanlarına geldi. "Prem! Al bakalım." Gözleri yuvalarından dışarı fırlayarak *Dadi*'ye baktı. "Anne! Sana onu evde bırakmanı söylemiştim!"

"Gerginliğimi azaltan tek şey bu," diye tersledi yaşlı kadın. "Gerilmeme ilk başta o neden olduğu için hepsi kızının suçu!"

Kareena bunu daha fazla kaldıramazdı. Loken'in ailesi gözlerini dikmiş onlara bakıyordu. Babası, Prem'i sevinçle selamlıyordu. Teyzeler onun tepkisini beklerken çok mutsuz görünüyordular.

Ve Prem. Yüzünde tereddütlü bir ifade vardı. Bobbi ile Veera için de durum aynıydı.

Kareena, iyi numarası yaparak, sonsuza dek mutlu yaşayacağı bir hayatın parçası olacakmış gibi davranarak orada daha fazla duramazdı. Bu gerçek değildi. Bunların hiçbiri gerçek değildi. Evi kaybetmek kalbini kıracaktı ama hak ettiğiinden daha azına razı olduğunu bilmek canını daha çok acıtacaktı. Prem onu sevmeyi ve nişanlansalar, evlenseler hatta hayatlarının geri kalanını birlikte geçirseler bile, sürekli onun tarafından seilmeyi dileyecekti.

"Gitmem gerek," diye mırıldandı. Sonra hiç kimse onu durdurmadan, balo salonundan dışarı fırladı.

OTUZUNCU BÖLÜM

Prem

Prem, Kareena'nın kalabalığın arasından hızla lobiye çıkması için yoldan tam zamanında çekildi. Çarpıcı bir tanrıçaya, katliam yapmaya gelmiş siyahlar içindeki bir kraliçeye benziyordu. Ama aksine kaçmaya çalışıyordu.

"Kaçak *dulhan*," diye mırıldandı Deepak. "Amca? O viskiyi ben alabilirim."

Prem, Kareena'nın canını sıkan bir şeylerin, belki de onunla ilgili tereddütleri olduğunu biliyordu ama büyük kaçıışı kesinlikle beklenmedikti. Topuklarının üzerinde döndü ve onun peşinden yürüdü. Arkasındaki Bunty'nin, Kareena'nın babasına, "Sanırım fikrini değiştirdi," dediğini duydu.

"Hangi konuda?" diye sordu Kareena'nın babası.

Prem, Kareena otoparka vardığı anda ona yetişti. Elleri koluna sürtündü ve tekrar adını seslendi. "Rina, durup bana neler olduğunu anlatır mısın?"

* Hintçede gelin anlamına gelmektedir. (ç.n.)

Kareena hızla döndü, *lehenga*'sı ayak bileklerinde dalgalanıyor ve halhalının belirgin sesi ani dönüşünü vurguluyordu. Gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu.

"Beni seviyor musun?" diye sordu.

Prem'in kalbi sıkıştı. Nefes alamıyordu. Ağzı onun adını söylemek için hareket etti ama hiçbir şey çıkmadı. *Evet*, diye düşündü. *Evet, kesinlikle. Hiç şüphesiz.* Onu Phataka Grill'de gördüğü andan itibaren. Doğum gününden beri yaptıkları her sohbetin, her tartışmanın her saniyesinde...

Kareena'nın gözleri yaşlarla doldu. "Aman Tanrım..."

Prem'in kalbi küt küt atarak kulaklarında gümürdüyordu. Onu kaybediyordu. Onu kaybettiğini görebiliyordu. "Üzgünüm, ben yapamam..."

"Hayır, *yapmayacaksın.*" Kareena, lensin neden olduğu yanmayı ve bulanıklığı görmezden gelerek yanaklarından akan yaşları sildi. "Sevme kapasiten olduğunu biliyorum. Gori'yi sevdin, yani sorun sadece ben miyim?"

Prem, tokat yemiş gibi geri çekildi. "Gori ve ben görücü usulü bir evlilik yapacaktık. Birbirimizle uyumluyduk."

"Onun için tüm hayatını değiştirdin!" diye bağırdı Kareena. "O kadın için tüm hayatını değiştirdin ve onu sevmediğini mi düşünüyorsun? O sağlık merkezi onun anısına!"

Hayır. Hayır, sevmemişti. Anlamıyordu. Gori için hissettikleri özeldi ama Kareena için? Çok daha fazlasıydı. "Gori'nin bana ihtiyacı vardı ve ben onun yanında değildim..."

"Saçmalık," dedi Kareena. "İnsanlar sırf suçluluk duygusu yüzünden bir sağlık merkezine para toplamak ve tüm geleceklerini bir kişinin anısına adanmak için üç yıl harcamazlar."

"Kareena, bir insan hakkında ne hissettiğime sen karar veremezsin." Keşke onu alıp götürebilirse, ziyafet salonunun kapıla-

rının önünde toplaşan kalabalıktan uzaklaştırabilseydi. O zaman baş başa konuşabilirlerdi.

"Bana kendin söylemeni istiyorum," diye bağırdı Kareena. Şimdi yanaklarından yaşlar süzülüyordu. Çok güzel görünüyordu ama onun... Onun istediği Kareena'ya benzemiyordu. Gözlüğü olmadan, makyajlı yüzüyle bu dünyaya ait değilmiş gibi görünüyordu ve bu kendi başına sinir bozucuydu.

"Neden sana karşı hissettiklerimi sadece gösteremiyorum?" diye patladı Prem. Kalbi sertçe, hızla çarpıyordu ve bu kez düzeltemiyordu. "Bu çok daha anlamlı, değil mi?" Kareena'yı omuzlarından tuttu, sonra ellerini kollarında gezdirdi. "Her gün. Sana söz veriyorum, senin yanında olacağım. Bu, kelimelerden çok daha iyi değil mi? Pek çok görücü usulü evlilik..."

"Yapma!" Kareena ondan uzaklaştı. "Kendin söyledin, bunun görücü usulü evliliklerle ilgisi yok. Olsaydı bile, senden kelimeleri duymayı beklerdim. Kelimelere ihtiyacım var, çünkü bazen kelimeler bana verebileceğin veya benim için yapabileceğin her şeyden çok daha güçlüdür. Hadi ama Doktor Dil. Bunu bilecek kadar akıllısın."

"Kareena, sana istediğini veremem."

Genç kadının hıçkırıklarının sesi onu neredeyse dizlerinin üstüne çökertecekti.

"Neler oluyor?" diye kükredi bir Barbie prenses kalabalığının arasından. Kareena'nın ailesi ve arkadaşları, öfkeli bir Bindu'yu ortaya çıkarmak için Ganj Nehri gibi ayrıldı. Ağzından köpükler saçarak durdu ve "Neden herkes etkileyici girişimi görmek için içeride değil?" diye çılgılık attı.

Kareena'yı görünce gözleri kocaman açıldı. "Sen!"

"Tamam, gitme vakti," diye seslendi Bobbi. Kale direğine giden bir futbolcu gibi Loken'in ailesinin yanından geçti ve Kareena'ya doğru koştu. Prem hâlâ o kadar şaşkındı ve onun gi-

deceğinden o kadar korkmuştu ki, o araya girmeden önce arkadaşlarının onun kaçışını çoktan planladıklarını fark etmemişti.

Kareena, Bobbi'nin elindeki küçük siyah çantayı aldı, topuklarının üzerinde döndü ve sokağın köşesindeki Subaru marka arazi aracına doğru koştu.

"Bekle!" diye seslendi Prem. Kolunu bir mengene gibi sıkarak onu durdurmadan önce Rina'nın peşinden gitmeye hazırdı.

"O kadar hızlı değil, Dr. *Pislik*," dedi Bobbi. "Onu tekrar görmek için söylemen gereken sihirli kelimeleri biliyorsun."

Bu kadın onun ne yapacağını sanıyordu? Hayatındaki en önemli insanlardan biri kaçıp giderken öylece oturacağını mı? "O üzgün."

"Ve senin ona bir yardımın dokunmayacak. Kareena'nın ayaklarına kapanmadan önce ona biraz zaman vermen gerektiğini söylediğimde bana güven."

"Her şeyi mahvetti!" Bindu çığlık atarak konuşmalarını böldü.

Kareena'nın büyükannesi ve babası Bindu'yu teselli etmeye çalışıyorlardı ama hiçbir şey işe yarıyormuş gibi görünmüyordu.

"Görünüşe göre Gelinzilla yine ablasını suçluyor. Affedersin, bununla ilgilenmem gerekiyor."

"Tam da kavga etme havamdayım," diye mırıldandı Prem. Bu ufaklığın kontrolden çıkmasından bıkmıştı. Kareena'nın peşine düşmeden önce onunla ilgilenmesi gerekiyorsa bunu yapacaktı. "Bobbi çekil."

"Ah, Tanrım."

Prem, Bindu'nun müdahale etmediği için nişanlısına bağırdığı yere koştu.

Bindu, Prem'e döndüğünde yüzünde kana susamış bir ifade belirdi. "Sen. Bunun da suçlusu sensin!"

"Hayır, tek suçlu sensin tatlım. Videoyu kaydeden, ablanın acısından para kazanmaya çalışan ve sonra son dört aydır nişan partine yardım etmesi için onun suçluluk duygusundan faydalanan sensin."

Bütün kalabalık sustu.

"Ne yani, şımarık olduğun için insanlara birer çöp gibi davranabileceğini mi sanıyorsun? Ablan senin hiç olamayacağın kadar güzel ve o bir sürtük değil."

Kalabalıktan soluk sesleri ve ooh'lar yükseldi. Biri, "Gerçek bu," diye mırıldandı.

Bindu yumruklarını beline dayadı. Braletinden *lehenga* eteğine kadar tamamı pullu kıyafeti ışıltı ışıltı. "Madem o kadar harikaysa, neden onunla birlikte değilsin? Ah, doğru, çünkü *senin* kışına tekneyi bastı."

"Ondan beni affetmesini isteyeceğim," dedi Prem. "Ve dürüst olmak gerekirse, bunu sen de yapmalısın. Her zaman seninle ilgilenmeye çalıştı ve her zaman yanında olduğunu bildiğin için onu bir kum torbası olarak kullanmak çok kolay ama bir gün orada olmayabilir."

"Prem, *beta*, bırak gitsin," dedi *Dadi* aralarına girerek. Hintçesi yumuşak ve mahcuptu. "Bindu'nun üzölmeye hakkı var. Kareena'nın nasıl olduğunu biliyorsun. Çenesini hiç kapalı tutamaz. Annesinden gelen bir özellik."

"Müşteşekkîr olduğum bir özellik," diye araya girdi Prem. Ellerini havaya kaldırdı. Bu insanlar gerçekten bu kadar kalın kafalı mıydı? "Kareena'nın, gerçeğı söylese bile huzuru korumak için her zaman sessiz kalması gerektiğine mi inanıyorsunuz gerçekten? Kareena'nın en iyi yanlarından biri, hiçbir şeyi insanların yanına kâr bırakmaması! Görünüşe göre siz üçünüz hariç."

Kareena'nın babasıyla yüzleşmek için döndü. "*Senin* de kızına neden bok gibi davrandığını anlamıyorum. Cidden? Evi satma-

ya, en küçük veledinle ve annenle konuşmaya karar veriyorsun ama ailedeki tek mantıklı kişiyi konunun dışında mı bırakıyorsun?"

Kareena'nın babası öfkeden deliye döndü. Sanki Hindistan'dan otuz üç yıl önce değil de bir gün önce gelmişçesine aksanı belirginleşti. "Defol! Seni kahrolası hergele, git buradan!" Parmağıyla otoparkı işaret etti. "Cehenneme kadar yolun var!"

Bindu o anda ağlamaya başladı. Loken ne yapacağını bilmiyormuş gibi görünüyordu; adam kesinlikle hiçbir kişiliği olmayan bakımlı bir aptaldı.

"Anne?" diye fısıldadı.

Prem omurgasız budalaya saldıramadan, Veera onun kolunu çekiştirdi.

"Gitme zamanı," dedi. "Cidden, Kareena'nın babası bir Pencap. Onu kışkırtırsan seni yumruklar."

Prem omuzlarını silkti. "Son bir şey," dedi. Loken'a döndü. "Umarım neye bulaştığını biliyorsundur, çünkü Kareena ve ben evlendiğimizde..."

Prem cümlesini tamamlayamadan Kareena'nın babası kükre-di. İleri atıldı ve yaşlı adamın savurduğu yumruk Prem'in yüzünde patladı.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

Kareena

Prem: Kareena, seni kırdığım için çok üzgünüm. Sen benim için teksin. Bunu BİLİYORSUN.

Kareena: Bu yeterli değil. Beni sevdiğini bilmeye ihtiyacım var.

Prem: Sana yalan söylemek istemiyorum.

Kareena: Bazen keşke söyleseydin diyorum. Lütfen bana mesaj atma. Biraz zamana ihtiyacım var.

Arkadaşlarım için Tanrı'ya şükürler olsun, diye düşündü Kareena. Annesinin evine bakarken, boş kulübede sıcak çikolatasını yudumladı. Sokaktaki ışıklardan gelen yumuşak bir parllıkla parlıyordu.

Sonunda gerginliğinin bir kısmı kaybolmuştı ama bunun nedeni, en iyi arkadaşlarının kollarında hıçkırarak ağlarken tüm mücevherlerini ve saç tokalarını çıkarmasına yardım etmeleri olabilirdi. Sonra duş alırken ve lensleri atarken onu beklediler ve onu gece geç saatlere kadar açık olan bir Starbucks'a götürdüler.

Ağlamaktan gözleri hâlâ kıpkırmızıydı ama Kareena, taytıyla birlikte Prem'in evine en son gittiğinde aldığı eski kapüşonlularından birini giydiği için şimdi daha iyi hissediyordu.

Saat sabahın biri veya ikisi olmalıydı. Bilmiyordu. Telefonunu evde bırakmıştı.

"Çok üzgünüm anne," diye fısıldadı Kareena. Eve tutunmak için o kadar uğraşmıştı ve aşkı bulmak için o kadar çaba sarf etmişti ki kalbini korumayı unutmuştu. Ve düşündüğünden çok daha sert düşmüştü. Derin bir nefes aldığında göğsündeki çatlaklar yanıyordu.

Kareena, açık kapılardan esen hafif yaz esintisinde gözlerini kapadı. Cırcır böceklerinin sesi güzel bir melodi oluşturuyordu. Tamirci kızağına sırtüstü uzandığında uyuyakalmış olmalıydı, çünkü bir sonraki dakika, beton zemine sürtünen bir sandalyenin sesini duydu.

Kareena, yarı dolu sıcak çikolata bardağını zorlukla tutarak ayağa fırladı. Babası kendini koltuğa bırakırken, loş bir ışık yüzünü gölgeledi. Hâlâ partideki pantolonunu ve gömleğini giyiyordu; tek fark, kravatı gitmiş ve yakasının düğmeleri açılmıştı.

"Kareena," dedi parmaklarını seyreilmekte olan kırı saçlarının arasından geçirerek. "Çok geç oldu. Neden içeride uyumuyorsun?"

"Burada kendimi daha iyi hissediyorum," dedi.

Babası, loş ışıkta zar zor görünen aletleri ve bir kenara atılan parçaları inceleyerek boş garaja baktı. "Araba nerede?"

"Kaporta işi için garaja gitti," diye mırıldandı. "Geçen hafta sonu."

Babası şaşırılmış görünüyor. "Geçen hafta sonu mu? Neden bana söylemedin?"

Kareena soğuyan sıcak çikolatasından bir yudum aldı. "Belki de geçen hafta sonundan beri seninle konuşmadığım içindir. Dügün planlamasından kaçınmak için her zaman istesin ve şu anda hiçbir konuda anlaşıyor. Ama merak etme, arabamı geri aldığım an buradan gideceğim."

Babası bir elini incitmiş gibi esneterek onu izledi. "O külüstü-re nihayet binebildiğinde nereye gideceksin?" diye sordu, onun yorumunu tamamen göz ardı ederek.

"Emin değilim. Muhtemelen yiyecek bir şeyler almaya giderim."

Babasının dudaklarının kenarı yukarı kıvrıldı. "Bazen yaz aylarında Taco Bell'e giderdik. Sen ve annen Meksika pizzalarına bayılırdınız. Bindu ve ben *quesadilla** tercih ederdik."

Kareena gözünde yaş kalmadığını sanıyordu ama gözleri tekrar sulanmaya başladı. "Yaraya tuz mu basıyorsun? Ona benzediğimi ama onun burada olmadığını mı söylüyorsun?"

"Hayır," dedi babası. Kısa bir kahkaha attı. "Taco Bell'e en son gittiğimizde, öncesinde büyük bir kavga etmiştik. Annen ve ben. Bana o kadar kızmıştı ki bir süreliğine Hindistan'a geri dönmek istedi. Sadece biraz ara vermek için."

Kareena'nın ağzı açık kaldı. Annesiyle babası hiç kavga etmezdi. En azından o etmediklerini sanıyordu. "Bunu bana neden anlattığını anlamıyorum."

Babası ensesini ovuşturdu, sonra koltuğunda geriye yaslandı. "Sanırım artık annenle benim sizin önünüzde tartışmadığımızı öğrenecek kadar büyüdüğün için. Birbirimizi sevdik ama bizim bile farklılıklarımız vardı."

* Quesadilla, tortillanın içine başta peynir olmak üzere birçok malzemenin doldurulmasıyla yapılan Meksika yemeği. (ç.n.)

Kareena, babasının şifreli mesajının parçalarını bir araya getirdi. İçeceğinden bir yudum aldı ve koltuğuna yaslandı. "Prem ile durumlar karmaşık, eğer sorduğun buysa."

"Hayat karmaşık," dedi babası. Parmaklarını ovuşturdu. "Evleneceğinizi söyledi."

"B-ben bunu yapamam."

"Gelip resmi olarak benimle tanışmadığı için mi? Yoksa aile-siyle doğru dürüst tanıştırılmadığım için mi?"

Kareena gözlerini devirdi. "Bir de benim neden bu kadar zeki olduğumu merak ediyorsun," dedi. "Hayır, Prem beni sevmediği için. Aşkın sadece bir yanılsamadan ibaret olduğunu düşünüyor."

"Ama sen onu seviyorsun?"

Kareena güçlükle yutkunarak başını salladı. "Neredeyse ni-şanlılığı tamamına erdirecek kadar."

Babası *han, samajh gaya* dermiş gibi bir ses çıkardı. *Evet, an-ladım.* "Bunun annenin eviyle bir ilgisi yok, değil mi?"

"*Dadi* de bu soruyu sordu." Kareena ona gerçeği söylemeyi düşündü ve artık bunun bir zararı olmadığına karar verdi. Ne olursa olsun evi satacaktı. "İlk başta Prem ve ben sahte bir nişan hakkında konuştuk. Sağlık merkezini açmak için itibarını onar-ması gerekiyordu ve benim de evin peşinatını senden almam lazımdı."

Babası öfkeli bir karşılık vermek yerine kıkırdadı. "O orospu çocuğu. Akıllıca bir fikir."

"Baba," diye azarladı Kareena.

"Ne? Öyle. Loken'in bulabileceğinden çok daha iyi bir fikir. En azından kız kardeşin onu korkutuyor. Onun için asla endişe-lenmeme gerek yok."

Kareena güldü. "Ben gittikten sonra hakkımda ne düşündük-lerini merak ediyorum?"

"Her ailede bir tane var," diye yanıtladı babası. "Herkes iyiydi. Parti yarıda kesildi çünkü kimse orada olacak havada değildi. Hepimiz seni biraz yalnız bırakmaya karar verdik, bu yüzden herkes gidene kadar orada kaldık ama büyükannen sen gittikten sonra ben araba kullanabileyim diye bir daha içki içmeme izin vermedi. Bindu ortamı mahvettiğin için sana kızgın. Bunlar onun sözleri."

Kareena yüzünü buruşturdu. "Telafi ederim. Evden taşınırken odasını temizlemesine ve evi satışa çıkmaya hazırlamasına yardım edebilirim." Bu süreç acı verici olacaktı ama zaten canı acıyordu.

"Eğer istediğin buysa."

"Değil ama bana defalarca hatırlattığın gibi, orası senin evin."

"Sadece sen istemiyorsan."

Kareena oturdu. "Ne?"

Karanlıkta babasının çarpık gülümsemesini görebiliyordu. "Evi satmayı bir altı ay daha ertelemeye karar verdim. Benden satın almak için para biriktirmene zaman kazandırır. Ve birikimlerin yetersiz kalırsa satış fiyatını düşürürüm."

Kareena bir dakika boyunca ne diyeceğini bilemedi. Elleri titremeye başladığı için sıcak çikolatasını kulübenin zeminine bıraktı.

"Neden?" diye fısıldadı. "Bunu neden yapasın?"

"Annen böyle isterdi. Hem altı ay daha nedir ki?"

Kareena, ay ışığının vurguladığı parlak ışıklarla aydınlanan eve baktı. Boğazını yakan gözyaşlarını hissedebiliyordu. Aman Tanrım. Burada kalabilirdi, her zaman istediği gibi evinde kalabilirdi. Çok çalışırsa, peşinat için fazlasıyla para biriktirebilirdi. Ve sonra ev onun olacaktı.

"Ciddi misin?"

Babası elini onun omzuna koydu. "Annemi çok sevdim," dedi sessizce. "Ama seni de seviyorum. Sana çok sert davrandığım için üzgünüm. Altı ayı kabul et, Kareena."

"Teşekkür ederim babacığım," dedi burnunu çekerek. "Gerçekten minnettarım. Annemi gururlandıracağım."

Babası homurdandı. "Bunu çoktan yaptın, *beta*. Çoktan yaptın."

Gece yarısı meltemi çimenlerin ve çevredeki ağaçların arasından eserken bir süre daha sessizce oturdular.

Babası sonunda ayağa kalktı. Boğazını temizledi. "Pekâlâ. Bu adamın ailesiyle ne zaman tanışacağım? Doğum tarihini ve doğduğu saati biliyor musun?"

"Soruların için teşekkür ederim baba ama sanırım artık çok geç."

"Saçmalık," dedi babası elini tekrar esneterek. "Tahmin ettiğim kadar kalın bir kafası varsa, o zaman akli başına gelecektir."

"Diğer önemli şeylere odaklanacağım," dedi Kareena. "Ev sahibi olmaya hazırlanmak gibi."

Kareena ayağa kalktı ve bir kolunu babasının koluna geçirdi. Kalbi hâlâ kırıkta ama en azından becerikli olduğunu ve kendi başına tamir edebileceğini biliyordu. Sonuçta bir kardiyoloğa ihtiyacı yoktu.

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

Prem

Birisi hayalarının üzerine en son bir kova buz gibi su döktüğünde lisedeydi ve akademik yeterlilik sınavına geç kalmak üzereydi. Bu sefer çok, çok daha kötüydü.

Nefesi kesilerek uyandı ve kanepeden ayağa fırladı. Sonra hâlâ şokta olduğu için boş pizza kutularını görmedi, ayak parmağını sehpaye vurdu ve televizyonun önünde kıştı yere düştü.

"Lanet..."

"Prem Verma!"

Keskin ve tiz ses, ağzından çıkanları yarıda kesip ayağa fırlaması için yeterliydi. "Anne!"

Prem başını kaldırıp baktığında, yanında küçük bir tekerlekli bavul bulunan, krem rengi bluz ve ten rengi pantolon giymiş annesini gördü. Bir elinde, malzeme dolabındaki paspas kovası vardı. Diğer elini beline dayamıştı.

Annesinin dudakları ince bir çizgiye dönüştü. "Çalışıp topluma katkıda bulunan bir üye olabilmen için Doğu Yakası'na gelmene izin verdim. Ve bu! Yetiştirdiğim oğlum bu mu?"

Islanmış, lekeli tişörtüne ve boxer şortuna baktı. Oturma odası boş kartonlar ve kutular, yarı boş bira kutuları ve şişelerle doluydu. Elbette annesi, evini temizlemediği tek zamanda gelmeliydi.

"Uzun bir... Eee, hafta sonu oldu," dedi. "Soğuk duş ne alaka?"

"İhtiyacın vardı," diye tersledi annesi. Sonra kovayı yere bıraktı. "Bugün televizyon programın yok mu? Geç kalmayacak mısın?"

"Bugün tekrarını yayınlıyorlar." Gözlerini ovuşturdu, sonra elmacıkkemiğindeki çürüğe dokunduğunda yüzünü buruşturdu. "Anne, burada ne yapıyorsun?"

"Oğlumla konuşmaya geldim! Ve işte buradayım, bir anne olarak başarısız olduğumu görüyorum." Oturma odasını işaret etti. "Nasıl bir kadın kendine bile bakmasını bilmeyen bir adamla evlenmek ister ki?"

"Kendime gayet iyi bakabilirim."

"Henüz kanıt göremedim," dedi annesi. "Git duş al, dişlerini fırçala ve giyin. Ben kahvaltı hazırlayacağım."

Prem iliklerine kadar sıırıslıklamdı, hâlâ biraz akşamdan kalmaydı ve aklı Kareena'nın düşünceleriyle doluydu. Mutfağındaki yıkıma baktı ve sonra annesine döndü. "*Aloo paratha*?" diye sordu.

Annesi içini çekti, sonra çantasına uzandı ve üzerinde herhangi bir yazı bulunmayan bir kavanoz mango turşusu çıkardı. "Bunu güvenlikten geçirmek ölüm gibiydi. Patatesin olduğunu varsayıyorum. Arkadaşlarını zencefil almaya gönderdim ama patates almaları da gerekiyorsa şimdi söyle."

"Birkaç patatesim var."

"İyi. Onları haşlayacağım. Önce duş. Sonra konuşuruz."

* Aloo paratha, lezzetli baharatlı patates karışımıyla doldurulmuş popüler Hint gözlemesidir. (ç.n.)

Prem'e iki kez söylenmesine gerek yoktu. Odayı geçip banyoya girdi. Yanağındaki parlak mor çürüğü görünce yüzünü buruşturdu. Annesinin önce bunu sormamasına şaşırdı.

Duşa girdi ve Kareena'yı suyun altında tuttuğu zamanı hatırladı. Fayans duvara yaslandı, hatıralar ve kaynar su üzerine akarken içini çekti. Tanrım, onu özlemişti.

Duş jelini alıp tenindeki yapışkan teri ve alkol kokusunu temizlemeye başladı. Duş alıp dişlerini fırçaladıktan sonra yatak odasına girdi, artık içinde uyuyamadığı yatağın yanından geçti ve dolabına yürüdü. Üzerindeki tişörtün ondan ayrı kalmak için biraz daha zaman isteyen kadın gibi nasıl koktuğunu düşünerek yeni giysiler giydi.

Oturma alanına geri döndüğünde, annesi kollarını sıvamış mutfak adasında hamur yoğuruyordu. Daha da şaşırtıcı olan, tüm evin pırıl pırıl olmasıydı. Pizza kutuları ve bira şişeleri çöpe atılmıştı. Halı, elektrikli süpürgeyle süpürülmüş gibi görünüyordu; tüm toz ve kırıntılar evin her yüzeyinden silinmişti. Koridorda, arka taraftaki çamaşır makinesinin sesi yankılandı.

Prem adadaki taburelerden birini çekip oturdu. "Teşekkürler anne."

"Teşekkürler, *bachcha*," diye mırıldandı annesi, hamuru tezgâha vurmadan önce. "Nişanını duyurmak niyetiyle başka bir nişan partisine gidiyorsun, ancak anne ve babanı orada olmaları için davet etmiyorsun."

Prem yüzünü buruşturdu. "Karmaşık olduğunu biliyorsun."

"Yalnızca aptal oğullar işleri karmaşıktırır," dedi annesi. Mikrodalga fırın öttü ve annesi içinden dumanı tüten bir kap dev patates çıkardı. Çok sıcak olmalıydı, ama annesi yıllarca *roti* çevirmekten dağlanan parmak uçlarında hiçbir şey hissetmedi ve patatesleri soğuk suda yıkamak için lavaboya götürürken gözünü bile kırpmadı. "Eğer baban ve ben orada olsaydık, suratına yumruk yemezdin."

"Tüm bunları sana Buntı ve Deepak mı anlattı?" diye sordu.

"Hayır, Falguni Kaushal anlattı."

"Kim?"

Annesi sabırsızca bir ses çıkardı. "Falguni! Biliyorsun, *bahu*'mun teyzesi?"

"*Bahu*... Bir dakika ne? Kareena'dan mı bahsediyorsun? Benim Rina'mdan?"

"Başka gelinim var mı?"

Prem başını ellerinin arasına aldı. Annesi bazen farklı bir dil konuşuyordu. "Anne senin gelinin *yok*."

"Kelimelere takılma," dedi annesi ve sıcak patatesleri hızla soymaya başladı. Onları bir kâseye boşalttı ve her ziyaret ettiğinde kullanmak üzere dolaplardan birinin arkasında sakladığı Hint baharatını çıkardı. "Kareena'nın dört teyzesi var. Bunlardan biri de Falguni Kaushal. Konuştuğum oydu. Hoş bir kadın."

"Rina'nın teyzelerinden biriyle nasıl tanıştın?"

"Namrita Teyze'yi hatırlıyor musun? Üst dudağına yaptırdığı botoks başarısız olan? Şimdi sürekli hırlıyor gibi görünüyor. Namrita'nın eniştesinin New Jersey'de bir kuzeni var. Edison bölgesinde Mann ailesiyle arkadaş olan birini tanıyıp tanımadığını sordum. Adamın kız kardeşi, Falguni Kaushal'ın çocuklarına öğretmenlik yapan bir Hintçe öğretmeni. Kız kardeşiyle konuştuktan ve bağlantıyı onayladıktan sonra, numarasını bulur bulmaz Falguni'yi aradım ve noktaları birleştirdik."

Prem utanmalı mı yoksa etkilenmeli mi bilmiyordu. "Korkunç kadınlarısınız," dedi.

"Becerikliyim." Prem sessizce izlerken, annesi patatesleri baharatladı. *Garam masala*. Tuz. Kurutulmuş mango tozu. "Falguni bana her şeyi anlattı. Hatta bana Kareena'nın evinden ve nişanınız konusunda ne kadar endişeli olduklarından bahsetti. Çünkü

Kareena Mann bir aşk evliliği arıyor ve benim aptal oğlum kendi koca beyninin ötesini göremiyor. Bunu babandan almışsın."

"Anne, ben..."

Patates parçalarıyla yapış yapış olan elini kaldırdı. "Bunu hak ettin."

"Bir dakika, ne?" Bu, annesinin söylemesini beklediği son şeydi.

Annesi bileğinin tersiyle yanağını sildi ve bir parça un bulaştırdı. Küçük bir hırıltı çıkardı. "Sen benim tek bebeğimsin ama zavallı *bahu*'mu incittin."

"O senin gelinin değil... Biliyor musun? Boş ver." Prem, annesinin kendi mutfağıymış gibi hareket etmesini izleyerek birkaç dakika sessizce oturdu. Annesi bir oklava kaptı ve hamurdan golf topu büyüklüğünde parçalar koparmaya başladı. Bir profesyonel gibi, hamuru patates karışımıyla doldurdu.

Kareena bunlara bayılır, diye düşündü Prem. Muhtemelen annesini de severdi.

Sorun şu ki Kareena onu da sevmiştir.

Sevmiştir, geçmiş zaman. Nişan partisinden sonra ona karşı nasıl herhangi bir şey hissedebilirdi ki?

Prem kollarını kavuşturup tezgâha yaslandı. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Nedir, *beta*," dedi annesi, ocağa düz bir tava koyup buzdolabının arkasında bıraktığı küçük bir kaptan biraz yağ eklerken.

Prem'in kalbi çocukken olduğu gibi, ailesiyle ciddi bir tartışma yapmak üzere olduğu zamanlara dönerek çarpmaya başladı. "Neden birbirimize 'seni seviyorum' demiyoruz?"

Annesi *paratha*'yı avuçları arasında ileri geri çevirmeyi bıraktı ve gözlerini kocaman açarak ayağa kalktı. "Bu saçmalık da ne böyle, Prem? Bunu neden soruyorsun?"

Bu konuşma iyi gidiyor, diye düşündü Prem. Adadan kalktı ve biraz Ibuprofen almak için köşedeki dolaba gitti. İki hap alıp onları kuru bir şekilde yuttuktan sonra, tezgâha yaslandı ve annesine döndü.

"Rina bir aşk evliliği istiyor. Çanlar, ısıklar, her şey. Artan boşanma oranları ve aşkın gerçekte nasıl kalp hasarına yol açabileceğinden bahseden araştırmalar var. Bunun geçici bir duygu olabileceğine ve uzun süreli bir ilişkiyi sürdürmek için yeterli olmadığına dair araştırmalar."

"Prem?" Annesi, devam etmesini bekliyormuş gibi adını söyledi.

Daima desteklerini alacak kadar şanslı olmasına rağmen, ebeveynleri ile böyle tatsız konular hakkında konuşmak her zaman zordu. "Sen ve babam aşk evliliği yaptınız, değil mi?"

"Tabii ki. Sana bunu söyledik. Babanın cadı annesi benden hoşlanmadı. Ama neyse ki artık öldü."

"Anne!"

Annesi, sivrisinek kovalarmış gibi elini ona doğru salladı ve parmak uçlarından uçuşan unlar havayı bulandırdı. "Herkes ondan nefret ediyordu. Sorun yok."

"Sen ve babam zıt kutuplar gibisiniz ve birbirinize 'Seni seviyorum' dediğinizi hiç duymadım. Birlikte kalmanızı sağlayan nedir? Kolaylık mı? Ben miyim? Toplum mu?"

Bu sefer annesi ocağı söndürdü ve ona bakmak için doksan derece döndü. "Aşk! Ve ben o cümleyi söylüyorum. Hem de her gün."

Prem güldü. "Hayır, söylemiyorsun. Bu sözleri daha önce senden hiç duymadım. Ne babama, ne bana ne de aileme karşı."

"Çünkü bunları ağzımla söylemiyorum. Sana en sevdiğin yemekleri yediriyorum, duştan çıktığında sıcacık olmaları için Superman çoraplarını kurutucuya koyuyorum..."

"Hayır," dedi Prem, ikinci kez sözünü keserek. "Eylemlerden bahsetmiyorum. Sözlerden bahsediyorum. Neden hiç söylemedin?"

Annesi *paratha*'lara geri döndü ve doldurulmuş hamuru açmaya başladı. Prem, ellerinin hızla hareket etmesini izleyerek bekledi, fakat annesinin düşüncelerini toplaması biraz daha zaman aldı. "Bazen," diye başladı sessizce, "kelimeleri söylemek zor, çünkü onları söylersen değer verdiğin kişiye bir şey olacak diye çok korkuyorsun. Ve onları söylemeden ne kadar uzun süre geçerse, o kadar kolaylaşıyor. Ebeveynlerimiz hiçbir zaman bu sözleri söylemedi ve dürüst olmak gerekirse, biz de söylemedik çünkü sadece göstermek bizim için daha rahattı."

Annesinin sözleri Prem'i derinden sarstı. En yakın tabureye geçip oturdu.

Aynen öyleydi. Morarmış ve acıyan kalbi, Gori'yi ilk düşündüğünde ve onun ölümünden sonra hayatta kalmasının ne kadar zor olduğunu düşündükçe ağrıyordu. Kareena'yı kaybettikten sonra nasıl sağ çıkabilirdi?

"Kelimeler onun için önemli," dedi Prem sonunda.

"Onu seviyor musun, *beta*?" Annesi tavaya yağ koydu.

Prem'in yanıt vermesi biraz zaman aldı ama annesi ocakla meşgul olduğu için bunu söylerken gözlerinin içine bakmak zorunda değildi. "Rina yıllardır hayatımda eksik olan, yıllardır beklediğim şey. Onu Bunty'nin restoranında gördüğüm andan itibaren, ağırlık merkezim kaymış gibi hissediyorum."

Annesi *paratha*'yı tavaya fırlattı ve çekmecedен çıkardığı buluşık havlusuna ellerini sildi. "Canım, hayatın garantisi yok ama onu seviyorsan, onun gerçeği duymayı hak ettiğini düşünmüyor musun? İletişim. Her zaman sağlıklı ilişkiler için iletişim ve dürüstlüğün ne kadar önemli olduğundan bahsediyorsun. Bunu da iletişim kurmak ve dürüst olmak gibi düşün."

Prem hâlâ ağrıyan başını ovuşturdu. "Kelimeler ağzımdan çıkmıyor. Nişan partisinde, o ağlarken orada öylece dikildim ve kendimi en büyük pislik gibi hissettim anne. Hepsi de ona söylersem biteceğinden korktuğum içindi. Her şey bittiğinde gitmesinden korktuğum içindi. Belki de her zaman doğru olduğunu düşündüğüm şeyler tekrar başıma gelecekti. Gori'den sonra..."

"Canım, Gori ile olan durumun farklıydı. Geçmişini geleceğinle kıyaslayamazsın."

"Biliyorum ama Rina hastalanabilir ya da benden sıkılabilir ve ben de söylediğim bu sözlerle ve eski anılarla baş başa kalırım."

"*Hai bhagawan,*" diye seslendi annesi tavana bakmak için başını arkaya atarak. "Bu kadar korkak bir çocuk nasıl yetiştirdim?"

"Şey, teşekkürler. Bir sonraki terapi faturamı sana gönderirim."

Annesi onu görmezden geldi. "Ne hissettiğini yüksek sesle söylemek o duyguları yok etmez. Aksine, sevgin daha da büyür." Güzelce yapılmış *paratha*'yı doldurdu ve gülümsedi. Ağzının etrafındaki mutlu çizgiler ona göz kırptı. "Yıllarca süren evlilikten sonra şimdi çok fazla sevgim var. Belki söylemiyor olabilirim ama her gün bunun için şükrederek uyanıyorum."

Prem sessizce oturdu ve annesinin dolaptan bir tabak alıp kenarına bir parça mango turşusu, bir parça tereyağı koymasını ve ardından hâlâ tavada duran *paratha*'nın üstüne ikinci kez yağ damlatmasını izledi.

"Biliyor musun," diye başladı *paratha*'yı tabağa koyarken, "Kareena ile tanışmak için sabırsızlanıyorum. Özel biri olmalı. Oğlumla birlikte olmak için duygularını feda etmeye hazır!"

"Kesinlikle özel biri." Ama Prem, ona yaşattıklarından sonra Rina'nın şimdi de aynı şekilde hissedip hissetmediğini bilmiyordu. Sanki annesi bir düğmeye basmıştı ve birini sevmek fikri eskisinden çok daha rahat hissettiriyordu.

* Hintçede *Aman Tanrım* anlamına gelmektedir. (ç.n.)

Annesi tabağı önüne kaydırđı. Prem o lezzetli baharatlı patatesleri, ekşi mango turşusunu ve tereyağının aromasını kokladı.

"Hey anne?"

"Hımm?"

"Seni seviyorum."

Annesinin yanaklarının kızardığını gördü. "Ben de seni seviyorum. Şimdi, *bahu*'m konusunda ne yapacaksın?"

"Ona gelinim demeye devam edersen, bana uğursuzluk getireceksin. Şu anda beni dinlemesi için onu ikna etmeliyim."

"Bir düğün planlamaya ve banliyöye taşınmaya hazır mısın?" diye sordu annesi.

"Evet." Durup düşünmeden ağzından çıktı. Evet. Hissetmesini sağlayan, böyle bir gelecek istemesini sağlayan başka kimse yoktu.

Ön kapı aniden açıldı ve Deepak ile Bunty, sebze benzeyen şeylerle dolu kese kâğıdı taşıyarak içeri girdi. "Bir çiftçi pazarı bulduk," dedi Bunty, torbalardan birini sallayarak. Yüzünde kocaman bir sırıtış vardı. "Mevsim sebzeleri *süper*."

"Aah, bu *paratha* mı?" diye sordu Deepak. Odayı geçti ve Prem'in yanındaki tabureye oturdu. "Teyze, bir tane alabilir miyim?"

"Elbette, *beta*. Bunty? Sen de bir tane ister misin?"

"Evet, teyze. Teşekkürler. Ben çayı hazırlayayım."

"Ne kadar iyi bir çocuk," dedi annesi, Prem'in odadaki herkesin tepesinden bakan iki metrelik arkadaşına.

"Başın nasıl?" diye sordu Deepak, Prem'e.

"Daha iyi. Kareena'yı seviyorum."

Hem Deepak hem de Bunty durakladı.

"Az önce ne dedin?" diye sordu Bunty. Bir elinde bir tutam zencefil tutuyordu.

Prem arkadaşlarına sırtıttı. "Kareena'yı seviyorum. Demek istediğim, onu her zaman sevdim ama artık kelimeleri söylemekte zorlanmıyorum. Hatta onları annemin önünde bile söyleyebilirim. Vay canına. Birkaç kez tekrarladığım için artık çok daha kolay. Sanki tek tapmam gereken... Ah!"

Deepak kafasının arkasına bir tane patlattı. "Bu, en iyi iki arkadaşını görmezden geldiğin için," dedi. "Cidden annenin bir kadını sevmene izin vermesini mi bekledin?"

"Ne? Hayır, alakası yok."

"Dostum, *desi* anasının erkek kuzusu klişesini kırmaya çalışıyoruz," dedi Buntty başını iki yana sallayarak. "Bize yardımcı olmuyorsun."

"Öğrenecek," dedi Prem'in annesi gülümseyerek. Elinde, hazır üç *paratha*'yla dolu bir tabak tutuyordu. "Şimdi, ilk kim istiyor?"

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kareena

BİLDİRİMLER:

Hint Arkadaşlık sitesi üyeliğiniz iptal edildi.

Amerikalı Desi Evlilik sitesi üyeliğiniz iptal edildi.

25 Yaş ve Üstü Bekârlar için Desi Arkadaşlık sitesi aboneliğiniz iptal edildi.

Kareena, kiralık arabası evinin sokağına yanaşınca telefonunu cebine koydu.

"Hemen önüne mi park edelim?"

"Evet, lütfen," dedi.

Onun evi. Neredeyse. O hafta her gün, Prem'le yaptığı konuşma yüzünden hâlâ yara bere içinde olarak ama umut ışığını görerek uyanmıştı.

Her zaman istediği sevgiden yoksun olsa bile evine sahip olacaktı. Ama hayatta kalabilirdi. Hayatta kalacaktı.

Şoförünün saygıyla, "Vay canına," dediğini duydu. "Bu bir BMW E30 M3 mü?"

"Ne dedin?" Kareena neredeyse onunla birlikte arabanın önüne geçene kadar ileri fırladı. Orada, ön camın ardında, harika boyası, yeni lastikleri ve jantları ile güzel, parlak yeni bebeği duruyordu. "Aman Tanrım!"

Arabadan dışarı fırladı ve yaz sıcaklığında çok terlemekten kayan ayaklarıyla topuklu ayakkabıları üzerinde koştu. "Bu benim Beamer'im!" diye çığlık attı Kareena. Araba servis aracının arkasındaki kaldırımdan uzaklaştığını belli belirsiz duydu. Tüm odağı, evinin önüne park etmiş klasik BMW'deydi.

Huysuz, orta yaşlı tamircisi Dave, sürücü koltuğundan çıktı. Onunla yıllar önce tanıştığından beri ilk kez temiz giysiler giymişti ve elinde bir dizi anahtar vardı. "Bitti!" dedi gururla.

Kareena ellerini küçük arabanın arkasında gezdirdi, şimdi gözlerinden yaşlar akıyordu. Sonunda buradaydı. Yıllardır üzerinde çalıştığı araç. "Sana gelmem gerektiğini sanıyordum! Bütün işlerin parasını ödemek zorundayım." Bunun için endişelenmişti çünkü fatura, babasına peşinat olarak vermeyi umduğu paranın büyük bir kısmını götürecekti.

"Hesap halledildi," dedi Dave sırtarak.

"Ah, Dave. Bana..."

Dave homurdandı ve ardından hırıltılı bir kahkaha attı. "Kızım, bu arabayı seviyorum ama aptal değilim. Jantlar, özel boya, tüm bu işler bir servet değerindeydi!" Kareena'nın beklediğinden binlerce dolar daha yüksek bir rakam verdi. "Erkek arkadaşın ödedi."

Genç kadının beyni durdu ve bir Microsoft uygulaması gibi tekledi. Gözlüğünün altındaki gözyaşlarını sildi. "Üzgünüm, ne?"

"Erkek arkadaşın!" Dave sürücü koltuğuna uzandı ve içinde bir yığın kâğıt bulunan bir zarf çıkardı. "İşte bakım ve onarım kaydın. En üstte fatura var. Dr. Prem Verma adında bir adam aradı. Üzerinde çalışmamız için arabayı bize bıraktığından bahsettiğini söyledi. Aciliyet ücreti ve teslimat ücreti de dahil her şeyi ödedi."

Kareena zarfı aldı ve sonra üstteki faturayı görmek için açtı.

Aman Tanrım, Prem arabası için binlerce dolar ödemişti.

Bu, suçlu vicdanını yatıştırmak için özür dilemesinin bir yolu muydu bu? Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ve ona sormak için mesaj atmak istediğinden bile emin değildi.

"Teşekkürler Dave. Gerçekten minnettarım."

"Ben teşekkür ederim. Tamire ihtiyacın olursa bize haber ver. Ama bence çoğunu kendin halledebilirsin. Bu araba konusunda çok başarılı bir iş çıkardın."

"Gerçekten mi?"

Dave başıyla onayladı. "Böyle güzelliklerin emin ellerde olduğunu her zaman anlarım." Arabanın kaportasına vurdu. "Sen iyi olacaksın."

Kareena gülümsedi. "Evet," dedi. "İyi olacağım."

Koca bir Tacoma kükreyerek kaldırıma yanaştı ve Kareena ile Dave'in tam önünde durdu.

"Bu benim aracım," dedi Dave ve yolcu tarafındaki kapıyı açtı.

"Tekrar teşekkürler. Cidden, bu şimdiye kadarki en iyi hediye." Artık arabası vardı. Olasılıklarının sonsuz olduğunu hissediyordu.

"Sorun değil," diye yanıtladı Dave. Ardından kamyonete tırmandı. "Ah! Unuttum. Erkek arkadaşın o klasörün arkasına bir belge koymamı istedi. Fırsatın olduğunda bir göz atmak isteyebilirsin."

"Tamam. Teşekkürler."

Dave el salladı ve Kareena arabasına döndü. Erken akşam güneşinin parlak ışığı altında parıltıyordu. İç deri yepyeni görünüyordu. Hatta yine yeni araba kokusu vardı. Basit gösterge paneli temizdi ve tek yenilik, Bluetooth ile telefonuna bağlanmasına izin veren bir müzik sistemiydi.

Kareena eve, büyükannesinin garaj yolundaki arabasına ve sonra da kendi arabasına baktı. Daha sonra zarfı açtı ve *Amerika Kardiyoloji Dergisi*'nden "Kalp Yanılsamaları ve Aşkla İlgili Yanlış Kanılar" adlı bir makalenin bulunduğu arka tarafa baktı.

"Prem," dedi iç çekerek. Vurgulanan bir satır dikkatini ikinci sayfaya çektiğinde makaleyi atmak üzereydi.

"Kayıplar sonrasında hissettiğimiz fiziksel acı, kalbe zarar veren etkiler, aşk dediğimiz bir yanılsamayla bağlantılı olabilir ancak bu, aşkı daha az gerçek yapmaz. Deneklerin birbirlerini nasıl bulduklarına bakılmaksızın, ister görücü usulü evlilikler gibi kültürel bir uygulamayla, isterse çocukluk arkadaşlığının hayat arkadaşlığına dönüşmesiyle olsun; araştırmalar, sevgi duygusunun güçlenebileceğini ve beynin diğer kısımlarını da etkileyebileceğini gösteriyor."

Kareena cümleyi düzinelerce kez okuyarak makaleye baktı.

"Lanet olsun," diye fısıldadı. Bu adam adil oynamıyordu.

Dergiden küçük bir kâğıt parçası düştüğünde, belgeleri zarfa geri koymak üzereydi. Kâğıdı çevirdi ve ön taraftaki basit harfleri okudu.

Kelimeleri söyleyemediğim için özür dilerim. Ama hayatında olmama izin verirsen, onları duymak istediğin sıklıkta söyleyeceğim. Bu benim büyük jestim. İşe yarar mı?

Kareena burnunu çekmeye başladı. Notu alıp çantasına, mutfakta bulduğu annesinin notunun yanına koydu. Güzel gurur

kaynağını inceledikten sonra direksiyona geçti. Yumuşacık deri koltukları, güzel döşemeleri ve kaputun altındaki ince işleri başka bir zaman incelemesi gerekecekti. Şimdi bir oyun planı hazırlaması gerekiyordu. Prem notu ona kendisi getirebilirdi ama her zaman ilk hamleyi o yapmıştı. Şimdi Kareena'nın karar vermesine izin veriyordu ve genç kadının bunun için ona saygı duyması gerekiyordu.

Bobbi ve Veera'yı görmeliydi. Arkadaşları tam olarak ne yapacaklarını bilirdi.

Ve belki de yolda Taco Bell'e uğrardı.

Kareena kontaktaki anahtarları çevirdi ve motorun mırıltısı moralini yükseltti. Artık sonsuz mutluluğunu garanti altına almanın zamanı gelmişti.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Prem

Prem cevapsız mesajlar için telefonunu tekrar kontrol etti. Hiçbir şey yoktu. Tamircideki Dave arabayı teslim ettiğini söylemişti ama Kareenadan hâlâ ses çıkmamıştı.

Çok mu geç kalmıştı?

"Prem?" diye seslendi yapımcısı soyunma odasının kapısının diğer tarafından. "Bugün stüdyo izleyicilerle dolu. Hazır mısın?"

"Evet, geliyorum."

Ceketi ile saçını düzeltmek için aynaya baktı ve son *Dr. Dil Show*'una çıkmaya gitti. Set, bir Hint düğünü gibi kadife çiçekler ve parıldayan ışıklarla süslenmişti. Bazen Prem, kanalının bir Güney Asya TV ağında olduğunu unutuyordu. Sahneye çelenk ve ışık asmak gibi şeyler yaparlardı.

Yapımcısı ona bir dakika uyarısını verince notlarını zihinsel olarak gözden geçirerek sahnede yerini aldı.

"Umarım izliyorsunuzdur Rina," diye mırıldandı.

Işıklar açıldı, yapımcısı adını anons etti ve Prem sahneye çıktı. Kol düğmelerini düzelterek derin bir nefes aldı.

"Herkes merhaba, *Dr. Dil Show*'a hoş geldiniz!"

Alkışlar ile tezahüratlar yankılandı ve en önemlisi bir sürü insan vardı. Tüm stüdyo o kadar kalabalıktı ki Prem kalabalığın içindeki yüzleri zar zor seçebiliyordu. Ve hepsi programın finalini görmek için buradaydı. Ya da tükürdüğünü yalamasını izlemek için.

Sloganıyla başladı. *Kalbin bütünsel sağlığını, hadi oradan,* diye düşündü.

"Programa geçmeden önce, acı bir haberle başlamak istedim. *Dr. Dil Show* birkaç yıldır devam ediyor ve kesinlikle harikaydı. Nişanlığımın ölümünün ardından farkındalığı artırmak ve Jersey City'de inşa etmek istediğim bir toplum sağlığı merkezine yatırımcıların dikkatini çekmek için bu programa başladım. Bu rüya sonunda meyvelerini veriyor. Birkaç harika yatırımcı sayesinde şehir merkezinde, üç eyalet bölgesindeki Güney Asya göçmen nüfusunu desteklemeye adanacak bir yer sağladık."

Kalabalık tezahürat yaptı ve uygun şekilde alkışladı.

"Maalesef bu aynı zamanda bugünün son bölümüm olduğu anlamına geliyor."

Sessizlik.

"İleride, hastalarımı odaklanacağım ve toplum sağlığı uygulamamı geliştireceğim. Yıllar boyunca bizi takip edip ebeveynler, aile üyeleri ve kendi sağlığı hakkında yazılar gönderen herkese minnettarım. Tüm bunlar sahnede olduğum her anı değerli kılıyor."

Stüdyo seyircisi alkışladı. Bu sefer gürültü bir kükreme gibiydi ve ses onu tamamıyla kaplarken Prem başını kaldırıp gülümsedi.

Teşekkürler Gori.

Alkışlar yavaşlayınca Prem devam etti. "Son programımın özel olmasını istedim ama bu kadar özel olacağını bilmiyordum. Jersey City Kardiyoloji Merkezi'nin şefi olan patronum, en önemli vücut parçanıza nasıl dikkat etmeniz gerektiğini konuş-

mak için burada. Ayrıca meditasyon yoluyla şimdiye nasıl odaklanabileceğimizi tartışmak için Swami Talish'i ağırlayacağız."

Mutluluğunun anahtarı onların da sevincinin anahtarıymış gibi, onun aşk hayatına kendini adanmış bütün teyzelere, tüm umutlu yüzlere baktı.

"Ama şimdi, özel hayatımla ilgili bir haberim var."

Ses teknisyeni müziği açtı, ışıklar parladı ve seyirciler güldü.

"Dört ay önce, başarılı bir avukat ve New Jersey'deki Güney Asya topluluğunun bir üyesi olan Kareena Mann programıma geldi ve kelimenin tam anlamıyla bana haddimi bildirdi. Çoğu Güney Asyalı kadın gibi, o da medeni durumunun her gün hatırlatılmasıyla karşı karşıya kaldı. Topluluk olarak ilerlememize rağmen, hâlâ bekâr kadınların evlenip aile kurmalarına gülünç düzeyde önem veren çok sayıda aile var."

Bir elini kalbine bastırdı.

"Ben de o sorunun bir parçasıyım. Toplumumuzdaki kadınların duygularını çürüterek ve duygusal bağ boyutunu çöpçatanlıktan çıkararak, Kareena gibi insanlara yardım etmekten çok onları incitiyordum."

Derin bir nefes aldı. "Birlikte vakit geçirmeye başladık ve dört ay sonra ondan benimle evlenmesini istedim. Kareena bana tüm bilimin, araştırmaların, kalp sağlığıyla ilgili gerçeklerin, hikâyenin sadece bir kısmı olduğunu öğretti. İlişkiler ve Güney Asyalı evlilikler çok daha karmaşıktır. İletişim, çiftlerin birbirleriyle paylaşmaları gereken güven ve dürüstlük... Bunların hepsi doğru, ama hepsi bu değil. Ve işte o zaman onu sevdiğimi fark ettim. Aşk bazen kalp sağlığı için korkunç olabilir ama onun yokluğu da bir o kadar kötü olabilir."

Seyirci nefesini tuttu. Ön sırada oturan bir teyze, "Ae kii kenda ha?" diye fısıldadı. Ne dedi?

Prem'in avuçları terlemeye başladı.

"Bunca aydan sonra hâlâ çıkıp da senin yanıldığını ve benim haklı olduğumu söyleyemediğine inanamıyorum," dedi bir ses.

Seyircilerin nefesi kesildi ve Prem hızla arkasını dönerek Kareena'nın sahne arkasından çıktığını gördü. O... Mükemmel görünüyordu. Karpuz kollu bir gömleğin üzerine şanslı siyah süveterini giymişti. Saçları gevşek dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu. Ama Prem hemen ayakkabılarına odaklandı. Topuklu ayakkabıları, yan taraflarında şakayık deseni olan canlı bir mor rengiydi. Ve onun en sevdiği halhalı takıyordu.

"Neden hep bir noktaya değinmeye çalışıyorsun, Dr. Dil?" diye sordu Kareena. Ağzının kenarı seğirdi.

Prem, yapımcısının işaretleriyle boğazını temizledi ve Kareena'ya sahnenin ortasında kendisine katılmasını işaret etti. "Bayanlar ve baylar, Kareena Mann."

Seyirciler alkışlayıp tezahürat yaptığında eğilip, "Ne yapıyor-sun?" diye fısıldadı.

"Sana söylemek istediğim... Ben, ah..."

"O seni seviyor!" Kalabalık hep bir ağızdan bağırdı.

Kahretsin. Kareena mikrofonluydu.

"Beni seviyor musun?" diye sordu.

Kareena kızardı, yanakları altın rengi bir parıltıyla koyulaştı. "Seni seviyorum. Aradığım kişi sensin, Prem Verma. Bu büyük jesti bensiz yapabileceğini mi düşündün gerçekten?"

"Senden bir an bile şüphe etmedim," dedi Prem.

Birbirlerine bakarak öylece durdular, seyirciler dinlemek için koltuklarında öne eğilmişlerdi.

"Pekâlâ, bu eğlenceliydi. Artık bittiğine göre, muhtemelen oturmalıyım." Kareena'nın parmakları onunkilerin içinde titri-yordu ve gözleri onları dikkatle izleyen isimsiz yüzlerin üzerinde gezinmeye devam ediyordu.

"Kareena, bekle." Prem onun ellerini sıktı. "Bir pislik gibi dav-randığım için çok üzgünüm."

"Olur böyle şeyler."

Prem güldü, sonra kendine engel olamadan ağzından kaçırdı. "Evlen benimle. Gerçekten."

"Bekle, ne?"

Onu bir haftadır ilk kez görmenin heyecanı ile onu hâlâ sevdiğini, hâlâ Taylor Swift'in sonsuza dek sürecek aşk hikâyesini yaşama şansları olduğunu bilmenin mutluluğunu yaşayan Prem, dizinin üzerine çöktü ve kan beynine hücum etti. Tek görebildiği Kareena'nın yüzüydü. "Kareena Mann, benimle evlenir misin?"

"Yani, eve falan gidecektik..."

"Kareena..."

"Dört ay o kadar da uzun değil, biliyorsun. Bekleyebiliriz..."

"Şu lanet soruya cevap verir misin?"

"İyi, evet!"

Sanki biri yeni yıla geri sayım yapmıştı. Tüm stüdyo tekrar alkışlarla, ısıklarla ve tezahüratlarla yankılandı. Ses teknisyeni müziği açtı ve Prem'in yapımcıları dosyaları mezuniyet şapkaları gibi havaya fırlattı. Herkes ayakta alkışlıyordu.

Prem ayağa kalkıp yaka mikrofonunu kapattı. "Ciddi misin?"

Kareena da kendisinininkine aynısını yaptı. "Ben... Evet."

"Yemin ederim, sadece seninle olmak istedim ve Rina, her şeyi mahvettim..."

"Sadece bir uyarı, cezayı çekeceksin. Hâlâ babamdan izin almak zorundasın ve görünüşe göre yıldız haritalarımızı karşılaştırmamız gerekiyor."

"Dikkate alındı," dedi Prem. Parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve genç kadının dudaklarına yaklaştı. "Hey."

"Evet?"

"Hayatta olduğum sürece seni seveceğim. Kulağa aşırı klişe geliyor ama sana söz veriyorum, bu asla değişmeyecek."

"Ben de seni seveceğim," dedi Kareena.

Prem, yapımcısı sahneye çıkıp Kareena'nın eline bir mikrofon tutuşturduğunda geri adım attı.

"Ah, şey. Tamam," dedi Kareena. "Yani, insanlar genellikle önce bana akşam yemeği ısmarlar."

Teleprompterda yanıp sönerek "İZLEYİCİDEN SORULAR" yazıyordu.

Prem, anlaşılmaz bir şekilde başını sallayan Kareena'ya baktı. "Ara vermeden ve ilk konuğumuzu getirmeden önce birkaç soru için vaktimiz var. Elini kaldıranlara mikrofon uzatılacak."

Tüm stüdyo izleyicileri ellerini kaldırdığında Prem'in ağzı açık kaldı.

Daha da kötüsü, mikrofon önce önde oturan tanıdık bir kadına gitti.

"Bu senin..."

"Teyzelerim mi?" diye fısıldadı Kareena. "Evet."

Orada, ön sırada Kareena'nın büyükannesi, Farah Teyze, Mona Teyze, Sonali Teyze ve Falguni Teyze oturuyordu. Ayakta durarak elindeki mikrofonu işaret eden Falguni Teyze'ydi.

"Merhaba Prem. Ben Falguni Teyze," dedi. "Düğününüzü nerede yapacağınızı bilmek istiyorum?"

"Teyze," diye tısladı Kareena. "Seni getirirsem *uslu duracağına* söz vermiştin."

"Emin değilim," diye yanıtladı Prem, sonra uzanıp Kareena'nın elini sıktı. "Ama dört ay içinde olmayacak. Artık zaman sınırlaması koymuyoruz. Başka bir soru alacağız. Evet, siz arkadaki."

Parlak turuncu bir *sari* giyen ve omzunun üzerinde uzun bir örgüsü olan bir kadın mikrofonta adeta bağırdı. "Merhaba, evet, Jackson Heights'tan Chitra. Ben de ne zaman evleneceğinizi ve bunu filme alıp almayacağınızı bilmek istiyorum. Ve Kareena'ydı, değil mi? Tatlım, siyah giymek senin yaşındaki biri için kötü bir alamettir. Bayan W. S. Gupta'nın son makalesinde bunu bile söyledi. Onu okumalısın."

"Ah Tanrım," diye mırıldandı Prem.

"Merhaba, teyze," dedi Kareena tatlı bir şekilde. "Bu konuyu biraz açmaya ne dersiniz? Mesela Bayan W. S. Gupta'nın nasıl baş belası bir sürünge olduğunu başlayarak."

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

Kareena

Farah Teyze: Tatlım, bugün bizi götürdüğün için çok teşekkür ederim. Çok güzel vakit geçirdik. Tebrikler!

Falguni Teyze: Gerçekten o Chitra'ya haddini bildirdin. Aferin.

Mona Teyze: Prem çok mutlu görünüyordu. Sana en uygun eşleşmeyi bulduk.

Sonali Teyze: Ve bizi Taco Bell'e götürdüğün için de teşekkürler! Annen o arabayı çok severdi ve onunla en sevdiğimiz anılarımızdan bazıları Taco Bell'e gitmekti.

*

Bindu: Merhaba.

Bindu: Kaltaklık ettiğim için üzgünüm.

Bindu: Programı gördüm. Umarım mutlusunuzdur. Prem iyi bir adam.

*

Babam: Beta, sonunda her şeyi benim açımdan gördüğüne ve Prem ile tekrar bir araya geldiğine sevindim. Ailesinden bir telefon aldım. Evden bahsediyoruz.

Babam: Annen senin adına çok mutlu olurdu.

*

Dadi: BEN SENİN DADI.

Dadi: PREM'İ AKŞAM YEMEĞİNE GETİR.

"Bütün teyzeleri getirdiğine inanamıyorum," dedi Prem. "Cidden, soru soracaklarını biliyordun."

Kareena içeceğini yudumladı ve ardından kesinlikle Taco Bell içecekleri için tasarlanmamış olan bardaklığa geri koydu.

"Arabayla gezmek istediler," dedi Kareena. "Onunla anıları olduğunu nasıl unuturum? Annem onları bu küçücük şeyin içine doldurup gezdirirdi. Düğün planlarıyla ilgili bir şey sormaya geldiklerinde senin yanına gelmek için evden çıkmaya hazırlanıyordum. Onun yerine hepsi benim arabama bindi."

"Onu senin için tekrar tutmamı ister misin?" diye sordu Prem, genç kadının bardak tutucuyla mücadele ettiğini görünce.

"Hayır, tüm yol boyunca tuttun zaten."

Prem, Taco Belle gitmek istediğinde şikâyet bile etmemişti ve bir gözetleme noktasında durdukları Washington State Park'a kadar içeceğini taşımıştı.

Kareena, BMW'sinin yeni restore edilmiş iç mekânına hayranlıkla bakarken içini çekti. İçecek tutucu durumu ideal değildi, ama adamım, arabası çok iyi görünüyordu.

Gece gökyüzü açıktı ve hava, pencereleri aşağı indirecek kadar sıcaktı. Prem, taco paketini buruşturdu ve ayaklarının dibindeki çantaya geri tıktı. Kareena'ya dönerken, dizleri önündeki torpido gözüne çarptı. "Biliyor musun? Bu arabanın bu kadar... Küçük olacağını düşünmemiştim."

"Hız için tasarlandı ve mükemmel," dedi Kareena. Ona kaşlarını çattı. "Aracıma biraz saygı göster."

Prem, onun boş kutusunu da aldı ve genç kadın ellerini peçeteye silmeyi bitirdikten sonra peçeteyi elinden çekip parmaklarını onunkilere kenetledi.

Prem elini sıktı. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

Kareena başını salladı.

"Canlı yayında bir dizimin üzerine çöküp evlenme teklif etmemi sindirebildin mi?"

Kareena güldü. "Hayır, hiç de değil." Birkaç gün içinde yüzük alışverişine çıkmayı planlıyorlardı. Birbirlerini sadece dört aydır tanımalarına rağmen, Prem onun kendi başına bir şey seçmek isteyeceğini biliyordu. Belki doğru yüzüğü bulduklarında, daha gerçek görünürdü. Birlikteliklerinin gerçek bir sembolüne sahip olma fikri düşündükçe daha da heyecan verici bir hal alıyordu.

"Ben de öyle." Prem boğazını temizledi. "Düğün tarihi hakkında konuşmadığımızı biliyorum ama tarihi kız kardeşinin düğününe yakın bir zamana ayarlarsan onun seni öldüreceğini varsayıyorum. Bu da bir süreliğine evlenmeyeceğimiz anlamına geliyor. Yine de seninle birlikte olmak istiyorum. Senin evinde. Baban sen evi ondan alana kadar emekliliğini erteliyor mu?"

"Sanırım. Ama endişelenme, sen farkına bile varmadan zaman su gibi akıp gidecektir."

"Yeterince hızlı değil," dedi Prem. "Ben hazırım. Daha fazlasını istiyorum. Seninle. Bizimle. Daha fazla randevu. Deniz kenarına daha fazla gezi. Sabahları masala baharatlı daha fazla omlet. Ne kadar erken o kadar iyi."

Dudağının kenarına bir öpücük kondurunca, Kareena da dudakları buluşana kadar kıpırdandı. Dudaklarında acı sos ve Prem'in tadı vardı. Adamın kirli sakallı yanağını avuçladı. *Bu mükemmel, diye düşündü. Bu, otuz yaşına kadar beklemeye değerdi.*

Ayrıldıklarında, Kareena başparmağını alt dudağında gezdirdi ve bunun üzerinde Prem'in kısılan gözlerini izlemekten keyif aldı.

"Şimdilik, benimle eve geliyor musun?" diye sordu Prem.

"Bunu çok isterim."

Prem onu tekrar öpmek için eğildi ama Kareena'nın telefonu arabadaki gözünde titredi. Kız kardeşinin adı ekranda yanıp söndü.

"Ben sonra ararım," dedi. "Muhtemelen özür mesajını aldığımdan emin olmak için arıyordur."

Kareena, Prem'i tekrar öpmek için kendine çekti ama telefonu tekrar çalmaya başladı.

Prem içini çekti. "Baksan iyi olur."

Kareena inledi ama telefona cevap verdi. "Bindu? N'aber?"

"Kareena? Dinle, bir iyiliğe ihtiyacım var." Sesi bir kalabalığın ortasındaymış gibi geliyordu. Arka planda bir hoparlörün donuk sesi yankılandı.

"Neredesin?"

"Havaalanında."

"Ne? Nereye gidiyorsun?"

Bindu bir kahkaha patlattı. "Loken ve ben kaçıyoruz! Vegas'a gidiyoruz. Önümüzdeki haftaya kadar dersimiz yok, o yüzden gideceğiz, evleneceğiz ve bu işi bitireceğiz!"

"Aman Tanrım, *Dadi* seni öldürecek." Büyükannesinin, torunlarından birinin etrafta ailesi olmadan evlendiğini öğrenmesi, bir bombanın patlamasını hayal etmek gibiydi. Ve o bomba tehlikeliydi.

"Bu arada," dedi Bindu. "Beni idare edebilir misin?"

"Bindu, senin *kaçışını* nasıl örtbas edeyim? *Dadi* ilk uçağa atlayıp yanına gelecek ve seni saçından tutup Las Vegas şeridinden havaalanına ve New Jersey'ye kadar sürükleyerek geri getirecek!" Aylardır planladığı düğünün tamamından vazgeçme düşüncesi, kız kardeşinin yapabileceği en taşkınca şeydi.

"Bir şeyler uydur, tamam mı? Ah! Uçağa almaya başladılar. Seni seviyorum, *Didi*."

"Bindu, bekle..."

Kareena, kardeşinin telefonu kapattığının tıkırtısını duydu ve ceptelefonunu kulağından uzaklaştırıp boş ekrana baktı. "Lanet olsun. Beni yine ateşe attı."

"Ona yardım etmen gerektiğini kim söyledi?" diye sordu Prem. Kareena'nın içeceğinden yudumluyordu. "*Dadi*, kız kardeşinin nerede olduğunu sorduğunda ona her zaman söyleyebilirsin. Bırak Bindu sonra çözsün."

İçgüdüsel tepkisi karşı çıkmaktı. Elbette kız kardeşini koruyacaktı. Ama yine de, nişan partisinden sonra barışmalarına rağmen Bindu o kadar da değişmiş gibi görünmüyordu.

"Biliyor musun?" dedi Kareena. "Haklısın. Ben neden endişeleniyorum ki? Bindu'nun hayatı, Bindu'nun sorunu."

Prem orta konsolun üzerinden eğildi ve çenesini dişlemeye başladı. "Sabah hallederiz."

"Biz mi?"

Prem, ensesini kavradı ve çok nazikçe sıktı. "Biz bir takımız Rina, tatlım. Başından beri öyleydik ama bazı şeyleri anlamamız biraz zaman aldı. Artık birlikte koca bir ömrümüz var."

SONSÖZ

Yurtdışından Hintli Haberleri

Sevgili okuyucular,

Ben de hepiniz gibi, Dr. Dil veya Dr. Prem Verma ile Bayan Kareena Mann arasındaki, *Dr. Dil Show* sırasında Güney Asyalılar Haber Kanalı'nda başlayan büyüleyici aşk hikâyesini takip ediyorum. Çift nişanlandıklarını duyurdular ve ben şahsen onlar adına çok mutluyum. Hikâyeleri inanılmaz derecede önemli bir ders veriyor. Hiç birliktelik yaşamamaktansa, hayatında bir kez bir eşleşmeye şans vermek daha iyidir. Çünkü asla çok geç değildir.

Bayan W.S. Gupta

Köşe yazarı

Avon, NJ

PREM VE RINA'NIN TAYLOR SWIFT ÇALMA LİSTESİ

1. 22
2. Look What You Made Me Do
3. Blank Space
4. Delicate
5. I Knew You Were Trouble
6. New Romantics
7. Don't Blame Me
8. I Know a Place
9. Willow
10. Call It What You Want
11. Wildest Dreams
12. Cruel Summer
13. State of Grace
14. Cardigan
15. You Belong with Me

TEŞEKKÜRLER

Shakespeare'den esinlenilmiş aşk romanları yazma fikrini ilk düşündüğümde, Shakespeare'in oyunlarını Amerikan desi kültüründeki ince ayrıntılara odaklanmak için bir araç olarak kullanmak istedim. Görücü usulü evlilik, desi olanlar ve olmayanlar için ne anlama geliyor? Neden benim yaşımdaki insanlar başarılı görücü usulü evlilikler hakkında konuşmaktan utanıyorlar? Ve neden eğitilmiş, olgun bir Güney Asyalı kadın olarak flörtleşmek HÂLÂ bu kadar zor? Gördüğünüz gibi, bu zor bir iş ve dürüst olmak gerekirse bu kitapta hepsini ele alıp almadığımı bilmiyorum, ama kendim hakkında bir şeyler öğrendim.

Hepimizin istediğimiz sevgiyi hak ettiğimizi.

Bu, David Black Literary'deki menajerim Joy Tutela'dan aldığım destek olmasaydı gerçekleşemezdi. Ayrıca beni desteklemek zorunda kaldığında berbat durumda olmama rağmen arkamı kollayan kadına, Elle Keck'e de teşekkür etmeliyim. Dostluğun benim için dünyalara bedel.

Aileme, özellikle de kendim için savaşmakta zorlandığımda bile her zaman benim için savaşan kız kardeşim Shikha Sharma'ya teşekkür ederim. En büyük ablasının aşk romanları yazması fikri ona garip gelse de kitaplarımı alan küçük erkek kardeşim Shiv Sharma'ya. Olağanüstü arkadaşlarımı Tracey Sumler'a ve Smita Kurumchand'a. Bunu size yüksek sesle okumamı dinlediğiniz ve sıkıcı olmadığını söylediğiniz için teşekkür ederim.

İlk okuyucularım Tracey Livesey, Joanna Shupe, Dee Ernst, Megan Bannen, Nam Patel ve Andie Christopher'a teşekkür ede-

rim. Hepiniz bitiş çizgisine ulaşmama yardım ettiniz! Adriana Herrera ve Alexis Daria da dahil olmak üzere beni sorumlu tutan erkenci yazar ekibime teşekkür ederim. Shakespeare'in lafını esirgememesi hakkındaki tavsiyeleri tüm bu roman boyunca bana yol gösterici bir ışık olan Sierra Simone'a teşekkür ederim.

Güney Asyalı aşk romanları yazarları grubumu bulduğum için çok mutluyum. Hepinizi çok seviyorum, ama bu kitabı bitirmeme yardımcı olanlardan bahsetmem gerekiyor. Alisha Rai, Sona Charaipotra ve Falguni Kothari, söylenip durmama, ağlamama ya da sadece sessizce oturmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Daha da önemlisi, beni çok az insanın anlayabileceği şekilde anladığınız için teşekkür ederim.

Ve Fated Mates yayınlarının arkasındaki kız çetesine, Jen Prokop ve Sarah MacLean'a, bu kitabı yazmaya başlayalı daha bir ay olmuşken bir bölüm (S03.27, 33:33) yayınladıkları için teşekkür ederim. "[*Hırçın Kız*] modern bir aşk romanı için harika bir örnek değil, değil mi? Ve Nisha Sharma'nın şu anda bunu yaptığını söylemek istiyorum. *Aşkla Randevu* adlı kitabı çıkıyor... Nisha'nın bunu başaracağına güveniyorum," sözlerini söyleyecek kadar bana inanmış olmanızdan onur duydum. Jen ve Sarah, elimden gelenin en iyisini yazmam için bana ilham verdiniz ve sonsuza dek minnettarım.

**Nisha Sharma'nın *Hırçın Kız*'dan ilham alan romanı
Aşkla Randevu, romantik komedi âşıkalarının
rüya kitabı olmaya aday!**

Kareena Mann, hep anne ve babasının sahip olduğuna benzer bir aşkın hayalini kurmuştur. Yine de klasik arabasını tamir etmeyi, flört uygulamalarında gezinmeye tercih eder. Babası, çocukluğunun geçtiği evi satacağını açıklayınca Kareena onunla bir anlaşma yapar: Eğer dört ay içinde nişanlanırsa babası evi ona verecektir. Fakat canlı yayınlanan bir programda Dr. Prem Verma ile tartışması internette yayılınca, Kareena'nın ruh eşi arayışı imkânsız hale gelir.

Dr. Prem Verma kendini yerel bir toplum sağlığı merkezi inşa etmeye adanmıştır, bunun için de zengin bağışçılara ihtiyacı vardır. Sunduğu Dr. Dil Show bu iş için mükemmel bir fırsattır, ta ki Kareena'yla tartışması milyonlarca kez izlenene kadar... Olayın ardından, bağışçılar geri çekilir ve Prem'in tüm planları altüst olur. Yardım ise hiç beklemediği yerden, Kareena'nın her şeye burnunu sokan teyzelerinden gelir: Prem, genç kadını evlenmeleri için ikna edebilirse, sağlık merkezini açması için gereken parayı ona vereceklerdir.

Yakışıklı doktor, genç kadınla zaman geçirdikçe doğru kişinin o olduğuna inanmaya başlar. Ancak Prem ve Kareena'nın, sonsuza kadar mutlu olabilmek için nefretin aşka dönüştüğünü kabul etmeleri gerekecektir.

